

॥ ओ३म् ॥

प्रियं मा कृणु देवेषु प्रियं राजंसु मा कृणु ।
प्रियं सर्वस्य पश्यत उत शुद्र उतार्य ॥ १ ॥

अथर्व० का० १६ सू० ६२ म० १ ॥

प्रिय मोहि करै देव, तथा राज समाज में ।

प्रिय सब दृष्टि वाले, औ शुद्र और अर्य में ॥

अथर्ववेदभाष्यम्

अष्टमं काण्डम् ।

आर्यभाषायामनुवाद-भावार्थादिसहित
संस्कृते व्याकरणनिरुक्तादिप्रमाणसमन्वितं च
श्रीमद्राजाधिगजप्रथितमहागुरुमहिमश्रीरवीरचिरप्रतापि श्री
सयाजीरावगायकवाडाधिष्ठित वडेदेपुरीगनश्रावणमास-
दक्षिणापरीक्षायाम् ऋक्सामाथर्ववेदभाष्येषु
लब्धदक्षिणेन

श्री पण्डित ज्ञेमकरणदास त्रिवेदिना
निर्मितं प्रकाशितं च ।

Make me beloved among the Gods,
beloved among the Princes, make
Me dear to every one who sees,
to Sudra and to Aryanman.

Griffith's Trans. Atharva 19: 62: 1.

अयं ग्रन्थः पण्डित ओङ्कारनाथ वाजपेयिप्रबन्धेन
प्रयागनगरे श्रींकार यन्त्रालये मुद्रितः ।

सर्वाधिकारः स्वाधीन एव रक्षितः ।

प्रथमावृत्तौ	} संवत् १९७३ वि०	{ मूल्यम् २)
१०९० पुस्तकानि		

वि. सत्र सत्र विद्याओं का पुस्तक है, वेद का पढ़ना पढ़ाना और सुनना सुनाना सत्र आर्यों का परमधर्म है ॥

आनन्द समाचार ॥

[आप देखिये और अपने मित्रों को दिखाइये]

अथर्ववेदभाष्यम्—जिन वेदों की महिमा सत्र पढ़े २ ऋषि, मुनि और योगी जानते हैं और विदेशीय विद्वान् जिनका अर्थ खोजने में लग रहे हैं। वे अथर्व वेद संस्कृत में होने के कारण बड़े कठिन थे। ऋग्वेद, यजुर्वेद और सामवेद का अर्थ तो भाषा में हो चुका है। परन्तु अथर्ववेद का अर्थ अभी तक नागरी भाषा में नहीं था, इस महा कृष्टि को पूरा करने के लिये प्रयाग निवासि पं० लक्ष्मणदास त्रिवेदी ने उत्साह किया है। वे भाष्य को नागरी (हिन्दी) और संस्कृत में वेद, निघण्टु, निरुक्त, व्याकरणानि सत्य शास्त्रों के प्रमाण से बड़े परिश्रम के साथ बनाकर प्रकाशित कर रहे हैं।

भाष्य का क्रम इस प्रकार है। १—सूक्त के देवता, छन्द, उपदेश, २—संस्वर मूल मन्त्र ३—संस्वर पदपाठ, ४—मन्त्रों के शब्दों को कोष्ठ में देकर सान्ध्य भाष्यार्थ, ५—भाष्य ६—आवश्यक टिप्पणी, पाठान्तर, अनुरूप पाठादि, ७—प्रत्येक पृष्ठ में लाइन देकर सन्देह निवृत्ति के लिये शब्दों और क्रियाओं की व्याकरण निरुक्तादि प्रमाणाँ से सिद्ध।

इस वेद में २० छोटे बड़े कांड हैं, एक एक कांड का भाष्यपूर्ण संक्षिप्त रूप पुरुषों के समझने योग्य अति सरल हिन्दी और संस्कृत भाष्य अल्प मूल्य में छापकर ग्राहकों के पास पहुंचता है। वेद प्रेमी श्रीमान् राजे, महाराजे, सेठ साहूकार, विद्वान् और सब साधारण स्त्री पुरुष स्वाध्याय, पुस्तकागारों और पारितोषिकों के लिये भाष्य मंगाये और जंगत् पिता परमात्मा के परमार्थिक और संसारिक उपदेश, ब्रह्म विद्या, वैश्व विद्या शिल्प विद्या, राज विद्यादि अनेक विद्याओं का तत्त्व जानकर आनन्द भोगें और धर्मात्म पुरुषार्थी होकर कीर्ति पावें। छपाई उत्तम और कागज बढ़िया रायल अठपेजी है।

स्थायी ग्राहकों में नाम लिखानेवाले सज्जन २० सैकड़ा छोड़कर पुस्तक बी० पी० वा नगद दास पर पाते हैं। डाकव्यय ग्राहक देते हैं।

काण्ड	१ श्रुतिका सहित	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	पृष्ठ २५००	लगभग
मूल्य	१।)	१।५)	१।५)	२।)	१।५)	३।)	२।)	२।)				१५।)

काण्ड ८—छप रहा है। काण्ड १०—शीघ्र प्रकाशित होगा।

हवन मन्त्राः—धर्म शिक्षा का उपकारी पुस्तक—चारों वेदों के संग्रहीत मन्त्र ईश्वरस्तुति, स्वस्तिवाचन, शान्तिकरण, हवनमन्त्र, वामदेव्यगान, सरल भाषा में शब्दों सहित संशोधित बढ़िया रायल अठपेजी, पृष्ठ ६०, मूल्य ॥

रुद्राध्यायः—प्रसिद्ध यजुर्वेद अध्याय १६ (नमस्ते रुद्र मन्यव इतो त इषवे नमः ब्रह्मनिरूपक अर्थ संस्कृत, भाषा और अंगरेजी में बढ़िया रायल अठपेजी पृष्ठ १४८ मूल्य ॥

रुद्राध्यायः—मूल मात्र बढ़िया रायल अठपेजी पृष्ठ १४ मूल्य ॥

१५ दिसम्बर १९१६

पता—पं० लक्ष्मणदास त्रिवेदी
५२ लक्ष्मणज प्रयाग (Allahabad)

१-सूक्त विवरण, अथर्ववेद, काण्ड ८ ॥

सूक्त	सूक्त के प्रथमपद	देवता	उपदेश	छन्द
१	अन्तकाय मृत्यवे नमः	प्रजापति	मनुष्य कर्त्तव्य	पुरोवृहती आदि
२	आरभस्वेमाममृतस्य	प्रजापति आदि	कल्याण की प्राप्ति	भुरिक् त्रिष्टुप् आदि
३	रक्षोहणं वाजिनमा	अग्नि रक्षोहा	राजा का धर्म	त्रिष्टुप् आदि
३।१५	यः पौरुषेयेण क्रविषा	अग्नि रक्षोहा	मांस भक्षक का शिर काटना	भुरिक् त्रिष्टुप्
४	इन्द्रासोमा तपतं रक्ष	इन्द्रासोम आदि	राजा और मन्त्री का धर्म	जगती आदि
४।४, ५	इन्द्रासोमा वर्तयतं	इन्द्रासोमौ	हथियार बनाना	जंगती
५	अयं प्रतिसरोमण्विर्वीरो	कृत्यादूषण आदि	हिंसा का नाश	उपरिष्ठाद् वृहती आदि
६	यौ ते मानोममार्जं	प्रजापति	गर्भ की रक्षा	अनुष्टुप् आदि
७	या वन्नवो याश्च शुक्रा	ओषधि	रोग का विनाश	अनुष्टुप् आदि
८	इन्द्रो मन्थतु मन्थिता	इन्द्र आदि	शत्रु का नाश	निचुदनुष्टुप् आदि
९	कुतस्तौ जातो कतमः	प्रजापति आदि	ब्रह्म विद्या	त्रिष्टुप् आदि
१०(१)	विराड् वा इदमग्र आसीत्	विराट्	ब्रह्म विद्या	आर्चीपङ्क्ति आदि
(२)	सोदक्रामत् सान्तरिक्षे	विराट्	ब्रह्म विद्या	साम्यनुष्टुप् आदि
(३)	सोदक्रामत् सावनस्पतीनागच्छत्	विराट्	ब्रह्म विद्या	आर्ची पङ्क्ति आदि
(४)	सोदक्रामत्सामुरानागच्छत्	विराट्	ब्रह्म विद्या	साम्नी जगती आदि
(५)	सोदक्रामत् आं देवानागच्छत्	विराट्	ब्रह्म विद्या	आच्युष्णिक् आदि
(६)	तद्भ्यस्मा एवं विदुषे	विराट्	ब्रह्म विद्या	साम्नी वृहती आदि

२-अथर्ववेद, काण्ड ८ के मन्त्र अन्य वेदों में संपूर्ण वा कुछ भेद से॥

सूक्त	मन्त्र	अथर्ववेद, (काण्ड ८) सूक्त, मन्त्र	ऋग्वेद, मण्डल, सूक्त, मन्त्र	यजुर्वेद, अध्याय, मन्त्र	सामवेद, पूर्वार्चिक, उत्तरार्चिक इत्यादि
१	आहार्यमविद्रं त्वा	१।२०	१०।१६१।५		
२-२४	रक्षोहणं वाजिनमा	३।१-२३	१०।८७।१-२३		
२५	वि ज्योतिषा वृहता	३।२४	५।२।६		
२६	अग्नी रक्षांसि सधति	३।२६	७।१५।१०		
२७-४१	इन्द्रासोमा तपतं	४।१-२५	७।१०४।१-२५		

॥ ओ३म् ॥

अथर्ववेदः

अष्टमं काण्डम् ॥

प्रथमोऽनुवाकः ॥

सूक्तम् १ ॥

१—२१ ॥ प्रजापतिर्देवता ॥ १ पुरोवृहती त्रिष्टुप्; २, ३, १७—२१ अनु-
ष्टुप्; ४, ६, १५, १६ प्रस्तारपङ्क्तिः; ५, ६, १०, ११ त्रिष्टुप्; ७ भुरिक् त्रिपदा
त्रिष्टुप्; ८ विराट् पथ्या वृहती, १२ ज्यवसाना पञ्चपदा जगती; १३ त्रिपदा
भुरिक् माधवृहती; १४ एकावसाना द्विपदा साम्नी भुरिक् वृहती ॥

मनुष्यकर्तव्योपदेशः—मनुष्य कर्तव्य का उपदेश ॥

अन्त॑काय मृत्यवे॑ नमः प्रा॑णा अपा॑ना इ॒ह ते॑ रमन्ताम्
इ॒हायम॑स्तुपुरु॑षः सु॒हासु॑नासूर्य॑स्य भा॒गे अ॒मृत॑स्य लोके ॥ १ ॥
अन्त॑काय । मृत्यवे॑ । नमः । प्रा॑णाः । अपा॑नाः । इ॒ह । ते॑ ।
रमन्ता॑म् ॥ इ॒ह । अ॒यम् । अस्तु॑ । पुरु॑षः । सु॒ह । असु॑ना ।
सूर्य॑स्य । भा॒गे । अ॒मृत॑स्य । लोके ॥ १ ॥

भाषार्थ—(अन्तकाय) मनोहर करनेवाले [परमेश्वर] को (मृत्यवे)
मृत्यु नाश करने के लिये (नमः) नमस्कार है, [हे मनुष्य !] (ते) तेरे

१—(अन्तकाय) हसिमृत्रिण्वामिदमि० उ० ३।८६। अम गत्यादिपु-
तन् । अन्तो मनोहरः । तत्करोतीत्युपसंख्यानम् । वा० पा० ३। १। २६।

(प्राणाः) प्राण और (अपानाः) अपान (इह) इस [परमेश्वर] में (रमन्ताम्) रमें रहें । (इह) इस [जगत्] में (अयम्) यह (पुरुषः) पुरुष (असुना सह) बुद्धि के साथ (सूर्यस्य) सव के चलाने वाले सूर्य [अर्थात् परमेश्वर] के (भागे) ऐश्वर्य समूह के बीच (अमृतस्य लोके) अमर लोक [मोक्षपद] में (अस्तु) रहे ॥ १ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य अपने आत्मा को परमात्मा के गुणों में निरन्तर लगाते हैं, वे सर्वथा उन्नति करते हैं ॥ १ ॥

सूर्य परमेश्वर का नाम है—यजु० ७ । ४२ । (सूर्य आत्मा जगत्स्तस्थु-पश्च) सूर्य चेतन और जड़ का आत्मा है ॥

उदेनं भगो अग्रभीदुदेनं सोमो अंशुमान् ।

उदेनं मरुतो देवा उदिन्द्राग्नी स्वस्तये ॥ २ ॥

उत् । एनुस् । भगः । अग्रभीत् । उत् । एनुस् । सोमः । अंशु-मान् ॥

उत् । एनुस् । मरुतः । देवाः । उत् । इन्द्राग्नी इति । स्वस्तये ॥ २ ॥

भाषार्थ—(भगः) सेवनीय सूर्य ने (एनम्) इसे (उत्) ऊपर को, (अंशुमान्) अच्छी किरणों वाले (सोमः) चन्द्रमा ने (एनम्) इसे (उत्)

इति अन्त—णिच्—एधुल् । अन्तं करोति, अन्तयतीति अन्तकः । तस्मै मनोहर-कर्त्रे परमेश्वराय (मृत्यवे) अ० ५ । ३० । १२ । मृत्युं नाशयितुम् (प्राणाः) वहिर्मुखसंचारिणो वायवः (अपानाः) अवाङ्मुखसंचारिणो वायवः (इह) अस्मिन् परमात्मनि (ते) तव (रमन्ताम्) धीडन्तु (इह) अस्मिन् जगति (अयम्) निर्दिष्टः (अस्तु) भवतु (पुरुषः) मनुष्यः (सह) (असुना) प्रज्ञया—निघ० ३ । ६ । (सूर्यस्य) सर्वप्रेरकस्य परमेश्वरस्य । सूर्य आत्मा जगत्स्तस्थुषश्च—यजु० ७ । ४२ । इति प्रमाणम् (भागे) भग-अण् । ऐश्वर्याणां समूहे (अमृतस्य) मोक्षस्य (लोके) स्थाने ॥

२—(उत्) ऊर्ध्वम् (एनम्) पुरुषम् (भगः) सेवनीयः सूर्यः (अग्र-भीत्) अग्रहीत् । धृतवान् (उत्) (एनम्) (सोमः) चन्द्रः (अंशुमान्) प्रशस्तकिरणयुक्तः (उत्) (एनम्) (मरुतः) अ० १ । २० । १ । वायुगणाः

ऊपर को (अग्रभीत्) ग्रहण किया है । (देवाः) दिव्य (मरुतः) वायुगणों ने (एतम्) इसे (उत्) ऊपर को, (इन्द्राग्नी) बिजुली और [भौतिक] अग्नि ने (स्वस्तये) अच्छी सत्ता के लिये (उत्) ऊपर को [ग्रहण किया है] ॥ २ ॥

भाषार्थ—जो विशाली पुरुष सूर्य आदि संसार के सब पदार्थों से उपकार लेते हैं, वे कल्याण भोगते हैं ॥ २ ॥

इह तेऽसुरिह प्राण इहायुरिह ते मनः ।

उत् त्वा निऋत्याः पार्श्वेभ्यो दैव्या वाचा भ्रामसि । ३ ॥

इह । ते । असुः । इह । प्राणः । इह । आयुः । इह । ते ।

मनः ॥ उत् । त्वा । निः-ऋत्याः । पार्श्वेभ्यः । दैव्या ।

वाचा । भ्रामसि ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(इह) इस [परमेश्वर] में (ते) तेरी (असुः) बुद्धि, (इह) इस में (प्राणः) प्राण, (इह) इसमें (आयुः) जीवन, (इह) इसमें (ते) तेरा (मनः) मन [हो] । (त्वा) तुम्हको (निऋत्याः) महा विपत्ति [अविद्या] के (पार्श्वेभ्यः) जालों से (दैव्या) दैवी (वाचा) वाणी [वेद विद्या] के साथ (उत्) ऊपर (भ्रामसि) हम धरते हैं ॥ ३ ॥

भाषार्थ—मनुष्य परमात्मा की आज्ञा पालन में सब इन्द्रियों सहित आत्मसमर्पण करें, यही विपत्तियों से बचने के लिये वेद का उपदेश है ॥ ३ ॥

उत् क्रामातः पुरुषमावपत्या मृत्योः पट्वी शमवमुज्जमानः ।

मा च्छित्वा अस्मात्ल्लोकादग्नेः सूर्यस्य संदृशः ॥ ४ ॥

(देवाः) प्रशस्तगुणाः (उत्) (इन्द्राग्नी) विद्युत्पावकौ (स्वस्तये) अ० १ । ३० । २ । सु + अस सत्तायाम्—ति । सुसत्तायै ॥

३—(इह) अस्मिन् परमेश्वरे (ते) तव (असुः) प्रज्ञा-निघ० ३ । ६ (इह) (प्राणः) जीवनसाधनं वायुः (इह) (आयुः) जीवनम् (इह) (ते) (मनः) अन्तःकरणम् (उत्) ऊर्ध्वम् (त्वा) (निऋत्याः) अ० २ । १० । १ । छद्वापत्तेः । अविद्यायाः (पार्श्वेभ्यः) जालेभ्यः (दैव्या) देव-ग्रन्, ऊपी । देवात् परमेश्वरात् प्राप्तया (वाचा) वाण्या (भ्रामसि) धरामः ॥

उत् । क्राम् । अतः । पुरुष । मा । अव । पत्न्याः । मृत्योः ।
पङ्क्तीशम् । अव-मुञ्चमानः ॥ मा । छित्पत्न्याः । अस्मात् । लो-
कात् । अग्नेः । सूर्यस्य । सुस्-दृशः ॥ ४ ॥

भाषार्थ—(पुरुष) हे पुरुष ! (अतः) इस [वर्तमान दशा] से (उत् क्राम) आगे डग बढ़ा, (मृत्योः) मृत्यु [अज्ञान, निर्धनता आदि] की (पङ्क्ती-
शम्) वेड़ी को (अवमुञ्चमानः) छोड़ता हुआ (मा अव पत्न्याः) मत नीचे
गिर । (अस्मात् लोकात्) इस लोक [वर्तमान अवस्था] से, (अग्नेः) अग्नि
[शरीर और आत्मबल] से, और (सूर्यस्य) सूर्य के (संदृशः) दर्शन [नियम]
से (मा छित्पत्न्याः) मत अलग हो ॥ ४ ॥

भावार्थ—मनुष्य अपनी वर्तमान दशा से आगे बढ़ने के लिये नित्य
पुरुषार्थ करे ॥ ४ ॥

तुभ्यं वातः पवतां मातरिश्वा तुभ्यं वर्षन्त्वमृतान्यापः ।
सूर्यस्ते तन्वे ३ श तपाति त्वां मृत्युर्दयतां मा प्र मेष्टाः ५
तुभ्यम् । वातः । पवताम् । मातरिश्वा । तुभ्यम् । वर्षन्तु ।
अमृतानि । आपः ॥ सूर्यः । ते । तन्वे । शस् । तपाति । त्वां ।
मृत्युः । दयताम् । मा । प्र । मेष्टाः ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(तुभ्यम्) तेरे लिये (मातरिश्वा) अन्तरिक्ष में चलनेवाला

४—(उत्) ऊर्ध्वम् (क्राम) क्रमु पादविक्षेपे । पादं विक्षिप (अतः)
वर्तमानाया दशायाः (पुरुष) मनुष्य (मा अव पत्न्याः) पद गतौ-लुङ् ।
एकाच उपदेशेऽनुदात्तात् । पा० ७ । २ । १० । इट्प्रतिषेधः । भ्रूलो भ्रूलि । पा० ८ ।
२ । २६ । सिचो लोपः । अवपतनं मा कार्षीः (मृत्योः) अज्ञाननिर्धनतादि-
दुःखस्य (पङ्क्तीशम्) अ० ६ । ६६ । २ । पाशप्रवेशम् (अवमुञ्चमानः) विमो-
चयन् (मा छित्पत्न्याः) छिदेर्लुङि पूर्ववद् इट्प्रतिषेधः । छिन्नो मा भूः (अस्मात्)
(लोकात्) अवस्थायाः (अग्नेः) शरीरात्मबलादित्यर्थः (सूर्यस्य) आदित्यस्य
(संदृशः) दृशेः क्विप् । संदर्शनात् ॥

५—(तुभ्यम्) त्वर्थम् (वातः) वायुः (पवताम्) शुद्धयतु (मातरिश्वा)

(वातः) वायु (पवताम्) शुद्ध हो, (तुभ्यम्) तेरेलिये (आपः) जल धारार्ये (अमृतानि) अमृतवस्तुयें (वर्षन्तु) बरसावें । (सूर्यः) सूर्य (ते) तेरे (तन्वे) शरीरके लिये (शम्) शान्ति से (तपाति) तपे, (मृत्युः) मृत्यु (त्वाम्) तुझ पर (दयताम्) दया करे, (मा प्र मेष्टाः) तू मत दुःखी होवे ॥५॥

भावार्थ—पुरुषार्थी मनुष्य को वायु आदि पदार्थ सुखदायी होते हैं, और वह क्लेशों में नहीं पड़ता ॥ ५ ॥

उद्यानं ते पुरुष नवयानं जीवातुं ते दक्षतातिं कृणोमि ।
आ हि रोहे मम मृतं सुखं रथमथ जिर्विर्विदथ मा वदासि ।
उत्-यानम् । ते । पुरुष । न । अव-यानम् । जीवातुम् ।
ते । दक्ष-तातिम् । कृणोमि ॥ आ । हि । रोह । इ-मम् । अ-
मृतम् । सु-खम् । रथम् । अथ । जिर्विः । विदथम् । आ ।
वदासि ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(पुरुष) हे पुरुष ! (ते) तेरा (उद्यानम्) चढ़ाच [होवे], (न) न (अवयानम्) गिराव, (ते) तेरे लिये (जीवातुम्) जीविका और (दक्षतातिम्) बल [योग्यता] (कृणोमि) मैं करता हूं । (हि) अवश्य (इमम्) इस

अ० ५ । १० । २ । अन्तरिक्षसंचारी (तुभ्यम्) (वर्षन्तु) सिञ्चन्तु (अमृतानि) मृत्युनियारकाणि वस्तूनि (आपः) जलधाराः (सूर्यः) (ते) तव (तन्वे) शरीराय (शम्) सुखम् (तपाति) लेटि, आडागमः (त्वाम्) (मृत्युः) (दयताम्) दय रक्षणे । पालयतु (मा प्र मेष्टाः) मीड् हिंसायाम्—लुङ् । पकाच्च उपदेशेऽनुदात्तात् । पा० ७ । २ । १० । इदमितिपेधः । हिसितो दुःखितो भा भूः ॥

६—(उद्यानम्) ऊर्ध्वगमनम् (ते) तव (पुरुषः) (न) निपेधे (अवयानम्) अधः पतनम् (जीवातुम्) अ० ६ । ५ । २ । जीविकम्—निरु० ११ । ११ । (ते) तव (दक्षतातिम्) सर्वदैवात्तातिल् । पा० ४ । ४ । १४२ बाहुलकात्, दक्षादपि तातिल् स्वाथे । दक्षं बलं योग्यताम् (कृणोमि) करोमि (आ रोह) अधितिष्ठ (हि) अवश्यम् (इमम्) पूर्वोक्तम् (अमृतम्) सनातनम् (सुवनम्) सुखं दम्

(अमृतम्) अमर [सनातन], (सुखम्) सुखदायक (रथम्) रथ पर (आ-
रोह) चढ़ जा [उपदेश मान], (अथ) फिर (जिर्विः) स्तुति योग्य [हाकर]
तू (विदथम्) विचार समाज में (आ वदासि) भाषण कर ॥ ६ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य ईश्वराक्षा और गुरु शिक्षा से विघ्नों को हटाकर
आगे बढ़ते हैं, वे संसार में स्तुति पाकर सभाओं के अधिष्ठाता होते हैं ॥ ६ ॥

मा ते मनुस्तत्र गान्मा तिरो भुन्मा जीवेभ्यः प्र मदो
मानुगाः पितृन् । विश्वे देवा अभि रक्षन्तु त्वेह ॥७॥
मा । ते । मनः । तत्र । गात् । मा । तिरः । भुत् । मा ।
जीवेभ्यः । प्र । मदः । सो । अनु । गाः । पितृन् ॥ विश्वे ।
देवाः । अभि । रक्षन्तु । त्वा । इह ॥ ७ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (ते) तेरा (मनः) मन (तत्र) वहाँ
[अघर्म में] (मा गात्) न जावे, और (मा तिरो भूत्) लुप्त न होवे, (जीवेभ्यः)
जीवों के लिये (मा प्र मदः) भूल मत कर, (पितृन् अनु) पितरों [माननीय
माता पिता आदि विद्वानों] से न्यून होकर (मा गाः) मत चल । (विश्वे)
सब (देवाः) इन्द्रियों (इह) इस [शरीर] में (त्वा) तेरी (अभि) सब
ओर से (रक्षन्तु) रक्षा करें ॥ ७ ॥

(रथम्) यानम् । उपदेशमित्यर्थः (अथ) अनन्तरम् (जिर्विः) जृष्टृस्तृजागृभ्यः
किन् । उ० ४ । ५४ । जृ स्तुतौ—किन्, छान्दसो ह्रस्वः । जरा स्तुतिर्जरतेः
स्तुतिकर्मणः—निरु० १० । ८ । जीर्विः । स्तुत्यः (विदथम्) अ० १ । १३ । ४ । विद
विचारणे—अथ, डित् । विचारसमाजम् । यज्ञम्—निघ० ३ । १७ (आ वदासि)
लेटि रूपम् । व्यक्तं भाषय ॥

७—(ते) तव (मनः) (तत्र) तस्मिन् कुकर्मणि (मा गात्) मा गच्छेत्
(मा तिरो भूत्) अन्तर्हितं विलीनं न भवेत् (जीवेभ्यः) प्राणिनामर्थाय (मा प्र
मदः) प्रपूर्वो मदिरनवधाने—लुङ्, पुषादित्वादङ् । प्रमादं मा कुरु (पितृन् अनु)
हीने च । पा० १ । ४ । ८६ । इत्यनुर्हीने कर्मप्रवचनीयः । पितृभ्यो मातापित्रादि—
विद्वद्भ्यो न्यूनः सन् (मा गाः) गमनं मा कुरु (विश्वे) सर्वे (देवाः) इन्द्रिया-
णि (अभि) सर्वतः (रक्षन्तु) (त्वा) त्वाम् (इह) अस्मिन् शरीरे ॥

भावार्थ—मनुष्य अधर्म छोड़ कर सावधानी से सब प्राणियों पर उपकार करें, और माननीय पुरुषों से हेटे न रहकर जितेन्द्रिय और प्रवर्तेन्द्रिय रहें ॥ ७ ॥

मा ग॒ताना॑मो दी॒धी॒षुा ये न॑य॒न्ति प॑राव॒तम् ।

आ रो॒ह॒ तम॑सो ज्योति॒रेह्या ते॒ हस्तौ॑ । र॒भाम॑हे ॥ ८ ॥

मा । ग॒ताना॑म् । आ । दी॒धी॒षुाः । ये । न॑य॒न्ति । प॑रा-व॒तम् ॥

आ । रो॒ह॒ । तम॑सः । ज्योति॑तिः । आ । इ॒हि । आ । ते॒ । हस्तौ॑ ।

र॒भाम॑हे ॥ ८ ॥

भावार्थ—(गतानाम्) [उन] गये हुये [कुमारियों] का (आ) कुछ भी (मा दीधीषुः) मत प्रकाश कर, (ये) जो [मनुष्य को धर्म से] (परावतम्) दूर (नयति) ले जाते हैं । (तमसः) अन्धकार में से (आ रोह) ऊपर चढ़, (ज्योतिः) प्रकाश में (आ इहि) आ, (ते) तेरे (हस्तौ) दोनों हाथों को (आ रभामहे) हम पकड़ते हैं ॥ ८ ॥

भावार्थ—मनुष्य कुमारियों के मत में न फंस कर परस्पर ज्ञान बढ़ाकर उन्नति करें ॥ ८ ॥

श्या॒मश्च॑ त्वा॒ मा शु॒क्लंश्च॑ प्रे॒षितौ॑ यु॒मस्य॑ यौ प॒थि॒-

रक्षौ॑ श्वा॒नौ । अ॒र्वाङ् इ॒हि मा॒ त्रि दी॑ध्यो मा॒त्रं ति॒ष्ठः

परा॑ङ्म॒नाः ॥ ९ ॥

श्या॒मः । च॒ । त्वा॒-मा । शु॒क्लः । च॒ । प्र-इ॑षितौ । यु॒मस्य॑ ।

यौ । प॒थि॒रक्षौ॑ इति॑ प॒थि॒-रक्षौ॑ । श्वा॒नौ ॥ अ॒र्वाङ् । आ ।

८—(गतानाम्) कुमार्यं प्राधानाम् (आ) ईपदर्थे (मा दीधीषुः) दीर्घाङ् दीप्तिवेचनयोः—लुङ्, छान्दसः सिचो लुक् । प्रकाशं मा कुरु (ये) कुमार्यः (नयन्ति) गमयन्ति । मनुष्यं सत्यादितिशेषः (परावतम्) दूरदेशम् (आ रोह) अत्रितिष्ठ (तमसः) अन्धकारमध्यात् (ज्योतिः) प्रकाशम् (इहि) आगच्छ (ते) तव (हस्तौ) (आ रभामहे) लस्य रः । आलभामहे । गृहीमः ॥

इ हि । मा । वि । दीध्यः । मा । अत्र । तिष्ठः । पराक्-मनाः । दं ।

भाषार्थ—(श्यामः) चलने वाला [प्राणवायु] (च च) और (शबलः) जाने वाला [अपान वायु] (त्वा) तुझको (मा) न [छोड़ें], (यौ) जो दोनों [प्राण और अपान] (यमस्य) नियन्ता मनुष्य के (प्रेषितौ) भेजे हुये, (पथिरक्षी) मार्गरक्षक (श्वानौ) दो कुत्तों [के समान हैं] । (अर्वाङ्) समीप (आ इहि) आ, (मावि दीध्यः) विरुद्ध मत कीड़ा कर, (इह) यहां पर (पराङ्मनाः) उदास मन होकर (मा तिष्ठः) मत टट्टर । ६ ।

भावार्थ—मन्त्र के प्रथम पाद में [छोड़ें] पद अध्याहार है । मनुष्य प्राण, और अपान द्वारा बल पराक्रम स्थिर रखकर कभी दीन न होवें । प्राण और अपान शरीर की इस प्रकार रक्षा करते हैं जैसे कुत्ते मार्ग में अपने स्वामी की ॥

यजुर्वेद ३४ । ५५ में वर्णन है—“ तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ) वहां पर दो न सोने वाले और बैठक [शरीर] में बैठने वाले, चलने फिरने वाले [प्राण और अपान] जागते हैं” ॥

मैतं पन्थामनु' गा भीम एष येन पूर्व'नेयथु तत्र'वीमि ।
तम' एतत् पु'रुष मा प्र पत्था भयं पुरस्तादभयं ते
अर्वाक् ॥ १० ॥ (१)

६—(श्यामः) इषियुधीन्धिदसि श्याधूसूभ्यो मक् । उ० १ । १४५ । श्यैङ् गतौ-मक् । गमनशीलः प्राणवायुः (च) (त्वा) (मा) निषेधे । त्यजता-मिति शेषः (शबलः) शपेर्वश्च । उ० १ । १०५ । शव गतौ-कल, वस्य च । गति-मान् । अपानवायुः (च) (प्रेषितौ) प्रेरितौ । नियोजितौ (यमस्य) नियामक-मनुष्यस्य (यौ) प्राणापानौ (पथिरक्षी) छन्दसि वनसनरक्षिमथाम् । पा० ३ । २ । २७ । पथिन् + रक्ष पालने—इन् । मार्गरक्षकौ (श्वानौ) श्वन्नु-क्षन्पूषन्० । उ० १ । १५६ । इ ओ शिव गतिवृद्ध्योः—कनिन् । कुकुरौ यथा (अर्वाङ्) अ० ३ । २ । ३ । अभिमुखः । समीपस्थः (एहि) आगच्छ (वि) विरुद्धम् (मा दीध्यः) दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः—लेट्, अडागमः, परस्मैपदं छान्दसम् । देवम् क्रीडनं मा कार्पीः (अत्र) संसारे (मा तिष्ठः) गतिं निवृत्त्य मा वर्तस्व (पराङ्मनाः) उन्मनाः ॥

मा । एतम् । पन्थास् । अनु^१ । गाः । भीमः । एषः । येन^१ ।
 - पूर्वम् । न । इयथ^१ । तम् । ब्रवीमि ॥ तमः^१ । एतत् । पुरुष ।
 मा । प्र । पत्थाः । भयम् । परस्तात् । अभयम् । ते । अर्वाक् १०(१)

भावार्थ—(एतम्) इस (पन्थाम्) पथ [अधर्मपथ] पर (मा अनु
 गाः) मत कभी चल, (एषः) यह (भीमः) भयानक है, (येन) जिस [मार्ग]
 से (पूर्वम्) पहिले (न इयथ) तू नहीं गया है, (तम्) उसी [मार्ग] को
 (ब्रवीमि) मैं कहता हूँ । (पुरुष) हे पुरुष ! (एतत्) इस (तमः) अन्धकार
 में (प्र) आगे (मा पत्थाः) मत पद रख (परस्तात्) दूरस्थान [कुपथ]
 में (भयम्) भय है, (अर्वाक्) इस ओर [धर्मपथ में] (ते) तेरे लिये (अभयम्) अभय है ॥ १० ॥

भावार्थ—विद्वानों के निश्चय से मनुष्यों को अधर्म छोड़कर धर्म पर
 चलना आनन्द दायक है ॥ १० ॥

रक्षन्तु त्वाग्नयो ये अपस्व^१न्ता रक्षन्तु त्वा मनुष्याश्च^१
 यमिन्धते^१ । वैश्वानरो रक्षन्तु जातवेदा दिव्यस्त्वा मा
 प्र धाग् विद्युता सुह ॥ ११ ॥

रक्षन्तु । त्वा । अग्नयः । ये । अप-सु । अन्तः । रक्षन्तु । त्वा ।
 मनुष्याः । यम् । इन्धते ॥ वैश्वानुरः । रक्षन्तु । जात-वेदाः ।
 दिव्यः । त्वा । मा । प्र । धाक् । वि-द्युता । सुह ॥ ११ ॥

१०—(एतम्) प्रसिद्धम् (पन्थाम्) पन्थानम् । कुमार्गमित्यर्थः
 (अनु) निरन्तरम् (मा गाः) मा याहि (भीमः) भयानकः (एषः) कुमार्गः
 (येन) (पूर्वम्) अग्रे (न) निषेधे (इयथ) इण् गतौ-लिट्, आनन्दसं रूपम् ।
 इयेथ । गतवानसि (तम्) कुमार्गम् (ब्रवीमि) कथयामि (तमः) अन्धकारम्
 (एतत्) (पुरुष) (प्र) अग्रे (मा पत्थाः)-म० ४ । पदं गमनं मा कार्षीः
 (भयम्) (परस्तात्) परस्मिन् दूरदेशे, कुमार्ग इत्यर्थः (अभयम्) कुशलम्
 (ते) तुभ्यम् (अर्वाक्) अभिमुखम् । समीपम् ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (अण्डु अन्तः) जलों के भीतर (ये) जो (अग्नयः) अग्नियाँ हैं, वे (त्वा) तेरी (रक्षन्तु) रक्षा करें, (यम्) जिसको (मनुष्याः) मनुष्य [यज्ञ आदि में] (इन्धते) जलाते हैं, वह [अग्नि] (त्वा) तेरी (रक्षतु) रक्षा करे । (वैश्वानरः) सब नरों में वर्तमान, (जातवेदाः) धन वा ज्ञान उत्पन्न करने वाला [जाठराग्नि तेरी] (रक्षतु) रक्षा करे, (दिव्यः) आकाश में रहने वाला [सूर्य] (विद्युता सह) विद्युली के साथ (त्वा) तुझ को (मा प्र धाक्) न जला डाले ॥ ११ ॥

भावार्थ—मनुष्य सब प्रकार के अग्नि आदि पदार्थों से उपकार लेकर शरीर रक्षा करें ॥ ११ ॥

मा त्वा क्रव्यादभि मंसुरात् संकसुकाच्चर । रक्षन्तु
त्वा द्यौ रक्षन्तु पृथिवी सूर्यश्च त्वा रक्षतां चन्द्रमाश्च ।
अन्तरिक्षं रक्षतु देवहेत्याः ॥ १२ ॥

मा । त्वा । क्रव्य-अत् । अभि । मंस्तु । अत्रात् । सं-
कसुकात् । चर ॥ रक्षन्तु । त्वा । द्यौः । रक्षन्तु । पृथिवी । सूर्यः ।
च । त्वा । रक्षताम् । चन्द्रमाः । च ॥ अन्तरिक्षम् । रक्षतु ।
देव-हेत्याः ॥ १२ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (त्वा) तुझ को (क्रव्यात्) मांस भक्षक

११—(रक्षन्तु) (त्वा) (अग्नयः) (ये) (अण्डु) उदकेषु (अन्तः)
मध्ये (रक्षतु) पालयतु (अन्ता रक्षतु) द्रलोपे पूर्वस्य दीधोऽणः । पा० ६ । ३
१११ । इति दीर्घः (त्वा) (मनुष्याः) (यम्) अग्निम् (इन्धते) अन्तर्गत-
स्यर्थः । दीपयन्ति यज्ञादिषु (वैश्वानरः) सर्वनरेषु वर्तमानो जाठराग्निः
(रक्षतु) (जातवेदाः) जातधनः । जातज्ञानः (दिव्यः) दिवि आकाशे भवः सूर्यः
(त्वा) (प्र) प्रकर्षेण (मा धाक्) दह भस्मीकरणे-लुङ् । मन्त्रे घसह्वर० । पा०
२ । ४ । ८० । चलेर्लुक् । मा दहतु ॥

१२—(त्वा) त्वाम् (क्रव्यात्) अ० २ । २५ । ५ । मांसभक्षकः पशुरोगादिः

[पशुं. रोग, आदि] (मा अभि मंस्त) न किसी प्रकार मारे (संकसुकात्) नाश करने वाले [विघ्न] से (आरात्) दूर दूर (चर) चल । (द्यौः) प्रकाशमान ईश्वर (त्वा) तेरी (रक्षतु) रक्षा करे, (पृथिवी) पृथिवी (रक्षतु) रक्षा करे, (सूर्यः) सूर्य (च च) और (चन्द्रमाः) चन्द्रमा दोनों (त्वा) तेरी (रक्षताम्) रक्षा करें । (अन्तरिक्षम्) मध्य लोक [तुभको] (देवहेत्याः) इन्द्रियों की चोट से (रक्षतु) बचावे ॥ १२ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य विघ्नों से बचकर सब पदार्थों का यथायत् उद्योग करते और इन्द्रियों को बश में रखते हैं, वे सुखी रहते हैं ॥ १२ ॥

बोधश्च त्वा प्रतीबोधश्च रक्षतामस्वप्नश्च त्वानवद्रा-
णश्च रक्षताम् । गोपायश्च त्वा जागृविश्च रक्षताम् ॥ १३ ॥
बोधः । च । त्वा । प्रति-बोधः । च । रक्षताम् । अस्वप्नः ।
च । त्वा । अनुव-द्राणः । च । रक्षताम् ॥ गोपायन् । च ।
त्वा । जागृविः । च । रक्षताम् ॥ १३ ॥

भाषार्थ—(बोधः) बोध [विवेक] (च) और (प्रतीबोधः) प्रति-बोध [चेतनता] (च) निश्चय करके (त्वा) तेरी (रक्षताम्) रक्षा करें, (अस्वप्नः) न सोने वाले (च) और (अनवद्राणः) न भागने वाले [दोनों] (त्वा) तेरी (च) निश्चय करके (रक्षताम्) रक्षा करें । (गोपायन्) चौ-

(अभि) सर्वतः (मा मंस्त) मन जाने वधे च-लुङ् । मा घधीत् । मन्युर्मन्यते-
दीप्तिकर्मणः प्रोधकर्मणो वधकर्मणो वा-निरु० १० । २६ । (आरात्) दूरम्
(संकसुकात्) अ० ५ । ३१ । ६ । कस नाशने-ऊक, ह्रस्वः । नाशकात् । विघ्नात्
(चर) गच्छ (द्यौः) प्रकाशमानः परमेश्वरः (अन्तरिक्षम्) मध्यलोकः (देव-
हेत्याः) ऊतियूतिजृति० । पा० ३ । ३ । ६७ । हन गतौ वधे च-क्तिन् । इन्द्रियाणां
हननात् । अन्यत् सुगमम् ॥

१३—(बोधः) विवेकः (च) समुच्चये (त्वा) त्वाम् (प्रतीबोधः)
चेतना (च) निश्चयेन (रक्षताम्) पालयताम् (अस्वप्नः) अनिद्रः (च)
(त्वा) (अनवद्राणः) द्रा स्वप्ने पलायने च—क । संयोगादेर्धातोर्यणवतः ।

कसी करने वाले (च) और (जागृचिः) जागने वाले [दोनों] (च) अवश्य
(त्वा) तुझको (रक्षताम्) बचावें ॥ १३ ॥

भावार्थ—मनुष्यों को विवेक और चेतना पूर्वक सावधान रहकर रक्षा
करनी चाहिये ॥ १३ ॥

इस मन्त्र का मिलान करो—अ० ५।३०।१० ॥

ते त्वा रक्षन्तु ते त्वा गोपायन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा १४
ते । त्वा । रक्षन्तु । ते । त्वा । गोपायन्तु । तेभ्यः । नमः ।
तेभ्यः । स्वाहा ॥ १४ ॥

भाषार्थ—(ते) वे सब (त्वा) तेरी (रक्षन्तु) रक्षा करें, (ते) वे
सब (त्वा) तेरी (गोपायन्तु) चौकसी करें, (तेभ्यः) उनके लिये (नमः) नम-
स्कार है, (तेभ्यः) उनके लिये (स्वाहा) सुन्दरवाणी है ॥ १४ ॥

भावार्थ—मनुष्य परमेश्वर की महिमा से अग्नि, पृथिवी, आदि
पदार्थों से [मन्त्र ११,—१३] यथावत् उपकार लेकर रक्षा में प्रवृत्त रहें ॥ १४ ॥

जीवेभ्यस्त्वा समुदे वायुरिन्द्रो धाता दधातु सविता ज्ञाय-
माणः । सा त्वा प्राणो बलं हासीदसु तेऽनु ह्वयामसि १५
जीवेभ्यः । त्वा । सुस्-उदे । वायुः । इन्द्रः । धाता । दधातु ।
सविता । ज्ञायमाणः ॥ सा । त्वा । प्राणः । बलम् । हासीत् ।
असु'सु । ते । अनु' । ह्वयामसि ॥ १५ ॥

पा० ८।२।४३। तस्य न । पलायमानः (गोपायन्) गोपायिता (जागृचिः)
अ० ५।३०।१० । जागरूकः । अन्यत्सुगमम् ॥

१४—(ते)—म० ११—१३ । अग्निपृथिव्यादिपदार्थाः (रक्षन्तु) पालयन्तु
(त्वा) त्वाम् (गोपायन्तु) सर्वतो रक्षन्तु (नमः) सत्कारः (स्वाहा)
अ० २।१६।१ । सुवाणी । स्तुतिः । अन्यत्सुगमम् ॥

भाषार्थ—[हेमनुष्य !] (त्वा) तुझको (जीवेभ्यः) जीवों के लिये (समुदे) पूरा उत्तमपन [करने] के लिये (वायुः) वायु, (इन्द्रः) मेघ और (धाता) पोषण करने वाला, (त्रायमाणः) पालन करने वाला (सविता) चलाने वाला सूर्य (दधातु) पुष्ट करे । (त्वा) तुझको (प्राणः) प्राण और (वलम्) बल (मा हासीत्) न छोड़े, (ते) तेरे लिये (असुम्) बुद्धि को (अनु) सदा (हयामासि) हम बुलाते हैं ॥ १५ ॥

भावार्थ—मनुष्य वायु आदि पदार्थों के यथावत् प्रयोगसे निरन्तर बुद्धि बढ़ावे ॥ १५ ॥

मा त्वा जम्भः संहनुर्मा तमो विदुन्मा जिह्वा बर्हिः
प्रमथुः कथा स्याः । उत् त्वादित्या वसवो भरन्तूदि-
न्द्राग्नी स्वस्तये ॥ १६ ॥

मा । त्वा । जम्भः । सम्-हनुः । माः । तमः । विदुत् । मा ।
जिह्वा । आ । बर्हिः । प्र-मथुः । कथा । स्याः ॥ उत् । त्वा ।
आदित्याः । वसवः । भरन्तु । उत् । इन्द्राग्नी इति । स्वस्तये ॥ १६ ॥

भाषार्थ—(मा) न तो (जम्भः) नाश करने वाला (संहनुः) विघ्न,
(मा) न (तमः) अन्धकार, (आ) और (मा) न (बर्हिः) सताने वाली
(जिह्वा) जीभ (त्वा) तुझको (विदत्) पावे, (कथा) किस प्रकार से

१५—(जीवेभ्यः) जीवानां हिताय (त्वा) (समुदे) उड् शब्दे-विषय,
तुक्च, पृषोदरादित्वाद् दत्वम् । सम्यगुत्कर्षाय (वायुः) (इन्द्रः) मेघः (धाता)
पोषकः (दधातु) पोषयतु (त्वा) (प्राणः) आत्मबलम् (बलम्) शरीरबलम्
(मा हासीत्) ओ हाक् त्यागे—लुङ् । मा त्याक्षीत् (असुम्) प्रशाम् (ते)
तुभ्यम् (अनु) निरन्तरम् (हयामासि) आह्वयामः ॥

१६—(मा) निषेधे (त्वा) त्वाम् (जम्भः) जमि नाशने—अच् । नाशकः
(संहनुः) शृङ्खलस्निहित्रप्यसिबसिहनि० । उ० १ । १० । हन हिंसागत्योः—उ ।
विघ्नः । मृत्युः (मा) (तमः) अन्धकारः (विदत्) विदुल लाभे—लुङ् । लभताम्
(मा) (जिह्वा) रसना (आ) समुच्चये (बर्हिः) वृर्द्धेर्नलोपश्च । उ० २ । १०६ ।

(प्रमयुः) तू गिर जाने वाला (स्याः) होवे । (त्वा) तुझको (आदित्याः) प्रकाशमान विद्वान् लोग और (वसवः) श्रेष्ठ पदार्थ (उत्) ऊपर (भरन्तु) ले चलें और (इन्द्राग्नी) मेघ और अग्नि (स्वस्तये) सुन्दर सत्ता के लिये (उत्) ऊपर [ले चलें] ॥ १६ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य सब विघ्नों और अपवादों से बचकर विद्वानों और उत्तम पदार्थों की प्राप्ति से उन्नति करते हैं, वे अपने जीवन में सुख भोगते हैं ॥ १६ ॥

उत् त्वा द्यौस्त पृथिव्युत् प्रजापतिरग्रभीत् ।

उत् त्वा मृत्योरोषधयः सोमराज्ञीरपीपरन् ॥ १७ ॥

उत् । त्वा । द्यौः । उत् । पृथिवी । उत् । प्रजा-पतिः ।

अग्रभीत् ॥ उत् । त्वा । मृत्योः । ओषधयः । सोम-राज्ञीः ।

अपीपरन् ॥ १७ ॥

भाषार्थ—(त्वा) तुझको (द्यौः) सूर्य ने (उत्) ऊपर को, (पृथिवी) पृथिवी ने (उत्) ऊपर को और (प्रजापतिः) प्रजापालक परमेश्वर ने (उत्) ऊपर को (अग्रभीत्) ग्रहण किया है । (त्वा) तुझको (सोमराज्ञीः) सोम [अमृत वा चन्द्रमा] को राजा रखनेवाली (ओषधयः) ओषधियों ने (मृत्योः) मृत्यु से [अलग कर] (उत्) भली भाँति (अपीपरन्) पाला है ॥ १७ ॥

भावार्थ—मनुष्य परमेश्वर, सूर्य और पृथिवी के नियमों को विचार कर अन्न आदि पदार्थ प्राप्त करके प्रसन्न रहें ॥ १७ ॥

यह हिंसायाम्—इति । हिंसास्वभावा (प्रमयुः) भृमृशीङ्० । उ० १।७। डुमिञ् प्रक्षेपणे—उ । प्रक्षिप्तः (कथा) केन प्रकारेण (स्याः) त्वं भवेः (उत्) ऊर्ध्वम् (त्वा) (आदित्याः) अ० १।६।१। प्रकाशमाना विद्वांसः (वसवः) श्रेष्ठपदार्थाः (भरन्तु) धारयन्तु (उत्) (इन्द्राग्नी) मेघपावकौ (स्वस्तये) सुसत्तायै ॥

१७—(उत्) ऊर्ध्वम् (त्वा) त्वाम् (द्यौः) प्रकाशमानः सूर्यः (पृथिवी) (प्रजापतिः) प्रजापालको जगदीश्वरः (अग्रभीत्) गृहीतवान् (मृत्योः) मृत्युरूपदुःखात् (ओषधयः) अन्नादिपदार्थाः (सोमराज्ञीः) सोमोऽमृतं चन्द्रो वा राजा यासां ताः (अपीपरन्) पृ पालनपूरणयोः—लुङ् । अपालयन् ॥

अयं देवा इहैवास्त्वयं मामुत्र गादितः ।

इमं सहस्रवीर्येण मृत्योरुत् पारयामसि ॥ १८ ॥

अयम् । देवाः । इह । एव । अस्तु । अयम् । मा । अमुत्र ।
गात् । इतः ॥ इमम् । सहस्र-वीर्येण । मृत्योः । उत् । पार-
यामसि ॥ १८ ॥

भाषार्थ—(देवाः) हे विजय चाहने वाले पुरुषो ! (अयम्) यह
[शूर पुरुष] (इह) यहाँ [धर्मात्माओं में] (एव) ही (अस्तु) रहे,
(अयम्) यह (अमुत्र) वहाँ [दुष्टों में] (इतः) यहाँ से [सत्समाज से]
(मा गात्) न जावे । (इमम्) इस [पुरुष] को (सहस्रवीर्येण) सहस्रों
प्रकार के सामर्थ्य के साथ (मृत्योः) मृत्यु से (उत्) भले प्रकार (पारयामसि)
हम पार लगाते हैं ॥ १८ ॥

भावार्थ—मनुष्य एक दूसरे को दुष्कर्मों से बचाकर धर्म में प्रवृत्त
कर विज्ञान शिल्प आदि द्वारा अनेक प्रकार बल बढ़ाकर मृत्यु अर्थात् दरिद्रता
आदि दुःखों से सुरक्षित रहें ॥ १८ ॥

उत् त्वा मृत्योरपीपरं सं धमन्तु वयोधसः ।

मा त्वा व्यस्तके श्यो ३ मा त्वाघ्रुदो रुदन् ॥ १९ ॥

उत् । त्वा । मृत्योः । अपीपरम् । सम् । धमन्तु । वयोः-धसं ॥

मा । त्वा । व्यस्त-के श्यः । मा । त्वा । अघ्रु-दो । रुदन् ॥ १९ ॥

भाषार्थ—[हे पुरुष !] (त्वा) तुझे (मृत्योः) मृत्यु से (उत्) भले

१८—(अयम्) शूरपुरुषः (देवाः) हे विजिगीषवः (इह) धर्मात्मसु
(एव) निश्चयेन (अस्तु) भवतु (मा गात्) न गच्छेत् (अमुत्र) तत्र ।
दुष्टेषु (इतः) अमरलोकात् । सत्समाजात् (इमम्) सत्पुरुषम् (सहस्रवीर्येण)
अपरिमितसामर्थ्येन (मृत्योः) दरिद्रतादिदुःखात् (उत्) उत्कर्षेण (पार-
यामसि) पार कर्मसमाप्तौ । यद्वा, पृ पालनपूरणयोः । पारयामः । तारयामः ।
पालयामः ॥

१९—(उत्) उत्कर्षेण (त्वा) त्वाम् (मृत्योः) दरिद्रतादिक्लेशात् (अपी-

प्रकार (अपीपरम्) मैं ने बचाया है। (वयोधसः) जीवन धारण करने वाले पदार्थ (सम्) ठीक ठीक (धमन्तु) मिलें। (त्वा) तुझको (मा) न तो (व्यस्तकेश्यः) प्रकाश गिरा देने वाली [विपत्तियां], और (मा) न (त्वा) तुझे (अघरुदः) पाप की पीड़ाएँ (रुदन्) रुलावें ॥ १६ ॥

भावार्थ—मनुष्य विद्वानों द्वारा अज्ञान से बचकर पुण्यार्थ करके विपत्तियों से छूट कर कभी दुःख न उठावें ॥ १६ ॥

आहार्षमविदं त्वा पुनरागाः पुनर्णवः ।

सर्वाङ्ग सर्वं ते चक्षुः सर्वमायुश्च तेऽविदम् ॥ २० ॥

आ । अहार्षम् । अविदम् । त्वा । पुनः । आ । अगाः ।

पुनः-नवः ॥ सर्व-अङ्ग । सर्वम् । ते । चक्षुः । सर्वम् । आयुः ।

च । ते । अविदम् ॥ २० ॥

भावार्थ—[हे मनुष्य !] (त्वा) तुझको (आ अहार्षम्) मैंने प्रदत्त किया है और (अविदम्) पाया है, तू (पुनर्णवः) नवीन होकर (पुनः) फिर (आ अगाः) आया है। (सर्वाङ्ग) है सम्पूर्ण [विद्या के] अङ्ग वाले (ते) तेरे लिये (सर्वम्) सम्पूर्ण (चक्षुः) दर्शन सामर्थ्य (च) और (ते)

परम्) पृ पालनपूरणयोः—लुङ् । रक्षितवानस्मि (सम्) सम्यक् (धमन्तु) गच्छन्तु—निघ० २ । १४ । प्राप्नुवन्तु (वयोधसः) जीवनधारकाः पदार्थाः (मा) निषेधे (त्वा) (व्यस्तकेश्यः) वि + असु क्षेपणे—क्त + काश्च दीप्तौ—घञ् । आकारस्य एकारः । स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् । पा० ४ । १ । ५४ । इति ङीप् । केशी केशा रश्मयस्तेस्तद्भान् भवति काशनाद्वा प्रकाशनाद्वा—निरु० १२ । २५ । व्यस्तः केशः प्रकाशो यामिस्ताः । नाशितप्रकाशाः (त्वा) (अघरुदः) रुदेः क्विप् । अघस्य रुदः । पापपीडाः (मा रुदन्) रुदिर्अधु-विमोचने—लुङ् । अन्तर्गतार्थः । मा रुरुदन् । मा रोदयन्तु ॥

२०—(आ) समन्तात् (अहार्षम्) स्वीकृतवानस्मि (अविदम्) लब्धवानस्मि । (त्वा) ब्रह्मचारिणम् (पुनः) विद्याप्राप्त्यनन्तरम् (आ अगाः) आगतवानसि (पुनर्णवः) विद्यया नवीनजीवनः सन् (सर्वाङ्ग) प्राप्त—

तेरे लिये (सर्वम्) सम्पूर्ण (आयुः) आयु (अविदम्) मैंने पायी है ॥ २० ॥

भावार्थ—जिस पुरुष को आचार्य स्वीकार करके विद्यादान देकर द्विजन्मा बनाता है, वह सब प्रकार विद्या से प्रकाशित होकर उत्तम जीवनयुक्त होता है ॥ २० ॥

यह मन्त्र कुछ भेद से ऋग्वेद में है—१०।१६१।५॥

अवात् ते ज्योतिरभूदप त्वत् तमो अक्रीत् ।

अप त्वन्मृत्युं निऋतिमप यक्ष्मं नि दधमसि ॥ २१ ॥

वि । अवात् । ते । ज्योतिः । अभूत् । अप । त्वत् । तमः ।

अक्रीत् ॥ अप । त्वत् । मृत्युम् । निः-ऋतिम् । अप । य-

क्ष्मम् । नि । दधमसि ॥ २१ ॥

भावार्थ—[हे मनुष्य !] (ते) तेरे लिये (ज्योतिः) जोति (वि) विविध प्रकार (अवात्) आई है और (अभूत्) उपस्थित हुई है, (त्वत्) तुझ से (तमः) अन्धकार (अप अक्रीत्) चलदिया है । (त्वत्) तुझसे (मृत्युम्) मृत्यु को और (निऋतिम्) अलक्ष्मी को (अप) अलग और (यक्ष्मम्) राजरोग को (अप) अलग (नि दधमसि) हम धरते हैं ॥ २१ ॥

भावार्थ—मनुष्य वेदद्वारा अज्ञान का नाश करके दुःखों और क्लेशों से छूट कर नीरोग होकर आनन्द भोगे ॥ २१ ॥

सूक्तम् २ ॥

१-२८ ॥ १-६, ११-१३, १५, १६, १८-२८ प्रजापतिः ; ७ भवाश्वौ ; ८, १० मृत्युः ; ६ विश्वे देवाः ; १४ आत्रापृथिव्यादयः ; १७ वसता ; १८ ग्रीहियवौ देवते ॥

विद्यासम्पूर्णाङ्ग (सर्वम्) सम्पूर्णम् (ते) तुभ्यम् (चक्षुः) दर्शनसामर्थ्यम् (आयुः) जीवनम् । अन्यद् गतम् ॥

२१—(वि) विविधम् (अवात्) वा गतिगन्धनयोः—लङ् । अगच्छत् (ते) तुभ्यम् (ज्योतिः) प्रकाशः (अभूत्) उपस्थितमभूत् (त्वत्) त्वत्तः (तमः) अन्धकारः । अयोधः (अप अक्रीत्) अपक्रान्तमभूत् (अप) पृथक्-करणे (त्वत्) (मृत्युम्) प्राणनाशकं दुःखम् (निऋतिम्) कृच्छ्रापत्तिम् (अप) (यक्ष्मम्) राजरोगम् (नि दधमसि) निदध्मः । नीचैः स्थापयामः ॥

१, २, ७ भुरिक् विष्टुप् ; ३, २६ आस्तारपङ्क्तिः ; ४ प्रस्तारपङ्क्तिः ; ५, १०, १६-१८, २०, २३-२५, २७ अनुष्टुप् ; ६, १५ पथ्या पङ्क्तिः ; ८, १३ त्रिष्टुप्
ज्योतिष्मती ; ९ पञ्चपदा जगती ; ११ विष्टापङ्क्तिः ; १२, २२, २८ पुःस्नाद्
बृहती ; १४ ज्यवसाना पद् पदा जगती ; १६ उपविष्टाद् बृहती ; २१ वृहती
छन्दः ॥

कल्याणप्राप्त्युपदेशः—कल्याण की प्राप्ति का उपदेश ॥

आ रभस्वे माममृतस्य शनुष्टिमच्छिद्यमाना जरदष्टि-
रस्तु ते । असु त आयुः पुनर भ्रामि रजुस्तमो मेप
गा मा प्र मेष्टाः ॥ १ ॥

आ । रभस्व । इमाम् । अमृतस्व । शनुष्टिम् । अच्छिद्यमाना जु-
रत्-अष्टिः । अस्तु । ते ॥ असु स् । ते । आयुः । पुनः । आ ।
भ्रामि । रजः । तमः । मा उप । गाः । मा । प्र । मेष्टाः । १ ।

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (अमृतस्य) अमृत की (इमाम्) इस
(शनुष्टिम्) प्राप्ति को (आ) भलीभांति (रभस्व) ग्रहण कर, (अच्छिद्य-
माना) बिना कटती हुई (जरदष्टिः) स्तुति की व्याप्ति [फैलाव] (ते) तेरे
लिये (अस्तु) होवे । (ते) तेरे (असुम्) बुद्धि और (आयुः) जीवन को
(पुनः) बार बार (आ) अच्छे प्रकार (भ्रामि) मैं पुष्ट करता हूँ, (रजः)
रजोगुण और (तमः) तमोगुण को (मा उप गाः) मत प्राप्त हो और (मा
प्र मेष्टाः) मत पीड़ित हो ॥ १ ॥

१—(आ) समन्तात् (रभस्व) उपक्रमस्व । गृहाण (इमाम्) वक्ष्य-
माणाम् (अमृतस्य) अमरणस्य । पुरुषार्थस्य (शनुष्टिम् (अ० ३ । १७ । २ ।
प्लुत आदाने—किन्, छान्दसं रूपम् । प्राप्तिम् (अच्छिद्यमाना) अच्छेदनीया
(जरदष्टिः) अ० २ । २८ । ५ । जृ स्तुतौ—अतृन् + अस्तु व्यातौ—किन् । स्तुति-
व्याप्तिः (अस्तु) (ते) तुभ्यम् (असुम्) प्रक्षाम—निघ० ३ । ६ (ते) तव
(आयुः) जीवनम् (पुनः) वारं वारम् (आ) (भ्रामि) पोषयाभि (रजः)
सत्त्वगुणप्रतिबन्धकं रजोगुणम् (तमः) हिताहितविवेकवाधकं तमोगुणम्
(मा उप गाः) इण् गतौ—लुङ् मा प्राप्नुहि (मा प्र मेष्टाः) मीन् हिंसायाम्
लुङ् । हिंसां पीडां मा प्राप्नुहि ॥

भावार्थ—मनुष्य प्रयत्न पूर्वक सत्त्वगुण के प्रतिबन्धक रजोगुण और हित अहित ज्ञान के बाधक तमोगुण को छोड़कर सात्त्विक होकर जीवन को सफल करे ॥ १ ॥

जीवन्तां ज्योतिरभ्येह्युर्वाडात्वाहरामिश्रतशारदाय । अव-
मुञ्चन्मृत्युपाशानशस्तिं द्राघीयु आयुः प्रतरं ते दधामि
जीवताम् । ज्योतिः । अभि-एहि । अर्वाङ् । आ । त्वा ।
हरामि । श्रुत-शारदाय ॥ अव-मुञ्चन् । मृत्यु-पाशान् । अश-
स्तिम् । द्राघीयः । आयुः । प्र-तरम् । ते । दधामि ॥ २ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (जीवताम्) जीते हुये मनुष्यों की (ज्योतिः) ज्योति (अर्वाङ्) सम्मुख होकर (अभ्येहि) सब ओर से प्राप्त कर, (त्वा) तुम्हें (शतशारदाय) सौ शरद् ऋतुओं वाले [जीवन] के लिये (आ) सब प्रकार (हरामि) स्वीकार करता हूँ । (मृत्युपाशान्) मृत्यु के फन्दों और (अशस्तिम्) अपकीर्ति को (अवमुञ्चन्) छोड़ता हुआ मैं (द्राघीयः) अधिक दीर्घ और (प्रतरम्) अधिक उत्तम (आयुः) जीवन को (ते) तेरे लिये (दधामि) पुष्ट करता हूँ ॥ २ ॥

भावार्थ—मनुष्य जीते हुये अर्थात् पुरुषार्थी जनों का अनुकरण करके मानसिक और शारीरिक रोगों और निन्दित कर्मों से अलग रहकर कीर्ति बढ़ावे ॥ २ ॥

वातात् ते प्राणमविदं सूर्याच्चक्षुर्गुहं तव । यत् ते

२—(जीवताम्) जीव प्राणधारण—शत । प्राणिनां पुरुषार्थिनाम् (ज्यो-
तिः) अनुकरणरूपं प्रकाशम् (अभ्येहि) सर्वतः प्राप्नुहि (अर्वाङ्) अभिमुखः
सन् (आ) समन्तात् (त्वा) त्वां पुरुषम् (हरामि) स्वीकरोमि (शतशारदाय)
श्र० १ । ३५ । १ । शतसंवत्सरयुक्ताय जीवनाय (अवमुञ्चन्) उरसृजन् (मृ-
त्युपाशान्) दुःखबन्धान् (अशस्तिम्) अपकीर्तिम् (द्राघीयः) प्रियस्थिरः ।
पा० ६ । ४ । १५७ । दीर्घ-ईयधुन्, द्राघादेशः । दीर्घतरम् (आयुः) जीवनम्
(प्रतरम्) प्रकृष्टतरम् (ते) तुभ्यम् (दधामि) पोषयामि ॥

मनुस्त्वयि तद् धारयामि संवित्स्वाङ्गैर्वदं जिह्वया लपन् ३
वातात् । ते । प्राणम् । अविदम् । सूर्यात् । चक्षुः । अहम् ।
तव ॥ यत् । ते । मनः । त्वयि । तत् । धारयामि । सम् । वित्स्व ।
अङ्गैः । वदं । जिह्वया । अलपन् ॥ ३ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (वातात्) वायु से (ते) तेरे (प्राणम्)
प्राण को और (सूर्यात्) सूर्य से (तव) तेरी (चक्षुः) दृष्टि (अहम्) मैं ने
(अविदम्) पाया है । (यत्) जो (ते) तेरा (मनः) मन है, (तत्) उस
को (त्वयि) तुझ में (धारयामि) स्थापित करता हूँ, (अङ्गैः) [शास्त्र
के] सब अङ्गों से (सम् वित्स्व) यथावत् जान, (जिह्वया) जीभ से (अल-
पन्) बकवाद न करता हुआ (वदं) बोल ॥ ३ ॥

भावार्थ—जैसे वायु से प्राण और सूर्य से दृष्टि स्थिर रहती है, वैसेही
मनुष्य आत्मा में मन को निश्चल करके पदार्थों के तत्त्व को साक्षात् करके
सारांश का उपदेश करे ॥ ३ ॥

प्राणेन त्वा द्विपदं चतुष्पदामग्निमिव ज्ञातमभि सं
धमामि । नमस्ते मृत्यो चक्षुषे नमः प्राणाय तेऽकरम् ४
प्राणेन । त्वा । द्वि-पदम् । चतुः-पदम् । अग्निम्-इव ।
ज्ञातम् । अभि । सम् । धमामि ॥ नमः । ते । मृत्यो इति ।
चक्षुषे । नमः प्राणाय । ते । अकरम् ॥ ४ ॥

३—(वातात्) वायुसकाशात् (ते) तव (प्राणम्) जीवनम् (अविदम्)
लब्धवानस्मि (सूर्यात्) आदित्यात् (चक्षुः) दृष्टिम् (अहम्) प्राणी (तव)
(यत्) (ते) तव (मनः) अन्तःकरणम् (त्वयि) तवात्मनि (तत्) मनः
(धारयामि) स्थापयामि (सम् वित्स्व) समो गमृच्छिप्रच्छिस्वरत्यर्तिश्रु-
विदिभ्यः । पा० १ । ३ । २६ । सं पूर्वाद् विद ज्ञाने आत्मनेपदम् । सम्यग् ज्ञानं
प्राप्नुहि (अङ्गैः) शास्त्राङ्गैः (वदं) उदीरय (जिह्वया) रसनया (अलपन्)
लपनं प्रलापमनर्थकथनमकुर्वन् ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (त्वा) तुझ को (द्विपदाम्) दो पायों और (चतुष्पदाम्) चौपायों के (प्राणेन) प्राण से (अभि) सब ओर से (सम् धमामि) मैं फूंकता हूँ, (इव) जैसे (जातम्) उत्पन्न हुये (अग्निम्) अग्नि को । (मृत्यो) हे मृत्यु ! (ते) तेरी (चक्षुषे) दृष्टि को (नमः) नमस्कार और (ते) तेरे (प्राणाय) प्राण [प्रवलता] को (नमः) नमस्कार (अकरम्) मैं ने किया है ॥ ४ ॥

भावार्थ—मनुष्य मृत्यु की दृष्टि और प्रवलता विचार कर दोपाये और चौपाये आदि प्राणियों से पुरुषार्थ सीखकर अपने पराक्रम से प्रज्वलित अग्नि के समान तेजस्वी होवें ॥ ४ ॥

अयं जीवतु मा मृत्योः समीरयामसि ।

कृणोभ्यस्मै भेषजं मृत्यो मा पुरुषं वधीः ॥ ५ ॥

अयम् । जीवतु । मा । मृत्यु । इमम् । सम् । ईरयामसि ॥

कृणोमि । अस्मै । भेषजम् । मृत्यो इति । मा । पुरुषम् । वधीः ॥

भाषार्थ—(अयम्) यह [जीव] (जीवतु) जीता रहे (मा मृत) न मरे, (इमम्) इस [जीव] को (सम् ईरयामसि) हम वायु समान [शीघ्र] चलाते हैं । (अस्मै) इसके लिये मैं (भेषजम्) औषध (कृणोमि) करता हूँ (मृत्यो) हे मृत्यु ! (पुरुषम्) [इस] पुरुष को (मा वधीः) मत मार ॥ ५ ॥

४—(प्राणेन) जीवनेन (त्वा) (द्विपदाम्) मनुष्यादीनाम् (चतुष्पदाम्) गवाश्व्यादीनाम् (अग्निम्) भौतिकपाचकम् (इव) यथा (जातम्) नवोत्पन्नम् (अभि) सर्वतः (सम्) सम्यक् (धमामि) ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः । दीर्घश्वासेन संयोजयामि (नमः) नमस्कारः (ते) तव (मृत्यो) (चक्षुषे) दृष्ट्ये (नमः) प्राणाय) प्रकृष्टाय बलाय (ते) तव (अकरम्) कृतवानस्मि ॥

५—(अयम्) जीवः (जीवतु) प्राणान् धरतु (मा मृत) मृङ् प्राणत्यागे-लुङ् । प्राणान् मा त्यजतु (इमम्) आत्मानम् (समीरयामसि) वायुवच्छीघ्रं प्रेरयामः (कृणोमि) करोमि (अस्मै) जीवाय (भेषजम्) औषधम् (मृत्यो) (पुरुषम्) जीवम् (मा वधीः) मा जहि ॥

भावार्थ—जो पुरुषार्थी निरालसी होकर धर्म में वायु समान शीघ्र चलते हैं, वे श्रमर मनुष्य दुःख में नहीं फंसते ॥ ५ ॥

जीवलां नंघारिषां जीवन्तीमोपधीमहम् । त्रायमाणानां
सहमानां सहस्वतीमिह हुवेस्मा अरिष्टतातये ॥ ६ ॥

जीवलाम् । नघ-रिषाम् । जीवन्तीम् । ओपधीम् । अहम् ॥
त्रायमाणाम् । सहमानाम् । सहस्वतीम् । इह । हुवे । अस्मै ।
अरिष्ट-तातये ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(जीवलाम्)जीवन देनेवाली, (नघरिषाम्)नकभी ढानि करने वाली, (जीवन्तीम्) जीव रखनेवाली, (त्रायमाणाम्) रक्षा करनेवाली, (सहमानाम्) [रोग] दवा लेनेवाली, (सहस्वतीम्) चल घाली (ओपधीम्) ओपधि [समान वेद विद्या] को (इह) यहां [आत्मा में] (अस्मै) इस [पुरुष] को (अरिष्टतातये) शुभ करने के लिये (अहम्) मैं (हुवे) बुलाता हूं ॥ ६ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य ओपधि समान वेद विद्या का सेवन करते हैं ; ये शुभ भोगते हैं ॥ ६ ॥

(जीवला, जीवन्ती, और त्रायमाणा) ओपधि विशेष भी हैं ॥

अधि ब्रूहि मा रभथाः सुजेमं तवैव सन्तसर्वहाया
इहास्तु । भवाशर्वौ मृडतं शर्म यच्छतमपुसिध्यं दुरितं
धत्तुमायुः ॥ ७ ॥

६—(जीवलाम्) जीव + ला दाने-क, टाप् । जीवप्रदाम् (नघरिषाम्) स
घा वीरो न रिष्यति-ऋक्० १ । १८ । ४ । एवमत्र (न) निषेधे (घ) अवधारणे,
सांहितिको दीर्घः, रिष हिंसायाम्-क, टाप् । नैव हिंसाशीलाम् (जीवन्तीम्)
रुहिनन्दिजीविप्राणिभ्यः पिदाशिपि । उ० ३ । १२७ । जीव प्राणधारणे—भूच,
षित्वात् ङीप् । प्राणधारिकाम् । अशुष्काम् (ओपधीम्) भेषजम् (त्रायमाणाम्)
रक्षन्तीम् (सहमानाम्) रोगस्याभिभवित्रीम् (सहस्वतीम्) चलवतीम्
(इह) आत्मनि (हुवे) आह्वयामि (अस्मै) जीवहिताय (अरिष्टतातये) अ०
३ । ५ । ५ । शुभकरणाय ॥

अधि । ब्रूहि । मा । आ । रभथाः । सृज । इमस् । तव ।
एव । सन् । सर्व-हायाः । इह । अस्तु ॥ भवाशर्वौ । मृडतम् ।
शर्म । यच्छतम् । अप-सिध्य । दुः-हृतम् । धत्तम् । आयुः ॥ ७ ॥

भाषार्थ—[हे मृत्यु-० ८] (अधि ब्रूहि) दाइस दे, (मा आर भथाः) मत पकड़, (इमस्) इस [पुरुष] को (सृज) छोड़, यह (तव एव सन्) तेरा ही होकर (सर्वहायाः) सब गति वाला (इह) यहां (अस्तु) रहे । (भवाशर्वौ) भव, [सुख देने वाले प्राण] और शर्व [फलेश वा मलः नाश करने वाले अपान वायु] तुम दोनों (मृडतम्) प्रसन्न हो, (शर्म) सुख (यच्छतम्) दानं करो और (दुरितम्) दुर्गति (अपसिध्य) हटा कर (आयुः) जीवन (धत्तम्) पुष्ट करो ॥ ७ ॥

भावार्थ—मनुष्यमृत्यु अर्थात् विपत्तिको सम्पत्ति का कारण समझकर पूर्ण साहसी होकर आत्मिक और शारीरिक बल से विघ्न हटाकर कीर्तिमान् होवें ॥ ७ ॥

अस्मै मृत्यो अधिब्रूहि मं दयस्वोदितोऽयमेतु । अरिष्टः
सर्वज्ञः सुश्रुज्जरसा श्रुतहायन आत्मना भुजंश्नुताम् ८
अस्मै । मृत्यो इति । अधि । ब्रूहि । इमस् । दयस्व । उत् ।
इतः । अयस् । एतु ॥ अरिष्टः । सर्व-अङ्गः । सु-श्रुत् । जरसा ।
श्रुत-हायनः । आत्मना । भुजस् । श्रुताम् ॥ ८ ॥

७—(अधि ब्रूहि) अनुग्रहेण वद (मा आ रभथाः) मा गृहाण (सृज) त्यज (इमस्) जीवम् (तव) (एव) (सन्) (सर्वहायः) वहिहाधाजभ्यञ्छ-न्दसि । ७० ४ । २२१ । ओ हाङ् गतो-अमुन्, युगागमः । सर्वगतिः (इह) अस्मिन् संसारे (अस्तु) (भवाशर्वौ) अ० ४ । २८ । १ । सुखस्य भावयितो कर्ता भवः प्राणः, दुःखस्य शरिता नाशकः शर्वोऽपानवायुश्च तौ (मृडतम्) सुखितौ भवतम् (शर्म) सुखम् (यच्छतम्) दत्तम् (अपसिध्य) निराकृत्य (दुरितम्) दुर्गतिम् (धत्तम्) पोषयनम् (आयुः) जीवनम् ॥

भाषार्थ—(मृत्यो) हे मृत्यु (अस्मै) इस [मनुष्य] को (अधि ब्रूहि) ढाढ़स दे, (इमम्) इस पर (दयस्व) दया कर, (अयम्) यह [मनुष्य] (उत् इतः=उदितः) उदय होता हुआ (एतु) चले । (अरिष्टः) निर्हानि, (सर्वाङ्गः) पूरे अङ्गों वाला, (सुश्रुत्) भली भाँति सुनने वाला, (जरसा) स्तुति के साथ (शतहायनः) सौ वर्षों वाला होकर (आत्मना) आत्मबल से (भुजम्) पालन सामर्थ्य (अश्नुताम्) प्राप्त करे ॥ ८ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य विपत्तियों में ढाढ़स बाँधकर आगे बढ़ते जाते हैं वे आत्मबलम्बी [सूर्य के समान अन्धकार से] उदय होकर पूरा सुख भोगते हैं ॥ ८ ॥

देवानां हेतिः परि त्वा वृणक्तु पारयामि त्वा रजसु
उत् त्वा मृत्योरपीपरम् । आरादुग्निं क्रव्यादं निरुहं
जीवातवे ते परिधिं दधामि ॥ ९ ॥

देवानां । हेतिः । परि । त्वा । वृणक्तु । पारयामि । त्वा ।
रजसः । उत् । त्वा । मृत्योः । अपीपरम् ॥ आरात् । अग्निम् ।
क्रव्य-अदम् । निः-जहन् । जीवातवे । ते । परि-धिम् । दधामि

भाषार्थ—(देवानाम्) इन्द्रियों की (हेतिः) चोट (त्वा) तुम्हें (परि) सर्वथा (वृणक्तु) त्यागे, मैं (त्वा) तुम्हें (रजसः) राग से (पारयामि) पार करता हूँ, (त्वा) तुम्हें (मृत्योः) मृत्यु से (उत्) भले प्रकार

८—(अस्मै) मनुष्याय (मृत्यो) (अधि) अनुग्रहेण (ब्रूहि) चद (इमम्) मनुष्यम् (दयस्व) दय पालने । दयां कुरु (उदितः) उद्गतः । उन्नतः (अयम्) मनुष्यः (एतु) गच्छतु (अरिष्टः) निर्हानिः (सर्वाङ्गः) पूर्णशरीरावयवः (सुश्रुत्) सुष्ठु श्रोता (जरसा) अ० १ । ३० । २ । स्तुत्या (शतहायनः) शतसंवत्सरायुर्युक्तः (आत्मनः) स्वात्मबलम्बनेन (भुजम्) भुज पालने-क । पालनसामर्थ्यम् (अश्नुताम्) प्राप्नोतु ॥

९—(देवानाम्) इन्द्रियाणाम् (हेतिः) हननम् (परि) सर्वतः (त्वा) (वृणक्तु) वर्जयतु (पारयामि) तारयामि (त्वा) (रजसः) रागान् (उत्)

(अपीपरम्) में नेपचाया है। (कव्यादम्) मांसभक्षक [रोगोत्पादक] (अग्निम्) अग्नि को (आरात्) दूर (निरुहन्) हटाता हुआ मैं (ते) तेरे (जीवातवे) जीवन के लिये (परिधिम्) परिकोटा (दधामि) स्थापित करता हूँ ॥ ६ ॥

भावार्थ—मनुष्य इन्द्रियों के विकार और विघ्नों को हटा कर अपना जीवन स्थिर करे ॥ ६ ॥

यत् ते नियानं रजसं मृत्योः अनवधुर्ष्यम् । पथ इमं
तस्माद् रक्षन्तो ब्रह्मास्मै वर्मं कृणुमसि ॥ १० ॥ (३)
यत् । ते । नि-यानम् । रजसम् । मृत्यो इति । अनव-धुर्ष्यम् ।
पथः । इमम् । तस्मात् । रक्षन्तः । ब्रह्मा । अस्मै । वर्मम् । कृणुमसि ॥ १० (३)

भावार्थ—(मृत्यो) हे मृत्यु । (यत्) जो (ते) तेरा (रजसम्) संसार सम्बन्धी (नियानम्) मार्ग (अनवधुर्ष्यम्) अजेय है । (तस्मात्) उस (पथः) मार्ग से (इमम्) इस [पुरुष] को (रक्षन्तः) बचाते हुये हम (अस्मै) इस [पुरुष] के लिये (ब्रह्म) ब्रह्म [वेद विद्या वा परमेश्वर] को (वर्मं) कवच (कृणुमसि) बनाते हैं ॥ १० ॥

भावार्थ—जिस कठिनाई को सामान्य पुरुष नहीं रोक सकते, उसको ब्रह्मवादी जन पार करके मोक्ष सुख पाते हैं ॥ १० ॥

कृणोमि ते प्राणापानौ जुरां मृत्युं दीर्घमायुः स्वस्ति ।

उत्कर्षेण (मृत्योः) मरणान् (अपीपरम्) अ० ८ । १ । १७ । अपालयम् (आरात्) दूरे (अग्निम्) (कव्यादम्) मांसभक्षकम् । रोगोत्पादकम् (निरुहन्) निर + वह प्राणौ शतृ, यस्य ऊकारश्छान्दसः । निर्गमयन् (जीवातवे) अ० ६ । ५ । २ । जीवनाय (ते) तव (परिधिम्) प्राकारम् (दधामि) स्थापयामि ॥

१०—(यत्) (ते) तव (नियानम्) निरन्तरगमनम् । मार्गः (रजसम्) अर्थ आद्यच् । लोकसंवद्धम् (मृत्यो) (अनवधुर्ष्यम्) ऋदलोर्णत् । पा० ३ । १ । १२४ । विधृया प्रागल्भ्ये—एयत् । धर्षितुं जेतुमशक्यम् । अजेयम् (पथः) मार्गात् (इमम्) पुरुषम् (तस्मात्) प्रसिद्धात् (रक्षन्तः) पालयन्तः (ब्रह्म) परिवृढं वेदं परमेश्वरं वा (अस्मै) पुरुषाय (वर्मं) कवचम् (कृणुमसि) कृणुमः । कुर्मः ॥

वैवस्वतेन प्रहितान् यमदुतांश्चरतोप सेधामि सर्वान् ११
 कृणोमि । ते । प्राणापानौ । जराम् । मृत्युम् । दीर्घम् ।
 आयुः । स्वस्ति ॥ वैवस्वतेन । प्र-हितान् । यम-दुतान् ।
 चरतः । अप । सेधामि । सर्वान् ॥ ११ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (ते) तेरे लिये (प्राणापानौ) प्राण और
 अपान, (जराम्=जरया) स्तुति के साथ (मृत्युम्) मृत्यु [प्राणत्याग],
 (दीर्घम्) दीर्घ (आयुः) जीवन और (स्वस्ति) कल्याण [अच्छी सत्ता] को
 (कृणोमि) मैं करता हूँ । (वैवस्वतेन) मनुष्य सम्बन्धी [कर्म] द्वारा (प्रहि-
 तान्) भेजे हुये, (चरतः) घूमते हुये (सर्वान्) सब (यमदुतान्) मृत्यु के
 दूतों को (अप सेधामि) मैं हटाता हूँ ॥ ११ ॥

भावार्थ—ब्रह्मवादी लोग अपनी शारीरिक और आत्मिक दशा सुधार-
 कर सब दरिद्रता, रोग आदि दुःखों को हटाते हैं ॥ ११ ॥

आरादरातिं निऋतिं पुरो ग्राहिं क्रव्यादः पिशाचान् ।
 रक्षो यत् सर्वं दुर्भुतं तत् तम इवाप हन्मसि ॥ १२ ॥
 आरात् । अरातिम् । निः-ऋतिम् । पुरः । ग्राहिम् । क्र-व्य-
 अदः । पिशाचान् ॥ रक्षः । यत् । सर्वम् । दुः-भुतम् । तत् ।
 तमः-इव । अप । हन्मसि ॥ १२ ॥

११—(कृणोमि) करोमि (ते) तव (प्राणापानौ) शरीरे ऊर्ध्वाधः संचा-
 रिणौ वायू (जराम्) अ० ३ । ११ । ७ । तृतीयार्थे द्वितीया । जरया स्तुत्या
 (मृत्युम्) मरणम् (दीर्घम्) लम्बमानम् (आयुः) जीवनम् (स्वस्ति) सु-
 सत्ताम् । त्वेमम् (वैवस्वतेन) अ० ६ । ११६ । १ । विवस्वत्-अण् । विवस्वन्तो
 मनुष्याः-निघ० २ । ३ । मनुष्य सम्बन्धनाकर्मणा (प्रहितान्) प्रेरितान्
 (यमदुतान्) मृत्युसंदेशहरान् । निर्धनत्वरोगादीन् (चरतः) परिभ्रमतः
 (अप सेधामि) दूरं गमयामि (सर्वान्) निःशेषान् ॥

भाषार्थ—(अरातिम्) निर्दानता, (निवृत्तिम्) महामारी [दरिद्रता आदि महाविपत्ति] को (आरात्) दूर, (ग्राहिम्) जकड़ने वाली पीड़ा, (क्रव्यादः) मांस खाने वाले [रोगी] और (पिशाचान्) मांस भखने वाले [जीवी] को (परः) परे। और (यत्) जो कुछ (दुर्भूतम्) कुशील (रक्षः) राक्षस [दुष्ट प्राणी है], (तत्) उस (सर्वम्) सब को (तमःइव) अन्धकार के समान (अप हन्मसि) हम मार हटाते हैं ॥ १२ ॥

भावार्थ—मनुष्य हिंसक रोगों, जीवों और दोगों से चौकस रह कर सुखी रहे ॥ १२ ॥

अमृतं प्रे प्राणममृताद्युष्मतो बन्धे जातवेदसः । यथा न
रिप्या अमृतः सजूरसुस्तत् ते कृणोमि तदुत्ते समृध्यताम्
अग्नेः । ते । प्राणम् । अमृतात् । आयुष्मतः । बन्धे । जात-
वेदसः ॥ यथा । न । रिप्याः । अमृतः । सजूरः । असः । तत् ।
ते । कृणोमि । तत् । ऊर्द्धति । ते । सम् । अमृताम् ॥ १३ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (ते) तेरे (प्राणम्) प्राण को (अमृतात्) अमर, (आयुष्मतः) बड़ी आयु वाले, (जातवेदसः) उपन्न पदार्थों के जानने वाले (अग्नेः) अग्नि [सर्वव्यापक परमेश्वर] से (बन्धे) मैं मांगता हूँ। (यथा) जिससे (न रिप्याः) तू न मरे, (सजूरः) [उसके साथ] प्रीति वाला

१२—(आरात्) दूर (अरातिम्) राक्षस-क्षिन् । निर्दानताम् (निवृत्तिम्) अ० ३।११।२। कृन्नापत्तिम् (परः) परस्तात् । दूरे (ग्राहिम्) अ० २।६।१। ग्रहणशीलां पीडाम् (क्रव्यादः) मांसभक्षकान् रोगान् (पिशाचान्) अ० १।१६।३। मांसाशनान् जीवान् (रक्षः) राक्षसः । दुष्टस्वभावः (यत्) (सर्वम्) (दुर्भूतम्) अनुचितम् (तत्) (तमः) अन्धकारम् (इव) यथा (अप हन्मसि) विनाशयामः ॥

१३—(अग्नेः) सर्वव्यापकात् परमेश्वरात् (ते) तव (प्राणम्) जीवनम् (अमृतात्) अमरात् (आयुष्मतः) दीर्घायुयुक्तात् (बन्धे) अहं याचे (जातवेदसः) उपन्नपदार्थज्ञात् (यथा) येन प्रकारेण (न रिप्याः) मा मृथाः (अमृतः) अमरः (सजूरः) परमेश्वरेण सप्रीतिः (तत्) कर्म (ते) तुभ्यम्

तू (अमृतः) अमर (असः) रहे, मैं (तत्) वह [कर्म] (ते) तेरे लिये (कृणोमि) करता हूँ, (तत् उ) वही (ते) तेरे लिये (सम्) यथावत् (ऋध्यताम्) सिद्ध होवे ॥ १३ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य परमेश्वर की आशा और गुरु जनों की शिक्षा में चलते हैं, वे बलवान् होकर सुख भोगते हैं ॥ १३ ॥

शिवे ते स्तां द्यावापृथिवी असन्तापे अभिश्रियौ ।

शं ते सूर्य आ तपतु शं वातौ वातु ते हृदे ।

शिवा अभि क्षरन्तु त्वापौ दिव्याः पर्यस्वतीः ॥ १४ ॥

शिवे इति । ते । स्ताम् । द्यावापृथिवी इति । असन्तापे
इत्यसन्तापे । अभि-श्रियौ ॥ शम् । ते । सूर्यः । आ । तपतु ।
शम् । वातः । वातु । ते । हृदे ॥ शिवाः । अभि । क्षरन्तु ।
त्वा । आपः । दिव्याः । पर्यस्वतीः ॥ १४ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (ते) तेरे लिये (द्यावापृथिवी) आकाश और पृथिवी (शिवे) मङ्गलकारी, (असन्तापे) सन्ताप रहित और (अभिश्रियौ) सब ओर से ऐश्वर्यप्रद (स्ताम्) होंगे । (सूर्यः) सूर्य (ते) तेरे लिये (शम्) शान्ति से (आ तपतु) तपता रहे, और (वातः) पवन (ते) तेरे (हृदे) हृदय के लिये (शम्) शान्ति से (वातु) चले । (शिवाः) मङ्गलकारी, (दिव्याः) दिव्य गुणवाले, (पर्यस्वतीः) दूध [उत्तम रस] वाले (आपः) जल (त्वा अभि) तेरे लिये (क्षरन्तु) बहें ॥ १४ ॥

(कृणोमि) करोमि (तत्) (उ) अवधारणे (ते) तुभ्यम् (सम्) सम्यक् (ऋध्यताम्) सिध्यतु ॥

१४—(शिवे) कल्याणकारिण्यौ (ते) तुभ्यम् (स्ताम्) भवताम् (द्यावा-पृथिवी) आकाशभूमी (असन्तापे) सन्तापरहिते (अभिश्रियौ) अभितः सर्वतः श्रीर्लक्ष्मीर्याभ्यां ते । अभिश्रीप्रदे (शम्) यथा तथा सुखम् (ते) त्वदर्थम् (सूर्यः) आदित्यः (आ तपतु) प्रकाशयतु (शम्) सुखम् (वातः) वायुः (वातु) वहतु (ते) तव (हृदे) हृदयाय (शिवाः) मङ्गलकारिण्यः (अभि)

भावार्थ—मनुष्य, आकाश पृथिवी आदि पदार्थों से यथावत् उपकार लेकर सुख प्राप्त करें ॥ १४ ॥

शिवास्ते सन्त्वोषधय उत् त्वाहार्प मधरस्या उत्तरां
पृथिवीम्भि । तत्र त्वादित्यौ रक्षतां सूर्याचन्द्रमसावुभा १५
शिवाः । ते । सन्तु । ओषधयः । उत् । त्वा । अहार्पम् ।
अधरस्याः । उत्तराम् । पृथिवीम् । अभि ॥ तत्र । त्वा । आ-
दित्यौ । रक्षताम् । सूर्याचन्द्रमसा । उभा ॥ १५ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (ते) तेरे लिये (ओषधयः) ओषधें [अन्न-
आदि] (शिवाः) मङ्गलकारी (सन्तु) होवें, मैंने (त्वा) तुझको (अधरस्याः)
नीची [पृथिवी] से (उत्तराम्) ऊंची (पृथिवीम् अभि) पृथिवी पर (उत्
अहार्पम्) उछाया है । (तत्र) वहां [ऊंचे स्थान पर] (त्वा) तुझको (उभा)
दोनों (आदित्यौ) प्रकाशमान (सूर्याचन्द्रमसा) सूर्य और चन्द्रमा [के समान
नियम] (रक्षताम्) बचावें ॥ १५ ॥

भावार्थ—मनुष्य अन्न आदि पदार्थों के सुन्दर उपयोग से दिन दिन
अधिक उन्नति करके प्रत्यक्ष सूर्य चन्द्रमा के समान परस्पर पालन करें ॥ १५ ॥

यत् ते वासः परिधानं यां नीविं कृणुषे त्वम् ।
शिवं ते तन्वे ३ तत् कृणमः संस्पर्शोऽद्रूक्षामस्तु ते ॥ १६ ॥
यत् । ते । वासः । परि-धानम् । याम् । नीविम् । कृणुषे ।

प्रति (क्षरन्तु) क्षरन्तु (त्वा) त्वाम् (आपः) जलानि (दिव्याः) उत्तमगुणाः
(पयस्वतीः) पयसा दुग्धेन श्रेष्ठरसेन युक्ताः ॥

१५—(शिवाः) सुखकराः (ते) तुभ्यम् (सन्तु) (ओषधयः) ब्रीह्या-
दयः (उत् अहार्पम्) उद्धृतवानस्मि (त्वा) त्वाम् (अधरस्याः) नीचायाः
पृथिव्याः (उत्तराम्) उत्कृष्टाम् (पृथिवीम्) भूमिम् (अभि) प्रति (तत्र)
उत्तरस्यां पृथिव्याम् (आदित्यौ) अ० १ । ६ । १ । आदीप्यमानौ (रक्षताम्)
पालयताम् (सूर्याचन्द्रमसा) सूर्यचन्द्रौ यथा (उभा) उभौ ॥

त्वम् ॥ शिवम् । ते । तन्वे । तत् । कृणुः । सुम्-स्पर्शे ।
अद्रूक्षम् । अस्तु । ते ॥ १६ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य ।] (यत्) जिस (वासः) वस्त्र को (परिधानम्) ओढ़ना और (याम्) जिस (नीचिम्) पेटी [फँटा] को (ते) अपने लिये (त्वम्) तू (कृणुषे) बनाता है । (तत्) उसे (ते) तेरे (तन्वे) शरीर के लिये (शिवम्) सुख देने वाला (कृणुः) हम बनाते हैं, वह (ते) तेरे लिये (संस्पर्शे) छूने में (अद्रूक्षम्) अनगुरगुरा (अस्तु) होवे ॥ १६ ॥

भावार्थ—मनुष्य कवच, अङ्गरक्षा आदि वस्त्र शरीर के लिये, सुखदायक बनावे ॥ १६ ॥

यत् क्षुरेण मर्चयता सुतेजसा वप्ता वपसि केशश्मश्रु ।
शुभं मुखं मा न आयुः प्र मोषीः ॥ १७ ॥

यत् । क्षुरेण । मर्चयता । सु-तेजसा । वप्ता । वपसि । के-श-
श्मश्रु ॥ शुभम् । मुखम् । मा । नः । आयुः । प्र । मोषीः । १७ ॥

भाषार्थ—(वप्ता) नापित तू (मर्चयता) [केशों का] पकड़ने वाले (सुतेजसा) बड़े तेज (यत्) जिस (क्षुरेण) छुरा से (केशश्मश्रु) केश और और डाढ़ी मूँछ को (वपसि) बनाता है । [उससे] (नः) हमारे (शुभम्) सुन्दर (मुखम्) मुख और (आयुः) जीवन को (मा प्र मोषीः) मत घटा ॥ १७ ॥

१६—(यत्) (ते) त्वदर्थम् । स्वस्मै (वासः) वस्त्रम् (परिधानम्) उपर्याच्छादनम् (याम्) (नीचिम्) नौ व्यो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः । उ० ४ । १३६ । नि+व्येञ् संवरणे-इण, स च डित्, यलोपश्च । कट्टिवन्धनम् (कृणुषे) करोषि (त्वम्) (शिवम्) सुखकरम् (ते) तव (तन्वे) शरीराय (तत्) वस्त्रम् (कृणुः) कुर्मः (संस्पर्शे) स्पर्शकरणे (अद्रूक्षम्) इण् सिञ्-जि० । उ० ३ । २ । रुक्ष पारुष्ये—नक्, दकारश्छान्दसः । अरूक्षम् । अक्रोठरम् (अस्तु) (ते) तुभ्यम् ॥

१७—(यत्) येन (क्षुरेण) क्षौरास्त्रेण (मर्चयता) मर्च शब्दे ग्रहणे च—शतृ । केशानां ग्रहीत्रा (सुतेजसा) सुतीक्ष्णेन (वप्ता) तु वप वीजसन्ताने मुण्डने च—तृत् । केशच्छेत्ता । नापितः (वपसि) मुण्डयसि । छिनात्स

भावार्य—मनुष्य केश छेदन करा के मुख और जीवन की शोभा बढ़ावे ॥ १७ ॥

यह मन्त्र कुछ भेद से स्वामिदयानन्दकृतसंस्कारविधि चूड़ाकर्म प्रकरण में आया है ॥

शिवौ ते स्तां ब्रीहियवावत्रलासावदोमधौ ।

एतौ यक्षम् वि वाधेते एतौ मुञ्चतु अंहसः ॥ १८ ॥

शिवौ । ते । स्ताम् । ब्रीहि-यवौ । अवलासौ । अदोमधौ ॥

एतौ । यक्षम् । वि । वाधेते इति । एतौ । मुञ्चतुः । अंहसः ॥ १८ ॥

भावार्य—[हे मनुष्य !] (ते) तेरे लिये (ब्रीहियवौ) चावल और जौ (शिवौ) मङ्गल करनेवाले, (अवलासौ) बल के न गिराने वाले और (अदोमधौ) भोजन में हर्ष करनेवाले (स्ताम्) हों । (एतौ) यह दोनों (यक्षम्) राज रोग को (वि) विशेष करके (वाधेते) हटाते हैं, (एतौ) यह दोनों (अंहसः) कष्ट से (मुञ्चतुः) छुड़ाते हैं ॥ १८ ॥

भावार्य—मनुष्यों को चावल और जौ आदि सात्विक अन्न का भोजन प्रसन्न होकर करना चाहिये, जिससे वह पुष्टिकारक हो ॥ १८ ॥

यदुश्नासि यत् पिवमि धान्यं कृष्याः पयः ।

यद्वाद्यं यदनुद्यं सर्वं ते अन्नमन्त्रिपं कृणोमि ॥ १९ ॥

(केशश्मश्रु) क्लिशंश्च लो लोपश्च । ३० ५. ३३ । क्लिश उपनासे, क्लिश विवाधने-अन्, लस्य लोपः । इति केशः कचः । श्मश्रु यथा-अ० ५. १६ । २ । शिरोरोमाणि मुखरोमाणि च (शुभम्) शोभनम् (सुखम्) (नः) अस्माकम् (आयुः) जीवनम् (मा प्र मापीः) मा प्रहिंसीः ॥

१९—(शिवौ) सुखकरौ (ते) तुभ्यम् (स्ताम्) (ब्रीहियवौ) अन्नविशेषौ (अवलासौ) अ० ६ । ६३ । १ । अ + बल + अ नु क्षेपणे—किप् । शरीरबलस्य अक्षेपारौ (अदोमधौ) अद् भक्षण-अनु + मद हर्षे—अच्, दस्य धः । भोजने हर्षकरौ (एतौ) ब्रीहियवौ (यक्षम्) राजरोगम् (वि) विशेषेण (वाधेते) अपनयतः (एतौ) (मुञ्चतुः) मोचयतः (अंहसः) कष्टान् ॥

यत् । अश्नासि । यत् । पिवसि । धान्यम् । कृप्याः । पयः ॥
 यत् । आद्यम् । यत् । अनाद्यम् । सर्वम् । ते । अन्नम् ।
 अविषम् । कृणोमि ॥ १८ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (यत्) जो तू (कृप्याः) खेती का [उपजा]
 (धान्यम्) धान्य (अश्नासि) खाता है, और (यत्) जो तू (पयः) दूध वा
 जल (पिवसि) पीता है । (यत्) चाहे (आद्यम्) पुराना [धरा हुआ],
 (यत्) चाहे (अनाद्यम्) नवीन [पुराने से भिन्न] हो, (सर्वम्) वह सब
 (अन्नम्) अन्न (ते) तेरे लिये (अविषम्) निर्विष (कृणोमि) करता हूँ ॥ १८ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य खान पान विचार पूर्वक करते हैं, वे नीरोग
 रहते हैं ॥ १८ ॥

सायणाचार्य ने अर्थ किया है—(आद्यम्) खाने योग्य, सुख से भक्षणीय
 और (अनाद्यम्) न खाने योग्य, कठिन वा अत्यन्त कटु तिक्त द्रव्य ॥

अहं च त्वा रात्रये उभाभ्यां परि दद्यासि ।

अरायभ्यो जिघत्सुभ्य इमं मे परि रक्षत ॥ २० ॥ (४)

अहं । च । त्वा । रात्रये । च । उभाभ्याम् । परि । दद्यासि ॥

अरायभ्यः । जिघत्सुभ्यः । इमम् । मे । परि । रक्षत ॥ २० ॥ (४)

भाषार्थ—(त्वा) तुझे (उभाभ्याम्) दोनों (अहं) दिन (च च)

१८—(यत्) यत्किञ्चित् (अश्नासि) खादसि (यत्) (पिवसि)
 (धान्यम्) अन्नम् (कृप्याः) कृषिकर्मणः प्राप्तम् (पयः) दुग्धं जलं वा
 (यत्) यदि वा (आद्यम्) दिगादिभ्यो यत् । पा० ४ । ३ । ५४ । आदि-यत् । आदौ
 भवम् । प्रथमम् । पुराणम् । यद्वा अद धत्तणे-एयत् । अदनीयम् । सुखेन भक्षणी-
 यम्-यथा सायणः (यत्) अनाद्यम्-आद्येन प्रथमेन भिन्नम् । नवीनम् । यद्वा
 अदनानहं कठिनद्रव्यम्, अत्यन्तकटुतिक्तत्वाद् वा अनाद्यम्-इति सायणः
 (सर्वम्) (ते) तुभ्यम् (अन्नम्) जीवनसाधनं भक्षणीयं वा द्रव्यम् (अवि-
 षम्) निर्विषम् । नीरोगम् (कृणोमि) करोमि ॥

२०—(अहं) दिनाय । प्रकाशकालाय (त्वा) त्वाम् (रात्रये) अन्धकार-

और (रात्रये) रात्रि को (परि दक्षसि) हम सौंपते हैं । (अरायेभ्यः) निर्दानी
और (जिघत्सुभ्यः) खाना चाहने वाले लोगों से (इमम्) इस [पुरुष] को
(मे) मेरे लिये (परि) सब प्रकार (रक्षत) तुम बचाओ ॥ २० ॥

भाषार्थ—मनुष्य प्रकाश अन्धकार और समय कुलमय का विचार
करके शत्रुओं से परस्पर रक्षा करें ॥ २० ॥

शतं तेऽयुतं हायनान् द्वे युगे त्रीणि चत्वारि कृणमः ।
इन्द्राग्नी विश्वे देवास्तेन सन्यन्तामहणीयमानाः ॥ २१ ॥
शतम् । ते । अयुतम् । हायनान् । द्वे इति । युगे इति । त्रीणि ।
चत्वारि । कुरुः ॥ इन्द्राग्नी इति । विश्वे । देवाः । ते ।
अनु । सन्यन्ताम् । अहणीयमानाः ॥ २१ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (ते) तेरे लिये (शतम्) सौ और (अयु-
तम्) दश सहस्र (हायनान्) वर्षों को [क्रम से] (द्वे युगे) दो युग, (त्रीणि)
तीन [युग] और (चत्वारि) चार [युग] (कृणमः) हम करते हैं ।
(इन्द्राग्नी) वायु और अग्नि और (ते) वे [प्रसिद्ध] (विश्वे देवाः) सब
दिव्य पदार्थ [सूर्य, पृथिवी आदि] (अहणीयमानाः) संकोच न करते हुये
(अनु सन्यन्ताम्) अनकूल रहें ॥ २१ ॥

कालाय (च च) समुच्चये (उभाभ्याम्) द्वाभ्याम् (परि दक्षसि) समर्प-
यामः (अरायेभ्यः) रा दाने—यञ् । आतो युक् चिण्कृतोः । पा० ७ । ३ । ३३ ।
इति युक् । अदातुभ्यः (जिघत्सुभ्यः) अद् भक्षणे—सन्—उप्रत्ययः । लुङ्सनो-
र्घस्त्व । पा० २ । ४ । ३७ । अदेर्घस्त्वादेशे । एकाच उपदेशेऽनुदात्तात् । पा० ७ ।
२ । १० । इट्प्रतिषेधः । सः स्यार्धश्चातुके । पा० ७ । ४ । ४६ । इति तत्वम् ।
भक्षणेच्छुकेभ्यः पुरुषेभ्यः (इमम्) पुरुषम् (मे) मय्यम् (परि) सर्वतः (रक्षत)
पालयत ॥

२१—(शतम्) कलिसन्धेः शतदैववर्षाणि (ते) तुभ्यम् (अयुतम्)
कलियुगस्य दशसहस्रदैववर्षाणि (हायनान्) अ० ३ । १० । ६ । संवत्सरान्
(द्वे युगे) द्विगुणितं शतंचायुतंच द्वापरस्य सन्धियुगयोर्दैववर्षाणि (त्रीणि)
त्रिगुणितं शतं चायुतं च त्रेतायुगस्य सन्धियुगयोर्दैववर्षाणि (चत्वारि) चतु-

भावार्थ—परमेश्वर ने यह सृष्टि और काल चक्र मनुष्य के उपकार के लिये बनाये हैं । विज्ञानी पुरुष परमेश्वर की अपार महिमा में अपना पराक्रम बढ़ाकर नये नये आविष्कार करके अमर नाम करते हैं ॥ २१ ॥

इस मन्त्र का उत्तरार्द्ध आ चुका है—अ० १ । ३५ । ४ ॥

मन्त्र के पूर्वार्द्ध में सृष्टि का समय क्रम कलियुग, द्वापर, त्रेता और सत्ययुग और वर्षों का अर्थ दैववर्ष जान पड़ता है, सो इस प्रकार है ॥

सन्धिकाल	युगकाल
$१०० \times १ = १००$	$१०,००० \times १ = १०,०००$
$१०० \times २ = २००$	$१०,००० \times २ = २०,०००$
$१०० \times ३ = ३००$	$१०,००० \times ३ = ३०,०००$
$१०० \times ४ = ४००$	$१०,००० \times ४ = ४०,०००$
योगसन्धि १,००० वर्ष	योगयुग १,००,०००
योगसन्धि और युग १,०१,०००	

गुणितं शतं चायुतं च कृतयुगस्य सन्धियुगयोदैववर्षाणि (कलमः) कुर्मः ।
 अन्यद् यथा—अ० १ । ३५ । ४ (इन्द्राग्नी) वायवग्नी (विश्वे) सर्वे (देवाः)
 दिव्यगुणाः पदार्थाः (ते) प्रसिद्धाः (अनुमन्यन्ताम्) अनुकूला भवन्तु (अद-
 णीयमानाः) असंकुचन्तः ॥

१—अथर्ववेद काण्ड ८ सूक्त २ मन्त्र २१ के अनुसार युगवर्ष गणना ॥
सूचना—मन्त्र में केवल [सौ, दश सहस्र, वर्ष, दो युग, तीन और चार] पद हैं, कलि आदि पदों की कल्पना की गयी है ।
एक दैववर्ष में ३६० [तीन सौ साठ] मानुष वा सौर वर्ष होते हैं ॥

सन्धि और युग	कलि		द्वापर		त्रेता		कृतयुग		चतुर्युगी	
	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष
सन्धि	१००	३६,०००	२००	७२,०००	३००	१,०८,०००	४००	१,४४,०००	१,०००	३,६०,०००
युग	१०,०००	३६,००,०००	२०,०००	७२,००,०००	३०,०००	१,०८,००,०००	४०,०००	१,४४,००,०००	१,००,०००	३,६०,००,०००
योग	१०,१००	३६,३६,०००	२०,२००	७२,७२,०००	३०,३००	१,०८,०८,०००	४०,४००	१,४४,४४,०००	१,०१,०००	३,६३,६०,०००

२—मनु अध्याय १ श्लोक ६६—७० और सूर्य सिद्धान्त अध्याय १ श्लोक १५—१७ के अनुसार युग वर्ष गणना ॥

सन्धि और युग	कृतयुग		त्रेतायुग		द्वापरयुग		कलियुग		चतुर्युगी	
	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष	दैव वर्ष	मानुष वा सौर वर्ष
सन्ध्या वर्ष	४००	१,४४,०००	३००	१,०८,०००	२००	७२,०००	१००	३६,०००	१,०००	३,६०,०००
युग वर्ष	४,०००	१४,४०,०००	३,०००	१०,८०,०००	२,०००	७,२०,०००	१,०००	३,६०,०००	१०,०००	३६,००,०००
संध्यंशवर्ष	४००	१,४४,०००	३००	१,०८,०००	२००	७२,०००	१००	३६,०००	१,०००	३,६०,०००
योग ...	४,८००	१७,२८,०००	३,६००	१२,६६,०००	२,६४,०००	८,६४,०००	१,२००	४३,२०,०००	१२,०००	४३,२०,०००

[आगे मनु श्लोक ७१, ७२ के अनुसार बारह सहस्र चतुर्युगी का एक दैव युग और एक सहस्र दैव युग का ब्रह्मा का एक दिन, और इतनी ही रात्री । अर्थात् १२,००० दैव वर्ष \times १००० युग \times ३६० मानुष वर्ष = ४,३२,००,००,००० [चार अरब वत्तीस करोड़] मानुष वर्ष का एक दिन और इतनी वर्षों की ब्रह्मा की रात्री है, परन्तु मन्त्र का संबन्ध इससे नहीं है] ॥

शरदे त्वा हेमन्ताय वसन्ताय ग्रीष्माय परि दद्वसि ।
 वर्षाणि तुभ्यं स्थोनानि येषु वर्धन्ते ओषधीः ॥ २२ ॥
 शरदे । त्वा । हेमन्ताय । वसन्ताय । ग्रीष्माय । परि । दद्वसि ॥
 वर्षाणि । तुभ्यंस् । स्थोनानि । येषु । वर्धन्ते । ओषधीः ॥ २२ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (त्वा) तुझे (शरदे) शरद्, (हेमन्ताय) हेमन्त [और शिशिर], (वसन्ताय) वसन्त और (ग्रीष्माय) ग्रीष्म [ऋतु] को (परि दद्वसि) हम सौंपते हैं । (वर्षाणि) वर्षाये (तुभ्यम्) तेरे लिये (स्थोनानि) मनभावनी [होवें], (येषु) जिनमें (ओषधीः) औषधें [अन्न आदि वस्तुयें] (वर्धन्ते) बढ़ती हैं ॥ २२ ॥

भावार्थ—मनुष्य सब ऋतुओं से यथावत् उपयोग लेकर सुखी रहें ॥ २ ॥
 " इस मन्त्र का मिलान अ० ६ । ५५ । २ । से करो जहां छह ऋतुयें वर्णित हैं ॥

मृत्युरीशे द्विपदां मृत्युरीशे चतुष्पदाम् ।

तस्मात् त्वां मृत्योर्गोपते रुद्ररामि स मा विभेः ॥ २३ ॥
 मृत्युः । ईशे । द्वि-पदाम् । मृत्युः । ईशे । चतुः-पदाम् ॥ तस्मात् ।
 त्वाम् । मृत्योः । गो-पतेः । उत् । भूरामि । सः । मा । विभेः ॥ २३ ॥

भाषार्थ—(मृत्युः) मृत्यु (द्विपदाम्) दोपायों का (ईशे) शासक है,
 (मृत्युः) मृत्यु (चतुष्पदाम्) चौपायों का (ईशे) शासक है । (तस्मात्)

२२—(परि दद्वसि) समर्पयामः (वर्षाणि) आचणभाद्रात्मको मेघकालः
 (तुभ्यम्) (स्थोनानि) सुखकराणि (येषु) (वर्धन्ते) उत्पद्यन्ते (ओषधीः)
 ग्रीहियवादयः । अन्यद् व्याख्यातम्—अ० ६ । ५५ । २ । (शरदे) आश्विन-
 कार्तिकात्मकाय कालाय (त्वा) त्वाम् (हेमन्ताय) अग्रहायणपौषात्मकाय
 कालाय । शिशिरसहिताय माघफाल्गुनसहिताय (ग्रीष्माय) ज्येष्ठापादात्म-
 काय कालाय ॥

२३—(मृत्युः) (ईशे) ईश्टे । शासको भवति (द्विपदाम्) पदद्वयो-
 पेतानां मनुष्यपद्यादीनाम् (मृत्युः) (ईशे) (चतुष्पदाम्) पदचतुष्टययुक्तानां

उस (गोपतेः) पृथिवी के स्वामी (मृत्योः) मृत्यु से (त्वाम्) तुझे (उत् भरामि) ऊपर उठाता हूँ (सः) सो तू (मा विभेः) मत भय कर ॥ २३ ॥

भावार्थ—ब्रह्मज्ञानी पुरुष प्रबल मृत्यु से निर्भय होकर विचरते रहते हैं ॥ २३ ॥

सौरिष्ट न मरिष्यसि न मरिष्यसि मा विभेः ।

न वै तत्र म्रियन्ते नो यन्त्यधमं तमः ॥ २४ ॥

सः । अरिष्ट । न । मरिष्यसि । न । मरिष्यसि । मा । विभेः ॥
न । वै । तत्र । म्रियन्ते । नो इति । यन्ति । अधमम् । तमः ॥ २४ ॥

भाषार्थ—(अरिष्ट) हे निर्हानि ! (सः) सो तू (न) नहीं (मरिष्यसि) मरेगा, तू (न) नहीं (मरिष्यसि) मरेगा, (मा विभेः) मत भय कर । (तत्र) वहाँ पर [कोई] (वै) भी (न) नहीं (म्रियन्ते) मरते हैं, (नो) और नहीं (अधमम्) नीचे (तमः) अन्धकार में (यन्ति) जाते हैं ॥ २४ ॥

भावार्थ—जहाँ पर मनुष्य ब्रह्म का विचार करते रहते हैं [देखो मन्त्र २५], वहाँ मृत्यु का भय नहीं होता ॥ २४ ॥

सर्वी वै तत्र जीवति गौरवः पुरुषः पशुः ।

यत्रेदं ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनाय कम् ॥ २५ ॥

सर्वैः । वै । तत्र । जीवति । गौः । अश्वः । पुरुषः । पशुः ॥

यत्र । इदम् । ब्रह्म । क्रियते । परि-धिः । जीवनाय । कम् ॥ २५ ॥

गवाश्वादीनाम् (तस्मात्) प्रसिद्धात् (त्वाम्) मनुष्यम् (मृत्योः) मरणात् (गोपतेः) भूमिशासकात् (उत् भरामि) उद्धारयामि (सः) स त्वम् (मा विभेः) भयं मा कुरु ॥

२४—(सः) स त्वम् (अरिष्ट) हे निर्हानि (न) निषेधे (मरिष्यसि) प्राणान् त्यज्यसि (न) (मरिष्यसि) (मा विभेः) भीतिं मा कुरु (न) (वै) अवश्यम्) (तत्र) ब्रह्मणि—मन्त्र २५ (म्रियन्ते) प्राणान् त्यजन्ति (नो) नैव (यन्ति) प्राणुवन्ति (अधमम्) नीचीनम् (तमः) अन्धकारम् ॥

भाषार्थ—(सर्वः) (सव (वै) ही (तत्र) वहां (जीवति) जीता रहता है, (गौः) गौ, (अश्वः) घोड़ा, (पुरुषः) पुरुष, और (पशुः) पशु [हाथी ऊँट आदि] । (यत्र) जहां पर (इदम्) यह [प्रसिद्ध] (ब्रह्म) ब्रह्म [परमेश्वर] (जीवनाय) जीवन के लिये (कम्) कुछ से (परिधिः) कोट [समान रक्षा साधन] (क्रियते) बनाया जाता है ॥ २५ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य ब्रह्म के आश्रित रहते हैं, व जीवनमुक्त होकर सब सुख भोगते हैं ॥ २५ ॥

इस मन्त्र का सम्यन्ध मन्त्र २३, २४ से है ॥

परि त्वा पातु समानेभ्योऽभिचारात् सर्वन्धुभ्यः ।

अममिर्भवामृतैतिजीवोमातेहासिपुरसंवुःशरीरम् ॥२६॥

परि । त्वा । पातु । समानेभ्यः । अभि-चारात् । सर्वन्धु-भ्यः ॥

अममिः । भव । अमृतः । अति-जीवः । मा । ते । हासिपुः ।

असंवः । शरीरम् ॥ २६ ॥

भाषार्थ—वह [ब्रह्म—म० २५] (त्वा) तुझ को (अभिचारात्) दुष्कर्म से (सर्वन्धुभ्यः) बन्धुओं सहित (समानेभ्यः) साथियों के [हित के] लिये (परि) सब प्रकार (पातु) बचावे । (अममिः) बिना मृत्युवाला,

२५—(सर्वः) निःशेषः (वै) एव (तत्र) ब्रह्माश्रये (जीवति) प्राणान् धारयति (गौः) धेनुः (अश्वः) घोटकः (पुरुषः) मनुष्यः (पशुः) गजो-प्टादिः (तत्र) (इदम्) प्रसिद्धम् (ब्रह्म) परिवृद्धः परमात्मा (परिधिः) प्राकारो यथा रक्षासाधनम् (जीवनाय) प्राणधारणाय (कम्) सुखेन ॥

२—(परि) सर्वतः (त्वा) त्वाम् (पातु) रक्षतु (समानेभ्यः) समानानां सदृशगुणस्वभावानां हिताय (अभिचारात्) विरुद्धाचरणात् । उपद्रवात् (सर्वन्धुभ्यः) बन्धुसहितेभ्यः (अममिः) आदृगमहनजनः किंकिनौ लिट् च । पा० । ३ । २ । १७१ । मृड् प्राणत्यागे—कि, नञ् समासः । अमरणशीलः (भव) (अमृतः) अमरः । पुरुषार्थी (अतिजीवः) उत्तरजीवी (ते) तव (मा हासिपुः) ओ हाक् त्यागे-लुङ् । मा त्यजन्तु (असंवः) प्राणाः (शरीरम्) देहम् ॥

(अमृतः) अमर, (अतिजीवः) उत्तर जीवी (भव) हो, (ते) तेरे (असवः) प्राण [तेरे] (शरीरम्) शरीर को (मा हासिषुः) न छोड़ें ॥ २६ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य परमेश्वर का सहारा लेकर परोपकार करते हैं, वे ब्रह्मचारी अधिक जीकर अधिक उपकारी होते हैं ॥ २६ ॥

ये मृत्यव एकशतं या नाष्टा अतितायाः ।

मुञ्चन्तु तस्मात् त्वां देवा अग्नेवैश्वानुरादधि ॥ २७ ॥

ये । मृत्यवः । एक-शतम् । याः । नाष्टाः । अति-तायाः ॥

मुञ्चन्तु । तस्मात् । त्वाम् । देवाः । अग्नेः । वैश्वानुरात् । अधि

भाषार्थ—[हे मनुष्य !] (ये) जो (एकशतम्) एक सौ एक (मृत्यवः) मृत्युये और (याः) जो (नाष्टाः) नाश करने वाली [पीड़ाये] (अतितायाः) पार करने योग्य हैं । (तस्मात्) उस [क्लेश] से (त्वाम्) तुम्हें को (देवाः) [तेरे] उत्तम गुण (वैश्वानुरात्) सब नरों के हितकारक (अग्नेः) अग्नि [सर्व व्यापक परमेश्वर] का आश्रय लेकर (अधि) अधिकार पूर्वक (मुञ्चन्तु) छोड़ावे ॥ २७ ॥

भावार्थ—ब्रह्मवादी योगीजन सर्वगुरु परमेश्वर के आश्रय से उत्तम कर्म करके शारीरिक और आत्मिक पीड़ाये छोड़कर आनन्द पाते हैं ॥ २७ ॥

अग्नेः शरीरमसि पारयिष्णु रक्षोहासि सपत्नहा ।

अथो अमीवचातनः पुतुद्रुर्नाम भेषजम् ॥ २८ ॥ (५)

अग्नेः । शरीरम् । असि । पारयिष्णु । रक्षुः-हा । असि । सपत्न-हा ॥ अथो इति । अमीव-चातनः । पुतुद्रुः । नाम । भेषजम् २८(५)

२७—(ये) (मृत्यवः) मृत्युहेतवो रोगादयः (एकशतम्) एकाधिकं शतम् । बहुसंख्याका इत्यर्थः (याः) (नाष्टाः) हुयामाश्रुभसिभ्यस्त्वन् । उ० ४ । १६ । नाशयते—त्रन् । नाशयिष्यः पीडाः (अतितायाः) अतितरीतव्याः । लङ्घनीयाः (मुञ्चन्तु) मोचयन्तु (तस्मात्) क्लेशात् (त्वाम्) मनुष्यम् (देवाः) उत्तमगुणाः (अग्नेः) पञ्चमीविधाने ल्यवलोपे कर्मण्युपसंख्यानम् । वा० पा० २ । ३ । २८ । अग्निं सर्वव्यापकं परमेश्वरमाश्रित्य (वैश्वानुरात्) सर्वनरहितमित्यर्थः (अधि) अधिकृत्य ॥

भाषार्थ—[हे परमेश्वर !] तू (अग्नेः) अग्नि [तेज] का (शरीरम्) शरीर, (पारयिष्णु) पार लगाने वाला (असि) है, और (रक्षोहा) राक्षसों का नाश करने वाला, और (सपत्नहा) प्रतियोगियों का मारडालने वाला (असि) है । (अथो) और भी (अमीवचातनः) पीड़ा मिटाने वाला (पूतुद्रुः) शुद्धि पहुँचाने वाला (नाम) नाम का (भेषजम्) औषध है ॥ २८ ॥

भावार्थ—यह मन्त्र इस सूक्त का उपसंहार है । मनुष्य तेजः स्वरूप परमात्मा की उपासना से अपने क्लेशों का नाश करे ॥ २८ ॥

इति प्रथमोऽनुवाकः ॥

अथ द्वितीयोऽनुवाकः ॥

सूक्तम् ३ ॥

१-२६ ॥ अग्निरक्षोहा देवता ॥ १-६, ८-१०, ११, १६, १८, २१, त्रिष्टुप् ; ७, १२-१५, १७, भुरिक् त्रिष्टुप् ; १६, २४ निचृत् त्रिष्टुप्, २० विराट् त्रिष्टुप् २२, २३, अनुष्टुप् ; २५ पंचपदा बृहती गर्भा जगती ; २६ गायत्री ॥

राजधर्मोपदेशः—राजा के धर्म का उपदेश ॥

रक्षोहणं वाजिनमा जिघर्षि मित्रं प्रथिष्ठमुप यामि
शर्म । शिशानो अग्निः क्रतुभिः समिद्धुः स नो दिवा
स रिषः पातु नक्तम् ॥ १ ॥

रक्षःहनम् । वाजिनम् । आ । जिघर्षि । मित्रम् । प्रथिष्ठम् ।
उप । यामि । शर्म ॥ शिशानः । अग्निः । क्रतु-भिः । सम्-इद्धः ।

२८—(अग्नेः) तेजसः (शरीरम्) स्वरूपम् (असि-) (पारयिष्णु) अ० ५ । २८ । १४ । पारप्रापकं ब्रह्म (रक्षोहा) रक्षसां हन्ता परमेश्वरः (सप-त्नहा) प्रतियोगिनां नाशकः (अथो) अपि च (अमीवचातनः) अ० १ । २८ । १ । रोगनाशकः (पूतुद्रुः) अतेश्च तु । उ० १ । ७२ । पूङ् शोधने-तु, स च कित् । हरिमितयोर्द्विः । उ० १ । ३४ । पूतु + हु गतौ-कु, स च डित् । शुद्धि-प्रापकः परमेश्वरः (नाम) प्रसिद्धौ (भेषजम्) औषधम् ॥

सः । नः । दिवा । सः । रिषः । पातु । नक्तम् ॥ १ ॥

भाषार्थ—(रक्षोहणम्) राक्षसों के मारने वाले, (वाजिनम्) महा-
वली, पुरुष को (आ) भली भाँति (जिघर्षि) प्रकाशित [प्रख्यात] करता
हूँ, (प्रथिष्ठम्) अति प्रसिद्ध (मित्रम्) मित्र के पास (शर्म) शरण के लिये
(उप यामि) मैं पहुँचता हूँ । (अग्निः) अग्नि [समान तेजस्वी राजा अपने]
(क्रतुभिः) कर्मों से (शिशानः) तीक्ष्ण किया हुआ और (समिद्धः) प्रकाश-
मान है, (सः) वह (नः) हमें (दिवा) दिन में, (सः) वह (नक्तम्) रात्रि
में (रिषः) कष्ट से (पातु) बचावे ॥ १ ॥

भाषार्थ—प्रतापी, पराक्रमी, प्रजापालक राजा की कीर्ति को प्रजागण
गाते रहते हैं ॥ १ ॥

मन्त्र १-२३ कुछ पद भेद और मन्त्र क्रम भेद से ऋग्वेद में है-१०।८७।१-२३॥

अयोदंष्ट्रो अर्चिषा यातुधानानुप स्पृश जातवेदः समिद्धः ।
आ जिह्वयामूरदेवान् रुभस्व क्रुव्यादो वृष्ट्वापि धत्स्वासन्
अयः-दंष्ट्रः । अर्चिषा । यातु-धानान् । उप । स्पृश । जात-
वेदः । सम्-दंष्ट्रः ॥ आ । जिह्वया । मूर-देवान् । रुभस्व ।
क्रुव्य-अदः । वृष्ट्वा । अपि । धत्स्व । आसन् ॥ २ ॥

भाषार्थ—(जातवेदः) प्रसिद्ध ज्ञानवाले [राजन् ।] (अयोदंष्ट्रः)

१—(रक्षोहणम्) रक्षसां हन्तारम् (वाजिनम्) महाबलवन्तम् (आ)
समन्तात् (जिघर्षि) घृ दीप्तौ । दीपयामि । प्रख्यापयामि (मित्रम्) सखायम्
(प्रथिष्ठम्) पृथु-दंष्ट्रम् । २ ऋतो हलादेर्लघोः । पा० ६ । ४ । १६१ । इति ऋका-
रस्य रः । टेः । ६ । ४ । १५५ । ट्रेलौपिः । पृथुतमम् । अतिप्रसिद्धम् (उपयामि)
उपगच्छामि (शर्म) शर्मणे । शरणाय (शिशानः) शो तनूकरणे—शानच्,
शपः श्लोः, अभ्यासस्य श्त्वम्, आत्वम् । तीक्ष्णीकृतः (अग्निः) अग्निवत्ते-
जस्वी राजा (क्रतुभिः) कर्मभिः—निघ० १ । २ (समिद्धः) सम्यग् दीप्तः (सः)
शूरः (नः) अस्मान् (दिवा) दिवसे (सः) (रिषः) रिष हिंसायाम्-किप् ।
कष्टात् (पातु) रक्षतु (नक्तम्) रात्रौ ॥

लोहसमान दांतवाला [पुष्टाङ्ग], (समिद्धः) प्रकाशमान तू (अर्चिषा) [अपने] तेज से (यातुधानान्) दुःखदायी जीवों को (उप स्पृश) पांवों से कुचल । (जिह्वा) [अपनी] जय शक्ति से (मूरदेवान्) मूढ़ [बुद्धिहीन] व्यवहार वालों को (आ रभस्व) पकड़ ले, और (वृष्ट्वा) पराक्रमी होकर तू (क्रव्यादः) मांस खानेवालों को (आसन्) [फँकने के स्थान] कारागार में (अपि धत्स्व) बन्द कर दे ॥ १ ॥

भाष्यार्थ—तीतिमान्, बलवान् राजा दुष्टों को दण्ड देकर प्रजा पालन करे ॥ २ ॥

उभोभयाविन्नुप धेहि दंष्ट्रौ हिंसः शिशानोऽवरं परं च ।
उतान्तरिक्षे परियाह्यग्ने जम्भैः संधेह्यभि यातुधानान् ३ ।
उभा । उभयाविन् । उप । धेहि । दंष्ट्रौ । हिंसः । शिशानः ।
अवरम् । परम् । च ॥ उत । अन्तरिक्षे । परि । याहि । अग्ने ।
जम्भैः । सम् । धेहि । अभि । यातु-धानान् ॥ ३ ॥

भाष्यार्थ—(उभयाविन्) हे पूर्ति की रक्षा करने वाले । तू [शत्रुओं] । ३ (हिंसः) नाश करनेवाला और (शिशानः) तीक्ष्ण होकर (अवरम्)

२—(अयोदंष्ट्रः) लोहवद्दन्तोपेतः (अर्चिषा) स्वतेजसा (यातुधानान्) पीडाप्रदान् पुरुषान् (उप स्पृश) उपपूर्वकः स्पृश पादैर्मर्दने । पादैश्चूर्णिकुरु (जातवेदः) हे प्रसिद्धप्रब्र (समिद्धः) प्रकाशितः (जिह्वा) शेवायह-जिह्वा० । उ० १ । १५४ । जि जये—चन्, धोतोहुक् । जयशक्त्या (मूरदेवान्) रस्य ढः । दिव्य व्यवहारे—अच् । मूरा अमूर न वयम्...मूढा वयं स्मऽमूढस्त्व-मसि—निरु० ६ । ८ । मूढव्यवहारान् । मन्दबुद्धिव्यवहारयुक्तान् (आ रभस्व) सभ्यगृहाण (क्रव्यादः) मांसभक्षकान् (वृष्ट्वा) वृष शक्तिबन्धने पराक्रमे च । पराक्रमी भूत्वा (अपि धत्स्व) वधान (आसन्) अस्यते क्षिप्यतेऽत्र आस्यम् । असु क्षेपणे—एयत् । पद्मोमासू० पा० ६ । १ । ६३ । आसन् आदेशः । आस्ति । क्षेपणस्थाने । कारागारे ॥

३—(उभा) द्वौ (उभयाविन्) बलिमलितनिभ्यः कयन् । उ० ४ । ६६ । उभ पूर्तौ—कयन् । सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये । पा० ३ । २ । ७८ । उभय + अव

नीचे के (च) और (परम्) ऊपर के (उमा) दोनों (दंष्ट्रौ) दांतों को (उप धेहि-) काम में ला । (उत) और (अग्ने) हे अग्नि [समान प्रतापी राजन् !] (अन्तरिक्षे) आकाश में [विमान से हमारे] (परि) आस पास (याहि) विचर, (यातुधानान् अभि) दुःखदायी दुर्जनों पर (जम्भैः) दांतों [दंतीले तेज हथियारों] से (सम् धेहि) लक्ष्य कर [वेधले] ॥ ३ ॥

भावार्थ—राजा दुर्जनों को इस प्रकार दबाकर रखे जैसे दांतों के बीच वस्तु को दबा लेते हैं और आकाश मार्ग से सावधानी रखकर दुष्टों का नाश करे ॥ ३ ॥

अग्ने त्वचं यातुधानस्य भिन्धि हिंसाशनिहरंसा
हन्त्वेनम् । प्र पर्वाणि जातवेदः शृणीहि ऋव्यात्
ऋविष्णुर्वि चिनोत्वेनम् ॥ ४ ॥

अग्ने । त्वचम् । यातु-धानस्य । भिन्धि । हिंसा । अशनिः ।
हरंसा । हन्तु । एनम् ॥ प्र । पर्वाणि । जात-वेदः । शृणीहि ।
ऋव्य-अत् । ऋविष्णुः । वि । चिनोतु । एनम् ॥ ४ ॥

भावार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (यातु-धानस्य) दुःखदायी दुष्ट की (त्वचम्) खाल (भिन्धि) उजाड़ दे, [तेरी] (हिंसा) बध करनेवाली (अशनिः) विजुली [विजुली का वज्र] (हरंसा)

रक्षणे—शनि । हे पूर्तिरक्षक (उप धेहि) उपयोग्य (दंष्ट्रौ) दन्तौ (हिंसाः) शत्रुनाशकः (शिशानः) म० १ । तीक्ष्णकृतः (अवरम्) अधोवर्तमानं दंष्ट्रम् (परम्) उपरि वर्तमानम् (च) (उत) अपि (अन्तरिक्षे) आकाशे विमानेन (परि) सर्वतः (याहि) संचर (अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन् राजन् (जम्भैः) जभि नाशने—घञ् । नाशकर्मभिः । दन्तयुक्तायुधैः (संधेहि) लक्ष्यी-कुरु (अभि) अभिलक्ष्य (यातुधानान्) पीडादायकान् ॥

४—(अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन् राजन् (त्वचम्) अ० १ । २३ । ४ । चर्म (यातुधानस्य) पीडाप्रदस्य (हिंसा) हिंसिका (अशनिः) विद्युत् । वज्रः (हरंसा) तेजसा-निरु० ५ । १२ (हन्तु) नाशयतु (प्र) प्रकर्षेण (पर्वाणि)

अपने तेज से (एनम्) इस [अत्याचारी] को (हन्तु) मारे । (जातवेदः) हे महाधनी राजन् ! [उसके] (पर्वाणि) जोड़ों को (प्र शृणीहि) कुचल डाल, (क्रव्यात्) मांस खानेवाला, (क्रविष्णुः) भयंकर [सिंह, गीदड़, गिद्ध आदि जीव] (एनम्) इसको (वि चिनोतु) चींथ डाले ॥ ४ ॥

भावार्थ—राजा दुराचारियों को विजुली वा अग्नि के हथियारों से कठिन दण्ड देकर विनाश करदे ॥ ४ ॥

यत्रे दानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठन्तमग्न उतवाचरन्तम् ।
उतान्तरिक्षे पतन्तं यातुधानं तमस्ता विध्य शर्वा शिशानः ५
यत्र । इदानीम् । पश्यसि । जातु-वेदुः । तिष्ठन्तम् । अग्ने ।
उत । वा । चरन्तम् ॥ उत । अन्तरिक्षे । पतन्तम् । यातु-
धानम् । तम् । अस्ता । विध्य । शर्वा । शिशानः ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(जातवेदः) हे प्रसिद्ध ज्ञानवाले ! (अग्ने) हे अग्नि [समान प्रतापी राजन्] (यत्र) जहां कहीं (इदानीम्) अब (तिष्ठन्तम्) खड़े हुये, (उत) और (वा) अथवा (चरन्तम्) घूमते हुये (उत) और (अन्तरिक्षे) आकाश में [विमान आदि से] (पतन्तम्) उड़ते हुये (यातु-धानम्) दुःखदायी जन को (पश्यसि) तू देखता है, (शिशानः) तीक्ष्ण-स्वभाव, (अस्ता) बाण चलाने वाला तू (शर्वा) बाण वा बज्र से (तम्) उसे (विध्य) वेध ले ॥ ५ ॥

शरीरग्रन्थीन् (जातवेदः) हे प्रसिद्धधन (शृणीहि) मर्दय (क्रव्यात्) मांस-भक्षकः (क्रविष्णुः) श्लेष्मन्दसि । पा० ३ । २ । १३७ । क्लृवभये, शिच्—इप्पुच्, लस्य रः, शिलोपश्लान्दसः । क्रावयिष्णुः । भयङ्करो जन्तुः (वि चिनोतु) आकृष्य विप्रकीर्णं करोतु (एनम्) दुष्टम् ॥

५—(यत्र) (इदानीम्) (पश्यसि) निरीक्षसे (जातवेदः) हे प्रसिद्धज्ञान (तिष्ठन्तम्) स्थितिं कुर्वन्तम् (अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन् राजन् (उत) अपि (वा) अथवा (चरन्तम्) गच्छन्तम् (उत) (अन्तरिक्षे) आकाशे (पतन्तम्) उड़डीयमानम् (यातुधानम्) दुःखप्रदं जनम् (तम्) (अस्ता) बाणानां क्षेप्ता (विध्य) ताडय (शर्वा) शरणा । बाणेन वज्रेण वा (शिशानः)—म० ६ । तीक्ष्णस्वभावः ॥

भावार्थ—राजा पृथिवी, समुद्र और आकाश के उपद्रवियों का नाश करके प्रजा को पाले ॥ ५ ॥

यज्ञैरिषूः संनममानो अग्ने वाचा शल्याँ अशनिभि-
दिहानः । तामिर्विध्य हृदये यातुधानान् प्रतीचो वाहून्
प्रति भङ्गिधेपाम् ॥ ६ ॥

यज्ञैः । इषूः । सुस्-नममानः । अग्ने । वाचा । शल्यान् ।
अशनि-भिः । दिहानः ॥ तामिः । विध्य । हृदये । यातु-
धानान् । प्रतीचः । वाहून् । प्रति । भङ्गिध । एषाम् ॥ ६ ॥

भावार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (वाचा)
वाणी [विद्या] द्वारा (यज्ञैः) संयोग वियोग व्यवहारों से (इषूः) वाणों को
(संनममानः) सीधा करता हुआ, और (अशनिभिः) विजुलियों से (शल्यान्)
[उनके] शिरों को (दिहानः) पोतता हुआ [तीक्ष्ण करता हुआ] तू
(तामिः) उन [वाणों] से (यातुधानान्) दुःखदायी जनों को (हृदये) हृदय
में (विध्य) वेधले और (एषाम्) उनकी (वाहून्) भुजाओं को (प्रतीचः)
उलटा करके (प्रति भङ्गिध) तोड़ दे ॥ ६ ॥

भावार्थ—राजा अपने शस्त्र अस्त्रों को विजुली आदि के प्रयोग से
तीक्ष्ण रखकर शत्रुओं को मारे ॥ ६ ॥

उतारं धान्त्स्पृणुहि जातवेद उतारं भाणौ ऋष्टिभि-
र्यातुधानान् । अग्ने पूर्वा नि जहि शोशुचान आ-

६—(यज्ञैः) संयोगवियोगव्यवहारैः (इषूः) वाणान् (संनममानः)
ऋजूकुर्वन् (अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन् (वाचा) वाण्या । विद्यया (शल्यान्)
वाणाग्राणि (अशनिभिः) विद्युत्प्रयोगैः (दिहानः) दिग्धान् कुर्वन् (तामिः)
इषुभिः (विध्य) ताडय (यातुधानान्) पीडाप्रदान् (प्रतीचः) प्रतिमुखान्
कृत्वा (वाहून्) भुजान् (प्रति) प्रतिकूलम् (भङ्गिध) भङ्गो आमर्दने । आमर्दय
(एषाम्) यातुधानानाम् ॥ ७ ॥

मादुः क्षिवङ्कास्तमदन्त्वेनीः ॥ ७ ॥

उत । आ-रब्धान् । स्पृणुहि । जातवेदः । उत । आ-रे-
भाणान् । ऋष्टिभिः । यातु-धानान् ॥ अग्ने । पूर्वः । नि । जहि ।
शोशुचानः । आस-अदः । क्षिवङ्काः । तम् । अदन्तु । एनीः ७

भाषार्थ—(उत) और (जातवेदः) हे प्रसिद्धधन वाले राजन् ! (आर-
ब्धान्) [शत्रुओं करके] पकड़े हुएों को (स्पृणुहि) पाल (उत) और
(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (पूर्वः) सब से पहिले और
(शोशुचानः) अति प्रकाशमान त् (आरेभाणान्) [हमें] पकड़ने वाले (यातु-
धानान्) दुःखदायियों को (ऋष्टिभिः) दो धारा तरवारों से (नि जहि)
मार डाल, (आमादः) मांस खानेवाली (एनीः) चितकवरी, (क्षिवङ्काः)
अव्यक्त शब्द बोलने वाली [चील आदि पक्षी] (तम्) हिंसक चोर को
(अदन्तु) खा जावे ॥ ७ ॥

भावार्थ—राजा प्रजा के पालने और वैरियों के मारने में सदा उद्यत
रहे ॥ ७ ॥

७—(उत) अपि च (आरब्धान्) रभ उपक्रमे—क्त । शत्रुभिर्गृहीतान्
(स्पृणुहि) स्पृ पालने । पालय (जातवेदः) हे प्रसिद्धधन राजन् (उत)
(आरेभाणान्) रभ उपक्रमे—कानच् । अत एकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि । पा०
६ । ४ । १२० । अकारस्य एत्वम्, अभ्यासलोपश्च । ग्रहणशीलान् (ऋष्टिभिः)
ऋषी गतौ—किन् । उभयतो धारयुक्तैः खड्गैः (यातुधानान्) पीडाप्रदान्
(अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन् राजन् (पूर्वः) अग्रमाम्नी (नि) निरन्तरम् (जहि)
मारय (शोशुचानः) अ० ४ । ११ । ३ । भृशं दीप्यमानः (आमादः) मांसाशनाः
(क्षिवङ्काः) वातेर्दिच्छ । उ० ४ । १३४ । अिद्विदा स्नेहनमोचनयोः, अथक्-
शब्दे च-इण, सचङित् । आतोऽनुपसर्गे कः । पा० ३ । २ । ३ । द्वि + कै शब्दे-
क । तत्पुरुषे कृति बहुलम् । पा० ६ । ३ । १४ । इत्यलुक् । चिल्लादिपक्षिणः
(तम्) तर्द हिंसने—ड । हिंसकं चोरम् (अदन्तु) भक्षयन्तु (एनीः)
अ० ६ । ८३ । २ । कर्तुं रवर्णाः ॥

इह प्र ब्रूहि यतमः सो अग्ने यातुधानो य इदं कृणोति ।
तमारभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षसश्चक्षुषे रन्ध्रयैनम् । दा
इह । प्र । ब्रूहि । यतमः । सः । अग्ने । यातु-धानः । यः ।
इदम् । कृणोति ॥ तम् । आ । रभस्व । सम-िधा । यविष्ठ ।
नृ-चक्षसः । चक्षुषे । रन्ध्रय । एनम् ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् ।] (इह) यहाँ
पर (प्र ब्रूहि) बतला दे, (यतमः) जो कोइ (सः) वह (यातुधानः) दुःख-
दायी, [है] (यः) जो (इदम्) यह [दुष्कर्म] (कृणोति) करता है । (यविष्ठ)
हे वलिष्ठ ! (तम्) उसे (समिधा) [अपने] तेज से (आ रभस्व) पकड़
ले, और (निर्वृक्षसः) मनुष्यों पर दृष्टि रखने वाले की [अर्थात् अपनी]
(चक्षुषे) दृष्टि के लिये (एनम्) उसे (रन्ध्रय) आधीन कर ॥ ८ ॥

भावार्थ—राजा प्रसिद्ध दुराचारियों को पकड़ कर दृष्टिगोचर रखकर
उनका वृत्तान्त जानता रहे ॥ ८ ॥

तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष युज्ञं प्राञ्च वसुभ्यः प्र ण्य
प्रचेतः । हिंसं रक्षस्युभि शोशुचानं मा त्वा दभन्
यातुधाना नृचक्षः ॥ ९ ॥

तीक्ष्णेन । अग्ने । चक्षुषा । रक्ष । युज्ञम् । प्राञ्चम् । वसु-भ्यः ।
प्र । न्य । प्र-चेतः ॥ हिंसम् । रक्षसि । अभि । शोशुचानम् ।
मा । त्वा । दभन् । यातु-धानाः । नृ-चक्षुः ॥ ९ ॥

८—(इह) अस्मिन् समाजे (प्र ब्रूहि) विज्ञापय (यतमः) तेषां मध्ये
यः कश्चित् (सः) (अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन् राजन् (यातुधानः) (यः)
(इदम्) दुष्कर्म (कृणोति) करोति (तम्) पापिनम् (आ रभस्व) निगृह्ण
(समिधा) स्वतेजसा (यविष्ठ) हे शुचतम वलिष्ठ (नृर्वृक्षसः) मनुष्याणां
द्रष्टुः (चक्षुषे) दर्शनाय (रन्ध्रय) अ० ४ । २२ । १ । वशीकुरु (एनम्)
दुष्टम् ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान प्रतापी राजन् !] (तीक्ष्णेन चक्षुषा) तीक्ष्ण दृष्टि से (प्राञ्चम्) श्रेष्ठ (यज्ञम्) पूजनीय व्यवहार की (रक्ष) रक्षा कर, (प्रचेतः) हे दूरदर्शी [राजन् !] (वसुभ्यः) धनों के लिये [हमें] (प्र ण्य) आगे बढ़ा । (नृचक्षः) हे मनुष्यों पर दृष्टि रखने वाले ! (रक्षांसि अभि) राजसों पर (हिंसम्) हिंसा करने वाले और (शोशुचानम्) अति प्रकाशमान (त्वा) तुझ को (यातुधानाः) दुःखदायी लोग (मा दमन्) न सतावे ॥ ६ ॥

भावार्थ—जो प्रतापी दूरदर्शी राजा उत्तम व्यवहारों की रक्षा करके अपना और प्रजा का धन बढ़ाता है, उसे शत्रु नहीं सता सकते ॥ ६ ॥

नृचक्षा रक्षः परि पश्य विक्षु तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्यग्रा । तस्याग्ने पृष्ठीर्हरसा शृणीहि त्रेधा मूलं यातु धानस्य वृश्च ॥ १० ॥ (६)

नृ-चक्षाः । रक्षः । परि । पश्य । विक्षु । तस्य । त्रीणि । प्रति । शृणीहि । अग्रा ॥ तस्य । अग्ने । पृष्ठीः । हरसा । शृणीहि । त्रेधा । मूलम् । यातु-धानस्य । वृश्च ॥ १० ॥ (६)

भाषार्थ—(नृचक्षाः) मनुष्यों पर दृष्टि रखने वाला तू (रक्षः) राजस को (विक्षु) मनुष्यों के बीच (परि पश्य) जांच कर देख, (तस्य) उसके (त्रीणि) तीन (अग्रा) अग्रभाग [मस्तक और दो कंधे] (प्रति शृणीहि)

६—(तीक्ष्णेन) कूरेण (अग्ने) (चक्षुषा) दृष्ट्या (रक्ष) पालय (यज्ञम्) पूजनीय व्यवहारम् (प्राञ्चम्) प्रगतम् । श्रेष्ठम् (वसुभ्यः) धनानां लाभाय (प्र ण्य) प्रगमय (प्रचेतः) दूरदर्शिनं राजन् (हिंसम्) हिंसकम् (रक्षांसि) राजसान् (अभि) प्रति (शोशुचानम्) भृशं दीपयन्तम् (मा दमन्) मा हिंसिषुः (त्वा) त्वाम् (यातुधानाः) राजसाः (नृचक्षः) हे मनुष्याणां द्रष्टुः ॥

१०—(नृचक्षाः) नृणां द्रष्टा (रक्षः) दुष्टम् (परि) सर्वतः (पश्य) अवलोकय (विक्षु) मनुष्येषु । विशो मनुष्याः—निघ० २ । ३ । (तस्य) (त्रीणि) त्रिसंख्याकानि (प्रति) प्रत्यक्षम् (शृणीहि) नाशय (अग्रा) अग्राणि । शिरः

तोड़ दे। (अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (तस्य) उसकी (पृष्ठीः) पसलियों (हरत्सा) बल से (शृणीहि) कुचल डाल, (यातुधानस्य) दुःखदायी की (मूलम्) जड़ को (त्रेधा) तीन प्रकार से [दोनों जंघा और कटिभाग से] (वृश्च) काट दे ॥ १० ॥

भावार्थ—राजा उपद्रवियों को दण्ड देने में सदा कठोर हृदय रहे ॥१०॥

त्रिधातुधानः प्रसितित एत्वृतं यो अग्ने अनृतेन हन्ति ।
तमर्चिषा स्फुर्जयन् जातवेदः समक्षमेनं गृणते नियुङ्क्षि ११
त्रिः । यातु-धानः । प्र-सितिम् । ते । एतु । ऋतम् । यः ।
अग्ने । अनृतेन । हन्ति ॥ तम् । अर्चिषा । स्फुर्जयन् । जात-
वेदः । सम-अक्षम् । एनम् । गृणते । नि । युङ्क्षि ॥११॥

भावार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान प्रतापी राजन् !] (यातुधानः) वह दुःखदायी पुरुष (त्रिः) तीन बार (ते) तेरी (प्रसितिम्) वेड़ी को (एतु) प्राप्त हो, (यः) जो (ऋतम्) सत्य को (अनृतेन) असत्य से (हन्ति) तोड़ता है। (जातवेदः) हे प्रसिद्ध ज्ञान वाले [राजन् !] (अर्चिषा) अपने तेज से (तम् स्फुर्जयन्) उस पर गरजता हुआ तू (समक्षम्) सब के सम्मुख (एनम्) इस [शत्रु] को (गृणते) स्तुति करने वाले के [हित के] लिये (नि युङ्क्षि) बांध ले ॥ ११ ॥

स्कन्धद्वयं च (तस्य) (अग्ने) (पृष्ठीः) पाश्चात्स्थीनि (शृणीहि) (त्रेधा) त्रिप्रकारेण । जङ्घाद्वयं कटिभागं च (मूलम्) शरीरस्य नीचभागम् (यातुधानस्य) (वृश्च) छिन्धि ॥

११—(त्रिः) त्रिवारम् (यातुधानः) पीडाप्रदः (प्रसितिम्) प्र + पिञ् वन्धने—किञ् । प्रसितिः प्रसयनात्तन्तुर्वा जालं वा—निरु० ६ । १२ । वन्धनम् (ते) तव (एतु) प्राप्नोतु (ऋतम्) सत्यनियमम् (यः) (अग्ने) तेजस्विन् राजन् (अनृतेन) मिथ्याकथनेन (हन्ति) नाशयति (तम्) दुष्टम् (अर्चिषा) तेजसा (स्फुर्जयन्) स्फुर्जं वज्रशब्दे—शत्रु । गर्जयन् (जातवेदः) हे प्रसिद्ध-

भावार्थ—राजा चोर-डाकू आदि दुष्टों को प्रजा के हित के लिये
यथावत् दण्ड देवे ॥ ११ ॥

“(त्रिः) तीन बार” से प्रयोजन ऊपर, नीचे और मध्य पाश है, देखो
अ० ७। ८३। ३॥

यदग्ने अथ मिथुना शपातो यद् वाचस्तुष्टं जनयन्त
रेभाः । मन्योर्मनसः शरव्या या जायते तथा विध्य
हृदये यातुधानान् ॥ १२ ॥

यत् । अग्ने । अथ । मिथुना । शपातः । यत् । वाचः ।
तुष्टम् । जनयन्त । रेभाः ॥ मन्योः । मनसः । शरव्या ।
जायते । या । तथा । विध्य । हृदये । यातु-धानान् ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी न्याजन् !] (यत्) जो
(अथ) आज (मिथुना) दो हिंसक मनुष्य [सत्पुरुषों से] (शपातः)
कुर्वचन बोलते हैं, और (यत्) जो (रेभाः) शब्द करने वाले [शत्रु लोग]
(वाचः) वाणी की (तुष्टम्) कठोरता (जनयन्त) उत्पन्न करते हैं (मन्योः)
क्रोध से (मनसः) मन की (या) जो (शरव्या) वाणों की झड़ी । (जायते)
उत्पन्न होती है, (तथा) उससे (यातुधानान्) दुःखदायियों को (हृदये)
हृदय में (विध्य) वेधले ॥ १२ ॥

भावार्थ—राजा दुर्वचन भाषियों को विचार पूर्वक दण्ड देता रहे ॥ १२

ज्ञान (समेक्षम्) प्रत्यक्षम् (एनम्) शत्रुम् (गृणने) स्वोन्नं कुर्वते (नियुङ्क्ष्वि)
युज संयमने, चुरादिः, रुधादित्वं छान्दसम् । नियोजय । वधान ॥

१२—(यत्) (अग्ने) (अथ) अस्मिन् दिने (मिथुना) अ० ६। १४१। २।
मिथुवधे—उनन् । हिंसकौ (शपातः) शपतः (यत्) (वाचः) वाण्याः (तुष्टम्)
जि तृपा पिपासायाम्—भावे क । तृष्णाम् । कटुत्वमित्यर्थः (जनयन्त) जन-
यन्ति । उत्पादयन्ति (रेभाः) रेभृ शब्दे—अन् । शब्दायमानाः शत्रवः (मन्योः)
क्रोधात् (मनसः) अन्तःकरणस्य (शरव्या) अ० १। १६। १ । शर-यत् ।
वाणसंहतिः (जायते) उत्पद्यते (या) (तथा) (विध्य) ताडय (हृदये)
(यातुधानान्) पीडाप्रदान् ॥

परां शृणीहि तपसा यातुधानान् पराग्ने रक्षो हरसा
शृणीहि । परार्चिषा मूरदेवान्छृणीहि परासुतृपः शोशु-
चतः शृणीहि ॥ १३ ॥

परा । शृणीहि । तपसा । यातु-धानान् । परा । अग्ने ।
रक्षः । हरसा । शृणीहि ॥ परा । अर्चिषा । मूर-देवान् ।
शृणीहि । परा । असु-तृपः । शोशु चतः । शृणीहि ॥ १३ ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्निः [समान तेजस्वी राजन् ।] (तपसा) :
अपने तप [ऐश्वर्य वा प्रताप] से (यातुधानान्), दुःखदायिओं को (परा
शृणीहि) कुचल डाल, (रक्षः) राक्षसों [दुराचारियों वा रोगों] को (हरसा)
अपने बल से (परा शृणीहि) मिटा दे । (अर्चिषा) अपने तेजः से (मूरदेवान्)
मूढ़ [निबुद्धि] व्यवहार वालों को (परा शृणीहि) नाश करदे, (शोशुचतः)
अत्यन्त दमकते हुये, (असुतृपः) [दूसरों के] प्राणों से तृप्त होने वालों को
(परा शृणीहि) चूर चूर कर दे ॥ १३ ॥

भावार्थ—राजा अत्यन्त क्लेशदायक प्राणियों को नाश करने में सदा
उद्यत रहे ॥ १३ ॥

पराद् देवा वृजिनं शृणन्तु प्रत्यगेनं श्रुपथा यन्तु
सृष्टाः । वाचास्तेनं शरव ऋच्छन्तु मर्मन् विश्वस्यैतु
प्रसितिं यातुधानः ॥ १४ ॥

१३—(परा शृणीहि) सर्वथा विनाशय (तपसा) तापकेन तेजसा ।
ऐश्वर्येण । प्रतापेन (यातुधानान्) दुःखदायकान् (अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन्
राजन् (रक्षः) बहुवचनस्यैकवचनम् । रक्षांसि । रोगान् दुष्टप्राणिनो वा (हरसा)
बलेन (परा शृणीहि) विमर्दय (अर्चिषा) तेजसा (मूरदेवान्) मंत्र २ ।
निबुद्धिव्यवहारयुक्तान् (असुतृपः) असुभिः परप्राणैरात्मानं तर्पयन्तः
प्राणिनः (शोशुचतः) शुच दीप्तौ यङ्लुकि—छान्दसः शतृ । शोशुचानान् भृशं
देदीप्यमानान् (परा शृणीहि) चूर्णीकुरु ॥

परा । अद्य । देवाः । वृजिनम् । शृणुन्तु । प्रत्यक् । एतुम् ।
शपथाः । यन्तु । सृष्टाः ॥ वाचा-स्तेनम् । शरवः । ऋच्छन्तु ।
मर्मन् । विश्वस्य । एतु । प्रसितिम् यातु-धानः ॥ १४ ॥

भाषार्थ—(देवाः) विजय चाहने वाले शूर (अद्य) आज (वृजिनम्)
पापी को (परा शृणुन्तु) कुचल डालें, (सृष्टाः) [उसके] छोड़े हुये
[कहे हुये] (शपथाः) कुवचन (एनम्) उसको (प्रत्यक्) प्रतिकूल गति से
(यन्तु) पहुँचें । (शरवः) [हमारे] तीर (वाचास्तेनम्) वतचोर [छुर्नी]
पुरुष को (मर्मन्) मर्मस्थान में (ऋच्छन्तु) प्राप्त होंवें, (विश्वस्य) सब में
प्रवेश करने वाले राजा की (प्रसितिम्) घेड़ी को (यातुधानः) दुःखदायी
(एतु) पावे ॥ १४ ॥

भावार्थ—वीर राजा मिथ्यावादी, चोर, डाकुओं को दण्ड देकर नाश
कर दे ॥ १४ ॥

मांसभक्षकस्य शिरश्छेदनोपदेशः—मांस भक्षक के शिर काटने का उपदेश ॥
यः पौरुषेयेण क्रुविषा समुङ्क्ते यो अश्व्येन प्रशुना
यातुधानः । यो अघ्न्याया भरति क्षोरमग्ने तेषां
शीर्षाणि हरसापि वृश्च ॥ १५ ॥

यः । पौरुषेयेण । क्रुविषा । समुङ्क्ते । यः । अश्व्येन ।

१४—(अद्य) अस्मिन् दिने (देवाः) विजिगीषवः शूराः (वृजिनम्)
अ० १।१०। ३। पापिनम् । वक्रस्वभावम् (पराशृणुन्तु) दूरे नाशयन्तु (प्रत्यक्)
प्रतिकूलगत्या (एनम्) वृजिनम् (शपथाः) कुवचनानि (यन्तु) प्राप्नुवन्तु
(सृष्टाः) त्यक्ताः । उच्चारिताः (वाचास्तेनम्) मृषावचनेन हर्तारम् (शरवः)
वाणाः (ऋच्छन्तु) ऋच्छ गतीन्द्रियप्रलयमूर्तिभावेण । प्राप्नुवन्तु (मर्मन्)
अ० ५। ८। ६। जीवमरणस्थाने (विश्वस्य) अश्वपुपिलटि० । उ० १। १५१।
विश प्रवेशने—अग्न । सर्वत्र प्रवेशकस्य राज्ञः (एतु) गच्छतु (प्रसितिम्)
म० ११। निगडम् । शृङ्खलाम् (यातुधानः) दुःखदायकः ॥

पशुना । यातु-धानः ॥ यः । अघ्नयायाः । भरति । क्षीरम् ।
अग्ने । तेषाम् । शीर्षाणि । हरसा । अपि । वृश्च ॥ १५ ॥

भाषार्थ—(यः) जो (यातुधानः) दुःखदायी जीव (पौरुषेयेण)
पुरुष वध से [प्राप्त] (कविषा) मांस से, (यः) जो (अश्व्येन) घोड़े के
[मांस से] और (पशुना) [दूसरे] पशु से (समङ्क्ते) [अपने को] पुष्ट
करता है । और (यः) जो (अघ्नयायाः) [नहीं मारने योग्य] गौ के (क्षीरम्)
दूध को (भरति=हरति) नष्ट करता है, (अग्ने) है अग्नि [समान तेजस्वी
राजन् !] (तेषाम्) उनके (शीर्षाणि) शिरों को (हरसा) अपने बल से
(अपि वृश्च) काट डाल ॥ १५ ॥

भावार्थ—जो कोई पुरुष, मनुष्य वा घोड़े वा अन्य पशु का मांस खावे
वा गौ को मारकर दूध को घटावे, राजा उसका शिर कटवा दे ॥ १५ ॥

विषं गवां यातुधानां भरन्तामा वृश्चन्तामदितये
दुरेवाः । परैणान् देवः सविता ददातु परां भागमोष-
धीनां जयन्ताम् ॥ १६ ॥

विषम् । गवाम् । यातु-धानाः । भरन्ताम् । आ । वृश्च-
न्ताम् । अदितये । दुः-एवाः ॥ परां । एनान् । देवः । सविता ।
ददातु । परां । भागम् । ओषधीनाम् । जयन्ताम् ॥ १६ ॥

१५—(यः) राक्षसः (पौरुषेयेण) अ० ७ १०५ । १ । पुरुषवधेन
प्राप्तेन (कविषा) अर्चिशुचिहु० । उ० २ । १०८ । कव वधे-इति । मांसेन (समङ्क्ते)
स्मृपूर्वकः अङ्गु भरणे भक्षणे च । आत्मानं पोषयति (यः) (अश्व्येन)
भवे छन्दसि । पा० ४ । ४ । ११० । अश्व-यत् । अश्वसम्बन्धिना कविषा (पशुना)
अजादिप्राणिना (यातुधानः) दुःखदायकः (यः) (अघ्नयायाः) अ० ३ । ३० । १ ।
अहन्तव्याया गोः (भरति) हस्य भः । हरति नाशयति (क्षीरम्) दुग्धम् (अग्ने)
(तेषाम्) यातुधानानाम् (शीर्षाणि) शिरांसि (हरसा) बलेन (अपि वृश्च)
सर्वथा छिन्धि ॥

भाषार्थ—(यातुधानाः) दुःखदायी जन [जो] (गवाम्) गौश्रौ का
(विषम्) जल (भरन्ताम्=हरन्ताम्) बिगाड़े, [नौ वे] (दुरेवः) दुराचारी
लोग (अदितये) अखण्ड नीति के लिये (आ) सर्वथा (वृश्चन्ताम्) काट
दिये जावे। (देवः) व्यवहार जानने वाला (सविता) सर्व प्रेरक राजा
(एनान्) उनको (पराददातु) दूर हटावे, और वे [राजपुरुष] उनके (ओप-
धीनाम्) औषधियों [अन्न आदि वस्तुओं] के (भागम्) भाग को (परा जय-
न्ताम्) जीत लेवे ॥ १६ ॥

भावार्थ—जो दुराचारी लोग गौ घाट आदि स्थानों को नष्ट करें,
राजा उनको नीति अनुसार दण्ड देवे ॥ १६ ॥

सुं वृत्सुरीणं पयं उस्त्रियायास्तस्य माशीद् यातुधानो
नृचक्षः । पीयूषमग्ने यतुमस्ति तृप्सात् तं प्रत्यञ्चमर्चिषा
विध्य मर्मणि ॥ १७ ॥

सुम्-वृत्सुरीणम् । पयः । उस्त्रियायाः । तस्य । मा । माशीत् ।
यातु-धानः । नृ-चक्षुः ॥ पीयूषम् । अग्ने । यतुमः । तितृ-
प्सात् । तम् । प्रत्यञ्चम् । अर्चिषा । विध्य । मर्मणि ॥ १७ ॥

१६—(विषम्) विषल व्याप्तौ-क । यद्वा । अन्येष्वपि दृश्यते । पा० ३ ।
२ । १०१ । वि + ण्णा शौचै-ड । एलोपः, चट्ठा, षच सैवने-ड । विषमित्युदकनाम
विष्णातेर्विपूर्वस्य स्नातेः शुद्ध्यर्थस्य, विपूर्वस्य वा सचतेः—निरु० १२ । २६ ।
जलम् (गवाम्) धेनूनाम् (यातुधानाः) दुःखदायिनः (भरन्ताम्) हरन्ताम् ।
नाशयन्तु (आ) समन्तात् (वृश्चन्ताम्) यकारलोपः । वृश्च्यन्ताम् छिन्ना
भवन्तु (अदितये) अ० २ । २८ । ४ । अदितिः=वाक्—निघ० १ । ११ । अख-
ण्डायै नीतये (दुरेवाः) अ० ७ । ५० । ७ । दुष्टगतियुक्ताः (परा ददातु) निर-
स्यतु (एनान्) दुष्टान् (देवः) व्यवहारकुशलः (सविता) सर्वप्रेरको राजा
(भागम्) अंशम् (ओपधीनाम्) वीहियवादीनाम् (परा जयन्ताम्) जयेन
शृङ्खन्तु राजपुरुषाः ॥

भाषार्थ—(उल्लिखायाः) गौ का [हमारे] (संवत्सरीणम्) निवास-
स्थान में उपस्थित [जो] (पयः) दूध है, (नृचक्षः) हे मनुष्यों पर दृष्टि
रखनेवाले राजन् ! (यातुधानः) दुःखदायी जन (तस्य) उसका (मा आशीत्)
न भोजन करे । (अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (यतमः) जो
कोई [उनमें से हमारे] (अमृतम्) अमृत [अन्न दुग्ध आदि से] (तितृप्सात्)
पेट भरना चाहे, (तम् प्रत्यञ्चम्) उस प्रतिकूलवर्ती को (अर्चिषा) अपने
तेज से (मर्मणि) मर्मस्थान में (विध्य) छेदले ॥ १७ ॥

भावार्थ—राजा सावधानी रखे कि कोई दुष्ट जन प्रजा के पदार्थों को
न हड़प जावे ॥ १७ ॥

सुनादग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षोसि पृतनासु
जिग्युः । सहमूराननु दह क्रव्यादो मा ते हेत्या
मुक्षत दैव्यायाः ॥ १८ ॥

सुनात् । अग्ने । मृणसि । यातु-धानान् । न । त्वा । रक्षोसि ।
पृतनासु । जिग्युः ॥ सह-मूरान् । अनु । दह । क्र-व्य-अदः ।
मा । ते । हेत्याः । मुक्षत । दैव्यायाः ॥ १८ ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे विद्वान् राजन् ! तू (यातुधानान्) पीड़ा देने
वाले [प्राणियों वा रोगों] को (सुनात्) नित्य (मृणसि) नष्ट करता है,

१७—(संवत्सरीणम्) अ० ७ । ७७ । ३ । सम्+वस निवासे-सरन्, ख-
प्रत्ययो भवे । सम्यग् निवासे गृहे भवम् (पयः) दुग्धम् (उल्लिखायाः) अ० ४ ।
२६ । ५ । गोः (तस्य) पयसः (मा आशीत्) अश भोजने-लुब्ध, अङ्भावशङ्का-
न्दसः । मा अशीत्-यथा ऋग्वेदपदपाठे । न भोजनं कुर्यात् (यातुधानः)
(नृचक्षः) हे नृणां द्रष्टुः (पीयूषम्) पीयेरूपन् । उ० ४ । ७६ । पीय प्रीणने-
रूपन् । अमृतम् । दुग्धम् (अग्ने) (यतमः) तेषां यः कश्चित् (तितृप्सात्)
तृप्यते सनि । एकाच उपदेशेऽनुदात्तात् । पा० ७ । २ । १० । इणनिपेधः, लेटि
आडागमः । तर्पयितुमिच्छेत्, आत्मानम् (तम्) दुष्टम् (प्रत्यञ्चम्) प्रतिकूल-
गतिमन्तम् (अर्चिषा) तेजसा (विध्य) ताडय (मर्मणि) जीवमरणस्थाने ॥

१८—(सहमूरान्) मूलेन कारणेन सहितान् । यद्वा मूढमनुष्यैः सहि-

(रक्षांसि) राक्षसों ने (त्वा) तुझे (पृतनासु) संग्रामों में (न) नहीं (जिग्मुः) जीता है । (ऋग्यादः) मांस भक्षकों को (सहमूरान्) [उनके] मूल [अथवा मूढ़ मनुष्यों] सहित (अनु दह) भस्म कर दे, (ते) तेरे (दैव्यायाः) दिव्य-गुण वाले (हेत्याः) वज्र से (मा मुक्षत) वे न छूटें ॥ १८ ॥

भावार्थ—राजा दुःखदायी मनुष्यों को उनके मूल और साथियों सहित नाश करने में उत्साही रहे ॥ १८ ॥

यह मन्त्र आचुका है—अथर्व० ५। २६। ११ ॥

त्वं नो अग्ने अधरादुदुक्तस्त्वं पश्चादुत रक्षापुरस्तात् ।
प्रति त्वे ते अजरास्तपिष्ठा अघशंसं शोशुचतो
दहन्तु ॥ १९ ॥

त्वम् । नः । अग्ने । अधरात् । उदुक्तः । त्वम् । पश्चात् ।
उत । रक्ष । पुरस्तात् ॥ प्रति । त्वे । ते । अजरासः ।
तपिष्ठाः । अघ-शंसम् । शोशुचतः । दहन्तु ॥ १९ ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (त्वम्) तू (नः) हमें (अधरात्) नीचे से, (उदुक्तः) ऊपर से, (त्वम्) तू (पश्चात्) पीछे से (उत) और (पुरस्तात्) आगे से (रक्ष) बचा । (ते) तेरे (त्वे) वे (अजरासः) अजर (तपिष्ठाः) अत्यन्त तपाने वाले, (शोशुचतः) अत्यन्त चमकते हुये [वज्र] (अघशंसम्) बुरा चीतने वाले को (प्रति दहन्तु) जला डालें ॥ १९ ॥

भावार्थ—राजा समुद्र, आकाश, पहाड़, पृथिवी आदि के डाकुओं से विजुली और अग्नि के शस्त्र अस्त्रों द्वारा प्रजा की रक्षा करे ॥ १९ ॥

तान् । अन्यद् व्याख्यातम्—अ० ५। २६। ११ ॥

१९—(त्वम्) (नः) अस्मान् (अग्ने) अग्निवत् तेजस्विन् राजन् (अधरात्) अधोदेशात् (उदुक्तः) उदक्-तसिल् । उदग्देशात् । उपरिस्थानात् (त्वम्) (पश्चात्) (उत) अपि च (रक्ष) (पुरस्तात्) अग्रदेशात् (प्रति) प्रतिकूलम् (त्वे) ते प्रसिद्धाः (ते) तव (अजरासः) अजराः । सुहृदाः (तपिष्ठाः) तापयितृन्माः (अघशंसम्) अ० ४। २१। ७ । अनिष्टचिन्तकम् (शोशुचतः) म० १३ । नाभ्यस्ताच्छतुः । पा० ७। १। ७८ । नुम् निषेधः । भृशं दीप्यमाना वज्राः (दहन्तु) भस्मसात् कुर्वन्तु ॥

पश्चात् पुरस्तादधरादुत्तरात् कविः काव्येन परि
पाह्यते । सखा सखायमजरं जरिम्णे अग्ने मर्त्यं
अमर्त्यस्त्वं नः ॥ २० ॥ (७)

पश्चात् । पुरस्तात् । अधरात् । उत् । उत्तरात् । कविः ।
काव्येन । परि । पाहि । अग्ने ॥ सखा । सखायम् । अजरः ।
जरिम्णे । अग्ने । मर्त्यान् । अमर्त्यः । त्वम् । नः ॥ २० ॥ (७)

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान प्रतापी राजन् !] (कविः)
बुद्धिमान् तू (काव्येन) अपनी बुद्धिमत्ता के साथ (पश्चात्) पीछे से, (पु-
रस्तात्) आगे से, (अधरात्) नीचे से (उत्) और (उत्तरात्) ऊपर से,
(अग्ने) हे राजन् ! (अजरः) अजर (सखा) मित्र [के समान] (सखायम्)
मित्र को (जरिम्णे) स्तुति के लिये, (अमर्त्यः) अमर (त्वम्) तू (नः)
हम (मर्त्यान्) मनुष्यों को (परि) सब ओर से (पाहि) वचा ॥ २० ॥

भावार्थ—नीतिमान् राजा अपनी नीति कुशलता से दृढ़ चिन्त होकर
प्रजा की रक्षा करके संसार में स्तुति पावे ॥ २० ॥

तदग्ने चक्षुः प्रति धेहि रेभे शंफारुजो येन पश्यसि
यातु धानान् । अथर्वज्ज्योतिषा दैव्येन सुत्यं धूर्व-
न्तमचितं न्योष ॥ २१ ॥

तत् । अग्ने । चक्षुः । प्रति । धेहि । रेभे । शंफु-शारुजः ।
येन । पश्यसि । यातु-धानान् ॥ अथर्व-वत् । ज्योतिषा । दैव्येन ।
सुत्यम् । धूर्वन्तम् । अचितम् । नि । न्योष ॥ २१ ॥

२०—(उत्तरात्) उपरिदेशात् (कविः) मेधावी-निघ० ३ । १५ । (का-
व्येन) कविकर्मणा । बुद्धिमत्तया (परि) सर्वतः (पाहि) रक्ष (सखा)
सुहृत् (सखायम्) सुहृद् यथा (अजरः) अजीर्णः (जरिम्णे) अ० २ । २६ । १ ।
जु स्तुतौ—भावे—इमनिन् । स्तुतये (मर्त्यान्) मनुष्यान् (अमर्त्यः) अमरः
(त्वम्) (नः) अस्मान् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (तत्) वह [क्रोधमयी] (चक्षुः) आंख (रेभे) कोलाहल मचाने वाले [शत्रु] पर (परि धेहि) डाल, (येन) जिससे (शफारुजः) शान्ति, तोड़ने वाले (यातु-धानान्) दुःखदायिओं को (पश्यसि) तू देखता है । (अथर्ववत्) निश्चल स्वभाव वाले ऋषि के समान तू (दैव्येन) देवताओं [विद्वानों] से पाये हुये (ज्योतिषा) तेज से (सत्यम्) सत्य (धूर्वन्तम्) नाश करने वाले (अचि-तम्) अचेत को (नि ओप) जला दे ॥ २१ ॥

भावार्थ—नीतिमान् राजा विद्वानों की सम्मति से प्रजा की शान्ति में विघ्नकारी, मिथ्यावादी दुष्टों को नाश करे ॥ २१ ॥

परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि ।

धुषद्बर्णं दिवेदिवे हुन्तारं भङ्गुरवतः ॥ २२ ॥

परि । त्वा । अग्ने । पुरम् । वयम् । विप्रम् । सहस्य । धीमहि ॥

धुषत्-वर्णम् । दिवे-दिवे । हुन्तारम् । भङ्गुर-वतः ॥ २२ ॥

भाषार्थ—(सहस्य) हे बल के हितकारी ! (अग्ने) तेजस्वी सेनापति ! (पुरम्) दुर्गरूप, (विप्रम्) बुद्धिमान्, (धृषद्बर्णम्) अभयस्वभाव, (भङ्गुर-वतः) नाश कर्म वाले [कपटी] के (हुन्तारम्) नाश करने वाले (त्वा) तुझ को (दिवेदिवे) प्रति दिन (वयम्) हम (परि धीमहि) परि धि वनाते हैं ॥ २२ ॥

भावार्थ—प्रजागण शूर धीर सेनापति पर विश्वास करके शत्रुओं के नाश करने में उससे सहायता लेवें ॥ २२ ॥

यह मन्त्र आचुका है—अ० ७ । ७१ । १ ॥

२१—(तत्) क्रूरम् (अग्ने) (चक्षुः) दृष्टिम् (प्रति) प्रतिकूलम् (धेहि) स्थापय (रेभे)—म० १२ । शब्दायमा । कोलाहलं कुर्वाणे दुष्टे (शफारुजः) शम शान्तौ—अच् मस्य फः पृषोदरादित्वात्—इति शब्दस्तोम-महानिधिः । शफ + आ + रुजो भङ्गे—क्विप् । शान्तिसम्भञ्जकान् (येन) चक्षुषा (पश्यसि) अवलोकयसि (यातुधानान्) पीडाप्रदान् (अथर्ववत्) अ० ४ । १ । ७ । निश्चलस्वभावो मुनिर्यथा (ज्योतिषा) तेजसा (दैव्येन) देवाद्यज्ञौ । वा० पा० ४ । १ । ८५ । देव—यज् । देवेभ्यो विद्वद्भ्यः प्राप्तेन (सत्यम्) यथार्थम् (धूर्वन्तम्) धूर्वीं हिंसायाम्—शतृ । हिरुन्तम् (अचितम्) अचेतारम् निवृद्धिम् (नि) नितराम् (ओप) उप दाहे—लोष्ट । दह ॥

२२—अयं मन्त्रो व्याख्यातः—अ० ७ । ७१ । १ ॥

विषेणं भङ्गुरावतुः प्रति स्म रक्षसौ जहि ।

अग्ने तिग्मेन शोचिषा तपुरग्राभिरर्चिभिः ॥ २३ ॥

विषेणं । भङ्गुर-वतः । प्रति । स्म । रक्षसः । जहि ॥ अग्ने ।
तिग्मेन । शोचिषा । तपुः-अग्राभिः । अर्चि-भिः ॥ २३ ॥

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (विषेण)
विप से [वा अपनी व्याप्ति से] (भङ्गुरवतः) नाश कर्म वाले (रक्षसः)
राक्षसों को (स्म) अवश्य (तिग्मेन) तीव्र (शोचिषा) तेज से और (तपुर-
ग्राभिः) तापयुक्त शिखाओं वाली (अर्चिभिः) ज्वालाओं से (प्रति जहि)
नाश कर दे ॥ २३ ॥

भावार्थ—राजा उपद्रवियों को तीव्र दण्ड देता रहे ॥ २३ ॥

वि ज्योतिषा बृहता भ्रात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते
महित्वा । प्रादेवीर्मायाः संहते दुरेवाः शिशीते शृङ्गे
रक्षोभ्यो विनिक्ष्वे ॥ २४ ॥

वि । ज्योतिषा । बृहता । भ्राति । अग्निः । आविः । विश्वानि ।
कृणुते । म-हित्वा ॥ प्र । अदेवीः । मायाः । संहते । दुः-
रवाः । शिशीते । शृङ्गे इति । रक्षो-भ्यः । वि-निक्ष्वे ॥ २४ ॥

भाषार्थ—(अग्निः) अग्नि [समान तेजस्वी राजा] (बृहता) बड़ी
(ज्योतिषा) तेज के साथ (वि भ्राति) चमकता है, और (विश्वानि) सब

२३—(विषेण) गरलेन स्वव्यापनेन वा (भङ्गुरवतः) अ० ७ । ७१ । १ ।
नाशकर्मयुक्तान् (प्रति) प्रतिकूलम् (स्म) अवश्यम् (रक्षसः) पुंलिङ्गत्वं
छान्दसम् । रक्षसि (जहि) नाशय (अग्ने) (तिग्मेन) तीक्ष्णेन (शोचिषा)
तेजसा (तपुरग्राभिः) अर्तिपृक्पि० । उ० २ । ११७ । तप दाहे—उसि ।
तापकशिखायुक्ताभिः (अर्चिभिः) ज्वालाभिः ॥

२४—(वि) विविधम् (ज्योतिषा) तेजसा (बृहता) महता (भ्राति)
प्रकाशते (अग्निः) अग्निवत्तेजस्वी राजा (आविः) अर्चिशुचिहु० । उ० २ ।

वस्तुओं को (महित्वा) अपनी महिमा से (आविः कृणुते) प्रकट करता है ।
 (अदेवीः) अशुद्ध, (दुरेवाः) दुर्गति वाली (मायाः) बुद्धियों को (प्रसहते)
 जीत लेता है, और (शृङ्गे) दो प्रधान सामर्थ्य [प्रजापालन और शत्रुनाशन]
 को (रक्षोभ्यः) दुष्टों के (विनिक्षेवे) विनाशके लिये (शिशीते) तेज करता है ॥ २४ ॥

भावार्थ—जैसे सूर्य अग्नि आदि प्रकाश करके सब पदार्थों को दिखाता
 और अन्धकार मिटाता है, वैसे ही प्रतापी राजा अपनी प्रधानता से प्रजा का
 पालन शत्रुओं का नाश करता है ॥ २४ ॥

यह मन्त्र कुछ भेद से ऋग्वेद में है—५।२।६।

ये ते शृङ्गे अजरे जातवेदस्तिग्महेती ब्रह्मसंशिते ।
 ताभ्यां दुर्हादमभिदासन्तं किमीदिनं प्रत्यञ्जमर्चिषा
 जातवेदो वि निक्ष्व ॥ २५ ॥

ये इति । ते । शृङ्गे इति । अजरे इति । जात-वेदः । तिग्म-
 हेती इति तिग्म-हेती । ब्रह्मसंशिते इति ब्रह्म-संशिते ॥
 ताभ्याम् । दुः-हादम् । अभि-दासन्तम् । किमीदिनम् । प्रत्य-
 ञ्जम् । अर्चिषा । जात-वेदः । वि । निक्ष्व ॥ २५ ॥

१०८। आङ् + अच रक्षणादिषु-इति । प्रादुष्ये (विश्वानि) सर्वाणि वस्तूनि
 (कृणुते) करोति (महित्वा) महिम्ना (प्र) प्रकर्षेण (अदेवीः) अशुद्धाः
 (मायाः) बुद्धीः (सहते) अभिमस्रति । जयति (दुरेवाः) अ० ७।५०।७।
 दुर्गतियुक्ताः (शिशीते) तेजते (शृङ्गे) शृणातेह्रस्वश्च । उ० १।१२६। शृ
 हिंसायाम्—गन्, स च कित्, नुद् च । शृङ्गं श्रयतेर्वा शृणातेर्वा शरणायोद्गत-
 मिति वा शिरसो निर्गतमिति वा—निरु० २।७। शृङ्गं प्राधान्यसान्धोश्च—इत्य-
 मरः २३। २६। द्विप्रकारे प्राधान्ये प्रजापालनं शत्रुनाशनं च (रक्षोभ्यः)
 षष्ठ्यर्थे-चतुर्थी वक्तव्या । वा० पा० २।३।६२। रक्षसाम् । दुष्टानाम् (विनि-
 क्षेवे) भृशुशीङ्० । १।७। शिञ्च चुम्बने, विपूर्वको नाशने-उप्रत्ययः, यणादेशः ।
 विनिक्षेवे । विनाशाय ॥

भाषार्थ—(जातवेदः) हे बड़े ज्ञान वाले राजन् ! (ये) जो (ते) तेरे (अजरे) अजर [अनश्वर] (शुद्धे) दो प्रधान सामर्थ्य [प्रजापालन और शत्रुनाशन] (तिग्महेती) तेज हथियारों वाले, (ब्रह्मसंशिते), वेद से तीक्ष्ण किये गये हैं । (ताभ्याम्) उन दोनों से (दुर्हर्दिम्) दुष्ट हृदय वाले, (अभिदासन्तम्) अति दुःख देने वाले, (प्रत्यञ्चम्) प्रतिकूल चलने वाले, (किमीदितम्) [अब क्या हो रहा है, यह क्या हो रहा है, ऐसे] खोजी शत्रु को (अर्चिषा) अपने तेज से, (जातवेदः) हे बड़े धन वाले ! (वि निद्व) तू नाश कर दे ॥ २५ ॥

भावार्थ—जो वेदानुगामी राजा अपनी राज्यशक्ति को प्रजापालन और शत्रुनाशन में लगाता है, वह कीर्तिमान् होता है ॥ २५ ॥

अग्नी रक्षांसि सेधति शुक्रशौचिर्मर्त्यः ।

शुचिः पावक ईड्यः ॥ २६ ॥ (८)

अग्निः । रक्षांसि । सेधति । शुक्र-शौचिः अमर्त्यः ॥

शुचिः । पावकः । ईड्यः ॥ २६ ॥ (८)

भाषार्थ—(शुक्रशौचिः) शुद्धतेज वाला, (अमर्त्यः) अमर, (शुचिः) पवित्र, (पावकः) शुद्ध करने वाला, (ईड्यः) स्तुति योग्य वा खोजने योग्य (अग्निः) अग्नि [समान तेजस्वी सेनापति] (रक्षांसि) दुष्टों को (सेधति) शासन में रखता है ॥ २६ ॥

२५—(ये) (ते) तव (शुद्धे) म० २४ । द्वे प्रधान्ये प्रजापालनं शत्रुनाशनं च (अजरे) अजीर्ण । अनश्वर (जातवेदः) हे प्रभूतधन (तिग्महेती) सुपां सुलुक्पूर्वसवर्णा० । पा० ७ । १ । ३६ । पूर्वसवर्णदीर्घः । तिग्महेतिनी । तीक्ष्णाः शुद्धे (ब्रह्मसंशिते) वेदद्वारा तीक्ष्णीकृते (ताभ्याम्) प्राधान्याभ्याम् (दुर्हर्दिम्) अ० २ । ७ । ५ । दुष्टहृदयम् (अभिदासन्तम्) सर्वतो हिंसन्तम् (किमीदितम्) स० १ । ७ । १ । पिशुनं शत्रुम् (प्रत्यञ्चम्) प्रतिकूलगन्तारम् (अर्चिषा) तेजसा (जातवेदः) हे बहुधन (वि निद्व)—म० २४ । विनाशय ॥

२६—(अग्निः) अग्निवत्तेजस्वी सेनाधीशः (रक्षांसि) दुष्टान् (सेधति) विधूः शासने । शास्ति (शुक्रशौचिः) शुद्धतेजाः (अमर्त्यः) अमरणधर्मा । महापुरुषार्थी (शुचिः) पवित्रः (पावकः) संशोधकः (ईड्यः) स्तुत्यः । अन्वेपणीयः ॥

भावार्थ—प्रतापी, अमर अर्थात् शूर वीर पराक्रमी शुद्धाचारी राजा दुष्टों को जीतकर कीर्ति पावे ॥ २६ ॥

यह मन्त्र ऋग्वेद में है—७।१५।१० ॥

सूक्तम् ४ ॥

१—२५ ॥ १-७, १५, २५ इन्द्रासोमौ रक्षोहणौ; ८, १६, १६-२२, २४ इन्द्रः; ६, १२, १३ सोमः; १०, १४ अग्निः; ११ देवाः; १७ आवाणः; १८ मरुतः; २३ पृथिव्यन्तरिक्षे देवते ॥ १-३. ५, ६, १८, २१ जगती; ४ विण्डजगती; ७ निचृज्जगती; ८, १२, २४ निचृत् विण्डुप्; ६, ११, १३, १४, १६, १७, १६, २२ विण्डुप्; १० विराट् विण्डुप्; १५, स्वराट् विण्डुप्; २०, २३ भुरिक् विण्डुप्; २४ पादनिचृदनुष्टुप् ॥

राजमन्त्रिणोर्धर्मोपदेशः—राजा और मन्त्री के धर्म का उपदेश ॥

इन्द्रासोमातपतं रक्षं उव्वजतं न्यर्पयतं वृषणा तमोवृधः ।
पराशृणीतमचित्तोन्योपतंहृतं नुदेथुं निशिश्रीतमुत्तिणः १
इन्द्रासोमा । तपतम् । रक्षः । उव्वजतम् । नि । न्यर्पयतम् ।
वृषणा । तमः-वृधः ॥ परा । शृणीतम् । अचितः । नि । ओ-
षतम् । हुतम् । नुदेथाम् । नि । शिश्रीतम् । उत्तिणः ॥ १ ॥

भाषार्थ—(इन्द्रासोमा) हे सूर्य और चन्द्र [समान राजा और मन्त्री !] तुम दोनों (रक्षः) राक्षसों को (तपतम्) तपाओ, (उव्वजतम्) दवाओ, (वृषणा) हे वलिष्ठ ! तुम दोनों (तमोवृधः) अन्धकार बढ़ाने वालों को (नि न्यर्पयतम्) नीचे डालो । (अचितः) अचेतों [मूर्खों] को (परा शृणीतम्) कुचल डालो, (नि ओषतम्) जला दो, (उत्तिणः) खाऊ जनों को

१—(इन्द्रासोमा) देवता इन्द्रे च । पा० ६ । ३ । २६ । इत्यानङ् ।
इन्द्रः सूर्यश्च सोमश्चन्द्रश्चतौ । तादृशौ राजमन्त्रिणौ (तपतम्) तापयतम्
(रक्षः) जातावेकवचनम् । रक्षांसि (उव्वजतम्) उव्वज आर्जवे हिंसने च ।
हिंस्तम् (नि न्यर्पयतम्) ऋ गतौ, णिचि, पुगागमः । नीचैः प्रापयतम् (वृषणा)
वृषणौ । वलिष्ठौ (तमोवृधः) अन्धकारवर्धकान् (परा शृणीतम्) विमर्दयतम्

(हतम्) मारो, (नुदेथाम्) ढकेलो, (नि शिशीतम्) छील डालो [दुर्बल कर दो] ॥ १ ॥

भावार्थ—राजा और मन्त्री उपद्रवियों को कठिन दण्ड देते रहें ॥ १ ॥

यह सूक्त म० १—२५ । कुछ भेद से ऋग्वेद में है । ७ । १०४ । १—२५ ॥

इन्द्रासोमा सम् चशंसन्भ्यः१ घं तपुर्ययस्तु चरुरग्निमान्
इव । ब्रह्मद्विषे क्रव्यादे घोरचक्षसे द्वेषो धत्तमन-
वायं किमीदिने ॥ २ ॥

इन्द्रासोमा । सम् । अघ-शंसम् । अभि । अघम् । तपुः ।
ययस्तु । चरुः । अग्निमान्-इव ॥ ब्रह्म-द्विषे । क्रव्य-अदे । घोर-
चक्षसे । द्वेषः । धत्तम् । अनवायम् । किमीदिने ॥ २ ॥

भावार्थ—(इन्द्रासोमा) हे सूर्य और चन्द्र [समान राजा और मन्त्री !] (अघशंसम्-अभि) बुरा चीतने वाले को (तपुः) तपन करने वाला (अघम्) दुःख (सम् ययस्तु) फलेश देता रहे, (इव) जैसे (अग्निमान्) अग्निवाला (चरुः) चरु [पात्र] फलेश देता है । (ब्रह्मद्विषे) वेद के द्वेषी, (क्रव्यादे) मांस खाने वाले, (किमीदिने) लुतरे के लिये (अनवायम्) निरन्तर (द्वेषः) द्वेष (धत्तम्) तुम दोनों धारण करो ॥ २ ॥

(अचितः) अचित्तान् । मूढान् (नि ओषतम्) नितरां दहतम् (हतम्) मारयतम् (नुदेथाम्) प्रेत्येथाम् (नि शिशीतम्) शोःतनूकरणे । नितरां तनू-
कुरुतम् । निर्वलान् कुरुतम् (अक्षिणः) अ० १ । ७ । ३ । अदनशीलान् । भक्षकान् ॥

२—(इन्द्रासोमा) म० १ । (सम्) सम्यक् (अघशंसम्) अ० ४ ।
२१ । ७ । अतिष्ठं चिन्तकम् (अभि) प्रति (अघम्) दुःखम् (तपुः) अतिपृ-
थ्वि० । उ० २ । ११७ । तप दाहे—उसि । तापकम् (ययस्तु) ययु प्रयत्ने । आया-
सयुक्तं फलेशप्रदं भवतु (चरुः) पात्रम् (अग्निमान्) अग्नियुक्तः (इव)
यथा (ब्रह्मद्विषे) वेदद्वेष्ये, (क्रव्यादे) मांसभक्षकाय (घोरचक्षसे) चक्षिष्-
व्यक्तायां वाचि दर्शने च—असुन् । कूरूपाय । परुषवचनाय (द्वेषः) अपी-
तिम् (धत्तम्) आरयतम् (अनवायम्) अन + अव परिभवे + इण गतौ—अच् ।

भावार्थ—राजा और मन्त्री घोर पापियों को निरन्तर दण्ड देकर प्रजापालन करें ॥ २ ॥

इन्द्रासोमा दुष्कृतो वृत्रे अन्तरनारम्भणे तमसि प्र विध्यतम् । यतो नैषां पुनरेकश्चनोदयत् तद् वामस्तु सहसे मन्युमच्छवः ॥ ३ ॥

इन्द्रासोमा । दुः-कृतः । वृत्रे । अन्तः । अन्तरम्भणे । तम-
सि । प्र । विध्यतम् ॥ यतः । न । एषाम् । पुनः । एकः ।
चन । उद्-अयत् । तत् । वाम् । अस्तु । सहसे । मन्यु-
मत् । शवः ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(इन्द्रासोमा) हे सूर्य और चन्द्र [समान राजा और मन्त्री !] तुम दोनों (दुष्कृतः) दुष्कर्मियों को (वृत्रे अन्तः) [ढकने वाले] गढ़े के बीच (अन्तरम्भणे) अथाह (तमसि) अन्धकार में (प्र विध्यतम्) छेद डालो । (यतः) जिस [गढ़े] से (एषाम्) उनमें से (पुनः) फिर (एकः चन) कोई भी (न) न (उदयत्) ऊपर आवे, (तत्) सो (वाम्) तुम दोनों का (मन्युमत्) क्रोधभरा (शवः) बल [उनके] (सहसे) हराने के लिये (अस्तु) होवे ॥ ३ ॥

भावार्थ—प्रयत्नशाली राजा और मन्त्री सब अत्याचारियों को घेर कर नाश कर दें ॥ ३ ॥

अव्यवहितम् । निरन्तरम् (किमीदिने) अ० १ । ७ । १ । पिशुनाय ॥

३—(इन्द्रासोमा) म० १ । तेजस्विनौ राजमन्त्रिणौ (दुष्कृतः) दुष्कर्मिणः पुरुषान् (वृत्रे) घञर्थे कविधानम् । वा० पा० ३ । २ । ५८ । वृत्र् संवरणे-क । रुद्रादीनां के द्वे भवतः । वा पा० ३ । २ । ५८ । आवरके स्थाने । कूपे—निघ० ३ । २३ । (अन्तः) मध्ये (अन्तरम्भणे) रभि औत्सुक्ये—ह्युट् । अन्तरम्भ-
माणे । अगम्यमाने (प्र) प्रकर्षेण (विध्यतम्) ताडयतम् (यतः) यस्मात् स्थानात् (न) निषेधे (एषाम्) उपद्रविणाम् (पुनः) (एकश्चन) एकोऽपि (उदयत्) इण्गतो—लेट्, अडागमः उद्गच्छेत् (तत्) तस्मात्कारणात् (वाम्) युवयोः (अस्तु) (सहसे) अभिभवाय (मन्युमत्) क्रोधयुक्तम् (शवः) अ० ५ । २ । २ । बलम् ॥

म० ४, ५ आयुधनिर्माणोपदेशः—म० ४, ५ हथियारनिर्माण का उपदेश ॥

इन्द्रासोमा वर्तयत्तं दिवो वधं सं पृथिव्या अवशंसाय
तर्हणम् । उत्तं दत्तं स्वर्गं पर्वतेभ्यो येन रक्षो ववृधानं
निजूर्वयः ॥ ४ ॥

इन्द्रासोमा । वर्तयत्तम् । दिवः । वधम् । सम् । पृथिव्याः ।
अवशंसाय । तर्हणम् ॥ उत् । तद्वत्तम् । स्वर्गम् । पर्वतेभ्यः ।
येन । रक्षः । ववृधानम् । नि-जूर्वयः ॥ ४ ॥

भाषार्थ—(इन्द्रासोमा) हे सूर्य और चन्द्र [समान राजा और मन्त्री !] तुम दोनों (दिवः) आकाश से और (पृथिव्याः) पृथिवी से (वधम्) मार हथियार (सम् वर्तयत्तम्) लुढ़कवाओ, [जिससे] (अवशंसाय) बुरा चीत्तने वाले के लिये (तर्हणम्) मरण [होवे] । (स्वर्गम्) धड़ाके वाला घा तथा देने वाला [हथियार] (पर्वतेभ्यः) पहाड़ों से (उत्तं दत्तम्) ढलवाओ, (येन) जिस से (ववृधानम्) बढ़ते हुये (रक्षः) राजस को (निजूर्वयः) तुम दोनों मार निराओ ॥ ४ ॥

भाषार्थ—राजा और मन्त्री ऐसे ऐसे हथियार बनवायें जिनके द्वारा शत्रुओं को आकाश, भूमि, पहाड़ों और गढ़ की भीतों आदि से मार सकें ॥ ४ ॥

इन्द्रासोमावर्तयत्तं दिवस्पर्वगिरिष्वभिर्युवममहन्मभिः ।
तपुर्वधेभिरजरेभिरक्षिप्तो नि पर्शाने विध्यत्तं यन्तु
निस्वृणम् ॥ ५ ॥

४—(इन्द्रासोमा) म० १ । (वर्तयत्तम्) वर्तनेन प्रेरयत्तम् (दिवः) आकाशात् (वधम्) हननस्त्राधनमायुधम् (सम्) सम्यक् (पृथिव्याः) भूमेः स्रक्काशात् (अवशंसाय) दृष्टिप्रचिन्तकाय (तर्हणम्) दृढ हिंसायाम्—व्युद् । मरणम् (उत्) उत्कर्षेण (दत्तम्) तनूकृतम् (स्वर्गम्) अ० २ । ५ । ६ । श्वृ शब्दोपतापयोः । शब्दकारकं प्रतापकं वायुधम् (पर्वतेभ्यः) शैलेभ्यः । दुर्गशिखरेभ्यः (येन) यत्नेन (रक्षः) राजसजातिम् (ववृधानम्) वर्धमानम् (निजूर्वयः) जूर्वी हिंसायाम् । निहत्यः ॥

इन्द्रासेमा । वर्तयतम् । दिवः । परि । अग्नि-तप्तेभिः ।
युवम् । अश्वमहन्मभिः ॥ तपुः-वधेभिः । अजरैभिः । अन्ति णः ।
नि । पर्शाने । विध्युतम् । यन्तु । नि-स्वरम् ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(इन्द्रासेमा) हे सूर्य और चन्द्र [समान राजा और मन्त्री !] (युवम्) तुम दोनों (दिवः) आकाश से (अग्नितप्तेभिः) अग्नि से तपाये हुये, (अश्वमहन्मभिः) मेघ के समान चलने वाले [अथवा फैलने वाले पदार्थों पत्थर, लोहे आदि से मार करने वाले] (अजरैभिः) अजर [अद्वय] (तपुर्वधेभिः) तपा देने वाले हथियारों से (अन्तिणः) खाऊ लोगों को (परि वर्तयतम्) लुढ़कवा दो, (पर्शाने) गढ़े के बीच (नि विध्यतम्) छेद डालो, वे लोग (निस्वरम्) चुपची (यन्तु) प्राप्त करें ॥ ५ ॥

भावार्थ—सेनापति लोग वायुयानों में चढ़ कर आकाश से आग्नेय हथियारों द्वारा शत्रुओं को मार गिरावे ॥ ५ ॥

इन्द्रासेमा परि वां भूतु विश्वत इयं मतिः कुक्ष्या-
श्वेव वाजिना । यां वां होत्रा परिहिनामि मेधयेमा
ब्रह्माणि नृपती इव जिन्वतम् ॥ ६ ॥

इन्द्रासेमा । परि । वाम् । भुतु । विश्वतः । इयम् । मतिः ।

५—(इन्द्रासेमा) म० १ । (परिवर्तयतम्) वर्तनेन प्रेरयतम् (दिवः) आकाशात् (अग्नितप्तेभिः) अग्निना संतप्तैः (युवम्) युवाम् (अश्वमहन्मभिः) अशिशकिभ्यां छन्दसि । उ० ४ । १४७ । अस्व व्याप्तौ संघाते च—मनिन् । अश्मा मेघः—निघ० १ । १० । हन हिंसागत्योः—मनिन् । मेघवद् गमनशीलैः । यद्वा व्यापनशीलैः पदार्थैः पापाणलोहादिभिर्मारयद्भिः (तपुर्वधेभिः) तापकैरायुधैः (अजरैभिः) अजीर्णैः । दृढैः (नि) नितराम् (पर्शाने) सम्यानच् स्तुवः । उ० २ । ८६ । स्पृश स्पर्शने—आनच् । यद्वा, पर+शृ हिंसायाम्—आनच्, स च डित् । पृषोदरादिरूपम् । पर्शानो मेघः—टिप्पणी, निघ० १ । १० । गुहायाम् । गते (विध्यतम्) ताडयतम् (यन्तु) प्राप्नुवन्तु ते शत्रवः (निस्वरम्) शब्दराहित्यम् ॥

कुक्ष्या । अश्वा-इव । वाजिनां ॥ याम् । वाम् । होत्राम् ।
परि-हिनीमि । मेधया । इमा । ब्रह्माणि । नृपती इवेति ।
नृपती-इव । जिन्यतम् ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(इन्द्रासोमा) हे सूर्य और चन्द्र [समान राजा और मन्त्री!] (इयम्) यह (मतिः) मति [बुद्धि] (वाम्) तुम दोनों को (विश्वतः) सब ओर से (परिभूतु) सर्वथा व्यापे, (इव) जैसे (कुक्ष्या) पेट की (वाजिना) बलवान् (अश्वा) घोड़े को । (याम्) जिस (होत्राम्) वाणी को (वाम्) तुम दोनों के लिये (मेधया) बुद्धि के साथ (परि हिनीमि) मैं सम्मुख करता हूँ, (नृपती इव) दो नरपतियों के समान तुम दोनों (इमा) इन (ब्रह्माणि) ब्रह्म ज्ञानों से (जिन्यतम्) तृप्त हो ॥ ६ ॥

भावार्थ—राजा और मन्त्री वेदोक्त उत्तम शिक्षाओं को ग्रहण करके धर्म कर्म में प्रवृत्त रहें ॥ ६ ॥

प्रति स्मरेथां तुजयद्विरेवैर्हृतं द्रुहो रुक्षसो भङ्गुरावतः
इन्द्रासोमा दुष्कृते मा सुगं भुदु यो मा कदा चिदभि-
दासन्ति द्रुहुः ॥ ७ ॥

प्रति । स्मरे-याम् । तुजयत्-भिः । एवं । हृतम् । द्रुहः ।
रुक्षसः । भङ्गुर-वतः ॥ इन्द्रासोमा । दुः-कृते । मा । सु-गम् ।
भुत् । यः । मा । कदा । चित् । अभि-दासन्ति । द्रुहुः ॥ ७ ॥

६—(इन्द्रासोमा) म० १ । (परि) सर्वथा (वाम्) युवाम् (भूतु) भवतु । व्याप्नोतु (विश्वतः) सर्वतः (इयम्) (मतिः) बुद्धिः (कुक्ष्या) कक्षसम्बन्धिनी रज्जुः (अश्वा) सुपां सुलुक् पूर्वसवर्णाच्छे० । पा० ७।१। ३६ । द्वितीयाया आकारः । अश्वम् (इव) यथा (वाजिना) विभक्तेराकारः । वाजिनम् । बलवन्तम् (याम्) (वाम्) युवाभ्याम् (होत्राम्) वाणीम्—निघ० १। ३१ । (परिहिनीमि) हि गतिवृद्ध्योः । प्रेरयामि । सम्मुखयामि (मेधया) यज्ञया (इमा) इमानि (ब्रह्माणि) वेदज्ञानानि (नृपती) राजानो (इव) (जिन्यतम्) प्रीणयतम् । तर्पयतम् ॥

पुरुष] को (प्र दधातु) दे देवे, (वा) अथवा (निष्कृतेः) अलक्ष्मी की (उपस्थे) गोद में (आ दधातु) रख देवे ॥ ६ ॥

भावार्थ—जो कोई पाखण्डी उपकारी सज्जनों के कामों में बाधा डालें, राजा उनको वधक आदि से मरवा डाले अथवा निर्धन कर देवे ॥ ६ ॥

यो नो रसं दिप्सति पित्वो अग्ने अश्वानां गवां
यस्तनूनाम् । रिपु स्तेन स्तेयकृद् दुभ्रमेतु नि प हीयतां
तन्वाश्च तना च ॥ १० ॥ (६)

यः । नुः । रसम् । दिप्सति । पित्वः । अग्ने । अश्वानाम् ।
गवाम् । यः । तनूनाम् ॥ रिपुः । स्तेनः । स्तेय-कृत् । दुभ्रम् ।
एतु । नि । सः । हीयताम् । तन्वा । तना । च ॥ १० ॥ (६)

भाषार्थ—(अग्ने) हे अग्नि [समान तेजस्वी राजन् !] (यः) ज
[दुष्ट] (नः) हमारे (पित्वः) रक्षा साधन अन्न आदि के और (यः) जो
(अश्वानाम्) घोड़ों के और (गवाम्) गौओं के (तनूनाम्) शरीरों के
(रसम्) रस [तत्त्व] को (दिप्सति) मिटाना चाहे । (स्तेनः) वह तस्क़र,
(स्तेयकृत्) चोरी करने वाला (रिपुः) शत्रु (दुभ्रम्) कष्ट को (एतु) प्राप्त हो

ऐश्वर्यवान् प्रेरको वा राजा (आ) समन्तात् (दधातु) स्थापयतु (निष्कृतेः)
अ० २ । १० । १ । कृच्छ्रापतेः । अलक्ष्म्याः (उपस्थे) उत्सङ्गे ॥

१०—(यः) (नः) अस्माकम् (रसम्) सारम् (दिप्सति) अ० ४ ।
३६ । १ । दम्भितुं हिंसितुमिच्छति (पित्वः) अ० ४ । ६ । ३ । पा रक्षणे—तु,
यणादेशः । पितोः । रक्षासाधनस्यान्नादेः (अग्ने) अग्निवत्तेजस्विन् राजन् (अ-
श्वानाम्) (गवाम्) (यः) (तनूनाम्) शरीराणाम् (रिपुः) रपेरिच्छोप-
धायाः । उ० १ । २६ । रप व्यक्तायां वाचि-कु, यद्वा रिफ कथनयुद्धनिन्दाहिंसा-
दानेषु—कु, फस्य पः । शत्रुः (स्तेनः) चोरः (स्तेयकृत्) मोषकर्ता (दुभ्रम्)
स्फायितश्चिवञ्चि० । उ० । २ । १३ । दम्भि हिंसायाम्-रक् । हिंसाम् (एतु)
प्राप्तोतु (नि) निश्चयेन (सः) (हीयताम्) हीनो भवतु (तन्वा) शरीरेण
(तना) नन्दिग्रहिपचादिभ्यो० । पा० ३ । १ । १३४ । तनु-विस्तारे-अव । सुपां

और (सः) वह (तन्वा) अपने शरीर से (च) और (नात) धन से (नि) सर्वथा (हीयताम्) हीन हो जावे ॥ १० ॥

भावार्थ—राजा प्रजा की सम्पत्ति हरने वाले डाकू चोर आदिकों को दण्ड देकर स्वाधीन रखे ॥ १० ॥

पुरः सौ अस्तु तन्वा ३ तना च तिस्रः पृथिवीरधो अस्तु
विश्वाः । प्रति शुष्यतु यशः अस्य देवा यो मा दिवा
दिप्सति यश्च नक्तम् ॥ ११ ॥

पुरः । सः । अस्तु । तन्वा । तना । च । तिस्रः । पृथिवीः ।
अधः । अस्तु । विश्वाः ॥ प्रति । शुष्यतु । यशः । अस्य ।
देवाः । यः । मा । दिवा । दिप्सति । यः । च । नक्तम् ॥ ११ ॥

भावार्थ—(सः) वह [दुष्ट] (तन्वा) अपने शरीर से (च) और (तना) धन से (परः) परे (अस्तु) हो जावे और (विश्वाः) सब (तिस्रः) तीनों (पृथिवीः अधः) भूमियों [शारीरिक, आत्मिक और सामाजिक व्यवस्थाओं] से नीचे नीचे (अस्तु) हो जावे । (देवाः) हे विद्वानो ! (अस्य) उसका (यशः) यश (प्रति शुष्यतु) खूब जावे, (यः) जो (मा) मुझे (दिवा) दिन में (च) और (यः) जो (नक्तम्) रात्रि में (दिप्सति) सताना चाहे ॥ ११ ॥

भावार्थ—जो मनुष्य प्रजा को दिन वा रात्रि में सतावे उसको विद्वान् लोग सब प्रकार दण्ड देवे ॥ ११ ॥

तुलुक० । पा० ७ । १ । ३६ । विभक्तेराकारः । तनेन धनेन-निघ० २ । १० (च) ॥

११—(परः) परस्तात् । दूरं (सः) शत्रुः (अस्तु) (तन्वा) (तना) म० १० । धनेन (च) (तिस्रः) विप्रकाराः (पृथिवीः) भूमीः । शारीरिकात्मिकसामाजिकव्यवस्थाः (अधः) उभयसर्वतसोः कार्या, त्रिगुणपर्यादिषु त्रिषु । द्वितीयाऽऽप्रेडितान्तेषु ततोऽन्यत्रापि दृश्यते । वा० पा० २ । ३ । २ । इत्यधसो योने द्वितीया । अथोऽधः (अस्तु) (विश्वाः) व्याप्ताः सर्वाः (प्रति) प्रतिकूल्ये (शुष्यतु) शुष्कं भवतु (यशः) कीर्तिः (अस्य) पापिनः (देवाः) हे विद्वान्सः । शराः (यः) (मा) माम् । धार्मिकम् (दिवा) अहनि (दिप्सति) म० १० । हिंसितुमिच्छति (यः) (च) (नक्तम्) रात्रौ ॥

सुविज्ञानं चिकितुषे जनाय सच्चासन्न च वचनी परस्पृ-
धाते । तयोर्यत् सत्यं यत्तद्वृज्जीयस्तदित् सोमोऽवति
हन्त्यासत् ॥ १२

सु-विज्ञानम् । चिकितुषे । जनाय । सत् । च । असत् । च ।
वचसी इति । परस्पृधाते इति ॥ तयोः । यत् । सत्यम् । यत्तरत् ।
वृज्जीयः । तत् । इत् । सोमः । अवति । हन्ति । असत् ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(चिकितुषे) दानी (जनाय) पुरुष के लिये (सुविज्ञानम्)
सुगम विज्ञान है, [कि] (सत्) सत्य (च च) और (असत्) असत्य
(वचसी) वचन (परस्पृधाते) दोनों परस्पर विरोधी होते हैं । (तयोः) उन
दोनों में से (यत्) जो (सत्यम्) सत्य और (यत्तरत्) जो कुछ (वृज्जीयः)
अधिक सीधा है, (तत्) उसको (इत्) ही (सोमः) सर्वप्रेरक राजा
(अवति) मानता है और (असत्) असत्य को (हन्ति) नष्ट करता है ॥ १२ ॥

भावार्थ—विवेकी मर्मज्ञ राजा सत्य और असत्य का निर्णय करके सत्य
को मानता और असत्य को छोड़ता है ॥ १२ ॥

न वा उ सोमो वृजिनं हिनोति न क्षत्रियं मिथुया
धारयन्तम् । हन्ति रक्षो हन्त्यासुह वदन्तमुभाविन्द्रस्य
प्रसितौ शयाते ॥ १३ ॥

१२—(सुविज्ञानम्) विज्ञातुं सुशक्तं भवति (चिकितुषे) अ० ४ । ३० । २ ।
विदुषे (जनाय) मनुष्याय (सत्) सत्यम् (च च) (असत्) असत्यम्
(वचसी) वचने (परस्पृधाते) स्पर्ध संघर्षे—लटि शप्: श्लुः, छान्दसं रूपम् ।
स्पर्धेते । परस्परं विरोधयतः (तयोः) सदजनोर्मध्ये (यत्) (सत्यम्)
प्रथमम् (यत्तरत्) यत् किंचित् (वृज्जीयः) वृद्ध-ईयसुः सरलतरम् (तत्)
(इत्) एव (सोमः) सर्वप्रेरको राजा (अवति) गृह्णाति (हन्ति) नाशयति
(असत्) असत्यम् (हन्त्यासत्) छान्दसो दीर्घः ॥

न । वै । ऊ॒ इति । सोमः । वृजिनम् । हिनोति । न ।
क्षत्रियम् । मिथुया । धारयन्तम् ॥ हन्ति । रक्षः । हन्ति ।
असत् । वदन्तम् । उभौ । इन्द्रस्य । प्र-सितौ । शयाते इति १३

भाषार्थ—(सोमः) ऐश्वर्यवान् राजा (वृजिनम्) पापीको (न वै उ)
न कभी भी (हिनोति) बढ़ाता है, और (न) न (मिथुया) [प्रजा की]
हिंसा (धारयन्तम्) धारण करनेवाले (क्षत्रियम्) क्षत्रिय [बलवान्] को ।
वह (रक्षः) राक्षस को (हन्ति) मारता है, और (असत्) झूठ (वदन्तम्)
बोलनेवाले को (हन्ति) मारता है, (उभौ) वे दोनों (इन्द्रस्य) राजा की
(प्रसितौ) वेड़ी में (शयाते) सोते हैं ॥ १३ ॥

भावार्थ—राजा दुष्टों का अपमान करके कारागार में रखे और नाश
करे ॥ १३ ॥

यदिवाहमनृतदेवो अस्मि सोधं वा देवा अग्न्यहे अग्ने ।
किमुस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघुवाचस्ते निःश्रुथं
सचन्ताम् ॥ १४ ॥

यदि । वा । अहम् । अनृत-देवः । अस्मि । सोधम् । वा ।
देवान् । अपि-ऊहे । अग्ने ॥ किम् । अस्मभ्यम् । जात-
वेदः । हृणीषे । द्रोघ-वाचः । ते । निः-श्रुथम् । सचन्ताम् ॥ १४ ॥

भाषार्थ—(यदि वा) क्या (अहम्) मैं (अनृतदेवः) झूठे व्यवहार

१३—(न) निषेधे (वै) अवधारणे (उ) निश्चये (सोमः) ऐश्वर्यवान्
राजा (वृजिनम्) अ० १।१०।३। पापिनम् (हिनोति) वर्धयति (न)
(क्षत्रियम्) क्षत्रं बलम् तद्वन्तम् । बलिनम् (मिथुया) अ० ४।२६।७। मिथु—
विभक्तोर्याच्—पा० ७।१३६। मिथुं प्रजाहिंसनम् (धारयन्तम्) आचरन्तम्
(हन्ति) (रक्षः) राक्षसम् (असत्) अनृतम् (वदन्तम्) कथयन्तम् (उभौ)
(इन्द्रस्य) राक्षः (प्रसितौ) अ० ८।३।११। शृङ्खलायाम् (शयाते) वर्तते ॥

१४—(यदि वा) प्रश्ने (अहम्) सत्यवादी (अनृतदेवः) असत्यव्यवहारी

वाला (अस्मि) हूं, (वा) अथवा, (अग्ने) हे विष्णवी राजन् ! (देवान्) स्तुति योग्य पुरुषों को (मोघम्) व्यर्थ (अप्यूहे) निन्दित जानता हूं । (जानवेदः) हे बड़े ज्ञानवाले राजन् ! तू (किम्) किस लिये (अस्मभ्यम्) हम पर (हृणीषे) क्रोध करता है, (द्रोघवाचः) अनिष्ट बोलने वाले पुरुष (ते) तेरे (निऋथम्) क्लेश को (सचन्ताम्) भोगें ॥ १४ ॥

भावार्थ—राजा सत्यवादी और असत्यवादियों का निर्णय करके यथोचित व्यवहार करे ॥ १४ ॥

अद्य मु'रीय यदि यातु धानो अस्मि यदि वायु'स्तप
पुरुषस्य । अधा स वीरैर्दशभिर्वि यूया यो मा मोघं
यातु'धानेत्याह ॥ १५ ॥

अद्य । मुरीय । यदि । यातु-धानः । अस्मि । यदि । वा ।
आयुः । तप । पुरुषस्य ॥ अध । सः । वीरैः । दश-भिः ।
वि । यूयाः । यः । मा । मोघम् । यातु-धान । इति । आह ॥ १५ ॥

भावार्थ—(अद्य) आज (मुरीय) मैं मर जाऊँ, (यदि) जो मैं (यातुधानः) पीड़ा देनेवाला (अस्मि) हूं, (यदि वा) अथवा (पुरुषस्य) किसी पुरुष के (आयुः) जीवन को (तप) मैं ने सताया है । (अध) सो (सः) वह तू (दशभिः) दश (वीरैः) वीरों से (वि यूयाः) अलग हो जा,

(अस्मि) (मोघम्) व्यर्थम् (वा) अथवा (देवान्) स्तुत्यान् पुरुषान् (अप्यूहे) अपि निन्दायाम् + ऊह वितर्क-लट् । निन्दितान् विचारयामि (किम्) कथम् (अस्मभ्यम्) क्रुधद्गृहेर्ष्यासूयार्थानां यं प्रति कोपः । पा० १ । ४ । ३७ । इति चतुर्थी । अस्मान् प्रति (जातवेदः) हे प्रसिद्धज्ञान (हृणीषे) क्रुध्यसि (द्रोघ-वाचः) अनिष्टवादिनः (ते) तव (निऋथम्) अ० ६ । ६३ । १ । क्लेशम् (सचन्ताम्) सेवन्ताम् ॥

१५—(अद्य) वर्तमाने दिने (मुरीय) मृड् प्राणन्यासे-विधि लिङ् । बहुलं छन्दसि । पा० २ । ४ । ७३ । तुदादेरदादित्वम् । बहुलं छन्दसि । पा० ७ । १ । १०३ । ऋकारस्य उकारः । अहं म्रियेय (यदि) (यातुधानः) पीडाप्रदः (अस्मि) (यदि वा) (आयुः) जीवनम् (तप) अहं सन्तापितवान्

(यः) जो आप (मा) मुझ से (मोघम्) व्यर्थ (इति) यह (आह) कहे (यातुधान) “तू दुःखदायी है” ॥ १५ ॥

भावार्थ—सत्पुरुषों के दुःखदायी होने से मनुष्य का मर जाना अच्छा है, और मिथ्या अपवादियों का भी नाश होना चाहिये ॥ १५ ॥

यो मायातुं यातुं धानेत्यहयोदा रक्षाः शुचिरस्मीत्याह ।

इन्द्रस्तंहन्तुमहतावधेन विश्वस्य जन्तोर्धूमस्पदीष्ट १६

यः । मा । अयातुम् । यातु-धानः । इति । आह । यः । वा ।

रक्षाः । शुचिः । अस्मि । इति । आह ॥ इन्द्रः । तम् । हन्तु ।

महता । वधेन । विश्वस्य । जन्तोः । अधमः । पदीष्ट ॥ १६ ॥

भाषार्थ—(यः) जो (मा अयातुम्) मुझ अनदुःखदायी को (इति) यह (आह) कहे, (यातुधान) “ तू दुःखदायी है, ” (वा) अथवा (यः) जो (रक्षाः) राक्षस होकर (इति) यह (आह) कहे, (शुचिः अस्मि) “ मैं पवित्र हूँ ” । (इन्द्रः) ऐश्वर्यवान् राजा (तम्) उस को (महता) विशाल (वधेन) मारू हथियार से (हन्तु) मारे और वह (विश्वस्य) प्रत्येक (जन्तोः) जीव के (अधमः) नीचे होकर (पदीष्ट) चले ॥ १६ ॥

भावार्थ—जो छली पुरुष धर्मात्माओं को अधर्मी बतावे और आप अधर्मी होकर धर्मात्मा बने, ऐसे पाखण्डियों को राजा सर्वथा दण्ड देवे ॥ १६ ॥

(पुरुषस्य) मनुष्यस्य (अथ) अथ (सः) स त्वम् (वीरैः) शूरैः (दशभिः) (विग्रहाः) विगुक्तो भवेः (यः) ये भवान् (मा) माम् (मोघम्) व्यर्थम् (यातुधान) त्वं यातुधानोऽसि (इति) अनेन प्रकारेण (आह) ब्रूते ॥

१६—(यः) दुराचारी (मा) माम् (अयातुम्) कृपापा० । उ० १ । १ । यत ताडने—उण् । अपीडकम् (यातुधान) हे यातनाप्रद (इति) एवम् (आह) ब्रूते (यः) (वा) (रक्षाः) पु० लि० । राक्षसाः (शुचिः) पवित्रः (इति) (आह) (इन्द्रः) परमैश्वर्यवान् राजा (तम्) (हन्तु) मारयतु (महता) अतिप्रभाववता (वधेन) मारकेणायुधेन (विश्वस्य) सर्वस्य । प्रत्येकस्य (जन्तोः) जीवस्य (अधमः) निकृष्टः (पदीष्ट) अ० १ । ३१ । १ । पदीष्ट । गम्यात् ॥

प्र सा जिगाति खर्गलैव नक्तमपद्रुहुःतन्वम् १ गृहमाना ।
 वृत्रमनन्तमव सा पदीष्टा ग्रावाणो घ्नन्तु रुक्षस उपव्दैः १७
 प्र । या जिगाति । खर्गला-इव । नक्तम् । अपद्रुः । तन्वम् ।
 गृहमाना ॥ वृत्रम् । अनन्तम् । अव । सा । पदीष्टा । ग्रावाणः ।
 घ्नन्तु । रुक्षसः । उपव्दैः ॥ १७ ॥

भावार्थ—(या) जो (द्रुहुः) बुरा चीतने वाली स्त्री (तन्वम्) शरीर
 [स्वरूप] को (अप गृहमाना) छिपाती हुई (खर्गला इव) खर्र लिये हुये
 जैसे [अथवा व्यथा देने वाली उलूकी आदि के समान] (नक्तम्) रात्रि में
 (प्र जिगाति) निकलती है । (सा) वह (अनन्तम्) अथाह (वृत्रम्) गढ़े को
 (अव) अधोमुख होकर (पदीष्ट) प्राप्त हो, (ग्रावाणः) सूक्ष्मदर्शी लोग
 (उपव्दैः) शब्दों के साथ (रुक्षसः) राक्षसों को (घ्नन्तु) मारें ॥ १७ ॥

भावार्थ—बुद्धिमान् पुरुष अपराधी स्त्री पुरुषों को उनका दोष प्रकट
 करके दण्ड दें ॥ १७ ॥

वि तिष्ठत्वं मरुतो विक्ष्वीश् चक्रेत गृभ्रायत रुक्षसः सं
 पिनष्टन । वयो ये भूत्वा पुत्रयन्ति नक्तभिर्ये वा रिपौ
 दधिरे द्वे अंध्वरे ॥ १८ ॥

१७—(प्र) प्रकर्षे । वहिर्भावे (या) (जिगाति) गाल् गतौ । परस्मै-
 पदत्वं जुहोत्यादित्वं च छान्दसम्, जिगाति गतिकर्मा—निघ० २ । १४ । गच्छति
 (खर्गला) खर्ग + ला आदाने-क, उत्त्य रः । खर्गं गृहमाना । यद्वा पुंसि संज्ञायां
 घः प्रायेण । पा० ३ । ३ । ११८ । खर्ज पूजने व्यथने च—वप्रत्ययः । चजोक्तुः
 घिण्ण्यतोः । पा० ७ । ३ । ५२ । इति कुन्वम् + ला दाने-क । व्यथादात्री ।
 उलूक्यादिः (इव) यथा (नक्तम्) रात्रौ (अपगृहमाना) संवृण्वती । अप-
 काशयन्ती (द्रुहुः) म० ७ । द्रोघ्नी (तन्वम्) शरीरम् । स्वरूपम् (वृत्रम्)
 म० ३ । रूपम् (अनन्तम्) अनवधिकम् (अव) अत्रेत्य । अधोमुखी भूत्वा
 (सा) द्रुष्टा (पदीष्ट) म० १६ । गम्यात् (ग्रावाणः) अ० ३ । १० । ५ । नृ
 विज्ञापे-कनिप् । सूक्ष्मदर्शिनः (घ्नन्तु) मारयन्तु (रुक्षसः) राक्षसान् (उपव्दैः)
 अ० २ । २४ । ६ । वाग्भिः—निघ० १ । ११ ॥

वि । तिष्ठध्वम् । मरुतः । विक्षु । इच्छत । गृभायत । रक्षसः ।
सम् । पिनष्टन ॥ वयः । ये । भुत्वा । पतयन्ति । नक्तभिः ।
ये । वा । रिपः । दधिरे । देवे । अध्वरे ॥ १८ ॥

भाषार्थ—(मरुतः) हे शत्रुमारक वीरो ! (विक्षु) मनुष्यों के बीच
(वि तिष्ठध्वम्) फैल जाओ, (रक्षसः) उन राक्षसों को (इच्छत) हूँढ़ो,
(गृभायत) पकड़ो, (सम् पिनष्टन) पील डालो (ये) जो (वयः) पक्षी
[समान] (भुत्वा) होकर (नक्तभिः) रातों में [विमान आदि से] (पत-
यन्ति) उड़ते हैं, (वा) अथवा (ये) जिन्होंने (देवे) दिव्यगुण युक्त (अध्वरे)
हिंसा रहित व्यवहार [यज्ञ] में (रिपः) हिंसायें (दधिरे) धरी हैं ॥ १८ ॥

भावार्थ—शूरवीर पुरुष चोर उचक्के आदि शुभ कर्मों में विघ्न डालने
वाले दुष्टों को छान बीन करके नष्ट करे ॥ १८ ॥

प्रवर्तयदिवोऽशमानमिन्द्र सोमशितं मघवन्त्संशिशधि ।
प्राक्तोऽप्राक्तोऽध्वरादुदक्तोऽभिजहि रक्षसः पर्वतेन १९
म । वर्तय । दिवः । अशमानम् । इन्द्र । सोम-शितम् । मघ-वन् ।
सम् । शिशधि ॥ प्राक्तः । अप्राक्तः । अध्वरात् । उदक्तः ।
अभि । जुहि । रक्षसः । पर्वतेन ॥ १९ ॥

भाषार्थ—(मघवन्) हे महाधनी ! (इन्द्र) हे बड़े ऐश्वर्य वाले

१८—(वि) विविधम् (तिष्ठध्वम्) तिष्ठत (मरुतः) अ० १ । २० ।
१ । शत्रुमारकाः शूराः (विक्षु) मनुष्येषु—निघ० २ । ३ (इच्छत) अन्विच्छत ।
अनुसंधत्त (गृभायत) अ० २ । ३० । ४ । गृहीत (रक्षसः) राक्षसान् (सम्)
सम्यक् (पिनष्टन) चूर्णीकुरुत (वयः) वातेर्दिच्छ । उ० ४ । १३४ । वा
गतिगन्धनयोः—इण्, स च डित् । पक्षिणो यथा (ये) राक्षसाः (भुत्वा)
(पतयन्ति) उड़डीयन्ते (नक्तभिः) रात्रिभिः (ये) (वा) (रिपः) हिंसाः ।
विघ्नान् (दधिरे) धृतवन्तः (देवे) दिव्यगुणयुक्ते (अध्वरे) अ० १ । ४ । २ ।
हिंसारहितव्यवहारे । यज्ञे—निघ० ३ । १७ ॥

१९—(प्रवर्तय) प्रेरय (दिवः) आकाशात् (अशमानम्) अशिशक्तिभ्य

राजन् । (सोमशितम्) ऐश्वर्यवान् शिल्पी द्वारा तेज किये गये (अश्मानम्) व्यापने वाले पदार्थ पत्थर लोह आदि [अथवा पत्थर समान दृढ़ हथियार] को (सम्) सर्वथा (शिशाधि) तीक्ष्ण कर और (दिवः) आकाश से (प्रवर्तय) लुढ़का दे । (प्राक्तः) सामने से (अपाक्तः) दूर से, (अधरात्) नीचे से, (उदक्तः) ऊपर से (रक्षसः) राक्षसों को (पर्वतेन) पहाड़ [बड़े हथियार] से (अभि) सब ओर से (जहि) मार ॥ १६ ॥

भावार्थ—प्रतापी राजा गुणी शिल्पियों द्वारा आकाश से चलने वाले शस्त्र वनवाकर शत्रुओं को सब दिशाओं से नाश करे ॥ १६ ॥

एत उ त्वे पतयन्ति श्वयातव इन्द्रं दिप्सन्ति दिप्स-
वोऽदाभ्यम् । शिशीते शुक्रः पिशुनेभ्यो वधं नूनं सृज-
दुशनिं यातुमद्भ्यः ॥ २० ॥ (१०)

एते । ऊं इति । त्वे । पतयन्ति । श्व-यातवः । इन्द्रम् ।
दिप्सन्ति । दिप्सवः । अदाभ्यम् ॥ शिशीते । शुक्रः । पिशु-
नेभ्यः । वधम् । नूनम् । सृजत् । अशनिम् । यातुमत्-भ्यः ॥ २० ॥ (१०)

भावार्थ—(एते) यह [देशीय] (उ) और (त्वे) वे [विदेशीय]
(श्वयातवः) कुत्ते समान पीड़ा देने वाले (पतयन्ति) उड़ते हैं और (दि-
प्सवः) दुःख देने वाले लोग (अदाभ्यम्) न दबने वाले (इन्द्रम्) प्रतापी

छन्दसि । उ० ४ । १४ । ७ । अग्न्यासौ संप्राते च-मनिन् । अश्मा मेघः—निघ०
१ । १० । व्यापनशीलं पापाणलोहादिपदार्थम्, यद्वा पापाणवद्दृढायुधम्,
(इन्द्र) परमैश्वर्यवान् राजन् (सोमशितम्) ऐश्वर्यवता महाशिल्पिना तीक्ष्णी-
कृतम् (मघवन्) महाधनिन् (सम्) सम्यक् (शिशाधि) अ० ४ । ३१ । ४ ।
श्य । तीक्ष्णिकुरु (प्राक्तः) प्राक्-तसिल् । सम्मुखदेशात् (अपाक्तः) दूरदेशात्
(अधरात्) अधः स्थानात् (उदक्तः) उपरिस्थानात् (अभि) सर्वतः (जहि)
(रक्षसः) राक्षसान् (पर्वतेन) अ० ४ । ६ । १ । शैलेन । महाशस्त्रेणेत्यर्थः ॥

२०—(एते) स्वदेशवर्तिनः (उ) च (त्वे) ते विदेशिनः (पतयन्ति)
उड़ान्ते (श्वयातवः) कुकुरसमानयातनावन्तः (इन्द्रम्) प्रतापिनं राजा-
नम् (दिप्सन्ति) अ० ४ । ३६ । १ । जिघांसन्ति (दिप्सवः) दमि हिंसायाम्-

राजा को (विप्सन्ति) हानि करना चाहते हैं । (शक्रः) शक्तिमान् राजा (पि-
शुनेभ्यः) छली लोगों के लिये (वधम्) मारू इथियार (शिशीते) तेज करता
है, वह (नूनम्) निश्चय करके (अशनिम्) वज्र को (यातुमद्भ्यः) पीड़ा
देने वालों पर (सृजत्) छोड़ देवे ॥ २० ॥

भावार्थ—राजा भीतरी और बाहिरी हानिकारक शत्रुओं को शस्त्र
आदिकों से नष्ट करे ॥ २० ॥

इन्द्रो यातुनामभवत् पराशरो हविर्मथीनामभ्या ३
विवासताम् । अमीदु शक्रः परशुर्यथा वनं पात्रैव
भिन्दन्त्सुत एतु रक्षसः ॥ २१ ॥

इन्द्रः । यातुनाम् । अभवत् । परा-शरः । हविः-मथीनाम् ।
अभि । आ-विवासताम् ॥ अभि । इत् । ऊं इति । शक्रः ।
परशुः । यथा । वनम् । पात्रा-इव । भिन्दन् । सुतः । एतु । रक्षसः २१

भाषार्थ—(इन्द्रः) बड़े ऐश्वर्य वाला राजा (हविर्मथीनाम्) ग्राह्य
अन्न आदि पदार्थों के मथने वाले [हलचल करने वाले], (आविवासताम्)
समीप निवासी (यातूनाम्) पीड़ा देने वालों का (पराशरः) कुचलने वाला
(अभि) सब ओर से (अभवत्) हुआ है । (शक्रः) शक्तिमान् राजा (इत् उ)
अवश्य ही, (परशुः) कुल्हाड़ा (यथा) जैसे (वनम्) वन को, (पात्रा इव)

सन—उपत्ययः । जिघांसवः (अदाभ्यम्) अ० ३ । २१ । ४ । अजेयम् (शिशीते)
अ० ५ । १४ । ६ । श्यति । निश्चितं करोति (शक्रः) शक्तिमान् राजा (पिशुनेभ्यः)
जुधिपिशिनिथिभ्यः कित् । उ० ३ । ५५ । पिश अवयवे—उनन् । खलेभ्यः ।
सृचकेभ्यः (वधम्) मारकमायुधम् (नूनम्) निश्चयेन (सृजत्) उत् क्षिपेत्
(अशनिम्) वज्रम् (यातुमद्भ्यः) हिंसावद्भ्यः ॥

२१—(इन्द्रः) परमैश्वर्यवान् राजा (यातूनाम्) पीडकानाम् (अभ-
वत्) (पराशरः) अ० ६ । ६५ । १ । विनाशकः (हविर्मथीनाम्) छन्दसि वन-
सनरक्षिमथाम् । पा० ३ । २ । २७ । हविः+मन्थ विलोडने—इन् । हविषां
ग्राह्यान्नादीनां विलोडकानाम् (अभिः) सर्वतः (आविवासताम्) आङ्+वि+
व.से.सि च्-शत् । छन्दस्युभयथा । पा० ३ । ४ । ११७ । आर्धघातुकत्वाणिलोपः ।

पात्रों के समान (भिन्दन्) तोड़ता हुआ, (सतः) विद्यमान (रक्षसः) राजसों पर (अभि एतु) चढ़ाई करे ॥ २१ ॥

भावार्थ—पूर्वज पराक्रमी राजाओं के समान तेजस्वी राजा शत्रुओं का नाश करे, जैसे कुहाड़े से वन को काटते हैं अथवा मिट्टी के वासन को लाठी से तोड़ते हैं ॥ २१ ॥

उलूकयातुं शुशुलूकयातुं जहि श्वयातुमुत कौकयातुम् ।
सुपर्णयातुमुत गृध्रयातुं दृपदेव प्र सृण रक्ष इन्द्र २२
उलूक-यातुस् । शुशुलूक-यातुम् । जहि । श्व-यातुम् । उत ।
कौक-यातुम् ॥ सुपर्ण-यातुम् । उत । गृध्र-यातुम् । दृपदी-इव ।
प्र । सृण । रक्षः । इन्द्र ॥ २२ ॥

भाषार्थ—(इन्द्र) हे प्रतापी राजन् ! (उलूकयातुम्) उलूक के समान आपटने वाले, (शुशुलूकयातुम्) बड़े अचेत के समान दुःखदायी, (श्वयातुम्) कुत्ते समान पीड़ा देने वाले (उत) और (कौकयातुम्) भेड़िया समान हिंसा करने वाले, (सुपर्णयातुम्) श्येन पक्षी समान शीघ्र चलने वाले (उत) और (गृध्रयातुम्) गिद्ध समान दूर पहुँचने वाले [उपद्रवी] को (जहि) मार

समीपनिवासिनाम् (अभि एतु) अभिगच्छतु (इत्) अत्रश्यन् (उ) एव (शक्रः) शक्रो राजा (परशुः) अ० ३ । १६ । ४ । कुठारः (यथा) (वनम्) वृक्षसमूहम् (पात्रा) मृण्मयानि पात्राणि (इव) यथा (भिन्दन्) विदारयन् (सतः) उपस्थितान् (रक्षसः) राजसान् ॥

२२—(उलूकयातुम्) उलूकादयश्च । उ० ४ । ४१ । चल संवरणे—ऊक । कमिमनिजनि० । उ० १ । ७३ । या प्रापणे गतौ च—तु । उलूकवद् गन्तारम् (शुशुलूकयातुम्) उलूकादयश्च । उ० ४ । ४१ । सु+श्रु मारणे स्तम्भे च—ऊक । सस्य शः, रस्य लः । यत ताडने—उण् । अत्रैन्यपुरुषवत्पीडकम् (जहि) मारय (श्वयातुम्) म० २० । कुक्कुरसमानपीडकम् (उत) अपि च (कौकयातुम्) कुक आदाने—अच् । वृकवत्पीडकम् (सुपर्णयातुम्) श्येनव-

और (उपदाइव) जैसे शिलासे (रक्षः) राजस को (प्र मृण) नाश कर दे ॥२२॥

भावार्थ—नीतिकुशल राजा विविध प्रकार के उपद्रवियों को नाश करता रहे ॥ २२ ॥

मा नो रक्षो अभि नङ् यातुमावदपौच्छन्तु मिथुना ये
किमीदिनः । पृथिवी नः पार्थिवात् पात्वहंसोऽन्तरिक्षं
दिव्यात् पात्वस्मान् ॥ २३ ॥

मा । नः । रक्षः । अभि । नङ् । यातु-मावत् । अप । उच्छन्तु ।
मिथुनाः । ये । किमीदिनः ॥ पृथिवी । नः । पार्थिवात् । पातु ।
अहंसः । अन्तरिक्षम् । दिव्यात् । पातु । अस्मान् ॥ २३ ॥

भाषार्थ—(यातुमावत्) पीड़ा रूप सम्पत्ति वाला (रक्षः) राजस
(नः) हम तक (मा अभि नङ्) कभी न पहुंचे, (मिथुनाः) हिंसक लोग,
(ये) जो (किमीदिनः) लुतरे हैं, (अप उच्छन्तु) दूर जावें । (पृथिवी)
पृथिवी (नः) हम को (पार्थिवात्) पार्थिव (अहंसः) कष्ट से (पातु)
वचावे, (अन्तरिक्षम्) अन्तरिक्ष (दिव्यात्) आकाशीय [कष्ट] से (अस्मान्)
हमें (पातु) वचावे ॥ २३ ॥

च्छीघ्रगामिनम् (उत) (गृध्रयातुम्) गृध्रवद्दूरगन्तारम् (प्र) प्रकर्षेण (मृण)
नाशय (रक्षः) राजसम् (इन्द्र) प्रतापिन् राजन् ॥

२३—(नः) अस्मान् (रक्षः) राजसः (अभि) अभितः (मा नङ्)
नशत् व्याप्तिकर्मा-निघ० २ । १८ । नशतेर्लुङि । मन्त्रे घसह्वरणश० । पा० २ । ४ ।
८० । च्लेर्लुक् । न माङ्योगे । पा० ६ । ४ । ७४ । अडभावः । मा प्राप्नोतु (यातु-
मावत्) इन्दिरा लोकमाता मा । इत्यमरः १ । २६ । मा लक्ष्मीः । पीडारूप-
सम्पत्तियुक्तम् (अप उच्छन्तु) उच्छी विवासने । अप गच्छन्तु (मिथुनाः)
क्षुधिपिशिमिथिभ्यः कित् । उ० ३ । ५५ । मिथु वधे मेघायां च—उनन् ।
हिंसकाः (ये) (किमीदिनः) अ० १ । ७ । १ । पिथुनाः (पृथिवी) (नः)
अस्मान् (पार्थिवात्) पृथिवीसम्बन्धिनः (पातु) (अहंसः) पीडनात्
(अन्तरिक्षम्) अन्तरिक्षपदार्थजातम् (दिव्यात्) अन्तरिक्षे भवात् (पातु)
(अस्मान्) ॥

भावार्य—शत्रुनाशक राजा के शासन में प्रजागण सब उपद्रवों को हटाकर पार्थिव और आकाशीय पदार्थों के उपयोग से प्रसन्न रहें ॥ २३ ॥

इन्द्र' जहि पुमांसं यातुधानमुत स्त्रियं मायया शाश-
दानाम् । विग्रीवासो मूरदेवा ऋदन्तु मा ते दृशन्तसू-
र्यमुच्चरन्तम् ॥ २४ ॥

इन्द्र' । जहि । पुमांसम् । यातु-धानम् । उत । स्त्रियम् । मा-
यया । शाशदानाम् ॥ वि-ग्रीवासः । मूर-देवाः । ऋदन्तु ।
मा । ते । दृशन् । सूर्यम् । उत्-चरन्तम् ॥ २४ ॥

भाषार्य—(इन्द्र) हे परम पेश्वर्य वाले राजा ! (यातुधानम्) दुःख-
दायी (पुमांसम्) पुरुष को (उत) और (मायया) कपट से (शाशदानाम्)
अति तीक्ष्ण स्वभाव वाली (स्त्रियम्) स्त्री को (जहि) नष्ट कर दे । (मूरदेवाः)
मूढ़ [निर्बुद्धि] व्यवहार वाले (विग्रीवासः) ग्रीवा रहित होकर (ऋदन्तु)
नष्ट हो जावें, (ते) वे (उच्चरन्तम्) उदय होते हुये (सूर्यम्) सूर्य को (मा
दृशन्) न देखें ॥ २४ ॥

भरवार्य—राजा उपद्रवी स्त्री पुरुषों को कठिन दण्ड देकर नष्ट कर दे,
जिससे वे उदय होते हुये सूर्य के समान फिर न उमरें ॥ २४ ॥

प्रति चक्षु वि चक्ष्वेन्द्रश्च सोम जागृतम् ।

रक्षाभ्यो वधमस्यतमुशनिं यातुमदभ्यः ॥ २५ ॥

प्रति । चक्षु । वि । चक्षु । इन्द्रः । च । सोम । जागृतम् ॥

२४—(इन्द्र) (जहि) (पुमांसम्) पुरुषम् (यातुधानम्) पीडाप्रदम्
(उत) अपि (स्त्रियम्) (मायया) कपटेन (शाशदानाम्) अ० १ । १० । १ ।
अत्यर्थं तीक्ष्णस्वभावाम् (विग्रीवासः) असुगामः । विच्छिन्नग्रीवाः (मूरदेवाः)
अ० २ । ३ । २ । मूढव्यवहारयुक्ताः (ऋदन्तु) वैदिकधातुः । नश्यन्तु (ते)
पूर्वाक्ताः (मा दृशन्) मा द्राक्षुः (सूर्यम्) (उच्चरन्तम्) उच्यन्तम् ॥

रक्षः-भ्यः । वधम् । अस्यतुम् । अशनिम् । यातुमत्-भ्यः । २५ ।

भाषार्थ—(प्रति चक्ष्व) प्रत्येक को देख, (वि चक्ष्व) विविध प्रकार देख, (इन्द्रः) हे सूर्य [समान राजन् !] (च) और (सोम) हे चन्द्र [समान मन्त्री !] (जागृतम्) तुम दोनों जागो । (रक्षोभ्यः) राजसों पर (वधम्) मारू हथियार और (यातुमद्भ्यः) पीड़ा स्वभाव वालों पर (अशनिम्) वज्र (अस्यतम्) चलाओ ॥ २५ ॥

भावार्थ—जिस प्रकार राजा और मन्त्री सुनीति से शत्रुओं का नाश करके प्रजापालन करते हैं, वैसे ही आचार्य-शिष्य, पति-पत्नी, पिता-पुत्र आदि सुविद्या से आत्मदोष नाश करके आनन्दित हों ॥ २५ ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ॥

अथ तृतीयोऽनुवाकः ॥

सूक्तम् ५ ॥

१-२२ ॥ १-६, १५ कृत्यादूपाणाः ; १०, २०, २१ विश्वे देवाः ; ११, १३, १६ प्रजापतिः ; १४, १७, २२ इन्द्रः ; १८ मन्त्रोक्ताः ; १६ वर्म देवता ॥ १ उपरिष्ठाद्बृहती ; २ त्रिपदा त्रिष्टुप् ; ३ भुरिज्जगती ; ४, ७, ८ विराडनुष्टुप् ; ५ संस्तारपङ्क्तिर्भुरिक् ; ६ उपरिष्ठाद्बृहती ; ६ जगती ; १०, २१ विराट् त्रिष्टुप् ; ११ पथ्यापङ्क्तिः ; १२, १३, १६-१८ अनुष्टुप् ; १४ व्यवसाना षट्पदा जगती ; १५ विराट् पुरस्ताद्बृहती ; १६ भुरिक् त्रिष्टुप् ; २० आस्तारपङ्क्तिः ; २२ व्यवसाना सप्तपदा भुरिक् शकरी छन्दः ॥

हिंसाविनाशोपदेशः—हिंसा के नाश का उपदेश ॥

अयं प्रतिसुरो मणिर्वीरो वीराय बध्यते ।

२५—(प्रति) प्रत्येकम् (चक्ष्व) पश्य (वि) विविधम् (चक्ष्व) (इन्द्रः) हे सूर्यवत्तेजस्विन् राजन् (च) (सोम) हे चन्द्रवच्छान्तिस्वभाव मन्त्रिन् (जागृतम्) अनिद्रा भवतम् (रक्षोभ्यः) दुष्टेभ्यः (वधम्) मारक-मायुधम् (अस्यतम्) प्रक्षिपतम् (अशनिम्) वज्रम् (यातुमद्भ्यः) पीडा-स्वभावेभ्यः ॥

वीर्यवान्तसपत्नहा शूरवीरः परिपाणः सुमङ्गलः ॥१॥

अयम् । प्रति-सुरः । मणिः । वीरः । वीराय । वध्यते ॥ वीर्य-
वान् । सपत्न-हा । शूर-वीरः । परि-पानः । सु-मङ्गलः ॥१॥

भाषार्थ—(अयम्) यह [प्रसिद्ध वेदरूप] (वीरः) पराक्रमी, (वीर्य-
वान्) सामर्थ्य वाला, (सपत्नहा) प्रतियोगियों का नाश करने वाला, (शूर-
वीरः) शूर वीर, (परिपाणः) सब ओर से रक्षा करने वाला, (सुमङ्गलः)
बड़ा मङ्गल कारी, (प्रतिसुरः) अग्रगामी, (मणिः) मणि [उत्तम नियम]
(वीराय) वीर पुरुष में (वध्यते) बांधा जाता है ॥ १ ॥

भावार्थ—जो वीर पुरुष मणिरूप सर्व श्रेष्ठ वेद नियम पर चलते हैं,
वे सुरक्षित रह कर सदा आनन्द भोगते हैं ॥ १ ॥

अयं मणिः सपत्नहा सुवीरः सहस्वान् वाजी सहमानः
उग्रः । प्रत्यक् कृत्या दूषयन्नेति वीरः ॥ २ ॥

अयम् । मणिः । सपत्न-हा । सु-वीरः । सहस्वान् । वाजी ।
सहमानः । उग्रः ॥ प्रत्यक् । कृत्याः । दूषयन् । एति । वीरः । २ ।

भाषार्थ—(अयम्) यह [प्रसिद्ध वेद रूप] (मणिः) मणि [उत्तम
नियम], (सपत्नहा) प्रतियोगियों का नाश करने वाला, (सुवीरः) बड़े

१—(अयम्) सुप्रसिद्धो वेदरूपः (प्रतिसुरः) अ० २ । ११ । २ । अग्र-
गामी (मणिः) अ० १-२६ । १ । नियमरत्नम् । प्रशंसनीयो नियमः (वीराय)
पराक्रमिणे पुरुषाय (वध्यते) संयुज्यते (वीर्यवान्) सामर्थ्यवान् (सपत्नहा)
प्रतियोगिनाशकः (शूरवीरः) शूराणां मध्ये वीरः (परिपाणः) अ० २ । १७ ।
७ । सर्वतो रक्षकः (सुमङ्गलः) अतिमङ्गलकारी ॥

२—(सुवीरः) शोभनैर्वीरैर्युक्तः (सहस्वान्) चलवान् (वाजी) परा-
क्रमी (सहमानः) शत्रूणामभिभविता (उग्रः) प्रचण्डः (प्रत्यक्) अभिमुखम् ।
सम्मुखम् (कृत्याः) अ० ४ । ६ । ५ । हिंसाः । विघ्नान् (दूषयन्) क्षण्डयन्
(एति) गच्छति । अन्यद् गतम्—म० १ ॥

वीरों वाला, (सहस्वान्) महाबली (वाजी) पराक्रमी, (सहमानः) [शत्रुओं का] हराने वाला, (उग्रः) तेजस्वी (वीरः) वीर होकर (कृत्याः) हिंसाओं को (दूषयन्) नाश करता हुआ (प्रत्यक्) सन्मुख (एति) चलता है ॥ २ ॥

भावार्थ—पराक्रमी वीर पुरुष वैदिक नियमों को धारण करके विघ्नो को हटाते हुये आगे बढ़ते हैं ॥ २ ॥

अनेनेन्द्रो मणिना वृत्रमहन्नेनासुरान् पराभावयन्मनीषी । अनेनाजयद् द्यावापृथिवी उभे इमे अनेनाजयत् प्रदिशश्चतस्रः ॥ ३ ॥

अनेन । इन्द्रः । मणिना । वृत्रम् । अहन् । अनेन । असुरान् । परा । अभावयत् । मनीषी ॥ अनेन । अजयत् । द्यावापृथिवी इति । उभे इति । इमे इति । अनेन । अजयत् । प्र-दिशः । चतस्रः ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(मनीषी) महा बुद्धिमान् (इन्द्रः) बड़े प्रतापी पुरुष ने (अनेन) इस [प्रसिद्ध वेद रूप] (मणिना) मणि [उत्तम नियम] के द्वारा (वृत्रम्) अन्धकार (अहन्) मिटाया और (अनेन) इसी के द्वारा (असुरान्) असुरों को (परा अभावयत्) हराया (अनेन) इसी के द्वारा (उभे) दोनों (इमे) इन (द्यावापृथिवी) सूर्य और पृथिवी लोक को (अजयत्) जीता और (अनेन) इसी के द्वारा (चतस्रः) चारो (प्रदिशः) दिशाओं को (अजयत्) जीता ॥ ३ ॥

३—(अनेन) प्रसिद्धेन वेदरूपेण (इन्द्रः) प्रतापी सेनापतिः (वृत्रम्) अ० २ । ५ । ३ । अन्धकारम् (अहन्) हतवान् (अनेन) (असुरान्) सुर-विरोधिनो दैत्यान् (पराभावयत्) पराभूतान् विनष्टानकरोत् (मनीषी) अ० ३ । ५ । ६ । मनीषया मनस ईषया स्तुत्या प्रज्ञया वा—निरु० ६ । १० । मेधावी (अनेन) (अजयत्) जितवान् (द्यावापृथिवी) सूर्यभूलोकौ (उभे) द्वे (इमे) प्रत्यक्षे (अनेन) (अजयत्) (प्रदिशः) प्रकृष्टा दिशः प्राच्याद्याः (चतस्रः) चतुः संख्याकाः ॥

भावार्थ—वेदानुगामी बुद्धिमान् पराक्रमी पुरुष सब चैरियों को मिटा-
कर सूर्य और पृथिवी आदि लोकों पर प्रभाव जमाकर चक्रवर्ती राजा हुये हैं,
वैसा ही सब मनुष्यों को होना चाहिये ॥ ३ ॥

अयं स्नाक्त्यो मणिः प्रतीवर्तः प्रतिसुरः । ओजस्वान्
विमृधो वशी सो अस्मान् पातु सर्वतः ॥ ४ ॥

अयम् । स्नाक्तयः । मणिः । प्रति-वर्तः । प्रति-सुरः ॥ ओजस्वान् ।
वि-मृधः । वशी । सः । अस्मान् । पातु । सर्वतः ॥ ४ ॥

भावार्थ—(अयम्) यह [प्रसिद्ध वेद रूप] (मणिः) मणि [श्रेष्ठ
नियम] (स्नाक्तयः) उद्यमशील, (प्रतीवर्तः) सब ओर घूमने वाला और
(प्रतिसुरः) अग्रगामी है । (सः) वह (ओजस्वान्) महायत्नी, (विमृधः)
बड़े हिंसकों को (वशी) वश में करने वाला (अस्मान्) हमको (सर्वतः)
सब ओर से (पातु) बचावे ॥ ४ ॥

भावार्थ—वेदानुगामी पुरुष बड़े ओजस्वी होकर शत्रुओं को वश में
करके सब की रक्षा करते हैं ॥ ४ ॥

तदग्निराहु तदु सोमं आहु बृहस्पतिः सविता तदिन्द्रः ।
ते मे देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसुरैरजन्तु । ५ ।
तत् । अग्निः । आहु । तत् । ऊं इति । सोमः । आहु । बृह-
स्पतिः । सविता । तत् । इन्द्रः ॥ ते । मे । देवाः । पुरः-

४—(अयम्) म० १ (स्नाक्तयः) सकगतौ—क्तिन्, यत् । प्रति + घृतेर्घञ् ।
उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम् । पा० ६ । ३ । १२२ । इति दीर्घः । प्रज्ञादिभ्यश्च ।
पा० ५ । ४ । ३८ । स्वार्थे ऽण् । स्नाक्तयः—अ० २ । ११ । २ । उद्यमशीलः (मणिः)
म० १ (प्रतीवर्तः) सर्वतोवर्तनः (प्रतिसुरः) म० १ (ओजस्वान्) बलयुक्तः
(विमृधः) अ० १ । २१ । १ । विशेषेण हिंसकान् (वशी) वश—इति । अक्के-
नोर्भविष्यदाधमर्णयोः । पा० २ । ३ । ७० । इति हिंसकर्मकावम् । वशयिता (सः)
(अस्मान्) धार्मिकान् (पातु) (सर्वतः) ॥

हिताः । प्रतीचीः । कुत्याः । प्रति-सुरैः । अजन्तु ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(तत्) यह [पूर्वोक्त] (अग्निः) अग्नि [समान तेजस्वी पुरुष (आह) कहता है, (तत् उ) यही (सोमः) चन्द्र [समान पोषक] (आह) कहता है, (तत्) यही (बृहस्पतिः) बड़ी विद्याओं का स्वामी, (सविता) सब का प्रेरक (इन्द्रः) प्रतापी पुरुष । (ते) वे (देवाः) व्यवहार कुशल (पुरोहिताः) पुरोहित [अग्रगामी पुरुष] (प्रतिसुरैः) अग्रगामी पुरुषों सहित (मे) मेरे लिये (कृत्याः) हिंसाओं को (प्रतीचीः) प्रतिकूल गति वाली करके (अजन्तु) हटावें ॥ ५ ॥

भाषार्थ—विद्वान् पुरुष वेद विद्या का मान करते हैं और विद्वान् ही मनुष्यों को विघ्न से बचाते हैं ॥ ५ ॥

अन्तर्दधे द्यावापृथिवी उताहरुत सूर्यम् । ते मे देवाः
पुरोहिताः प्रतीचीः कुत्याः प्रतिसुरैरजन्तु ॥ ६ ॥

अन्तः । दधे । द्यावापृथिवी इति । उत । अहः । उत ।
सूर्यम् ॥ ते । मे । देवाः । पुरो-हिताः । प्रतीचीः । कुत्याः ।
प्रति-सुरैः । अजन्तु ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(द्यावापृथिवी) आकाश और पृथिवी को (उत) और (अहः) दिन (उत) और (सूर्यम्) सूर्य को (अन्तः) मध्य में [हृदय में] (दधे) मैं धारण करता हूँ । (ते) वे (देवाः) व्यवहार कुशल (पुरोहिताः)

५—(तत्) पूर्वोक्तम् (अग्निः) अग्निवत्तेजस्वी पुरुषः (आह) ब्रवीति—
(तद्) तदेव (सोमः) चन्द्रवत् पोषकः (आह) (बृहस्पतिः) बृहतीनां विद्या-
नां स्वामी (सविता) सर्वप्रेरकः (तत्) (इन्द्रः) प्रतापी जनः (ते) प्रसिद्धाः
(मे) मह्यम् (देवाः) व्यवहारिणः (पुरोहिताः) अ० ३ । १६ । १ । अग्रगामिनः
पुरुषाः (प्रतीचीः) प्रतिकूलगतीः कृत्या (कृत्याः) म० २ । हिंसाः (प्रतिसुरैः)
अग्रेसरैः सह (अजन्तु) क्षिपन्तु ॥

६—(अन्तः) मध्ये (दधे) धरामि (द्यावापृथिवी) आकाशभूमी ।
तत्रत्यान् पदार्थान् (उत) अपि च (अहः) दिनम् (उत) (सूर्यम्) आदि-

पुरोहित [अग्र गामी पुरुष] (प्रतिसरैः) अग्र गामी पुरुषों सहित (मे) मेरे लिये (कृत्याः) हिंसाओं को (प्रतीचीः) प्रतिकूल गति वाली करके (भजन्तु) हटावें ॥ ६ ॥

भावार्थ—जो पुरुष अवकाश, पृथिवी आदि पदार्थों से विज्ञान पूर्वक उपयोग लेते हैं, वे विघ्न नाश करके आनन्दित रहते हैं ॥ ६ ॥

ये स्नात्त्यं मुणिं जना वर्माणि कृण्वते
सूर्य इव दिवमारुह्य वि कृत्या बाधते वशी ॥ ७ ॥

ये । स्नात्त्यम् । मुणिम् । जनाः । वर्माणि । कृण्वते ॥ सूर्यः—
इव । दिवम् । आ-रुह्य । वि । कृत्याः । बाधते । वशी ॥ ७ ॥

भाषार्थ—(ये) जो (जनाः) जन (स्नात्त्यम्) उद्योग शील (मुणिम्) मणि [श्रेष्ठ नियम्] को (वर्माणि) कवच (कृण्वते) बनाते हैं । [उनके समान] (वशी) वश में करने वाला पुरुष, (सूर्य इव) सूर्य के समान (दिवम्) आकाश में (आरुह्य) चढ़कर, (कृत्याः) हिंसाओं को (वि बाधते) हटा देता है ॥ ७ ॥

भावार्थ—जो पुरुष संयमी पुरुषों के समान जितेन्द्रिय होते हैं, वे बड़े यशस्वी होकर निर्विघ्न रहते हैं ॥ ७ ॥

स्नात्त्येन मुणिन् ऋषिणेव मुनीषिणा ।
अजैषु सर्वाः पृतेना वि मृधो हन्मि रुक्षसः ॥ ८ ॥

स्नात्त्येन । मुणिना । ऋषिणा-इव । मुनीषिणा ॥

अजैषु । सर्वाः । पृतेना । वि । मृधो । हन्मि । रुक्षसः ॥ ८ ॥

त्यम् । शिष्टं पूर्ववत्—म० ५ ॥

७—(ये) (स्नात्त्यम्) म० ४ । उद्योगिनम् (मुणिम्) म० १ । श्रेष्ठ-नियमम् (जनाः) लोकाः (कृण्वते) कुर्वते (सूर्य इव) (दिवम्) आकाशम् (आरुह्य) अधिष्ठाय (वि) विशेषेण (कृत्याः) हिंसाः (बाधते) निवारयति (वशी) वशयिता पुरुषः ॥

भाषार्थ—(स्नाक्तयेन) उद्योगशील (मणिना) मणि [श्रेष्ठ नियम] द्वारा (मनीषिणा) महाबुद्धिमान् (ऋषिणा इव) ऋषि के साथ होकर जैसे मैं ने (सर्वाः) सब (पृतनाः) सेनाओं को (अजैपम्) जीत लिया है, मैं (मृधः) हिंसक (रत्नसः) राजसों को (वि हन्मि) नाश करता हूं ॥ ८ ॥

भावार्थ—मनुष्य ऋषियों के समान पहिले से नियम धारण करके सब उपद्रवों को हटावे ॥ ८ ॥

याः कृत्या अङ्गिरसीर्याः कृत्या आसुरीर्याः कृत्याः
स्वयंकृता या उ चान्येभिराभृताः । उभयीस्ताः परा
यन्तु परावता नवतिनाव्याश् अति ॥ ९ ॥

याः । कृत्याः । आङ्गिरसीः । याः । कृत्याः । आसुरीः । याः ।
कृत्याः । स्वयन्-कृताः । याः । ऊ इति । च । अन्येभिः ।
आ-भृताः ॥ उभयीः । ताः । परा । यन्तु । परा-वतः । नव-
तिस् । नाव्याः । अति ॥ ९ ॥

भाषार्थ—(याः) जो (कृत्याः) हिंसाये (आङ्गिरसीः) ऋषियों कर के कही गई हैं, (याः) जो (कृत्याः) हिंसाये (आसुरीः) असुरों करके की गई हैं, (याः) जो (कृत्याः) हिंसाये (स्वयंकृताः) अपने से की गई हैं, (च उ) और भी (याः) जो (अन्येभिः) दूसरे पुरुषों करके (आभृताः)

८—(स्नाक्तयेन) म० ४ । उद्योगशीलेन (मणिना) म० १ । श्रेष्ठनियमेन (मणिन ऋषिणा) ऋत्यकः । पा० ६ । १ । १२८ । प्रकृतिभावत्वं ह्रस्वत्वं च (ऋषिणा) अ० २ । ६ । १ । अतीन्द्रियार्थद्रष्टा (इव) यथा (मनीषिणा) म० ३ । विपश्चिता (अजैपम्) जितवानस्मि (सर्वाः) (पृतनाः) अ० ३ । २१ । ३ । शत्रुसेनाः (वि) विशेषेण (मृधः) हिंसकान् (हन्मि) घातयामि (रत्नसः) साक्षसान् ॥

९—(याः) (कृत्याः) हिंसाः । उपद्रवाः (अङ्गिरसीः) तेन प्रोक्तम् । पा० ४ । ३ । १०१ । अङ्गिरस्—अण्, डीप् । आङ्गिरस्यः । अङ्गिरोभिर्ज्ञानवद्भिः प्रोक्ताः (याः) (कृत्याः) (आसुरीः) तेन निर्वृत्तम् । पा० ४ । २ । ६८ । असुर-अण् । आसुर्यः । असुरैरुद्भविभिर्निर्मिताः (याः) (कृत्याः) (स्वयंकृताः)

पहुँचाई गई हैं । (उभयीः) सम्पूर्णा (ताः) वे (नवतिम्) नद्ये (नाव्याः) नाव से उतरने योग्य नदियों को (अति) पार करके (परावनः) बहुत दूर देशों को (परा यन्तु) चली जावें ॥ ६ ॥

भावार्थ—जिन हिंसाओं का विधान ऋषियों ने किया है और जिनको मनुष्य अपने आप बुद्धि विकार से करते हैं, अथवा जिन हिंसाओं को दूसरे उपद्रवी करते हैं उन सब को मनुष्य ज्ञान द्वारा सर्वथा अति दूर हटावें ॥ ६ ॥

अस्मै मणिं वर्मं वध्नन्तु देवा इन्द्रो विष्णुः सविता रुद्रो अग्निः । प्रजापतिः परमेष्ठी विराड् वैश्वानर ऋषयश्च सर्वे ॥ १० ॥ (१२)

अस्मै । मणिम् । वर्मं । वध्नन्तु । देवाः । इन्द्रः । विष्णुः । सविता । रुद्रः । अग्निः । प्रजा-पतिः । परमे-स्वी । वि-राट् । वैश्वानरः । ऋषयः । च । सर्वे ॥ १० ॥ (१२)

भाषार्थ—(देवाः) स्तुति योग्य पुरुष, [अर्थात्] (इन्द्रः) बड़े पेश्वर वाला (विष्णुः) कामों में व्याप्ति वाला [मन्त्री] (सविता) प्रेरणा करनेवाला [सेनापति], (रुद्रः) ज्ञानदाता (अग्निः) अग्नि [समान तेजस्वी आचार्य] (प्रजापतिः) प्रजापालक, (परमेष्ठी) अति श्रेष्ठ [मोक्ष] पद में रहने वाला, (विराट्) अति प्रकाशमान, (वैश्वानरः) सब गलों का हितकारी परमेश्वर

आत्मना कृताः स्वबुद्धिविकारेण (उ) अपि (च) (अन्येभिः) अन्यैः (आभृताः) आहृताः । प्रापिताः (उभयीः) अ० ७ । १०६ । २ । उभ पूर्तौ—कयन्, डीप् । उभय्यः । सम्पूर्णाः (ताः) कृत्याः (परा) दूरे (यन्तु) गच्छन्तु (परावतः) दूरदेशान् (नवतिम्) बह्नीरित्यर्थः (नाव्याः) नौययोधर्मविष० । पा० ४ । ४ । ६१ । नौ-यत् । नावा तार्याः नदीः (अति) अतीत्य ॥

१०—(अस्मै) पुरुषार्थिने शूराय (मणिम्) श्रेष्ठ नियमरूपम् (वर्म) कवचम् (वध्नन्तु) धारयन्तु (देवाः) स्तुत्याः पुरुषाः (इन्द्रः) परमेश्वर्यवान् (विष्णुः) कर्मसु व्यापको मन्त्री (सविता) प्रेरकः सेनापतिः (रुद्रः) अ० २ । २७ । ६ । ज्ञानदाता (अग्निः) अग्निवत्तेजस्वी आचार्यः (प्रजापतिः) प्रजापालकः (परमेष्ठी) अ० १ । ७ । २ । अतिश्रेष्ठे मोक्षपदे स्थितः (विराट्)

(च) और (सर्वे) सब (ऋषयः) ऋषि लोग (अस्त्रैः) इस [शूर पुरुष] के (मणिम्) मणि [श्रेष्ठ नियमरूप] (वर्म) कवच (बध्नन्तु) बांधे ॥ १० ॥

भाषार्थ—पुरुषार्थी मनुष्य विद्वानों की सम्मति और परमात्मा के श्रेष्ठ नियमों में चलकर आनन्द पावें ॥ १० ॥

उत्तमो अश्वोषधीनामनुड्वान् जगतामिव व्याघ्रः श्व-
पदामिव । यमैच्छामाविदाम् तं प्रतिस्पाशनमन्तितम् ११
उत्-तमः । अस्ति । ओषधीनाम् । अनुड्वान् । जगताम्-इव ।
व्याघ्रः । श्वपदाम्-इव ॥ यम् । ऐच्छाम । अविदाम् । तम् ।
प्रति-स्पाशनम् । अन्तितम् ॥ ११ ॥

भाषार्थ—(हे मनुष्य ।] तू (ओषधीनाम्) तापनाशकों में (उत्तमः) उत्तम (अस्ति) है, (इव) जैसे (जगताम्) गतिशीलों [गौ आदि पशुओं] में (अनुड्वान्) [रथ ले चलने वाला] वैल और (इव) जैसे (श्वपदाम्) हिंसक पशुओं में (व्याघ्रः) बाघ [है] । (यम्) जिसको (ऐच्छाम) हमने चाहा था, (तम्) उस (प्रतिस्पाशनम्) प्रत्येक को छूने वाले, (अन्तितम्) प्रबन्ध करने वाले [मणिरूप श्रेष्ठ नियम को (अविदाम्) हमने पाया है ॥ ११ ॥

भाषार्थ—उत्साही आत्मावलम्बी पुरुष भय छोड़ कर परमात्मा के नियमों को अङ्गीकार करके सुखी होते हैं ॥ ११ ॥

इस मन्त्र का पूर्व भाग (उत्तमो.....श्वपदामिव) अ० १६।३६।४। में है ॥

अ० ४।११।७। विविधं प्रकाशमानः (वैश्वानरः) अ० १।१०।४। सर्वनर-
हितः परमेश्वरः (ऋषयः) अ० २।६।१। सन्मार्गदर्शकाः (सर्वे) समस्ताः ॥

११—(उत्तमः) (अस्ति) (ओषधीनाम्) अ० १।२३।१। तापनाश-
कानां मध्ये (अनुड्वान्) अ० ४।११।१। शकटवाहको बलीवर्दः (जगताम्)
अ० १।३१।४। गतिशीलानां गवादीनां मध्ये (इव) यथा (व्याघ्रः)
अ० ४।३।१। हिंस्रपशुविशेषः (श्वपदाम्) शुन इव पादोयेयाम् । हिंस्रपशूनां
मध्ये (इव) (यम्) (ऐच्छाम) वयमिष्टवन्तः (अविदाम्) विन्दतेर्लुङि च्लेरङे ।
वयं लब्धवन्तः (तम्) (प्रतिस्पाशनम्) स्पश वाधनस्पर्शनयोः, शिच्-ल्यु ।
प्रत्येकस्पर्शकम् (अन्तितम्) अ० ६।४।२। प्रबन्धकम् ॥

स इह व्याघ्रो भवत्यथो सिंहो अथो वृषा । अथो
सपत्नकर्शनो यो विभर्तीम मणिम् ॥ १२ ॥

सः । इत् । व्याघ्रः । भवति । अथो इति । सिंहः । अथो इति ।
वृषा ॥ अथो इति । सपत्न-कर्शनः । यः । विभर्ति । इमम् । मणिम् ॥ १२

भाषार्थ—(सः) वह पुरुष (इत्) ही (व्याघ्रः) बाघ, (अथो)
और भी (सिंहः) सिंह, (अथो) और भी (वृषा) बलीवर्द [समान बलवान्]
(अथो) और भी (सपत्नकर्शनः) शत्रुओं का दुर्बल करने वाला (भवति)
होता है, (यः) जो (इमम्) इस [वेदरूप] (मणिम्) मणि [श्रेष्ठ नियम]
को (विभर्ति) रखता है ॥ १२ ॥

भावार्थ—वेदानुगामी पुरुष सब प्रकार शक्तिमान् होकर शत्रुओं का
नाश करते हैं ॥ १२ ॥

नैनं घ्नन्त्यप्सरसो न गन्धर्वा न मर्त्याः । सर्वा दिशो
वि राजति यो विभर्तीम मणिम् ॥ १३ ॥

न । एनम् । घ्नन्ति । अप्सरसः । न । गन्धर्वाः । न । मर्त्याः ॥
सर्वाः । दिशः । वि । राजति । यः । विभर्ति । इमम् । मणिम् ॥ १३

भाषार्थ—(एनम्) उस पुरुष को (न) न तौ (अप्सरसः) अप्स-
रायें [आकाश में चलने वाली-विजुलियां], (न) न (गन्धर्वाः) गन्धर्व
[पृथिवी धारण करने वाले मेव] और (न) न (मर्त्याः) मनुष्य (घ्नन्ति)

१२—(सः) पुरुषः (इत्) एव (व्याघ्रः) व्याघ्र इव शक्तिमान् (भवति)
(अथो) अपि च (सिंहः) सिंह इव (वृषा) बलीवर्द इव (अथो) (सपत्न-
कर्शनः) कृश तनूकरणे—ल्युट् । शत्रूणां दुर्बलकरः (यः) (विभर्ति) धरति
(इमम्) प्रसिद्धं वेदरूपम् (मणिम्) म० १ । श्रेष्ठनियमम् ॥

१३—(न) निषेधे (एनम्) आत्मज्ञानिनम् (घ्नन्ति) मारयन्ति (अप्स-
रसः) अ० ४ । ७ । २ । आकाशे सरणशीला विद्युतः (न) (गन्धर्वाः) अ०

मारते हैं। वह (सर्वाः) सब (दिशः) दिशाओं पर (वि राजति) शासन करता है, (यः) जो (इमम्) इस [वेद रूप] (मणिम्) मणि [श्रेष्ठ नियम] को (विभर्ति) रखता है ॥ १३ ॥

भावार्थ—आत्मज्ञानी पुरुषार्थी पुरुष विज्ञान द्वारा सर्वत्र राज्य करता है ॥ १३

कश्यपस्तवामसृजत कश्यपस्तवा समैरयत् ।

अविभस्तवेन्द्रो मानुषे विभ्रत् संश्रेषिणेऽजयत् ।

मुणिं सहस्रवीर्यं वर्म देवा अकृण्वत ॥ १४ ॥

कश्यपः । त्वाम् । असृजत् । कश्यपः । त्वा । सम् । ऐरयत् ।

अविभः । त्वा । इन्द्रः । मानुषे । विभ्रत् । सुम्-श्रेषिणे । अजयत् ।

मुणिम् । सहस्र-वीर्यम् । वर्म । देवाः । अकृण्वत् ॥ १४ ॥

भाषा—[हे मणि, नियम !] (कश्यपः) सब देखने वाले पर-मेश्वर ने (त्वाम्) तुझे (असृजत) उत्पन्न किया है, (कश्यपः) सर्वदर्शी ईश्वर ने (त्वा) तुझे (सम्) यथावत् (ऐरयत्) भेजा है। (इन्द्रः) बड़े ऐश्वर्यवान् मनुष्य ने (त्वा) तुझको (मानुषे) मनुष्य [लोक] में (अविभः) धारण किया है और उसने [तुझे] (विभ्रत्) धारण करते हुये (संश्रेषिणे) संग्राम में (अजयत्) जय पाई है। [इसी से] (देवाः) विजय चाहने वाले वीरों ने (सहस्रवीर्यम्) सहस्रों सामर्थ्य वाले (मणिम्) मणि [श्रेष्ठनियम] को (वर्म) कवच (अकृण्वत) बनाया है ॥ १४ ॥

२। १। २। पृथिवीधारका मेघाः (न) (मर्त्याः) मनुष्याः (सर्वाः) (दिशः) (वि राजति) विविधं शास्ति । अन्यत् पूर्ववत्—म० १२ ॥

१४—(कश्यपः) अ० २। ३३। ७। पश्यकः सर्वद्रष्टा (त्वाम्) मणिम् (असृजत्) उत्पादितवान् (कश्यपः) (त्वा) (सम्) सम्यक् (ऐरयत्) प्रेरितवान् (अविभः) अ० ६। ८१। ३। धृतवान् (इन्द्रः) परमैश्वर्यवान् पुरुषः (मानुषे) अ० ४। १४। ५। मनुष्यसम्बन्धिनि लोके (विभ्रत्) धारयन् (संश्रेषिणे) श्यास्त्या० । उ० २। ४६। सम्+श्लिष संसर्ग—इनच्, लस्य रः । परस्परश्लेषणसाधने संग्रामे (अजयत्) जयं प्राप्तवान् (मणिम्) म० १। श्रेष्ठनियमम् (सहस्रवीर्यम्) बहुसामर्थ्यम् (वर्म) भयनिवारकं कवचम् (देवाः) विजिगीषवः । शूराः (अकृण्वत) अकुर्वन् ॥

भावार्थ—विद्वानों ने निश्चय किया है कि जो मनुष्य परमेश्वरकृत नियमों पर श्रद्धा रखता है, वह विजयी होता है ॥ १४ ॥

यस्त्वा कृत्याभिर्यस्त्वा दीक्षाभिर्यज्ञैर्यस्त्वा जिघांसति ।

प्रत्यक् त्वमिन्द्र तं जहि वज्रेण शतपर्वणा ॥ १५ ॥

यः । त्वा । कृत्याभिः । यः । त्वा । दीक्षाभिः । यज्ञैः । यः ।

त्वा । जिघांसति ॥ प्रत्यक् । त्वम् । इन्द्र । तम् । जहि ।

वज्रेण । शत-पर्वणा ॥ १५ ॥

भावार्थ—(यः) जो (त्वा) तुझे (कृत्याभिः) हिंसा क्रियाओं से, (यः) जो (त्वा) तुझे (दीक्षाभिः) आत्मनिग्रह व्यवहारों से, (यः) जो (त्वा) तुझे (यज्ञैः) संयोगों से (जिघांसति) मारना चाहता है । (त्वम्) तू (इन्द्र) हे बड़े पेश्वर्य वाले पुरुष ! (तम्) उस को (शतपर्वणा) सैकड़ों पालन सामर्थ्य वाले (वज्रेण) वज्र से (प्रत्यक्) प्रत्यक्ष (जहि) नाशकर ॥ १५ ॥

भावार्थ—जो पाखण्डी मनुष्य उपद्रव करके अथवा कपट से आत्मनिग्रह और मित्रता आदि करके मारना चाहे, राजा उसको नाश करके प्रजा पालन करे ॥ १५ ॥

अयमिद् वै प्रतीवर्त ओजस्वान् संजुयो मुनिः ।

प्रजां धनं च रक्षतु परिपानः सुमङ्गलः ॥ १६ ॥

अयम् । इत् । वै । प्रति-वर्तः । ओजस्वान् । सुम्-जुयः । मुनिः ॥

प्रजाम् । धनम् । च । रक्षतु । परि-पानः । सु-मङ्गलः ॥ १६ ॥

१५—(यः) (त्वा) इन्द्रम् (कृत्याभिः) अ० ४ । ६ । ५ । हिंसाक्रियाभिः (त्वा) (दीक्षाभिः) दीक्ष मौण्ड्येज्योपनयननियमव्रतादेशेषु—अप्रत्ययः, टाप् । आत्मनिग्रहैः (यज्ञैः) संयोगव्यवहारैः (जिघांसति) हन्तुमिच्छति (प्रत्यक्) प्रत्यक्षम् (त्वम्) (इन्द्र) परमेश्वर्यवान् राजन् (तम्) उपद्रविणम् (जहि) नाशय (वज्रेण) (शतपर्वणा) स्नागदिपद्यत्तिवृशकिभ्यो वनिप् । उ० ४ । ११३ । पृ पालने पूर्तौ च—वनिप् । बहुपालनयुक्तेन ॥

भाषार्थ—(अयम्) यह (इत् वै) अवश्य ही (प्रतिवर्तः) प्रत्यक्ष घू-
मने वाला, (ओजस्वान्) बलवान्, (संजयः) विजयी, (परिपाणः) परि-
रक्षक, (सुमङ्गलः) बड़ा मङ्गलकारी (मणिः) मणि [श्रेष्ठ नियम] (प्रजाम्)
प्रजा (च) और (धनम्) धन की (रक्षतु) रक्षा करे ॥ १६ ॥

भावार्थ—नियमवान् मनुष्य ही प्रजा और धन की रक्षा करते हैं ॥ १६ ॥

असप्तं नः अधरादसप्तं न उत्तरात् ।

इन्द्रासप्तं नः पश्चाज्ज्योतिः शूर पुरस्कृधि ॥ १७ ॥

असप्तम् । नः । अधरात् । असप्तम् । नः । उत्तरात् ॥ इन्द्र ।

असप्तम् । नः । पश्चात् । ज्योतिः । शूर । पुरः । कृधि ॥ १७ ॥

भाषार्थ—(शूर) हे शूर (इन्द्र) हे परमैश्वर्यवान् राजन् ! (ज्योतिः)
ज्योति को (नः) हमारे लिये (अधरात्) नीचे से (असप्तम्) शत्रु रहित,
(नः) हमारे लिये (उत्तरात्) ऊपर से (असप्तम्) शत्रु रहित, (नः)
हमारे लिये (पश्चात्) पीछे से (असप्तम्) शत्रुरहित (पुरः) सन्मुख
(कृधि) कर ॥ १७ ॥

भावार्थ—राजा सब ओरसे शत्रुओं को नाश करके प्रजाकी रक्षाकरे ॥ १७ ॥

वर्म मे द्यावापृथिवी वर्माहुर्वर्म सूर्यः ।

वर्म मे इन्द्रश्चाग्निश्च वर्म धाता दधातु मे ॥ १८ ॥

वर्म । मे । द्यावापृथिवी इति । वर्म । अहः । वर्म । सूर्यः ॥

वर्म । मे । इन्द्रः । च । अग्निः । च । वर्म । धाता । दधातु । मे ॥ १८ ॥

१६—(अयम्) (इत्) अवश्यम् (वै) एव (प्रतिवर्तः) म० ४ । प्र-
त्यक्षवर्तनशीलः, (ओजस्वान्) बलवान् (संजयः) सम्यग्, जेता (मणिः)
म० १ । श्रेष्ठनियमः (प्रजाम्) (धनम्) (च) (रक्षतु) (परिपाणः) म०
१ । परिरक्षकः (सुमङ्गलः) बहुश्रेयस्करः ॥

१७—(असप्तम्) शत्रुरहितम् (नः) अस्मभ्यम् (अधरात्) अधो-
देशात् (उत्तरात्) उपरिदेशात् (इन्द्र) परमैश्वर्यवान् राजन् (पश्चात्) पृष्ठतः
ज्योतिः) प्रकाशम् (शूर) (पुरः) पुरस्तात् (कृधि) कुरु । अन्यत्पूर्ववत् ॥

भाषार्थ—(मे) मेरे लिये (द्यावापृथिवी) आकाश और भूमि (वर्म) कवच, (अहः) दिन (वर्म) कवच, (सूर्यः) सूर्य (वर्म) कवच. (मे) मेरे लिये (इन्द्रः) वायु (च) और (अग्निः) अग्नि [जाठर अग्नि] (च) भी (वर्म) कवच [होवे], (धाता) पोषण करने वाला परमेश्वर (मे) मेरे लिये (वर्म) कवच (दधातु) धारण करे ॥ १८ ॥

भावार्थ—मनुष्य परमेश्वर की महिमा को विचार कर संसार के सब पदार्थों से उपकार लेकर सदा उन्नति करे ॥ १८ ॥

इस मन्त्र का पूर्वार्द्ध—अ० १६। २०। ४। में भी है ॥

ऐन्द्राग्नं वर्म बहुलं यदुग्रं विश्वे देवा नातिविध्यन्ति
सर्वे । तन्मे तन्वं त्रायतां सुर्वतां बृहदायुष्मां जुरद-
ष्टिर्यथासानि ॥ १९ ॥

ऐन्द्राग्नम् । वर्म । बहुलम् । यत् । उग्रम् । विश्वे । देवाः ।
न । अति-विध्यन्ति । सर्वे ॥ तत् । मे । तन्वम् । त्रायताम् ।
सुर्वतः । बृहत् । आयुष्मान् । जुरत्-अष्टिः । यथा । असांनि १९

भाषार्थ—(ऐन्द्राग्नम्) वायु और अग्नि का (वर्म) कवच (बहुलम्) बहुत अधिक और (उग्रम्) प्रचण्ड है, (यत्) जिसको (विश्वे सर्वे) सब की सब (देवाः) इन्द्रियां (न) नहीं (अतिविध्यन्ति) आरपार छेद सकती हैं। (तत्) वह (बृहत्) बड़ा [कवच] (मे) मेरे (तन्वम्) शरीरको

१८—(वर्म) कवचम् । रक्षासाधनं भवतु (मे) ममम् (द्यावापृथिवी) आकाशभूमी (अहः) दिनम् (सूर्यः) आदित्यः (इन्द्रः) वायुः (च) (अग्निः) जाठराग्निः (च) अपि (धाता) पोषकः परमेश्वर (दधातु) धारयतु । अन्यद्गतम् ॥

१९—(ऐन्द्राग्नम्) इन्द्रश्च अग्निश्च इन्द्राग्नी । सास्य देवता । पा० ४ । २ । २४ । इत्यण । इन्द्राग्निदेवताकम् । वायुपावकसम्बद्धम् (वर्म) कवचम् (बहुलम्) अ० ३ । १४ । ६ । अयधिकम् (यत्) (उग्रम्) प्रचण्डम् (विश्वे सर्वे) सर्व एव (देवाः) इन्द्रियाण (न) निषेध अतिविध्यन्ति) अत्यन्तं छिन्दन्ति

(सर्वतः) सब ओर से (त्रायताम्) पाले, (यथा) जिससे (आयुष्मान्) बड़ी आयु वाला (जरदण्टिः) स्तुति के साथ प्रवृत्ति वा भोजन वाला (असानि) मैं रहूँ ॥ १६ ॥

भाषार्थ—परमेश्वर की सृष्टि में वायु अग्नि आदि पदार्थ अपरिमित हैं, उनसे मनुष्य यथावत् उपकार लेकर अपना जीवन और यश बढ़ावे ॥ १६ ॥

आ मारुक्षद् देवमुणिर्मह्या अरिष्टतातये ।

इमं मे धिमभिसंविशध्वं तनूपानं त्रिवरूथभोजसे ॥ २० ॥

आ । मा । अरुक्षत् । देव-मुणिः । मह्यै । अरिष्ट-तातये ॥

इमम् । मे धिम् । अभि-संविशध्वम् । तनु-पानम् । त्रि-वरूथम् ।

भोजसे ॥ २० ॥

भाषार्थ—(देवमणिः) दिव्य [मणि [श्रेष्ठ नियम] (मह्यै) बड़ी (अरिष्टतातये) कुशलता के लिये (मा) मुझ पर (आ अरुक्षत्) आरुढ़ [अधिकारवान्] हुआ है । [हे विद्वानो !] (इमम्) इस (तनूपानम्) शरीरपालक, (त्रिवरूथम्) तीन [आध्यात्मिक, आधिभौतिक और आधि-दैविक] रक्षा वाले (मेधिम्) दान में (भोजसे) बल के लिये (अभिसंविशध्वम्) सब ओर से मिलकर प्रवेश करो ॥ २० ॥

(तन्) चर्म (मे) मम (तन्वम्) तनूम् । शरीरम् (त्रायताम्) पालयतु (सर्वतः) सर्वप्रकारेण (वृहत्) महत् (आयुष्मान्) दीर्घजीवनः (जरदण्टिः) अ० २ । २८ । ५ । जरता स्तुत्या सह अष्टिः कार्यव्याप्तिर्भोजनं वा यस्य सः (यथा यस्मान् कारणान् (असानि) भवानि ॥

२०—(मा) माम् (आ अरुक्षत्) अ० ३ । १ । ५ । आरुढ़वान् । अधिष्ठितवान् (देवमणिः) दिव्यगुणो मणिः श्रेष्ठनियमः (मह्यै) महत्यै (अरिष्ट-तातये) अ० ३ । ५ । ५ । कुशलकारणाय (इमम्) सुप्रसिद्धम् (मेधिम्) सर्व-आनुष्य इन् । ३० ४ । ११८ । मेधु वध्रे मेधायां च—इन् । बोधम् (अभिसं-विशध्वम्) सर्वतो भिलित्वा प्रविशत, आश्रयध्वम् (तनूपानम्) शरीरपालकम् (त्रिवरूथम्) जूजून्ध्यामूधन् । ३० २ । ६ । वृज् स्वीकरणे संवरणे वा—ऊथन् । ग्रीणि वरूथानि आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकानि रक्षणानि यस्मिंस्तम् (भोजसे) बलाय ॥

भावार्थ—सर्वशक्तिमान् परमेश्वर ने प्रत्येक प्राणी के कुशल के लिये उत्तम नियम उत्पन्न किये हैं, सब विद्वान् लोग उनका आश्रय लेकर अपना बल बढ़ावे ॥ २० ॥

इस मन्त्र का पूर्वभाग कुछ भेद से आ चुका है—अ० ३।५।५ ॥

अस्मिन्निन्द्रो निदधातु नृणामिन्द्रो देवासो अभिसंविशध्वम् ।
दीर्घायुत्वाय शतशारदायायुष्मान् जरदष्टिर्यथासत् २१
अस्मिन् । इन्द्रः । नि । दधातु । नृणाम् । इमम् । देवासः ।
अभि-संविशध्वम् ॥ दीर्घायु-त्वाय । शत-शारदाय । आयु-
ष्मान् । जरत्-अष्टिः । यथा । असत् ॥ २१ ॥

भाषार्थ—(इन्द्रः) बड़े ऐश्वर्य वाला जगदीश्वर (अस्मिन्) इस [पुरुष] में (नृणाम्) बल वा धन (शतशारदाय) सौ शरद् ऋतु वाले (दीर्घायुत्वाय) दीर्घ आयु के लिये (नि दधातु) नियम से स्थापित करे, (देवासः) हे विद्वानो ! (इमम्) इस [ज्ञान—म० २०] में (अभिसंविशध्वम्) सब ओर से मिलकर प्रवेश करो, (यथा) जिससे वह (आयुष्मान्) बड़े जीवन वाला और (जरदष्टिः) स्तुति के साथ प्रवृत्ति वा भोजन वाला (असत्) होवे ॥ २१ ॥

भावार्थ—विद्वान् लोग उपदेश करें जिससे सब मनुष्य ईश्वर महिमा जानकर बल धन और यश बढ़ावें ॥ २१ ॥

स्वस्तिदा विशां पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी । इन्द्रो
बध्नातु ते अणिं जिगीवाँ अपराजितः सोमपा अभयं-
करो वृषा । स त्वां रक्षतु सर्वतो दिवा नक्तं च
विश्वतः ॥ २२ ॥ (१३)

२१—(अस्मिन्) मनुष्ये (इन्द्रः) परमैश्वर्यवान् जगदीश्वरः (नि) नियमेन (दधातु) स्थापयतु (नृणाम्) अ० ४ । २४ । ३ । बलं धनं वा (इमम्) म० २० । मेथिम् । बोधम् (अभिसंविशध्वम्) म० २० (दीर्घायुत्वाय) चिरजीवनाय (शतशारदाय) अ० १ । ३५ । १ । शतसंवत्सरयुक्ताय (आयुष्मान् । जरदष्टिः । यथा) म० १६ (असत्) भवेत् ॥

स्वस्ति-दाः । विशास् । पतिः । वृत्र-हा । वि-मृधः । वशी ॥
 इन्द्रः । वधा-तु । ते । मणिम् । जिगीवान् । अपरा-जितः ।
 सोम-पाः । अभयम्-कुरः । वृषा ॥ सः । त्वा । रक्षतु । सर्वतः ।
 दिवा । नक्तम् । च । विश्वतः ॥ २२ ॥ (१३)

भाषार्थ—(स्वस्तिदाः) मङ्गल का देने हारा, (विशास्) प्रजाओं का
 (पतिः) पालने हारा, (वृत्रहा) अन्धकार मिटाने हारा, (विमृधः) शत्रुओं
 को (वशी) वश में करने हारा, (जिगीवान्) विजयी, (अपराजितः) कभी न
 हराया गया, (सोमपाः) ऐश्वर्य की रक्षा करने हारा, (अभयङ्करः) अभय
 करने हारा, (वृषा) महाबली (इन्द्रः) बड़े ऐश्वर्य वाला जगदीश्वर (ते)
 तुम्हको [हे मनुष्य !] (मणिम्) मणि [श्रेष्ठ नियम] (वधातु) बांधे । (सः)
 वह (सर्वतः) सब प्रकार (दिवा नक्तं च) दिन और रात (विश्वतः) सब
 ओर से (त्वा) तेरी (रक्षतु) रक्षा करे ॥ २२ ॥

भावार्थ—मनुष्य परमेश्वर की उपासना करके उत्तम नियमों का
 पालन कर सदा सुरक्षित रहें ॥ २२ ॥

इस मन्त्र का प्रथम भाग और कुछ अन्यपद आ चुके हैं—अ० १ ।
 २१ । १ ॥

सूक्तम् ६ ॥

१—२६ ॥ प्रजापतिर्देवता ॥ १, ३, ४-६, १३, १८, २०—२६ अनुष्टुप् ; २
 वृहती ; १०, १७ ज्यवसाना पदपदा जगती ; ११, १२, १४, १६ पथ्या पङ्क्तिः ;
 १५ ज्यवसाना सप्तपदा शकरी ; १६ भुरिगनुष्टुप् ॥

२२—अस्य मन्त्रस्य बहवः पदार्थाः साधिताः—अ० १ । २१ । १ । अत्र
 तेषां पर्यायवाचिनो दीयन्ते (स्वस्तिदाः) क्षेमप्रदः (विशां पतिः) प्रजानां
 पालकः (वृत्रहा) अन्धकारनाशकः (विमृधः) शत्रून् (वशी) वशयिता
 (इन्द्रः) परमेश्वरः (वधातु) धारयतु (ते) तुभ्यम् (मणिम्) म० १ ।
 श्रेष्ठनियमम् (जिगीवान्) अ० ४ । २२ । ६ । जयशीलः (अपराजितः) अनभि-
 भूतः (सोमपाः) ऐश्वर्यरक्षकः (अभयङ्करः) अभयप्रदः (वृषा) महाबली
 (सः) इन्द्रः (त्वा) त्वाम् (रक्षतु) (सर्वतः) सर्वप्रकारेण (दिवा) दिने
 (नक्तम्) रात्रौ (च) (विश्वतः) सर्वासु दिक्षु ॥

गर्भरक्षोपदेशः—गर्भ की रक्षा का उपदेश ॥

यौ ते मातोन्ममार्जं जातायाः पतिवेदनौ ।

दुर्णामा तत्र मा गृधदुलिंशं उत वृत्सपः ॥ १ ॥

यौ । ते । माता । उत्-ममार्जं । जातायाः । पति-वेदनौ ॥

दुः-नामा । तत्र । मां । गृधत् । सुलिंशः । उत । वृत्स-पः ॥ १ ॥

पलालानुपलालौ शर्कुं कोकं मलिम्लुचं प्लीजकम् ।

आश्रेषं वृत्रिवाससुमृक्षग्रीवं प्रमीलिनम् ॥ २ ॥

पलाल-अनुपलालौ । शर्कुम् । कोकम् । मलिम्लुचम् । प्ली-

जकम् ॥ आ-श्रेषम् । वृत्रि-वाससम् । मृक्ष-ग्रीवम् । प्र-मी-

लिनम् ॥ २ ॥

भाषार्थ—[हे स्त्री !] (ते जातायाः) तुझ उत्पन्न हुई की (माता)

माता ने [तेरे] (यौ) जिन दोनों (पतिवेदनौ) ऐश्वर्य प्राप्त करने चालों [अर्थात् स्तनों] को (उन्ममार्जं) यथावत् धोया था । (तत्र) उन दोनों में [हो जाने वाला] (अलिंशः) शक्ति घटाने वाला (उत) और (वृत्सपः) घच्चे नाश करने वाला (दुर्णामा) दुर्णामा [दुष्ट नाम वाला यनेला आदि रोग का कीड़ा], (पलालानुपलालौ) मांस [का बढ़ाव] रोकने वाले और लगातार पुष्टि रोकने वाले, (शर्कुम्) क्लेश करने वाले, (कोकम्) भेड़िया [समान

१, २—(यौ) (ते) तब (माता) जननी (उन्ममार्जं) उत्कर्षेण शोधित-वती (जातायाः) उत्पन्नायाः (पतिवेदनौ) सर्वधातुभ्य इन् । उ० ४ । ११८ । पत ऐश्वर्य—इन् + विद् लामे-ल्युट् । ऐश्वर्यप्राप्तकौ, स्तनावित्यर्थः (दुर्णामा) दुर् दुष्टं नाम यस्य । दुर्णामा किमिर्भवति पापनामा—निरु० ६ । १२ । पापनामा पापप्रदेशे नतः परिणतः उत्पन्नः । इति देवराजयज्ञा निरुक्तटीकाकारः । नामन्सीमन्व्योमन् । उ० ४ । १५१ । म्ना अभ्यासे—मनिन्, यद्वा नमतेर्वा नमयतेर्वा—मनिन् । अथवा, नञ्पूर्वःश्रम रोगे—मनिन्, सर्वत्र निपातनात् सिद्धिः । उत्तरयुत्पत्तौ (दुर्णामा) इति पदे द्वौ प्रतिषेधकौ एकं निश्चयं धोतयेते, रोग-

बल छीनने वाले], (मलिम्लुचम्) मलिन चाल वाले, (पत्नीजकम्) चेष्टा में दोष लगाने वाले, (आश्रेपम्) अत्यन्त दाह वा कफ करने वाले, (वद्विवास-सम्) रूग्ण हरने वाले, (ऋक्षग्रीवम्) गला दुखाने वाले, (प्रमीलिनम्) आर्खं मूँद देने वाले, [क्लेश] को (मा गृधत्) न चाहे ॥ १, २ ॥

भावार्थ—स्त्री सावधान रहे कि जिन स्तन आदि अङ्गों को उसकी माता ने जन्म दिन पर धोकर नीरोग बनाया था, उनमें रोग के कीड़े हो जाने के कारण बल हीन होकर बच्चे के दुःखदायी क्लेश न उत्पन्न हों ॥ १, २ ॥

कारकः—इत्थर्थः । नाम=उदकम्—निघ० १ । १२ । अतिकूररोगः । दुर्नामं अशौ रोग इति शब्दकल्पद्रुमः (तत्र) स्तनद्वये वर्तमानः (मा गृधत्) गृधु अभि-
कांक्षायाम् । माङ्गि लुङ् पुषादित्वादङ् । मा लिप्सेत (अलिंशः) सर्वधातुभ्य
इन् । उ० ४ । ११८ । अल भूषणव्याप्तिशक्तिवारणेषु—इन् । खच्च डिद्वा वक्तव्यः ।
वा० पा० ३ । २ । ३८ । अलि + शंसु हिंसायाम्—खच्, स, च डित्, मुम् च ।
शक्तिहिंसकः (उत) अपि च (वत्सपः) वत्स—पा पाने—क । वत्सपिवः ।
शिशुनाशकः (पलालानुपलालौ) पल गतौ रक्षणे च + अल वारणे—क । प-
लस्य मांसस्य वर्जकं निरन्तरगतिनिवारकं च तौ क्लेशौ (शर्कुम्) अन्येभ्योऽपि
दृश्यन्ते । पा० ३ । २ । ७५ । शृ हिंसायाम्—विच् । आङ्परयोः खनिशृभ्यां
डिच्च । उ० १ । ३३ । शर् + डुहञ् करणे—कु, स च डित् । क्लेशकरम् (कोकम्)
कुक् आदत्ते—पचाद्यच् । वृकं यथा बलस्य संहर्तारम् (मलिम्लुचम्) ज्योत्स्ना-
तमिस्रा० । पा० ५ । २ । ११४ । मल—इनच् मत्वर्थे निपात्वते । इगुपधञ्जापृकिरः
कः । पा० ३ । १ । १३५ । म्लुच स्तेयकरणे—क, पृषोदरादित्वान् नलोपः । मलि-
म्लुचः स्तेनः—निघ० ३ । २४ । मलिनगतियुक्तम् (पत्नीजकम्) पल गतौ—
विच् + ईज गतौ—एचुल् । चेष्टादूपकम् (आश्रेपम्) आ + श्लिष दाहे संसर्गे
च—घञ् । लस्य रः । समन्ताद् दाहकरं कफकरं वा (वद्विवासलम्) आह-
गमहनजनः किकिनौ लिट् च । पा० ३ । २ । १७१ । वृञ् वरणे—कि द्विर्वचनम्,
कित्वाद् गुणाभावः, यणादेशः । वद्विरिति रूपनाम वृणोतीति सतः—निरु० २ ।
६ । वसेरिन् । उ० ४ । ४१८ । वत्स अपहरणे—असुन् । रूपनाशकम् (ऋक्षग्रीवम्)
ऋक्ष वध्रे—अच् । ऋक्षः क्लेशो ग्रीवायां अस्य तम् । वाहिताग्न्यादिषु ।
पा० २ । २ । ३७ । इति सप्तमी परा(प्रमीलिनम्) मील संकोचे—णिनि । प्रतिक्षणं
संकुचनेत्रम् ॥

मन्त्र १ तथा २ युग्मक हैं ॥ (दुर्णामा) का अर्थ "कीड़े पापनामा अर्थात् बुरे स्थान में भुके वा उत्पन्न" किया है—देखो निरुक्त ६। १२ और देवराज यज्वा की टीका ॥

मा सं वृत्तो मोप सृप ऊरु माव सृपोऽन्तरा ।

कृणोम्यस्यै भेषजं वजं दुर्णामिचातनम् ॥ ३ ॥

मा । सम् । वृत्तः । मा । उप । सृपः । ऊरु इति । मा । अर्व ।

सृपः । अन्तरा ॥ कृणोमि । अस्यै । भेषजम् । वजम् । दुर्णामि-चातनम् ॥ ३ ॥

भाष्यार्थ—[हे रोग !] (मा सम् वृत्तः) तू मत घूमता रह, (मा उप सृपः) मत रीगता आ, (ऊरु अन्तरा) दोनों जांघों के बीच (मा अत्र सृपः) मत सरकता जा । (अस्यै) इस [स्त्री] के लिये (दुर्णामिचातनम्) दुर्णाम-नाशक [दुष्ट नाम रोग मिटाने वाले] (वजम्) बलवान् (भेषजम्) औषध को (कृणोमि) बनाता हूँ ॥ ३ ॥

भावार्थ—वैद्य गर्भिणी स्त्री के लिये उत्तम औषधि बनावे जिस से उसको कोई कठिन रोग न होवे ॥

दुर्णामा च सुनामा चोभा सुवृत्तमिच्छतः ।

अुरायानप हन्मः सुनामा स्त्रैणमिच्छताम् ॥ ४ ॥

दुः-नामा । च । सु-नामा । च । उभा । सुम्-वृत्तम् । इच्छतः ॥

अुरायान् । अप । हन्मः । सु-नामा । स्त्रैणम् । इच्छताम् ॥ ४ ॥

३—(मा सम् वृत्तः) घुड़भ्यो लुडि । पा० १। ३। ४१। इति वृत्तु वर्तने परस्मै पदम्, घुतादित्वाद् अङ् । संवर्तनं मा कुरु (मोप सृपः) उपसर्पणं मा कार्षीः (ऊरु अन्तरा) अन्तरान्तरेण युक्ते । पा० २। ३। ४। इति द्वितीया । जानूपरिभागयोर्मध्ये (माव सृपः) अवाक सर्पणं मा कुरु (कृणोमि) करोमि (अस्यै) गर्भिन्यै (भेषजम्) औषधम् (वजम्) वज गतौ—अच्, वस्य वः । बलकरम् (दुर्णामिचातनम्) चातयतिर्नाशने—निरु० ६। ३० । अतिकठिन-रोगस्य विनाशकम् ॥

भाषार्थ—(दुर्णामा) दुर्णाम [कठिन रोग] (च) और (सुनामा) सुनाम [स्वस्थपन] (च) भी (उभा) दोनों (संवृतम्) समीप रहना (इच्छतः) चाहते हैं । (अरायान्) अलक्ष्मी वाले [रोगों] को (अप हन्मः) हम मिटाते हैं, (सुनामा) सुनाम [स्वस्थपन] (स्त्रैणम्) स्त्री सम्बन्धी [शरीर] को (इच्छताम्) चाहे ॥ ४ ॥

भावार्थ—वैद्य समीपवर्ती रोग के कारणों को रोककर गर्भिणी का स्वास्थ्य बढ़ाते रहें ॥ ४ ॥

यः कृष्णः केशसुरस्तम्बज उत तुण्डिकः ।

अरायानस्या मुष्काभ्यां भंससोऽप हन्मसि ॥ ५ ॥

यः । कृष्णः । केशी । असुरः । स्तम्ब-जः । उत । तुण्डिकः ॥

अरायान् । अस्याः । मुष्काभ्याम् । भंससः । अप । हन्मसि ५

भाषार्थ—(यः) जो [रोग] (कृष्णः) काला, (केशी) बहुत केश वा बहुत केश वाला (असुरः) गिरानेवाला, (स्तम्बजः) बैठने के अङ्ग में उत्पन्न होनेवाला (उत) और (तुण्डिकः) कुरूप शूयन वा कुरूप नाभि वाला [है] । (अरायान्) अलक्ष्मीवाले [उन रोगों] को (अस्याः) इस [स्त्री]

४—(दुर्णामा) म० १ । दुष्टरोगः (च) (सुनामा) सुभगः । स्वस्थ-भावः (च) (उभा) द्वौ (संवृतम्) वृत्तु वर्तने-क्विवप् । समीपवर्तनम् (इच्छतः) (अरायान्) अ० २ । २५ । ३ । अलक्ष्मीकान् रोगान् (अप हन्मः) विनाशयामः (सुनामा) (स्त्रैणम्) स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्स्त्वञौ भवनात् । पा० ४ । १ । ८७ । स्त्री—नञ् । स्त्रीसम्बन्धि शरीरम् (इच्छताम्) आत्मने पदं छान्दसम् । इच्छतु ॥

५—(यः) रोग (कृष्णः) कालवर्णः (केशी) केश—इति । क्लिशोरन् लो लोपश्च । उ० ५ । ३३ । क्लिश उपतापे अन् । क्लेशी । यद्वा के मस्तके शेते, शीङ् शयने—अच्, अलुक्स्मासः । बहुवालयुक्तः (असुरः) असेहरन् । उ० १ । ४२ । अमु लोपणे—उरन् । क्षेप्ता (स्तम्बजः) स्थः स्तोऽम्बजवकौ । उ० ४ । ६६ । तिष्ठते—अस्वच्, स्तादेशः । स्तम्बे स्थित्यङ्गे जातः (उत) अपि च

के (मुष्काभ्याम्) दोनों अण्ड कोशों से और (भंससः) गुप्त स्थान से (अपहन्मसि) हम मिटाते हैं ॥ ५ ॥

भावार्थ—वैद्य लोग गर्भिणी स्त्री के मर्म-स्थानों के कुरोगों की चिकित्सा करते रहें, जिससे बालक बलवान् और नारोग हो ॥ ५ ॥

अनुजिघ्रं प्रमृशन्तं क्रव्यादमुत रेरिहम् ।

अरायान् श्वकिष्किणो वृजः पिङ्गो अनीनशत् ॥ ६ ॥

अनु-जिघ्रम् । प्र-मृशन्तम् । क्रव्य-अदम् । उत । रेरिहम् ॥

अरायान् । श्व-किष्किणः । वृजः । पिङ्गः । अनीनशत् ॥ ६ ॥

भावार्थ—(अनुजिघ्रम्) लगातार सुड़कनेवाले, (प्रमृशन्तम्) छूजाने वाले (क्रव्यादम्) मांस खानेवाले (उत) और (रेरिहम्) अति चोष्ट करने वाले [ऐसे] (अरायान्) अलक्ष्मी वाले और (श्वकिष्किणः) कुत्ते समान सताने वाले [रोगों] को (वृजः) बली और (पिङ्गः) पराक्रमी [पुरुष] ने (अनीनशत्) नाश कर दिया है ॥ ६ ॥

भावार्थ—बलवान् और पराक्रमी स्त्री पुरुषों को शरीर का मांस और बल घटानेवाले रोग नहीं सताते हैं ॥ ६ ॥

(तुरिडकः) सर्वधातुभ्य इन्—उ० ४ । ११८ । तुडि तोड़ने—इन् । कुत्सिते । पा० ५ । ३ । ७४ । इति-क । कुरूपमुखः । कुत्सितनाभः (अरायान्) अलक्ष्मीकान् रोगान् (अस्याः) गर्भिण्याः (मुष्काभ्याम्) अण्डकोशाभ्याम् (भंससः) अ० २ । ३३ । ५ । गुह्यस्थानात् (अपहन्मसि) विनाशयामः ॥

६—(अनुजिघ्रम्) पाघ्राध्माधेदृशः शः । पा० ३ । १ । १३७ । अनु + घ्रा गन्धोपादाने—शः । पाघ्राध्मास्था० । पा० ७ । ३ । ७८ । जिघ्रादेशः । निरन्तरं घ्राणशीलम् (प्रमृशन्तम्) मृश स्पर्शने—शत् । प्रकर्षण स्पर्शशीलम् (क्रव्यादम्) मांसभक्षकं रोगम् (उत) अपि च (रेरिहम्) रिह हिंसादिषु, यडि लुकि—पचायच् । अनिहिंसकम् (अरायान्) अलक्ष्मीकान् (श्वकिष्किणः) किष्क हिंसायाम्—णिनि । कुकुरसदृशपीडकान् (वृजः) म० ३ । बली (पिङ्गः) पिजि बले दोसौ च—अच्, न्यङ्क्वादित्वात्कुत्वम् । पा० ७ । ३ । ५३ । पराक्रमी पुरुषः (अनीनशत्) अ० १ । १२७ । २ । नाशितवान् ॥

यस्त्वा स्वप्ने निपद्यते भ्राता भूत्वा पितेव च ।

वृजस्तान्सहतामितः क्लीबरूपांस्तिरीटिनः ॥ ७ ॥

यः । त्वा । स्वप्ने । नि-पद्यते । भ्राता । भूत्वा । पिता-इव ।

च ॥ वृजः । तान् । सहताम् । इतः । क्लीब-रूपान् ।

तिरीटिनः ॥ ७ ॥

भाषार्थ—[हे स्त्री !] (यः) जो कोई (त्वा) तेरे पास (स्वप्ने) सोते में (भ्राता) भाई [समान] (च) और (पिता इव) पिता के समान (भूत्वा) होकर (निपद्यते) आ जावे । (वृजः) पत्नी [पुरुष] (तान्) उन सब (क्लीबरूपान्) हिजड़े [समान] रूपवाले (तिरीटिनः) घातकों को (इतः) यहां से (सहताम्) हरा देवे ॥ ६ ॥

भावार्थ—पति आदि सावधान रहें कि कोई छत्ती पुरुष गर्भिणी को सोते में न सतावे ॥ ७ ॥

यस्त्वा स्वपन्ती त्सरति यस्त्वा दिप्सति जाग्रतीम् ।

छायामिव प्र तान्सूर्यः परिक्रामन्ननीनशत् ॥ ८ ॥

यः । त्वा । स्वपन्तीम् । त्सरति । यः । त्वा । दिप्सति ।

जाग्रतीम् ॥ छायाम्-इव । प्र । तान् । सूर्यः । परि-क्रामन् ।

अनीनशत् ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(यः) जो कोई (त्वा) तुझ (स्वपन्तीम्) सोती हुई को

७—(यः) पुरुषः (त्वा) गर्भिणीम् (स्वप्ने) निद्रायाम् (निपद्यते) अभिगच्छति । प्राप्नोति (भ्राता) सहोदर इव (भूत्वा) विश्वासं जनयन् (पिता इव) जनक इव, तद्रूपधारी (च) (वृजः) मं० ३ । पत्नी पुरुषः (तान्) (सहताम्) अभिभवतु (इतः) अत्र (क्लीबरूपान्) परस्वरूपधारिणः (तिरीटिनः) कृतकपिभ्यः कीटन् । उ० ४ । १८५ । त्वं अभिभवे—कीटन्, मत्वर्थे इति । अभिभवशीलान् । घातकान् ॥

८—(यः) (त्वा) त्वाम् (स्वपन्तीम्) निद्रावतीम् (त्सरति) त्सर

(त्सरति) छलता है, (यः) जो (त्वा) तुझ (जाग्रतीम्) जागती हुई को (दिप्सति) माग्ना चाहता है । (परिक्रामन्) घूमते हुये (सूर्यः) सूर्य [समान पुरुष] ने (तान्) उन सब को (छायाम् इव) छाया के समान (प्र अनीनशत्) नाश कर दिया है ॥ ८ ॥

भावार्थ—सावधान पति आदि सोती और जागती गर्भिणी के पास से दुष्टों को ऐसे हटावे जैसे परिक्रमा करता हुआ सूर्य अन्धकार को ॥ ८ ॥

मन्त्र ७ तथा ८ का मिलान करो—ऋग्वेद १०।१६२।५, ६ ॥

यः कृणोति मृतवत्सामवतोकामिमां स्त्रियम् ।

तमोषधे त्वं नाशयुस्याः कमलमज्जिवम् ॥ ९ ॥

यः । कृणोति । मृत-वत्साम् । अव-तोकाम् । इमाम् । स्त्रियम् ॥

तम् । ओषधे । त्वम् । नाशय । युस्याः । कमलम् ।

अज्जिवम् ॥ ९ ॥

भाषार्थ—(यः) जो [रोग] (इमाम्) इस (स्त्रियम्) स्त्री को (मृतवत्साम्) मरे वच्चे वाली और (अवतोकाम्) पतितगर्भ वाली (कृणोति) करता है । (ओषधे) हे ओषधि ! [अन्न आदि पदार्थ] (त्वम्) तू (युस्याः) इस [स्त्री] के (तम्) उस (कमलम्) कामना रोकनेवाले और (अज्जिवम्) कान्ति [शोभा] हरनेवाले [रोग] को (नाशय) नाश कर ॥ ९ ॥

छद्मगतौ । कपटेन प्राप्नोति (यः) (त्वा) (दिप्सति) अ० ४।३६।१ । हन्तु-मिच्छति (जाग्रतीम्) प्रबुद्धाम् (छायाम्) अन्धकारम् (इव) यथा (तान्) सर्वान् (सूर्यः) (परिक्रामन्) आकाशे परिभ्रमन् (अनीनशत्) नाशितवान् ॥

९—(यः) रोगः (कृणोति) करोति (मृतवत्साम्) मृतयालकाम् (अवतोकाम्) अवपन्नगर्भाम् (इमाम्) गर्भिणीम् (स्त्रियम्) (तम्) रोगम् (ओषधे) अ० १।३०।३ । अन्नादिपदार्थ (त्वम्) (नाशय) निवारय (युस्याः) गर्भिण्याः (कमलम्) अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते । पा० ३।२।७५ । कमु कान्तौ—विच् + अल वारणे—अच् । कामनावारकम् (अज्जिवम्) सर्वधातुभ्य इन् । उ० ४।११८ । अज्ज व्यक्तिप्रक्षरणकान्तिगतिषु—इन् । आतोऽनुपसर्गे कः । पा० ३।२।३ । अज्जि + वा गतिगन्धनयोः—क । कान्तिनाशकम् । शोभाहर्तारम् ॥

भावार्थ—मनुष्य प्रयत्न करे कि स्त्री उत्तम अन्न ओषधि आदि के सेवन से नीरोग रहकर बालक की पालना और फिर भी गर्भ की रक्षा करके कामना पूरी करती हुई शोभा बढ़ावे ॥ ६ ॥

ये शालाः परिनृत्यन्ति सायं गर्दभनादिनः ।

कुसूला ये च कुक्षिलाः ककुभाः कुरुमाः स्त्रिमाः ।

तानोषधे त्वं गुन्धेन विपुचीनान् वि नाशय १० (१४)

ये । शालाः । परि-नृत्यन्ति । सायम् । गर्दभ-नादिनः ॥ कु-

सूलाः । ये । च । कुक्षिलाः । ककुभाः । कुरुमाः । स्त्रिमाः ॥ ता-

न । ओषधे । त्वम् । गुन्धेन । विपुचीनान् । वि । नाशय १० (१४)

भावार्थ—(ये) जो (गर्दभनादिनः) गधे समान नाद करनेवाले [कीड़े] (सायम्) सायंकाल में (शालाः) घरों के (परिनृत्यन्ति) आस पास नाचते हैं । (च) और (ये) जो (कुसूलाः) चिपट जानेवाले [अथवा अन्न के कोठे के समान आकार वाले], (कुक्षिलाः) बड़े पेटवाले, (ककुभाः) शरीर में टेढ़े दिखाई देने वाले, (कुरुमाः) मन को पीड़ा देने वाले, (स्त्रिमाः) चलने फिरने वाले [वा सुखाने वाले] हैं । (ओषधे) हे ओषधि ! (त्वम्) तू (गुन्धेन) गन्ध से (तान्) उन (विपुचीनान्) फैले हुये [कीड़ों] को (वि नाशय) धिनष्ट कर दे ॥ १० ॥

१०—(ये) मशकादयः क्रमयः (शालाः) गृहाणि (परिनृत्यन्ति) परितो नृत्यन्ति (सायम्) दिनान्ते (गर्दभनादिनः) गर्दभसमानधोषयुक्ताः (कुसूलाः) खर्जिपिआदिभ्य ऊरोलर्ची । उ० । ४ । ६० । कुस श्लेषे-ऊल । श्लेषणशीलाः । यद्वा, कुसूलाकृतयः, अन्नकोष्ठकाकाराः (ये) (च) (कुक्षिनाः) प्लुपिकुपि शुपिभ्यः-न्तिः । उ० ३ । १५५ । कुप निष्कर्षे-न्ति । प्राणिस्थादातो लजन्यतरस्याम् । पा० ५ । २ । ६६ । ग्राहुलकान् लच् मत्वर्थे । गृहकुक्षयः । महोदराः (ककुभाः) कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्य उपसंख्यानम् । वा० पा० ३ । २ । ५ । क+कु+भा दीप्ता-क । के देहे कु कृत्स्नं भान्तिये ते (कुरुमाः) कच दीप्ता-ड । अविस्वि-शुपिभ्यः कित् । उ० १ । १४४ । रुड् अघे-मन्, कित् । कं मनो रचन्ते ये । मनः-पीडकाः (स्त्रिमाः) अविस्वि० । उ० १ । १४४ । स्त्रिवु गतिशोषणयोः-मन्,

भाषार्थ—मनुष्य कस्तूरी, केशर, कपूर, अगार, तगर, आदि हव्य पदार्थों का अग्नि में होम करके रोगजनक क्रिमियों को घर से नाश करे ॥१०॥
 ये कुकुन्धाः कुकूरभाः कृत्तीर्दुर्शानि विभ्रति । क्लीवा
 इव प्रनृत्यन्तो वने ये कुर्वते घोषं तानितो नाशयामसि ११
 ये । कुकुन्धाः । कुकूरभाः । कृत्तीः । दुर्शानि । विभ्रति ॥ क्ली-
 वाः-इव । प्र-नृत्यन्तः । वने । ये । कुर्वते । घोषम् । तान् ।
 इतः । नाशयामसि ॥ ११ ॥

भाषार्थ—(ये) जो (कुकुन्धाः) कुत्सित ध्वनि रखने वाले [भिन-
 भिनाने वाले], (कुकूरभाः) भूसे के अग्नि; समान चमकने वाले [कौड़े]
 (कृत्तीः) कतरनियों [छेदन शक्तियों] और (दुर्शानि) दुष्ट हिंसाकर्मी को
 (विभ्रति) रखते हैं । (ये) जो (क्लीवाः इव) हीजड़ों के समान । (प्रनृत्यन्तः)
 नाचते हुये [कौड़े] (वने) घर में (घोषम्) कूक (कुर्वते) करते हैं, (तान्)
 उन को (इतः) यहाँ से (नाशयामसि) हम नाश करते हैं ॥ ११ ॥

किन् । लोपो व्योर्वलि । पा० ६ । १ । ६६ । वलोपः । गतिशीलाः । शोफकाः
 (तान्) क्रिमीन् (ओषधे) (त्वम्) (गन्धेन) हव्यद्रव्यगन्धेन (विपूचीनान्)
 अ० । ३ । ७ । १ । विपु + अञ्चतेः—क्विन्, खप्रत्ययः । सर्वतोगतान् (विनाशय) ॥
 ११—(ये) क्रमयः (कुकुन्धाः) कु कुत्सितम् । दुप्रकरणे मितद्र्वादिव्य
 उपसंख्यानम् । षा० पा० ३ । २ । १८० । कु शब्दे—डु । आतोऽनुपसर्गे कः ।
 पा० ३ । २ । ३ । कु + कु + दधातेः—क । अनुक्समासः । कुत्सितध्वनिधारकाः
 (कुकूरभाः) कोःभूमेः कूलं कुत्सितं वा कूलम्, कु शब्दे—ऊलच्, धातोः कुगा-
 वमश्च । भा दीप्तौ—क, लस्य रः । कुकूल इव तुपानलो यथा भान्ति ये (कृत्तीः)
 कृती छेदने—लिच् । छेदनशक्तीः (दुर्शानि) अन्येष्वपि दृश्यते । पा० ३ । २ ।
 १०१ । दुर् + शृ हिंसायाम्—ड, दीर्घश्छान्दसः । दुर्दुष्टानि शानि हिंसाकर्माणि
 (विभ्रति) धारयन्ति (क्लीवाः) क्लीव् अप्रागल्भ्ये—अच् । नपुंसकाः (इव)
 यथा (प्रनृत्यन्तः) गात्रचिक्षेपणं कुर्वन्तः (वने) वन सेवने—अच् । निवासे
 (ये) (कुर्वते) कुर्वन्ति (घोषम्) नादम् (तान्) कमीन् (इतः) अस्मात्
 स्थानात् (नाशयामसि) घातयामः ॥

भावार्थ—मनुष्य रोग जनक छोटे छोटे कीड़ों को सुगन्धित द्रव्यों के धूम आदि से नाश करते रहें ॥ ११ ॥

ये सूर्यं न तितिक्षन्त आतपन्तमुमुं दिवः । अरायान् वस्तवासिनो दुर्गन्धीं लोहितास्यान् मककान् नाशयामसि ॥ १२ ॥

ये । सूर्यम् । न । तितिक्षन्ते । आ-तपन्तम् । अमुम् । दिवः ॥ अरायान् । वस्तु-वासिनः । दुः-गन्धीन् । लोहित-आस्यान् । मककान् । नाशयामसि ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(ये) जो [उल्लू आदि] (दिवः) आकाश से (आतपन्तम्) चमकते हुये (अमुम्) उस (सूर्यम्) सूर्य को (न) नहीं (तितिक्षन्ते) सहते हैं । (अरायान्) [उन] अलक्ष्मी वालों, (वस्तवासिनः) वकरे समान वृक्ष वालों, (दुर्गन्धीन्) दुर्गन्ध वालों, (लोहितास्यान्) रुधिर मुख वालों, (मककान्) टेढ़ी गति वालों को (नाशयामसि) हम नष्ट करते हैं ॥ १२ ॥

भावार्थ—मनुष्य उल्लू, चिमगादड़ आदि जन्तुओं को, जिन से दुर्गन्ध फैलती है, हटावे ॥ १२ ॥

य आत्मानमतिमात्रमसं आधाय विभ्रति ।

स्त्रीणां श्रीणिप्रतोदिन इन्द्र रक्षसि नाशय ॥ १३ ॥

ये । आत्मानम् । अति-मात्रम् । असं । आ-धाय । विभ्रति ॥

१२—(ये) उल्लूकादयो जन्तवः (सूर्यम्) (न) निषेधे (तितिक्षन्ते) तिज क्षमायां स्वार्थे सन् । सहन्ते (आतपन्तम्) सर्वतो दीप्यमानम् (अमुम्) प्रसिद्धम् (दिवः) आकाशात् (अरायान्) अश्रीकान् (वस्तवासिनः) वस्तु गतिहिंसायाचनेषु—घञ्, वस आच्छादने—घञ्, इनि । छाग इव वस्त्रोपेतान् (दुर्गन्धीन्) गन्धस्येदुत्पत्तिसुखरभिभ्यः । पा० ५ । ४ । १३५ । बाहुलकाद् गन्धस्य इकारादेशः । दुष्टगन्धोपेतान् (लोहितास्यान्) रुधरोपेतमुखान् (मककान्) मकि भूये गतौ च—अच्, नुमभावः । कुत्सिते । पा० ५ । ३ । ७४ । क प्रत्ययः । कुत्सितगतीन् (नाशयामसि) ॥

स्त्रीणाम् । श्रोणि-प्रतोदिनः । इन्द्र । रक्षांसि । नाशय ॥ १३

भाषार्थ—(ये) जो [कीड़े अपने] (आत्मानम्) आत्मा को (अंसे) पीड़ा देने में (अतिमात्रम्) अत्यन्त (आधाय) लगाकर (विभ्रति) रखने हैं । और (स्त्रीणाम्) स्त्रियों के (श्रोणिप्रतोदिनः) कटिभाग में व्यवहार करने वाले हैं, [इन्द्र] हे बड़े ऐश्वर्य वाले पुरुष । [उन] [रक्षांसि] गदाओं को (नाशय) नष्ट करदे ॥ १३ ॥

भावार्थ—वैद्य लोग गर्भिणी स्त्रियों के दुःखदायी कीड़ों और रोगों को नाश करें ॥ १३ ॥

ये पूर्वे वृध्वो३ यन्ति हस्ते शृङ्गाणि विभ्रतः । आपाकेष्ठाः प्रहासिनः स्तम्बे ये कुर्वते ज्योतिस्तानितो नाशयामसि ॥ १४ ॥

ये । पूर्वे । वृध्वः । यन्ति । हस्ते । शृङ्गाणि । विभ्रतः ॥ आपाके-स्थाः । प्र-हासिनः । स्तम्बे । ये । कुर्वते । ज्योतिः । तान् । इतः । नाशयामसि ॥ १४ ॥

भाषार्थ—(ये) जो [कीड़े] (हस्ते) हात में (शृङ्गाणि) हिंसा-कर्मों को (विभ्रतः) धारण करते हुये (वृध्वः) वधू के (पूर्वे) सन्मुख (यन्ति) चलते हैं । (ये) जो [कीड़े] (आपाकेष्ठाः) पाकशाला वा कुम्हार के आवां

१३—(ये) क्रमयो रोगा वा (आत्मानम्) मनः (अतिमात्रम्) यथा तथा । अत्यर्थम् (अंसे) अमेः सन् । उ० ५ । २१ । अम पीडने—सन् । पीडने (आधाय) समन्ताद्घृत्वा (विभ्रति) धरन्ति (स्त्रीणाम्) गर्भिणीनाम् (श्रो-णिप्रतोदिनः) वहिश्श्रुयुद्गु० । उ० ४ । ५१ । श्रु गतौ भ्या०—नि + प्रतुद व्यथने-णिनि । कटिभागपीडकान् (इन्द्र) परमैश्वर्यवान् वैद्य (रक्षांसि) तान् दुःख-दायिनः (नाशय) घातय ॥

१४—(ये) क्रमयः (पूर्वे) अग्रे (वृध्वः) आडभावः । वृध्वाः । स्त्रियाः (यन्ति) गच्छन्ति (हस्ते) करे (शृङ्गाणि) शृणातेर्ह्रस्वश्च । उ० १ । १२६ । शृ हिंसायाम्—गन् लुट् च । हिंसाकर्माणि (विभ्रतः) धारयन्तः (आपाकेष्ठाः)

में बैठने वाले, (प्रहासिनः) ठट्ठा मारते हुये [जैसे] (स्तम्भे) बैठने के स्थान में (ज्योतिः) ज्वाला [जलन, चमक वा पीड़ा] (कुर्वते) करते हैं, (तान्) उन [कीड़ों] को (इतः) यहां से (नाशयामसि) हम नष्ट करते हैं ॥ १४ ॥

भावार्थ—घरों, पाकशालाओं और आवांओं में कूड़ा कर्कट एकत्र हो कर उष्णता के कारण रोग जनक कीड़े उत्पन्न होते हैं, मनुष्य ऐसे स्थानों को शुद्ध रखे ॥ १४ ॥

येषां पश्चात् प्रपदानि पुरः पाष्णीः पुरी मुखा । खलजाः
शकधूमजा उरुण्डा ये च मट्मटाः कुम्भमुष्का अया-
शवः । तानस्या ब्रह्मणस्पते प्रतीबोधेन नाशय ॥ १५ ॥
येषां । पश्चात् । प्र-पदानि । पुरः । पाष्णीः । पुरः । मुखा ॥
खल-जाः । शकधूम-जाः । उरुण्डाः । ये । च । मट्मटाः ।
कुम्भ-मुष्काः । अयाशवः ॥ तान् । अस्याः । ब्रह्मणः । पते ।
प्रति-बोधेन । नाशय ॥ १५ ॥

भावार्थ—(येषाम्) जिन [कीड़ों] के (पश्चात्) पीछे को (प्रपदानि) पांव के अगले भाग, (पुरः) आगे को (पाष्णीः) एड़ियां और (पुरः) आगे (मुखा) मुख हैं । (च) और (ये) जो [कीड़े] (खलजाः) खलियान में उत्पन्न होने वाले, (शकधूमजाः) गोबर वा लीद के धुर्ये से उत्पन्न होने वाले,

पाकशालायां कुम्भकारस्य मृत्पात्रपाकस्थाने वा स्थिताः (प्रहासिनः) अट्टहासं कुर्वन्त इव (स्तम्भे) अ० ८ । ६ । ५ । स्थितिस्थाने (ये) (कुर्वते) उत्पाद-यन्ति (ज्योतिः) अ० १ । ६ । १ । ज्वालाम् । ज्वलनम् । पीडनम् (तान्) कमीन् (इतः) अस्मात् स्थानात् (नाशयामसि) ॥

१५—(येषाम्) कमीणाम् (पश्चात्) पश्चाद् भागे (प्रपदानि) पादाग्र-भागाः (पुरः) पुरस्तात् (पाष्णीः) अ० २ । ३३ । ५ । पाष्णयः । गुल्फस्या-धोभागाः (पुरः) (मुखा) मुखानि (खलजाः) खल चलने—अच् । धान्य-मर्दनस्थाने जाताः (शकधूमजाः) गवाशवादिपुरीषोत्पन्नाः (उरुण्डाः) उरु बहुनाम—निघ० ३ । १ । खच्च डिद्धा बाच्यः । वा० पा० ३ । २ । ३८ । गमेर्निर्दिष्टोऽपि

(उरुगडाः) बहुत इकट्ठे किये गये, (मद्मटाः) अत्यन्त पीड़ा देने वाले, (कुम्भमुष्काः) घड़े समान अण्डकोश वाले और (अयाशवः) रेंगकर खाने वाले हैं । (ब्रह्मणः पते) हे वेद रक्षक ! [वैद्य] (प्रतिबोधेन) अपने प्रत्यक्ष बोध से (तान्) उन [कीड़ों] को (अस्याः) इस [स्त्री के पास] से (नाशय) नाश करदे ॥ १५ ॥

भाषार्थ—वैद्य लोग कुरूप, क्लेशदायक कीड़ों को जो कूड़े कर्कट के कारण उत्पन्न होते हैं, घर से नष्ट करदे ॥ १५ ॥

पर्युस्ताक्षा अप्रचङ्कशा अस्त्रैणाः सन्तु परङगा । अव
भेषज पादय य इमां सु विवृत्सुत्यपतिः स्वपतिं स्त्रियम् १६
पर्युस्त-अक्षाः । अप्र-चङ्कशाः । अस्त्रैणाः । सन्तु । परङगाः ।
अव । भेषज । पादय । यः । इमाम् । सु-विवृत्सन्ति ।
अपतिः । स्वपतिम् । स्त्रियम् ॥ १६ ॥

भाषार्थ—(परङगाः) परङ्गाओं [तत्त्वविवेकियों] के निन्दक, (पर्यस्ताक्षाः) व्यवहार से गिरे हुये पुरुष (अप्रचङ्कशाः) न कदापि शासन कर्ता और (अस्त्रैणाः) न [हमारी] स्त्रियों में मिलनेवाले (सन्तु) होंगे । (भेषज) हे भय निवारक पुरुष ! [उसको] (अव पादय) गिरा दे, (यः)

बाहुलकात्, डप राशीकरणे—खच्, डित् । बहुराशीकृताः (ये) क्रमयः (च) (मद्मटाः) मट अवसादने—सौत्रधातुः—विच् + मट-अच् । मटश्च ते मटाश्च ते । अत्यन्तपीडकाः (कुम्भमुष्काः) घटसमानाण्डकोशयुक्ताः (अयाशवः) परच् । पा० ३ । ३ । ५६ । इण् गतौ-अच् । कृवापा० । उ० १ । १ । अश भोजने-उण् । अयेन गमनेन । सर्पणेन आशवो भक्षकाः (तान्) क्रमीन् (अस्याः) स्त्रियाः सकाशात् (ब्रह्मणस्पते) बृहतो वेदस्य रक्षक पुरुष (प्रतिबोधेन) स्वप्रत्यक्ष ज्ञानेन (नाशय) ॥

१६—(पर्यस्ताक्षाः) प्रच्युतव्यवहाराः (अप्रचङ्कशाः) अ + प्र + कश् गतिशासनयोः हिंसने च यङ्लुकि, अच् । जपजभदह० । पा० ७ । ४ । ८६ । बाहुलकात् नुक । न कदापि शासकाः (अस्त्रैणाः) स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्स्त्वौ । पा० ४ । १ । ८७ । स्त्री-नञ् । न स्त्रीषु युक्ताः (सन्तु) (परङगाः) परङ्गा तत्त्वगा

जो (अपतिः) पति न होकर (इमाम्) इस (स्वपतिम्) अपने पति वाला (स्त्रियम्) स्त्री के पास (संविवृत्सति) आना चाहता है ॥ १६ ॥

भावार्थ—राजा कुबुद्धि, व्यभिचारी, पतिव्रताओं के ठगने वाले पुरुषों को यथावत् दण्ड देवे ॥ १६ ॥

उद्धर्षिणं मुनिकेशं जम्भयन्तं मरीमृशम् ।

उपेषन्तमुदुम्बलं तुण्डेलमुत शालुडम् ।

पदा प्र विध्य पाण्डुर्या स्थालीं गौरिव स्पन्दना ॥ १७ ॥

उत्-हर्षिणम् । मुनि-केशम् । जम्भयन्तम् । मरीमृशम् ॥ उप-
रुपन्तम् । उदुम्बलम् । तुण्डेलम् । उत । शालुडम् ॥ पदा ।

प्र । विध्य । पाण्डुर्या । स्थालीम् । गौः-इव । स्पन्दना ॥ १७ ॥

भावार्थ—[हे राजन् !] (उद्धर्षिणम्) अति झूठ बोलने वाले, (मुनि-
केशम्) मुनियों के केश देनेवाले, (जम्भयन्तम्) नाश करनेवाले, (मरी-
मृशम्) बरबस हाथ डालने वाले, (उपेषन्तम्) अधिक आने जाने वाले,
(उदुम्बलम्) मार पीट का सेवन करनेवाले, (तुण्डेलम्) तोड़ फोर के करने
वाले, (उत) और (शालुडम्) घमंडी को, (प्र विध्य) छेद डाल, (इव) जैसे

बुद्धिर्यस्य स परण्डः । परण्डा—अर्श आद्यच्+गर्ह विनिन्दने—ड । परण्डगर्हकाः
तत्त्वविवेकिनिन्दकाः (मेपज) हे भयनिवारक पुरुष (अव पादय) नीचैर्गमय
(यः) खलः (इमाम्) (संविवृत्सति) वर्ततेः सनि । वृद्भ्यः स्यसन्तोः ।
पा० १ । ३ । ६२ । इति परस्मैपदम् । संवर्तितुं संगन्तुमिच्छति (अपतिः)
पतिभिन्नः सन् (स्वपतिम्) स्वपतिना युक्ताम् । पतिव्रताम् (स्त्रियम्) ॥

१७—(उद्धर्षिणम्) उत् + हृषु अलीके मिथ्याकरणे—णिनि । अति-
मिथ्यावादिनम् (मुनिकेशम्) मनोरुच्य । उ० ४ । १२३ । मन ज्ञाने—इन्, अस्य
उकारः । क्लिशेरन् लो. लोपश्च । उ० ५ । ३३ । क्लिश विवाधने—अन्, ललोपः ।
मुनीनां मननशीलानां विदुषां क्लेशकम् (जम्भयन्तम्) जभि नाशने—शत् ।
नाशयन्तम् (मरीमृशम्) मृश स्पर्शे यङ्लुकि—अच् । रीगृदुपधस्य च । पा०
७ । १ । ६० । इति रीक् । अत्यन्तस्पर्शकम् (उपेषन्तम्) जृविशिभ्यां भूच् । उ०

(स्पन्दना) कूदने वाली (गौः) गाय (पदा) लात से और (पाण्य्या) पड़ी से (स्थालीम्) हांडी को ॥ १७ ॥

भावार्थ—राजा शिष्टों की रक्षा करके दुष्टोंको सर्वथा दण्ड देतारहे ॥१७

यस्ते गर्भं प्रतिमृशाज्जातं वा मारयाति ते ।

पिङ्गस्तनुग्रधन्वा कुणोतु हृदयाविधम् ॥ १८ ॥

यः । ते । गर्भम् । प्रति-मृशात् । जातम् । वा । मारयाति ।
ते ॥ पिङ्गः । तम् । उग्र-धन्वा । कुणोतु । हृदयाविधम् १८

भाषार्थ—[हे स्त्री !] (यः) जो (ते) तेरे (गर्भम्) गर्भ को (प्रति मृशात्) दया देवे, (वा) अथवा (ते) तेरे (जातम्) उत्पन्न [बालक] को (मारयाति) मार डाले । (उग्रधन्वा) प्रचण्ड धनुस् वाला (पिङ्गः) पराक्रमी पुरुष (तम्) उसको (हृदयाविधम्) हृदय में द्रव्य [से छेद] वाला (कुणोतु) करे ॥ १८ ॥

१२६ । उप अधिके + इप गती—भूच् । एङि पररूपम् । पा० ६ । १ । ६४ । अधिकमेपन्तं गतिशीलम् (उडुम्वलम्) पृथिव्यधि० । उ० १ । २३ । उडु संहतौ संहनने, सौत्रां धातुः—कु । संज्ञायां भृतृवृ० । पा० ३ । २ । ४६ । वृञ् वरणे—खच्, मुम् च । डस्य दः, वस्य वः, रस्य लः । उडुंवरम् । संहननस्वीकर्ताम् (तुण्डेलम्) तुडि दारणे हिंसने च—अच् + इल प्रेरणे—क । हिंसा-प्रेरकम् (उत्) अवि च (शालुडम्) असेहरन् । उ० १ । ४२ । शाल कथने—उरन्, रस्य डः । आत्मश्लाघिनम् (पदा) पादेन (प्र) प्रकर्षेण (विध्य) ताडय (पाण्य्या) अ० २ । ३३ । ५ । गुल्फस्याधोभागेन (स्थालीम्) स्थावृतिमृजे-रालज्० । उ० १ । ११६ । घ्रा गतिनिवृत्तौ—आलच्, गौरादित्वाद् डीप् । पात्रम् (गौः) (इव) यथा (स्पन्दना) बहुलमन्यत्रापि । उ० २ । ७८ । स्पदि किञ्चिच्चलने—युच्, टाप् । चलनशीला ॥

१८—(यः) जातकः (ते) तव (गर्भम्) भ्रूणम् (प्रतिमृशात्) प्रति-कूलं मृशेत् । स्पृशेत् । पीडयेत् (जातम्) उत्पन्नं बालकम् (वा) अथवा (मारयाति) मारयेत् (पिङ्गः) म० ६ । पराक्रमी राजा (उग्रधन्वा) प्रचण्डचापः (कुणोतु) करोतु (हृदयाविधम्) आङ् + व्यध ताडने—घञर्थे क । हृदये

भावार्थ—राजा भ्रूण हत्यारे और बाल हत्यारे की छाती में बर्मा चलाकर नष्ट कर देवे ॥ १८ ॥

ये अस्मिन् जातान् मारयन्ति सूतिका अनुशेरते ।

स्त्रीभागान् पिङ्गो गन्धर्वान् वातौ अभ्रमिवाजतु ॥१९॥

ये । अस्मिन् । जातान् । मारयन्ति । सूतिकाः । अनु-शेरते ॥

स्त्री-भागान् । पिङ्गः । गन्धर्वान् । वातः । अभ्रम्-इव ।

अजतु ॥ १९ ॥

भाषार्थ—(ये) जो (अस्मिन्) पीड़ा देने वाले (जातान्) उत्पन्न बालकों को (मारयन्ति) मार डालने हैं और (सूतिकाः) सोहर वाली स्त्रियों को (अनुशेरते) अप्रिय करते हैं । (पिङ्गः) पराक्रमी पुरुष (स्त्रीभागान्) स्त्रियों के सेवन करने वाले, (गन्धर्वान्) [उन] दुःखदायी पीड़ा देने वालों को (अजतु) हटा देवे, (इव) जैसे (वातः) वायु (अभ्रम्) अभ्र [मेघ] को ॥१९॥

भावार्थ—जिन रोगों से बच्चे मर जाते हैं और स्त्रियों को प्रसूति रोग हो जाते हैं, वैद्य उनको सर्वथा हटावे ॥ १९ ॥

परिसृष्टं धारयतु यद्वितं मावं पादु तत् ।

गर्भं त उग्रौ रक्षतां भेषजौ नीविभ्रार्थौ ॥ २० ॥ (१५)

आविधः काष्ठादिवेधनसाधनं सूच्याकाराग्रमखं यस्य तम् । आविधेन हृदये द्विजम् ॥

१९—(ये) (अस्मिन्) धापवस्य० । उ० ३ । ६ । अभ्र-पीडने—न प्रत्ययः, जसः सुः । अस्मिन् पीडका रोगाः (जातान्) उत्पन्नान् बालकान् (मारयन्ति) विनाशयन्ति (सूतिकाः) षूङ् प्राणिप्रसवे—क, कन्, अत इत्वम् । नवप्रसूताः स्त्रीः (अनुशेरते) अनुपूर्वः शीङ् अनुशये, अत्यन्तद्वेषे । अत्यन्तं द्विषन्ति (स्त्री-भागान्) स्त्रीसेवनान् (पिङ्गः) म० ६ । पराक्रमी पुरुषः (गन्धर्वान्) अ० २ । १ । २ । गन्ध अर्दने—अच् + अर्व हिंसायाम्—अच् । शकन्धादित्वात् पररूपम् । दुःखदायिनश्च ते पीडकाश्च ते तान् दुःखदायिपीडकान् (वातः) वायुः (अभ्रम्) अप् + भृ—क, यद्वा अभ्र गतौ—क । मेघम् (इव) (अजतु) क्षिपतु ॥

परि-वृष्टस् । धारयतु । यत् । हितम् । मा । अत्र । पादि । तत् ॥
गर्भेष् । ते । उग्रौ । रक्षताम् । भेषजौ । नीवि-भार्यौ । २० । (१५)

भाषार्थ—[हे स्त्री !] (परिस्पृष्टम्) सब प्रकार युक्त [कर्म] [तुम्हें]
(धारयतु) धारण करे, (यत्) जो (हितम्) हित है, (तत्) वह (मा अत्र
पादि) न गिर जावे । (उग्रौ) दोनों नित्य सम्बन्ध वाले, (नीविभार्यौ) नीति
[नियम] से धारण करने योग्य, (भेषजौ) भय जीतने वाले [बल और परा-
क्रम, अर्थात् शारीरिक और आत्मिक सामर्थ्य] (ते) तेरे (गर्भम्) गर्भ की
(रक्षताम्) रक्षा करें ॥ २० ॥

भावार्थ—गर्भिणी समुचित कर्म से शारीरिक और आत्मिक बल बढ़ा
कर गर्भ रक्षा करे ॥ २० ॥

पवीनसात् तङ्गल्वा ३ च्छायकाटुत नग्नकात् ।

प्रजायै पत्यै त्वा पिङ्गः परि पातु किमीदिनः ॥ २१ ॥

पवि-नसात् । तङ्गल्वात् । छायाकात् । उत । नग्नकात् ॥ प्र-
जायै । पत्यै । त्वा । पिङ्गः । परि । पातु । किमीदिनः ॥ २१ ॥

भाषार्थ—(पवीनसात्) वजू समान टेढ़े से, (तङ्गल्वात्) गति रोकने
वाले से, (छायाकात्) काटने वाले से (उत) और (नग्नकात्) नंगे करने वाले
(किमीदिनः) लुतरे पुरुष से (प्रजायै) प्रजा के लिये और (पत्यै) पति के

२०—(परिस्पृष्टम्) स्पृष्ट विसर्गे-क्त । सर्वतो युक्तं कर्म (धारयतु)
दधातु-त्वामिति शेषः (यत्) गर्भरूपं वस्तु (हितम्) अभिमतम् (मा अत्र
पादि) अवपन्नं विस्रस्तं मा भूत् (तत्) (गर्भम्) (ते) तव (उग्रौ) ऋजो-
न्द्राग्रवज्र० । उ० २ । २८ । उच्च समवाये—रक्षन्तो निपातः । समचेतौ (रक्षताम्)
(भेषजौ) भयजेतारौ । बलपराक्रमौ (नीविभार्यौ) अ० ८ । २ । १६ । वृद्धभ्यां
विन् । उ० ४ । ५३ । णीञ् प्रापणे—विन् + भृञ् धारणे—यत् । नीव्या नीत्या
नियमेन धारणीयौ ॥

२१—(पवीनसात्) पविर्वज्रनाम—निघ० २ । २० । सांहितिको दीर्घः ।
एस कौटिल्ये—अच् । वजूवत्कुटिलात् (तङ्गल्वात्) अन्येध्वपि दृश्यन्ते । पा०
३ । २ । ७५ । तगि गतौ—विच् । कृगृशुद्भ्यो वः । उ० १ । १५५ । अल वारणे—

लिये (त्वा) तुभको (पिङ्गः) पराक्रमी पुरुष (परि पातु) सब ओर से बचावे ॥ २१ ॥

भावार्थ—प्रतापी राजा कुकर्मी दुष्टों से लियों की रक्षा करे ॥ २१ ॥

द्वयास्याच्चतुरक्षात् पञ्चपादादनङ्गुरेः ।

वृन्तादभि प्रसर्पतः परि पाहि वरीवृतात् ॥ २२ ॥

द्वि-आस्यात् । चतुः-अक्षात् । पञ्च-पादात् । अङ्गुरेः ॥
वृन्तात् । अभि । प्र-सर्पतः । परि । पाहि । वरीवृतात् ॥ २२ ॥

भावार्थ—(द्वयास्यात्) दुमुद्दे से, (चतुरक्षात्) चार आंखों वाले से, (पञ्चपादात्) पांच पैर वाले से, (अङ्गुरेः) बिना चेष्टावाले से । (वृन्तात्) फल पत्र आदि के डंठल से (अभि) चारों ओर को (प्रसर्पतः) रेंगने वाले (वरीवृतात्) टेढ़े टेढ़े घूमनेवाले [कीड़े] से (परि) सब ओर से (पाहि) बचा ॥ २२ ॥

भावार्थ—मनुष्य दुःखदायी कुरूप दुष्ट कीड़ों से सदा रक्षा करे ॥ २२ ॥

य श्रामं मांसमुदन्ति पौरुषेयं च ये क्रुविः ।

व । गतिनिवारकात् (लायकात्) छो छेदने—एबुल । छेदकात् (उत) अपि च (नग्नकात्) अन्येष्वपि दृश्यते । पा० ३ । २ । १०१ । नग्न + करोतेर्ङ । नग्न-कारकात् (प्रजायै) प्रजार्थम् (पत्ये) पतिरक्षार्थम् (त्वा) स्त्रियम् (पिङ्गः) म० ६ । पराक्रमी पुरुषः (परि) सर्वतः (पातु) रक्षतु (किमीदिनः) अ० १ । ७ । १ । पिशुनात् ॥

२२—(द्वयास्यात्) मुखद्वययुक्तात् (चतुरक्षात्) बहुव्रीहौ सङ्ख्य-ल्लोः० । पा० ५ । ४ । ११३ । अक्षि—पञ्च । चतुर्नेत्रोपेतात् (पञ्चपादात्) पादपञ्चयुक्तात् (अङ्गुरेः) ऋतन्यञ्जिवन्य० । उ० ४ । २ । अगि गती—उलि, लस्य रः । चेष्टारहितात् (वृन्तात्) वृ वरणे—क, तुम् च । फलपत्रा-दिवन्धनात् (अभि) अभितः (प्रसर्पतः) प्रसर्पकात् (परि) (पाहि) (वरी-वृतात्) वृतु वर्तने यङ्लुकि—पचाद्यच् । रीगृदुपधस्य च । पा० ७ । ४ । ६० । रीगागमः । कुटिलं वर्तनशीलात् क्रमेः ॥

गर्भान् खादन्ति केशवास्तान्ति नाशयामसि ॥ २३ ॥
 ये । आसम् । सांसम् । अदन्ति । पौरुषेयम् । च । ये । कृविः ॥
 गर्भान् । खादन्ति । केश-वाः । तान् । इतः । नाशयामसि ॥ २३ ॥

भाषार्थ—(ये) जो [कीड़े] (आसम्) कच्चे (मांसम्) मांस को
 (च) और (ये) जो (पौरुषेयम्) पुरुष के (कृविः) मांस को (अदन्ति)
 खाते हैं । (केशवाः) और क्लेश पहुँचानेवाले [रोग वा कीड़े] (गर्भान्) गर्भों
 को (खादन्ति) खाते हैं । (तान्) उन सब को (इतः) यहां से (नाशयामसि)
 हम नाश करते हैं ॥ २३ ॥

भावार्थ—वैद्य लोग रोग जनक कीड़ों और रोगों को गर्भिणी स्त्री से
 अलग करें ॥ २३ ॥

ये सूर्यात् परिसर्पन्ति स्नुषेव श्वशुरादधि ।
 वजश्च तेषां पिङ्गश्च हृदयेऽधि नि विध्यताम् ॥ २४ ॥
 ये । सूर्यात् । परि-सर्पन्ति । स्नुषा-इव । श्वशुरात् । अधि ॥
 वजः । च । तेषां । पिङ्गः । च । हृदये । अधि । नि । विध्य-
 ताम् ॥ २४ ॥

भाषार्थ—(ये) जो [उलू चोर आदि] (सूर्यात्) सूर्य से (अधि)
 अधिकार पूर्वक (परिसर्पन्ति) घिसक जाते हैं, (इव) जैसे (स्नुषा)

२३—(ये) क्रमयः (आसम्) अपक्वम् (मांसम्) आमिषम् (अदन्ति)
 (पौरुषेयम्) अ० ७ । १२५ । १ । पुरुषस्य सम्बन्धि (च) (ये) (कृविः)
 अ० ८ । ३ । १५ । मांसम् (गर्भान्) उदरस्थवालकान् (खादन्ति) भक्षयन्ति ।
 नाशयन्ति (केशवाः) क्लेशोरन् लो लोपश्च । उ० ५ । ३३ । क्लिष्ट विबाधने
 अन्, ललोपः + वह प्रापणे-ड । क्लेशस्य बाहकाः प्रापकाः क्रमयो रोगा वा
 (तान्) सर्वान् (इतः) अस्मात् (नाशयामसि) ॥

२४—(ये) चोरादयो हिंस्रजन्तवो वा (परिसर्पन्ति) पृथग् गच्छन्ति
 (स्नुषा) स्नुषश्चिकृत्युपिभ्यः कित् । उ० । ३ । ६६ । प्लु प्रस्रवणे-सप्रत्ययः, टाप ।

पतोह (श्वशुरात्) ससुर से । (वजः) वली (च) और (पिङ्गः) पराक्रमी [पुरुष] (च) भी (तेषाम्) उनके (हृदये) हृदय में (अधि) अधिकार पूर्वक (नि) निरन्तर (विध्यताम्) छेद डालें ॥ २४ ॥

भावार्थ—बुद्धिमान् बलवान् पुरुष डरपोक घोर आदि और हिंसक जन्तुओं का नाश करे ॥ २४ ॥

पिङ्गु रक्ष जायमानं मा पुमांसं स्त्रियं क्रन् ।

आण्डादो गर्भान्मा दधन् बाधस्वेतः किमीदिनः ॥ २५ ॥

पिङ्ग । रक्ष । जायमानम् । मा । पुमांसम् । स्त्रियम् । क्रन् ॥

आण्ड-अदः । गर्भान् । मा । दधन् । बाधस्व । इतः । किमी-दिनः ॥ २५ ॥

भावार्थ—(पिङ्ग) हे परक्रमी पुरुष ! (जायमानम्) उत्पन्न होते हुये [सन्तान] को (रक्ष) बचा, (आण्डादः) अण्डे [गर्भ] खाने वाले [रोग वा कीड़े] (पुमांसम्) पुरुष [वा] (स्त्रियम्) स्त्री [बालक] को (मा क्रन्) न मारें और (गर्भान्) गर्भों को (मा दधन्) मष्ट न करें, (इतः) यहां से (किमीदिनः) लुतरी को (बाधस्व) हटा दे ॥ २५ ॥

स्तुपा साधुसादिनीति वा साधुसानिनीति वा स्वपत्यं तत्सनीतीति वा—निरु० १२ । ६ । पुत्रवधूः (इव) यथा (श्वशुरात्) शश्वसेराप्तौ । उ० १ । ४४ । शु + अश्रू व्याप्तौ—उरन् । आशु इति च शु इति च क्षिप्रनामनी भवतः—निरु० ६ । १ । शीघ्रव्याप्तव्यात् पतिजनकात् (अधि) अधिकृत्य (वजः) म० ३ । वली पुरुषः (च) (तेषाम्) पूर्वोक्तानाम् (पिङ्गः) म० ६ । पराक्रमी (च) अपि (हृदये) (अधि) अधिकृत्य (नि) निश्चयेन (विध्यताम्) ताडयताम् ॥

२५—(पिङ्ग) म० ६ । हे पराक्रमिन् (रक्ष) (जायमानम्) उत्पद्यमानम् (पुमांसम्) पुरुषसन्तानम् (स्त्रियम्) स्त्रीबालकम् (मा क्रन्) कृञ् हिंसायाम्—लुङ् । मन्त्रे घसह्वर० । पा० २ । ४ । ८० । चलेलुक् । मा हिंसन्तु (आण्डादः) जमन्ताड्डः । उ० १ । ११४ । अम गत्यादिषु—ड । डस्य इत्वं न । प्रज्ञादित्वात् स्वार्थ—अण् । अदोऽनन्ते । पा० ३ । २ । ६८ । अद भक्षणे—विट् । अण्डानां गर्भस्थसन्तानानां भक्षकाः (गर्भान्) (मा दधन्) मा हिंसन्तु (बाधस्व) पीडय (इतः) (किमीदिनः) म० २१ ॥

भाषार्थ—पुरुषार्थी बलवान् पुरुष स्त्रियों की रक्षा करें जिससे सन्तान और गर्भ नष्ट न होवे ॥ २५ ॥

अप्रजास्त्वं मार्तवत्समाद् रोदमघमावयम् ।

वृक्षादिव स्रजं कृत्वाप्रिये प्रति मुञ्च तत् ॥२६॥ (१६)

अप्रजाः-त्वम् । मार्त-वत्सम् । आत् । रोदम् । अघम् । आव-
यम् ॥ वृक्षात्-इव । स्रजम् । कृत्वा । अप्रिये । प्रति ।

मुञ्च । तत् ॥ २६ ॥ (१६)

भाषार्थ—(अप्रजास्त्वम्) बिना सन्तान होना, (मार्तवत्सम्) वृक्षों का मर जाना (आत्) और (रोदम्) रोदन करना (अघम्) पाप और (आव-यम्) सब ओर से दुःख के योग को । (तत्) उसे (अप्रिये) अप्रिय पर (प्रति मुञ्च) छोड़ दे (इव) जैसे (वृक्षात्) वृक्ष से (स्रजम्) पुलों की माला को (कृत्वा) बनाकर [छोड़ते हैं] ॥ २६ ॥

भाषार्थ—मनुष्य प्रयत्न करें कि उनके सन्तान उत्पन्न होकर क्लेशों से बचकर दीर्घ आयु प्राप्त करें ॥ २६ ॥

इति तृतीयोऽनुवाकः ॥

अथ चतुर्थोऽनुवाकः ॥

सूक्तम् ७ ॥

१—२८ ॥ ओषधयो देवताः ॥ १, ७, ८, ११, १३, १४, १६—२३, २६—२८,

२६—(अप्रजास्त्वम्) नित्यमसिच् प्रजामेधयोः । पा० ५ । ४ । १२२ ।
अप्रजा-असिच्, भावे त्व, छान्दसो दीर्घः । अप्रजस्त्वम् । सन्तानराहित्यम् (मार्त-
वत्सम्) भावे अण । मृतबालत्वम् (आत्) अपि च (रोदम्) रुदिर अश्रुविमो-
चने—घञ् । रोदनम् (अघम्) पापम् (आवयम्) आ + घ + यम् । वा गति
गन्धनयोः—ड, युजिर् योने—ड । आ समन्ताद् वस्य गन्धनस्य हिंसनस्य यं
योगम् (वृक्षात्) हुमात् (इव) यथा (स्रजम्) अ० १ । १४ । १ । पुष्पमालाम्
(कृत्वा) निर्माय (अप्रिये) द्वेष्ये (प्रति मुञ्च) प्रत्यक्षं मोचय (तत्)
पूर्वोक्तं कर्म ॥

अनुष्टुप् ; २ भुरिगुपरिष्टाद्वहती ; ३ विराट्पुर उष्णिक् ; ४ अतिजंगती ; ५, ६, १०, २५ पथ्यापङ्क्तिः ; ६ आर्च्यनुष्टुप् ; १२ निचृदतिशक्वरी ; १५ हिङ्गुलि ; २४ ड्यवसाना षट्पदा जगती ॥

रोगविनाशोपदेशः—रोग के विनाश का उपदेश ॥

CC. No.

या वृभ्रवो याश्च शुक्रा रोहिणी रुत पृश्नयः
असिक्तीः कृष्णा ओषधीः सर्वा अञ्छावदामसि ॥१॥
याः । वृभ्रवः । याः । च । शुक्राः । रोहिणीः । रुत । पृश्नयः ॥
असिक्तीः । कृष्णाः । ओषधीः । सर्वाः । अञ्छा-आवदामसि ॥

भाषार्थ—(याः) जो (वृभ्रवः) पुष्ट करनेवाली [वा भूरे रङ्ग वाली (च) और (याः) जो (शुक्राः) वीर्यवाली [वा चमकीली] (रोहिणीः) स्वास्थ्य उत्पन्न करने वाली [वा रक्त वर्ण] (रुत) और (पृश्नयः) स्पर्श करने वाली [वा अति सूक्ष्म] (असिक्तीः) निर्वन्ध [वा श्याम वर्ण] (कृष्णाः) आकर्षण करने वाली [वा काले रंग वाली] (ओषधीः) (ओषधियाँ) हैं, (सर्वाः) उन सब को (अञ्छावदामसि) हम अञ्छे प्रकार चाहते हैं ॥ १ ॥

भावार्थ—मनुष्य पौष्टिक उत्तम अन्न आदि ओषधियों का सेवन करके उन्नति करें ॥ १ ॥

त्रायन्तामिमं पुरुषं यक्ष्माद् देवेष्पितादधि । यासां
द्यौष्पिता पृथिवी माता समुद्रो मूलं वीरुधा वृभ्रवः २

१—(याः) (वृभ्रवः) अ० ४ । २६ । २ । पौष्टिकाः । पिङ्गलवर्णाः (शुक्राः) अ० २ । ११ । ५ । वीर्यवत्यः । कान्तिवत्यः (रोहिणीः) अ० १ । २२ । ३ । स्वा-स्थ्योत्पादयिष्यः । रक्तवर्णाः (रुत) अपि च (पृश्नयः) अ० २ । १ । १ । स्पर्शन-शीलाः । स्वल्पाः (असिक्तीः) अ० १ । २३ । १ । अवदशक्तयः । श्यामवर्णाः (कृष्णाः) कृषेर्वर्ण । उ० ३ । ४ । कृष आकर्षणे विलेखने च—नक् । आकर्षण-शीलाः । नीलवर्णाः (ओषधीः) अ० १ । ३० । ३ । ओषधयः । धान्यादयः (अञ्छावदामसि) अ० ६ । ५६ । ३ । सुष्ठु आवदामः । प्रार्थयामहे ॥

त्रायन्ताम् । इमम् । पुरुषम् । यक्ष्मात् । देव-देपितात् । अधि ॥
 वाक्ताम् । द्यौः । पिता । पृथिवी । माता । समुद्रः । मूलम् ।
 वीरधाम् । बभूव ॥ २ ॥

भाषार्थ—वे [ओषधियां] (इमम् पुरुषम्) इस पुरुष को (देवेपि-
 तात्) उन्माद से प्राप्त हुये (यक्ष्मात्) राज रोग से (अधि) अधिकार पूर्वक
 (त्रायन्ताम्) रक्षा करें । (वाक्ताम् वीरधाम्) जिन उगने वाली [अन्न आदि
 ओषधियों] का (द्यौः) सूर्य (पिता) पालनेवाला, (पृथिवी) पृथिवी (माता)
 उत्पन्न करने वाली और (समुद्रः) समुद्र [जल] (मूलम्) जड़ (बभूव)
 हुआ था ॥ २ ॥

भावार्थ—मनुष्य अन्न आदि अनेक ओषधियों की उत्पत्ति और गुण
 जान करके उनके सेवन से यथावत् रक्षा करें ॥ २ ॥

इस मन्त्र का उत्तरार्द्ध आचुका है—अ० ३ । २३ । ६ ॥

आपो अग्रं दिव्या ओषधयः ।

तास्ते यक्ष्ममेनस्य १ मङ्गादङ्गादनीनशन् ॥ ३ ॥

आपः । अग्रम् । दिव्याः । ओषधयः ॥ ताः । ते । यक्ष्मम् ।
 एनस्यम् । अङ्गात्-अङ्गात् । अनीनशन् ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(अग्रम्) पहिले (दिव्याः) दिव्य गुण वाले (आपः) जल
 और (ओषधयः) ओषधियां [अन्न आदि पदार्थ] [थीं] (ताः) उन्होंने ने

२—(त्रायन्ताम्) रक्षन्तु (इमम्) प्रसिद्धम् (पुरुषम्) प्राणिनम्
 (यक्ष्मात्) अ० २ । १० । ५ । राजरोगात् (देवेपितात्) दिवु मदे—अच् + इप
 गतौ—क्त । उन्मादात् प्राप्तात् (अधि) अधिकृत्य (द्यौपिता) छन्दसि वाऽप्रा-
 म्नेडितयोः । पा० ८ । ३ । ४६ । विसर्जनोपस्य वा सकारः । अन्यद् व्याख्यातम्—
 अ० ३ । २३ । ६ ॥

३—(आपः) जलानि (अग्रम्) सृष्ट्यादौ (दिव्याः) उत्तमगुणाः
 (ओषधयः) अन्नादयः (ताः) (ते) तव (यक्ष्मम्) राजरोगम् (एनस्यम्)

(एनस्यम्) पाप से उत्पन्न हुये (यक्षम्) राजरोग को (ते) तैरे (अङ्गा-
दङ्गात्) अङ्ग अङ्ग से (अनीनशन्) नष्ट कर दिया है ॥ ३ ॥

भावार्थ—परमेश्वर ने सृष्टि की आदि में जल अन्न आदि पदार्थ उत्पन्न
करके प्राणियों की रक्षा की है ॥ ३ ॥

प्रस्तृणती स्तम्बिनोरेकशुङ्गाः प्रतन्वती रोषधीरा वंदामि ।
अंशुमतीः काण्डिनोर्या विशाखा ह्वयामि ते वीरुधे
वैश्वदेवीरुग्राः पुरुषजीवनीः ॥ ४ ॥

प्र-स्तृणतीः । स्तम्बिनीः । एक-शुङ्गाः । प्र-तन्वतीः ।
ओषधीः । आ । वदामि ॥ अंशु-मतीः । काण्डिनीः । याः ।
वि-शाखाः । ह्वयामि । ते । वीरुधे । वैश्व-देवीः । उग्राः ।
पुरुष-जीवनीः ॥ ४ ॥

भावार्थ—(प्रस्तृणतीः) बहुत ढकने वाली [पत्तों वाली], (स्तम्बिनी)
बहुत गुच्छों वाली, (एकशुङ्गाः) एक कौण्ड वाली, (प्रतन्वतीः) बहुत फैली
हुई (ओषधीः) ओषधियों को (आ वदामि) मैं भले प्रकार बुलाता हूँ ।
(अंशुमतीः) बहुत कौण्ड वाली, (काण्डिनीः) बड़े गुहों वाली, (विशाखाः)
बहुत टहनियों वाली, (वैश्वदेवीः) सब दिव्य गुणवाली, (उग्राः) बल वाली

तत्र जातः । पा० ४ । ३ । २५ । यप्रत्ययः । पापोद्भवम् (अङ्गादङ्गात्) संघावि-
यवात् (अनीनशन्) अ० १ । २४ । २ । नाशितवत्यः ॥

४—(प्रस्तृणतीः) स्तृण् आच्छादने-शतृ; डीप् । वद्धाच्छादयतीः ।
बहुपत्रवती (स्तम्बिनीः) स्थः स्तोऽस्यजचकौ । उ० ४ । ६६ । तिष्ठते—अस्यच्,
स्तादेशः; स्तम्ब—द्वनि । बहुगुच्छयुक्ताः (एकशुङ्गाः) शम शान्तौ—गं, तस्य
नेत्वं निपातनादत उत्त्वं च—इति शब्दस्तोममहानिधिः । एकशुङ्गाः । एक—
वीक्षणयुक्ताः (प्रतन्वतीः) बहुविस्तारवतीः (ओषधीः) (आ) समन्तात्
(वंदामि) ह्वयामि (अंशुमतीः) कोमलपल्लवोपेताः (काण्डिनीः) स्कन्धवतीः
(याः) (विशाखा) द्विविधशाखावतीः (ह्वयामि) (ते) तुभ्यम् (वीरुधे)

(पुरुषजीवनीः) मनुष्यों का जीवन करने वालियों को (ते) तेरे लिये (हयामि) मैं बुलाता हूँ, (याः) जो (वीर्यः) विविध प्रकार उगने वाली बेल बूटा है ॥३॥

भावार्थ—मनुष्य विविध प्रकार अन्न, वृक्ष और औषधों को भले प्रकार निरीक्षण करके उपयोग करें ॥ ४ ॥

यद् वः सहः सहमाना वीर्यं यच्च वीर्यलम् । तेन-
ममस्माद् यस्मात् पुरुषं मुञ्चतौषधीरथो कृणोमि
भेषजम् ॥ ५ ॥

यत् । वः । सहः । सहमानाः । वीर्यम् । यत् । च । वः ।
र्यलम् ॥ तेन । इमम् । अस्मात् । यस्मात् । पुरुषम् । मुञ्चतु ।
औषधीः । अथो इति । कृणोमि । भेषजम् ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(सहमानाः) हे बल वालियों ! (यत्) जो (वः) तुम्हारा (सहः) पराक्रम और (वीर्यम्) वीरत्व (च) और (यत्) जो (वः) तुम्हारा (र्यलम्) बल है । (औषधीः) हे ताप नाशक औषधियों ! (तेन) इस से (इमम्) इस (पुरुषम्) पुरुष को (अस्मात्) इस (यस्मात्) राजरोग से (मुञ्चतु) छुड़ाओ, (अथो) अब, मैं (भेषजम्) औषध (कृणोमि) करता हूँ ॥ ५ ॥

भावार्थ—मनुष्य पदार्थों के गुणों का परीक्षण करके विषों को हटावे ॥५॥

अ० १ । ३२ । १ । विरोहणशीला लतादयः (वैश्वदेवीः) सर्वदिव्यगुणयुक्ताः (उग्राः) प्रचण्डा बलवतीः (पुरुषजीवनीः) मनुष्याणां प्राणाधाराः ॥

५—(यत्) (वः) युष्माकम् (सहः) पराक्रमः (सहमानाः) हे अभि-
भवशीलाः (वीर्यम्) वीरत्वम् (यत्) (च) (वः) (र्यलम्) (तेन) (इमम्)
समीपस्थम् (अस्मात्) (यस्मात्) राजरोगात् (पुरुषम्) मनुष्यम् (मुञ्चतु)
मोचयत (औषधीः) अ० १ । २३ । १ । हे औषधयः । तापनाशयित्र्यः (अथो)
आरम्भे । इदानीम् (कृणोमि) करोमि (भेषजम्) औषधम् ॥

जीवलां नघारिषां जीवन्तीमोषधीसहम् । अरुन्धती-
मुन्नयन्तीं पुष्पां मधुमतीमिह हुवेस्मा अरिष्टतातये ६
जीवलाम् । नघ-रिषाम् । जीवन्तीम् । ओषधीम् । अहम् ॥
अरुन्धतीम् । उत्-नयन्तीम् । पुष्पाम् । मधु-मतीम् । इह ।
हुवे । अस्मै । अरिष्ट-तातये ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(जीवलाम्) जीवन देने वाली, (नघरिषाम्) न कभी
हानि करने वाली, (जीवन्तीम्) जीव रखने वाली, (अरुन्धतीम्) रोक न
डालने वाली, (उन्नयन्तीम्) उन्नति करने वाली, (पुष्पाम्) बहुत पुष्प वाली,
(मधुमतीम्) मधुर रस वाली (ओषधीम्) ताप नाशक [अन्न आदि
ओषधि] को (इह) यहां (अस्मै) इस [पुरुष] को (अरिष्टतातये) शुभ
करने के लिये (अहम्) मैं (हुवे) बुलाता हूँ ॥ ६ ॥

भावार्थ—मनुष्यों को परीक्षण पूर्वक उत्तम वृत्तम पदार्थों का सेवन
करना चाहिये ॥ ६ ॥

यह मन्त्र कुछ भेद से आ चुका है—अ० ८ । २ । ६ ॥

इहा यन्तु प्रचेतसो मेदिनीर्वचसो मम ।

यथेमं प्रारयामसि पुरुषं दुरितादधि ॥ ७ ॥

इह । आ । यन्तु । प्र-चेतसः । मेदिनीः । वचसः । मम ॥

यथा । इमम् । प्रारयामसि । पुरुषम् । दुः-इतात् । अधि ॥ ७ ॥

भाषार्थ—(प्रचेतसः मम) मुझ वड़े भ्रानी के (वचसः) वचन की
(मेदिनीः) प्रीति करने वाली [ओषधियां] (इह) यहां (आ यन्तु) आवें ।

६—(अरुन्धतीम्) अ० ४ । १२ । १ । अवारयित्रीम् (उन्नयन्तीम्)
उन्नतिकरीम् (पुष्पाम्) अर्श आद्यच्, टाप् । बहुपुष्पवतीम् (मधुमतीम्)
माधुर्योपिताम् । अन्यपूर्ववत्—अ० ८ । २ । ६ ॥

७—(इह) अत्र (आ यन्तु) आगच्छन्तु (प्रचेतसः) प्रकृष्टज्ञानयुक्तस्य
(मेदिनीः) जिमिदा स्नेहने—अच्, मेद—इनि, डीप् । स्नेहवत्यः । ओषधयः

(यथा) जिससे (इमम् पुरुषम्) इस पुरुष को (दुरितात्) कष्ट से (अधि)
यथावत् (पारयामसि) हम पार लगावे ॥ ७ ॥

भावार्थ—पूर्वदर्शी वैद्य यथावत् चार्तालाप करके युक्त ओषधियों द्वारा
क्लेश मिटावे ॥ ७ ॥

अग्नेर्घासो अपां गर्भो या रोहन्ति पुनर्णवाः ।

ध्रुवाः सहस्रनाम्नीभेषजीः सन्त्वाभृताः ॥ ८ ॥

अग्नेः । घासः । अपाम् । गर्भः । याः । रोहन्ति । पुनः-नवाः ॥

ध्रुवाः । सहस्र-नाम्नीः । भेषजीः । सन्तु । आ-भृता ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(अग्नेः) अग्नि का (घासः) भोजन [अग्निः घट्टाने वाली]
और (अपाम्) जलों का (गर्भः) गर्भ [जल से युक्त], (याः) जो (पुनर्णवाः)
बारंवार नवीन [ओषधियां] (रोहन्ति) उत्पन्न होती हैं । [वे] (ध्रुवाः)
दृढ़ गुण वाली, (सहस्रनाम्नीः) सहस्रों नाम वाली (आभृताः) यथावत् भरी
हुई, (भेषजीः) भय जीतने वाली [ओषधियां] (सन्तु) हों ॥ ८ ॥

भावार्थ—मनुष्य अग्नि अर्थात् शरीरवल बढ़ाने वाली, रसीली, इसी
उत्तम ओषधियों का उपयोग करें ॥ ८ ॥

अत्रकैलत्रा उदकात्मान् ओषधयः ।

व्यं षन्तु दुरितं तीक्ष्णशुद्ध्यः ॥ ९ ॥

अत्रका-उल्बाः । उदका-आत्मानः । ओषधयः ॥

वि । षन्तु । दुः-इतम् । तीक्ष्ण-शुद्ध्यः ॥ ९ ॥

(वचसः) वचनस्य (मम) (यथा) (इमम्) (पारयामसि) तारयामः
(पुरुषम्) (दुरितात्) कष्टात् (अधि) अधि हृत्य ॥

८—(अग्नेः) तापस्य । शरीरवलेस्य (घासः) अ० ४। ३८। ७। भोजनम्
(अपाम्) जलानाम् (गर्भः) आचारः (याः) ओषधयः (रोहन्ति)
उद्भवन्ति (पुनर्णवाः) बारंवारं नवीनोत्पन्नाः (ध्रुवाः) दृढ़गुणाः (सहस्र-
नाम्नीः) बहुनामवत्यः (भेषजीः) भयजेत्यः । ओषधयः (सन्तु) (आभृताः)
यथावत्पोषिताः ॥

भाषार्थ—(अवकोल्वाः) पीड़ा को जलाने वाली, (उदकात्मानः) जल को जीवन रखने वाली, (तीक्ष्णशृङ्गयः) [रोग को] तीक्ष्ण काट करने वाली (ओषधयः) ओषधियां (दुरितम्) कष्ट को (वि) बाहिर (ऋपन्तु) निकले ॥ ६ ॥

भावार्थ—वैद्य लोग परीक्षित उत्तम ओषधियों से रोग की चिकित्सा करें ॥ ६ ॥

उन्मुञ्चन्तीर्विवरुणा उग्रा या विषदूषणीः । अथो बला-
सनाशनीः कृत्यादूषणीश्च यास्ता इहा यन्त्वोषधीः १०।१७
उत्-मुञ्चन्तीः । वि-वरुणाः । उग्राः । याः । विष-दूषणीः ॥
अथो इति । बलास-नाशनीः । कृत्या-दूषणीः । च । याः ।
ताः । इह । आ । यन्तु । ओषधीः ॥ १० ॥ (१७)

भाषार्थ—(याः) जो (उन्मुञ्चन्तीः) [रोग से] मुक्त करने वाली, (विवरुणाः) विशेष करके स्वीकार करने योग्य, (उग्राः) बड़े बल वाली, (विषदूषणीः) विष हरने वाली । (अथो) और भी (याः) जो (बलास-नाशनीः) बल गिराने वाले [सन्निपात, कफादि] को नाश करने वाली (च)

६—(अवकोल्वाः) अचका-उल्वाः कृजादिभ्यः० । उ० ५।३५ । अव हिंसा-याम्—बुन्, टाप् । उल्वादयश्च । उ० ४।६५ । उल दाहे, सौ० धा०—बन्, वस्य वः । हिंसादाहिकाः (उदकात्मानः) जलप्रधानाः (ओषधयः) (वि) बहिर्भावे (ऋपन्तु) ऋषी गतौ, अन्तर्गतणर्थः । गमयन्तु (दुरितम्) कष्टम् (तीक्ष्णशृङ्गयः) तिजेदीर्घश्च । उ० ३।१८ । तिज निशाने—रू स्तः । शृणातेह स्वश्च उ० १।१२६ । शृ हिंसायाम्—गन्, जुट् च । विदुगौरादिभ्यश्च । पा० ४।१ । ४१ । डीप् । रोगस्य तीक्ष्णकर्तृताः ॥

१०—(उन्मुञ्चन्तीः) रोगात् मोचयिष्यः (विवरुणाः) विशेषेण वरणीयाः हवीकरणीयाः (उग्राः) प्रबलाः (याः) ओषधयः (विषदूषणीः) अ० ६।१०० । १ । विषनिवारयिष्यः (अथो) अपि च (बलासनाशनीः) बलासो बलस्य असिता—अ० ४।६ । ८ । श्लेष्मादिरोगनाशयिष्यः (कृत्यादूषणीः)

और (कृत्यादुषणीः) पीड़ा मिटाने वाली हैं, (ताः) वे सब (ओषधीः) ओषधियां (इह) यहाँ (आ यन्तु) आवें ॥ १० ॥

भावार्थ—वैद्य लोग परीक्षित उत्तम ओषधियों का उपयोग करके रोग शान्ति करें ॥ १० ॥

अपक्रीताः सहीयसीर्वीरुधो या अभिष्टुताः ।

त्रायन्तामस्मिन् ग्रामे गामश्वं पुरुषं पशुम् ॥ ११ ॥

अप-क्रीताः । सहीयसीः । वीरुधः । याः । अभि-स्तुताः । त्रा-
यन्ताम् । अस्मिन् । ग्रामे । गाम् । अश्वम् । पुरुषम् । पशुम् ॥ ११ ॥

भाषार्थ—(याः) जो (अपक्रीताः) यथावत् मोल ली गई, (सहीयसीः) अधिक बल वाली, (अभिष्टुताः) उत्तम गुण वाली (वीरुधः) ओषधियां हैं । वे (अस्मिन् ग्रामे) इस ग्राम में (गाम्) गौ, (अश्वम्) घोड़े, (पुरुषम्) पुरुष और (पशुम्) पशु [भैंस बकरी आदि] को (त्रायन्ताम्) पालें ॥ १ ॥

भावार्थ—मनुष्य उत्तम वस्तुओं द्वारा उपकारी प्राणियों को यथावत् रक्षा करें ॥ १ ॥

मधुमन्मूलं मधुमदग्रमासां मधुमन्मध्यं वीरुधौ
बभूव । मधुमत् पूर्णं मधुमत् पुष्पमासां मधोः संभक्ता
अमृतस्य भक्षो घृतमन्नं दुहतां गोपुरोगवम् ॥ १२ ॥
मधु-मत् । मूलम् । मधु-मत् । अग्रम् । आसास् । मधु-मत् ।

कृत्या हिंसाक्रिया—अ० ४ । ६ । ५ । पीडाखण्डयिज्यः (चं) (याः) (ताः) (इह) (आयन्तु) आगच्छन्तु (ओषधीः) तापनाशकाः पदार्थाः ॥

११—(अपक्रीताः) यथाविधि मूल्येन प्राप्ताः (सहीयसीः) सोढु-
ईयन्तु । तुरिष्ठेमेयस्तु । पा० ६ । ४ । १५४ । तृचो लोपः बलवत्तराः (वीरुधः) ओषधयः (याः) (अभिष्टुताः) सर्वतः प्रशंसिताः (त्रायन्ताम्) पालयन्तु (अस्मिन्) (ग्रामे) अ० ४ । ७ । ५ । गृहसमूहे (गाम्) (अश्वम्) (पुरुषम्) (पशुम्) महिष्यजादिकम् ॥

मध्यम् । वीरधास् । वृभुध् ॥ मधु-मत् । पर्णम् । मधु-मत् ।
पुष्पम् । आसाम् । मधोः । सस्-भक्ताः । अमृतस्य । भक्षः ।
घृतम् । अन्नम् । दुहताम् । गो-पुरोगवम् ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(आसाम् वीरधाम्) इन ओषधियों का (मूलम्) मूल
(मधुमत्) मधुर, (अन्नम्) सिरा (मधुमत्) मधुर, (मध्यम्) मध्य (मधुमत्)
मधुर, (पर्णम्) पत्र (मधुमत्) मधुर, (पुष्पम्) फूल (मधुमत्) मधुर (वभूव)
हुआ था, (आसाम्) इनका (अमृतस्य) अमृत का (भक्षः) भोजन [है], (मधोः)
मधुरता में (संभक्ताः) पूरी तत्पर वे [ओषधे] (गोपुरोगवम्) गौ को अन्न-
गांमी [प्रधान] रखने वाले (घृतम्) घी, और (अन्नम्) अन्न को (दुहताम्)
भरपूर करें ॥१२॥

भावार्थ—मनुष्य अन्न, तृण आदि ओषधियों के भागों के गुणों से यथावत्
उपकार लेकर गौ आदि जीवों की रक्षा करके घृत अन्न आदि परिपूर्ण करें ॥१२॥

यावतीः कियतीश्चेमाः पृथिव्यामध्योषधीः ।

ता मा सहस्रपुण्यौ मृत्योर्मुञ्चन्त्वंहसः ॥ १३ ॥

यावतीः । कियतीः । च । इमाः । पृथिव्यास् । अर्धि । ओषधीः ।

ताः । मा । सहस्र-पुण्यैः । मृत्योः । मुञ्चन्तु । अंहसः ॥ १३ ॥

भाषार्थ—(यावतीः) जितनी (च) और (कियतीः) कितनी
[विविध परिमाण और गुणवाली] (इमाः) ये (ओषधीः) ओषधियां (पृथि-

१२—(मधुमत्) माधुर्योपेतम् (मूलम्) (अन्नम्) उपरिभागः (पर्णम्)
पत्रम् (पुष्पम्) पुष्प विकाशे—अच् । कुसुमः (मधोः) मधुनः । माधुर्यस्य
(संभक्ताः) भक्ष सेवायाम्—क्त । सम्यक्तत्पराः (अमृतस्य) अमरणस्य (भक्षः)
भक्ष अदने—घञ् । भोजनम् (घृतम्) आज्यम् (अन्नम्) (दुहताम्) अ० ७ ।
८२ । ६ । प्रपूरयन्तु (गोपुरोगवम्) गमेडोः । उ० २ । ६७ । गच्छ गतौ—ङो ।
गच्छतीति गौः । गोरतद्वितलुकि । पा० ५ । ४ । ६२ । पुरोगो—टच् । पुरोगच्छतीति
पुरोगवः । गावो धेनवः पुरोगव्यः प्रधाना यस्य तत् । अन्यत् स्पष्टम् ॥

१३—(यावतीः) यत्परिमाणयुक्ताः (कियतीः) बहुगुणोपेता इत्यर्थः

व्याम् अधि) पृथिवी के ऊपर [हैं] । (सहस्रपर्यः) सहस्रों पोषण वाली (ताः) वे सब (मा) मुझको (मृत्योः) मरण [आलस्य] से और (अंहसः) कष्ट से (मुञ्चन्तु) छुड़ावें ॥ १३ ॥

भावार्थ—मनुष्य अन्न आदि ओषधियों द्वारा बल बढ़ाकर सुखी होवें १३

वैयाघ्रो मणिर्वीरुधां त्रायमाणोऽभिशस्तिपाः ।

अमीवाः सर्वा रक्षांस्यप हन्त्वधि दूरमुस्मत् ॥ १४ ॥

वैयाघ्रः । मणिः । वीरुधां । त्रायमाणः । अभिशस्ति-पाः ।

अमीवाः । सर्वा । रक्षांसि । अप । हन्तु । अधि । दूरम् । अस्मत् १४

भाषार्थ—(वीरुधाम्) ओषधियों का (वैयाघ्रः) व्याघ्र सम्बन्धी [महाबली] (त्रायमाणः) रक्षा करना हुआ, (अभिशस्तिपाः) पीड़ा से रक्षा करने वाला (मणिः) मणि [उत्तम गुण] (अमीवाः) रोगों को और (सर्वा) सब (रक्षांसि) रक्षकों [विघ्नों] को (अस्मत्) हम से (दूरम्) दूर (अधि) अधिकार पूर्वक (अप हन्तु) हटा देवे ॥ १४ ॥

भावार्थ—मनुष्य उत्तमःपदार्थों के सेवन से नीरोग और पुष्ट होवें १

सिंहस्यैव स्तनयोःसं विजन्तेऽग्रेरिव विजन्तु आश्रुता-
भ्यः । गवां यक्ष्मः पुरुषाणां वीरुद्भिर्नरतिनुत्तो नाव्य-
एतु स्तोत्याः ॥ १५ ॥

(इमाः) (पृथिव्याम्) भूमौ (अधि) उपरि (ओषधीः) (ताः) (मा) माम् (सहस्रपर्यः) धापवस्य० । उ० ३ । ६ । पृ पालनपूरणयोः—न प्रत्ययः । बहुपाल-
नोपेताः (मृत्योः) मरणात् । आलस्यात् (मुञ्चन्तु) मोचयन्तु (अंहसः)
आह्वनात् कष्टात् ॥

१४—(वैयाघ्रः) व्याघ्र—अण । व्याघ्रसम्बन्धी । महाबली (मणिः)
प्रशस्तगुणः (वीरुधाम्) ओषधीनाम् (त्रायमाणः) पालयन् (अभिशस्तिपाः)
अ० २ । १३ । ३ । पीडायाः सकाशाद् रक्षकः (अमीवाः) अ० ७ । ४२ । १ ।
रोगान् (सर्वा) शैर्लुक् । सर्वाणि (रक्षांसि) रक्षसान् । विघ्नान् (अप हन्तु)
विनाशयतु (अधि) अधिकम् (दूरम्) (अस्मत्) अस्माकं सकाशात् ॥

सिंहस्य-इव । स्तनयोः । सम् । विजन्ते । अग्नेः-इव ।
विजन्ते । आ-भृताभ्यः । गवाम् । यक्ष्मः । पुरुषाणाम् ।
वीरुत्-भिः । अति-नुत्तः । नाव्याः । एतु । स्त्रोत्याः ॥ १५ ॥

भाषार्थ—वे [रोग] (आभृताभ्यः) सब प्रकार पुष्ट की हुई [ओष-
धियों] से (विजन्ते) डरते हैं, (इव) जैसे (सिंहस्य) सिंह की (स्तनयोः)
गर्जन से और (इव) जैसे (अग्नेः) अग्नि से (सम् विजन्ते) [प्राणी]
डरकर भागते हैं । (गवाम्) गौओं का और (पुरुषाणाम्) पुरुषों का (यक्ष्मः)
राज रोग (वीरुद्भिः) ओषधियों करके (नाव्याः) नौका से उतरने योग्य
(स्त्रोत्याः) नदियों के (अतिनुत्तः) पारं प्रेरणा किया गया (एतु) चला जावे ॥ १५ ॥

भाषार्थ—जहां पर मनुष्य अन्न आदि ओषधियों का उचित प्रयोग
करते हैं, वहां रोग नदी रूप इन्द्रियों से दूर चले जाते हैं ॥ १५ ॥

मुमुक्षाना ओषधयोऽग्नेर्वैश्वानरादधि ।

भूमिं संतन्वतोरितु यासां राजा वनस्पतिः ॥ १६ ॥

मुमुक्षानाः । ओषधयः । अग्नेः । वैश्वानरात् । अधि ॥ भूमि-
म् । सुम्-तन्वतीः । इतु । यासाम् । राजा । वनस्पतिः ॥ १६ ॥

भाषार्थ—(मुमुक्षानाः) [रोग से] छुड़ाने वाली (ओषधयः) ओ-
षधियां (वैश्वानरात्) सब नरों के हितकारक (अग्नेः) अग्नि [सर्वव्यापक

१५—(सिंहस्य) अ० ४ । ८ । ७ । हिंस्रजन्तुविशेषस्य (इव) यथा (स्त-
नयोः) अ० ५ । ३१ । ६ । गर्जनात् (सम् विजन्ते) अ० ५ । २१ । ६ । भयेन
चलन्ति प्राणिन इति शेषः (अग्नेः) पावकात् (इव) (विजन्ते) विभ्यति रोगा
इति शेषः (आभृताभ्यः) समन्तान् पोषिताभ्यो वीरुद्भ्यः (गवाम्) धेनूनाम्
(यक्ष्मः) राजरोगः (वीरुद्भिः) ओषधीभिः (अतिनुत्तः) शुद्ध प्रेरणे-क्त ।
अतीत्य प्रेरितः (नाव्याः) अ० ८ । ५ । ६ । नावा पार्याः (एतु) गच्छतु (स्त्रो-
त्याः) अ० १ । १३२ । ३ । नदीः ॥

१६—(मुमुक्षानाः) रोगात्मोचयिष्यः (ओषधयः) (अग्नेः) अ० ८ ।
२ । २७ । अग्निं सर्वव्यापकं परमेश्वरमाश्रित्य (वैश्वानरात्) सर्वनरहित-

परमेश्वर] का आश्रय लेकर (अधि) अधिकार-पूर्वक (भूमिम्) भूमि को (संतन्वतीः) ढांकती हुयी तुम (इत) चलो, (यासाम्) जिनका (राजा) राजा (वनस्पतिः) सेवनीय पदार्थों का स्वामी [सोम रस है] ॥ १६ ॥

भावार्थ—मनुष्य परमेश्वर के उत्पन्न किये पदार्थों से यथावत् उपयोग लेवे ॥ १६ ॥

यां रोहन्त्याङ्गिरसीः पर्वतेषु समेषु च ।

ता नः पयस्वतीः शिवा ओषधीः सन्तु शं हृदे ॥१७॥

याः । रोहन्ति । आङ्गिरसीः । पर्वतेषु । समेषु । च ॥ ताः ।

नः । पयस्वतीः । शिवाः । ओषधीः । सन्तु । शम् । हृदे ॥१७॥

भाषार्थ—(याः) जो (आङ्गिरसीः) ऋषियों करके बतलाई गईं (पर्वतेषु) पर्वतों पर (च) और (समेषु) चौरस ठौरों में (रोहन्ति) उगती हैं। (ताः) वे (पयस्वतीः) दूधवाली, (शिवाः) कल्याणी (ओषधीः) ओषधियां (नः) हमारे (हृदे) हृदय के लिये (शम्) शान्तिदायक (सन्तु) होंवे ॥ १७ ॥

भावार्थ—वैद्य लोग शास्त्रोक्त ओषधियों को दूर और समीप स्थानों से लाकर संसार में नीरोगता करें ॥ १७ ॥

याश्चाहं वेदं वीरुधो याश्च पश्यामि चक्षुषा ।

अज्ञाता जानीमश्च या यासु विद्म च संभृतम् ॥१८॥

याः । च । अहम् । वेदं । वीरुधः । याः । च । पश्यामि । चक्षुषा ॥

अज्ञाताः । जानीमः । च । याः । यासु । विद्म । च । सम्-भृतम् ॥१८॥

मित्यर्थः (अधि) अधिकृत्य (भूमिम्) (संतन्वतीः) आच्छादयन्त्यः (यासाम्) ओषधीनाम् (राजा) (वनस्पतिः) अ० १ । १२ । ३ । वननीयानां सेवनीयानां पदार्थानां स्वामी । सोमः सोसरसः ॥

१७—(याः) (रोहन्ति) उद्भवन्ति (आङ्गिरसीः) अ० २ । ५ । ६ । ऋषिभिः प्रोक्ताः (पर्वतेषु) (शैलेषु) (समेषु) साधुस्थानेषु (च) (ताः) (नः) अस्माकम् (पयस्वतीः) दुग्धवायः (शिवाः) कल्याण्यः (ओषधीः) तापनाशका अन्नादिपदार्थाः (सन्तु) (शम्) शान्ताः (हृदे) हृदयाय ॥

सर्वाः समग्रा ओषधीर्बोधन्तु वचसो मम ।

यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरितादधि ॥ १९ ॥

सर्वाः । सम-अग्राः । ओषधीः । बोधन्तु । वचसः । मम ॥

यथा । इमम् । पारयामसि । पुरुषम् । दुः-दुतात् । अधि ॥ १९ ॥

भाषार्थ—(च) और (याः) जिन (वीरुधः) ओषधियों को (अहम्) मैं (वेद) जानता हूँ, (च) और (याः) जिनको (चक्षुषा) नेत्र से (पश्यामि) देखता हूँ । (च) और (याः) जिन (अज्ञाताः) अनजानी हुई [ओषधियों को] (जानीमः) हम जानें (च) और (यासु) जिनमें (संभृतम्) पोषण सामर्थ्य (विश्व) हम जानें । [वे] (सर्वाः समग्राः) सब की सब (ओषधीः) ओषधियाँ (मम वचसः) मेरे वचन का (बोधन्तु) बोध करें । (यथा) जिससे (इमम् पुरुषम्) इस पुरुष को (दुरितात्) कष्ट से (अधि) यथावत् (पारयामसि) हम पार लगावें ॥ १८, १९ ॥

भावार्थ—विद्वान् वैद्य शास्त्रों के ओषधियों का और अपनी आविष्कृत ओषधियों का प्रचार संसार में नीरोगता बढ़ाने के लिये करें ॥ १८, १९ ॥

मन्त्र १८, १९ युग्मक हैं । मन्त्र १९ का उत्तर भाग मन्त्र सात में आ चुका है ॥

अश्वत्थो दुर्भो वीरुधां सोमो राजा मृतं हविः ।

व्रीहिर्यवश्च भेषजौ दिवस्पुत्रावमर्त्यौ ॥ २० ॥ (१८)

अश्वत्थः । दुर्भः । वीरुधां । सोमः । राजा । अमृतम् । हविः ॥

व्रीहिः । यवः । च । भेषजौ । दिवः । पुत्रौ । अमर्त्यौ २० (१८)

१८, १९—(याः) (च) (अहम्) (वेद) जानामि (वीरुधः) ओषधीः (याः) (च) (पश्यामि) अवलोकयामि (चक्षुषा) नेत्रेण (अज्ञाताः) अपरीक्षिताः (जानीमः) आविष्कुर्मः (याः) (विश्व) जानीमः (च) (संभृतम्) सम्यक् पोषणम् (सर्वाः समग्राः) समस्ता एव (ओषधीः) (बोधन्तु) बोधं कुर्वन्तु (वचसः) वचनस्य (मम) । अन्यत् पूर्ववत्—म० ७ ॥

भाषार्थ—[अश्वत्थः] वीरों के ठहरने का स्थान, पीपल का वृक्ष, (दर्भः) दुःख विदारक, कुश वा कांस का बिरवा, (वीरुधाम्) ओषधियों का (राजा) राजा (सोमः) सोम लता (अमृतम्) अमृत [बलकर] (हविः) ग्राह्य द्रव्य है। (भेषजौ) भयनिवारक (वीहिः) चावल (च) और (यवः) जौ दोनों (दिवः) उन्माद वा पीड़ा के (पुत्रौ) शोधने वाले (अमर्त्यौ) अमर [पुष्टिकारक] हैं॥ २० ॥

भावार्थ—मनुष्य पीपल, दर्भ, सोमलता, चावल, जौ आदि पदार्थों के गुणों को यथावत् जानें ॥ २० ॥

उज्जिहीध्वे स्तनयत्यभिक्रन्दत्योपधीः ।

यदा वः पृश्निमातरः पर्जन्यो रेतसावति ॥ २१ ॥

उत् । जिहीध्वे । स्तनयति । अभि-क्रन्दति । ओपधीः ।

यदा । वः । पृश्नि-मातरः । पर्जन्यः । रेतसा । अवति ॥ २१ ॥

भाषार्थ—(ओपधीः) हे ओषधियो ! (पृश्निमातरः) हे पृथिवी को माता रखने वालीयो ! (उद् जिहीध्वे) तुम खड़ी होजाती हो, (यदा) जब

२०—(अश्वत्थः) अ० ३।६।१। अश्वा वीरास्त्रिष्टन्ति यत्र स अश्व-
त्थः पिप्पलवृक्षः (दर्भः) अ० ६।४३।१। दुःखविदारकः कुशः काशो वा
(वीरुधाम्) ओषधीनाम् (सोमः) सोमलता (राजा) (अमृतम्) सर्व-
गुणोपेतम् (हविः) ग्राह्यं द्रव्यम् (वीहिः) अ० ६।१४०।२। आशुधान्यम्
(यवः) धान्यविशेषः (च) (भेषजौ) भयनिवारकौ (दिवः) दिवु क्रीडा-
मदादिषु यद्वा दिव अर्द्धे—क्वप् डिधि वा । उन्मादस्य । पीडनस्य (पुत्रौ)
अ० १।११।५। पुनातीति पुत्रः । शोधकौ (अमर्त्यौ) अमरगन्धर्माणौ ।
नित्यबलकरौ ॥

२१—(उज्जिहीध्वे) ओ हाडू गतौ-लट् । उद्गच्छथ (स्तनयति)
गर्जति (अभिक्रन्दति) अभितो ध्वनति (ओपधीः) हे ओषधयः (यदा) (वः)
युष्मान् (पृश्निमातरः) अ० ४।२७।२। घृणिपृश्निपार्णि० । उ० ४।५२।
स्पृश संस्पर्शे—नि, धातोः सलोपः । पृश्निरादित्यो भवति—प्राशुत एनं वर्ण
इति नैरुक्ताः, संस्पृष्टा रस्तान्, संस्पृष्टा भासं ज्योतिषां, संस्पृष्टो भासेति वा-

(पर्जन्यः) मेघ (स्तनयति) गरजता है और (अभिकन्दति) कड़कड़ाता है और (वः) तुमको (रेतसा) जल से (अवति) तृप्त करता है ॥ २१ ॥

भावार्थ—सूर्य द्वारा वृष्टि होने से पृथिवी पर सब ओषधियां और अन्न आदि पदार्थ उत्पन्न होते हैं ॥ २१ ॥

तस्य॑ अमृतस्ये॒र वलं॑ पुरुषं॑ पाययामसि ।

अथो॑ कृणोमि भेषजं॑ यथासं॑च्छुतहायनः ॥ २२ ॥

तस्य॑ । अमृतस्य॑ । इमम् । वलम् । पुरुषम् । पाययामसि ॥ अथो॑ इति॑ । कृणोमि॑ । भेषजम् । यथा॑ । असत् । शुत-हायनः ॥ २२ ॥

भावार्थ—(तस्य) उस (अमृतस्य) अमर [पुष्टिकारक मेघ] का (वलम्) बल [सार] (इमम् पुरुषम्) इस पुरुष को (पाययामसि) हम गिलाते हैं । (अथो) और (भेषजम्) चिकित्सा (कृणोमि) करता हूं (यथा) जिससे वह (शतहायनः) सौ वर्ष वाला (असत्) होवे ॥ २२ ॥

भावार्थ—मनुष्य मेघ से उत्पन्न हुये पदार्थ अन्न आदि का सेवन करके पूरा जीवन भोगें ॥ २२ ॥

व॒राहो॑ वे॒द वीरुधं॑ नकुलो॑ वे॒द भेष॒जीम् ।

सु॒र्पा गन्ध॒र्वा या वि॒दुस्ता॑ अ॒स्मा अव॑से हु॒वे ॥ २३ ॥

व॒राहः । वे॒द । वीरुधं॑म् । नकुलः॑ । वे॒द । भेष॒जीम् ॥ सु॒र्पाः । गन्ध॒र्वाः । याः । वि॒दुः । ताः । अ॒स्मै । अव॑से । हु॒वे ॥ २३ ॥

निरु० २ । १४ । पृश्निः पृथिवी इति रामजसनकोशः । पृथिवी माता उत्पादयित्री यासां तास्तत्सन्नुद्धौ (पर्जन्यः) अ० १ । २ । १ । मेघः (रेतसा) अ० २ । २८ । ५ । उदकेन—निघ० १ । १२ । (अवति) तर्पयति ॥

२२—(तस्य) पूर्वोक्तस्य (अमृतस्य) अमरणस्य । पुष्टिकरस्य पर्जन्यस्य (इमम्) (वलम्) सारम् (पुरुषम्) प्राणिनम् (पाययामसि) पानेन पोषयामः (अथो) अपिच (कृणोमि) करोमि (भेषजम्) चिकित्साम् (यथा) येन प्रकारेण (असत्) भवेत् (शतहायनः) अ० ८ । २ । ८ । शतसंवत्सरायुर्युक्तः ॥

भाषार्थ—(वराहः) सूअर (वीरुधम्), ओषधि (वेद) जानता है, (नकुलः) नेवला (भेषजीम्) रोग जीतने वाली वस्तु (वेद) जानता है । (सर्पाः) सर्प और (गन्धर्वाः) गन्धर्व [दुःखदायी पीड़ा देने वाले जीव] (याः) जिनको (विदुः) जानते हैं, (ताः) उनको (अस्मै) इस [पुरुष] के लिये (अवसे) रक्षा के हित (हुवे) मैं बुलाना हूं ॥ २३ ॥

भावार्थ—मनुष्यों को योग्य है कि जिन ओषधियों को अन्य प्राणी काम में लाते हैं, उनकी यथावत् परीक्षा करके प्रयोग करें ॥ २३ ॥

याः सुपुर्णा आङ्गिरसीर्दिव्या या रुघटो विदुः ।

वयसि हं सा या विदुर्याश्च सर्वे पतत्रिणः ।

मुगा या विदुरोषधीस्ता अस्मा अवसे हुवे ॥ २४ ॥

याः सु-पुर्णाः आङ्गिरसीः दिव्याः याः रुघटो विदुः ॥

वयसि । हं साः । याः विदुः । याः च । सर्वे । पतत्रिणः ॥

मुगाः । याः विदुः । ओषधीः । ताः अस्मै । अवसे । हुवे ॥ २४

भाषार्थ—(याः) जिन (आङ्गिरसीः) ऋषियों करके बताई हुई [ओषधियों] को (सुपुर्णाः) गरुड़, गिद्ध आदि, (याः) जिन (दिव्याः) दिव्य

२३—(वराहः) अन्येष्वपि दृश्यते । पा० ३ । २ । १०१ । वर + आङ् + हन् वा ह्व् हरणे—ड । वराय अभीष्टाय मुस्तादिलाभाय आहन्ति खनति भूमिम्, वा वरान् आहरतीति । वराहो मेघो भवति वराहारः, ...अयमपीतरो वराहपतस्मादेव, बृहति मूलानि, वरंवरं मूलं बृहतीति वा...अङ्गिरसोऽपिवराहा उच्यन्ते—निरु० ५ । ४ । शूक्रः (वेद) जानाति (वीरुधम्) ओषधिम् (नकुलः) अ० ६ । १३६ । ५ । जन्तुविशेषः (भेषजीम्) भयनिवारिकां चिकित्साम् (सर्पाः) (गन्धर्वाः) अ० ८ । ६ । १६ । दुःखदायिनश्च ते पीडकाश्च ते (याः) ओषधीः (विदुः) जानन्ति (ताः) (अस्मै) पुरुषाय (अवसे) रक्षणाय (हुवे) आह्वयामि ॥

२४—(याः) ओषधीः (सुपुर्णाः) अ० २ । ३० । ३ । सुपतनाः—निरु० ३ । १२ । गरुडगृध्रादयः (आङ्गिरसीः) म० १७ । अङ्गिरोभिः प्रोक्ताः (दिव्याः)

[ओपधियों] को (रघटः) आकाश में फिरने वाले [जीव] (विदुः) जानते हैं । (याः) जिनको (वयांसि) पक्षी (हंसाः) हंस, (च) और (याः) जिनको (सर्वे) सब (पतत्रिणः) पंख वाले जीव (विदुः) जानते हैं । (याः ओपधीः) जिन ओपधियों को (मृगाः) बनैले पशु (विदुः) जानते हैं । (ताः) उन सब को (अस्मै) इस [पुरुष] के लिये (अवसे) रक्षा के हित (हुवे) में बुलाता हूँ ॥ २४ ॥

भावार्थ—मन्त्र २३ के समान ॥ २४ ॥

यावतीनामोषधीनां गावः प्राश्नन्त्यप्न्या यावतीनाम-
जावयः । तावतीस्तुभ्यमोषधीः शर्म यच्छन्तुत्वाभृताः २५
यावतीनाम् । ओषधीनाम् । गावः । प्र-प्रश्नन्ति । अप्न्याः ।
यावतीनाम् । अजु-अवयः ॥ तावतीः । तुभ्यम् । ओषधीः ।
शर्म । यच्छन्तु । आ-भृताः ॥ २५ ॥

भाषार्थ—(यावतीनाम्) जितनी (ओषधीनाम्) ओपधियों [का (अग्न्याः) न मारने योग्य (गावः) गौंयें और (यावतीनाम्) जितनी [ओपधियों] का (अजावयः) भेड़ बकरी (प्राश्नन्ति) चारा करती हैं । (तावतीः) उतनी सब (आभृताः) यथावत् पुष्ट की हुई (ओषधीः) ओषधियां (तुभ्यम्) तुझ को (शर्म) सुख (यच्छन्तु) देवें ॥ २५ ॥

भावार्थ—मन्त्र २३ के समान ॥ २५ ॥

श्रेष्ठाः (याः) (रघटः) रघि गतौ-अच्, लुम् लोपः + अट गतौ क्तिप्, शक-
न्धादिरूपम् । रघे गन्तव्ये आकाशे अटनशीलाः (विदुः) जानन्ति (वयांसि)
अ० २ । ३० । ३ । पक्षिणः (हंसाः) अ० ६ । १२ । १ । पक्षिविशेषाः (पत-
त्रिणः) पक्षयुक्ता जन्तवः (मृगाः) अ० ३ । १५ । १ । अरण्यपशवः । अन्यत्पूर्ववत् ॥

२५—(यावतीनाम्) यत्परिमाणानाम् (गावः) धेनवः (प्राश्नन्ति) प्राशनं
कुर्वन्ति (अग्न्याः) अ० ३ । ३० । १ । अहन्तव्याः (अजावयः) अजाश्च अवय-
श्च ते । छागमेपादयः (तावतीः) तत्परिमाणाः (शर्म) सुखम् (यच्छन्तु
ददतु (आभृताः) सम्यक् पोषिताः । अन्यद् गतम् ॥

यावतीषु मनुष्या भेषजं भिषजौ विदुः ।

तावतीर्विश्वभेषजीरा भ्रामि त्वामभि ॥ २६ ॥

यावतीषु । मनुष्याः । भेषजम् । भिषजः । विदुः ॥

तावतीः । विश्व-भेषजीः । आ । भ्रामि । त्वाम् । अभि ॥ २६ ॥

भाषार्थ—(भिषजः) वैद्य (मनुष्याः) लोग (यावतीषु) जितनी [ओपधियों] में (भेषजम्) चिकित्सा (विदुः) जानते हैं । (तावतीः) उतनी (विश्वभेषजीः) सब रोगों की जीतनेवाली [ओपधियों] को (त्वाम् अभि) तेरे लिये (आभ्रामि) मैं लाता हूँ ॥ २६ ॥

भावार्थ—वैद्य लोग विद्वानों से विद्या प्राप्त करके चिकित्सा करें ॥ २६ ॥

पुष्पवतीः प्रसूमतीः फलिनीरफला उत ।

संमातर इव दुहामस्मा अरिष्टतातये ॥ २७ ॥

पुष्प-वतीः । प्रसू-मतीः । फलिनीः । अफलाः । उत ॥

संमातरः-इव । दुहाम् । अस्मै । अरिष्ट-तातये ॥ २७ ॥

भाषार्थ—(पुष्पवतीः) पुष्प रखने वाली, (प्रसूमतीः) सुन्दर कोंपल वाली, (फलिनीः) फलवाली (उत) और (अफलाः) फल रहित [ओपधियां] (संमातरः इव) संमिलित मानाओं के समान (अस्मै) इस [पुरुष] को (अरिष्टतातये) कुशल करने के लिये (दुहाम्) दूध दें ॥ २७ ॥

भावार्थ—मनुष्य सब प्रकार की ओपधियों से उपकार लेकर स्वस्थ रहें ॥ २७ ॥

२६—(यावतीषु) (मनुष्याः) मानवाः (भेषजम्) चिकित्साम् (भिषजः) अ० २ । ६ । ३ । यद्वा भिषज् चिकित्सायाम्—किप् । वैद्याः (विदुः) जानन्ति (तावतीः) (विश्वभेषजीः) सर्वरोगजेत्रीः (आभ्रामि) आहरामि (त्वाम्) (अभि) प्रति ॥

२७—(पुष्पवतीः) प्रशस्तपुष्पयुक्ताः (प्रसूमतीः) कोमलपल्लववत्यः (फलिनीः) उत्तमफलवत्यः (उत) अपि च (संमातरः इव) सम्मिलित-जनन्यो यथा (दुहाम्) दुहन्तु । दुग्धं ददतु (अस्मै) मनुष्याय (अरिष्टतातये) अ० ३ । ५ । ५ । इक्षेमकरणाय ॥

उत् त्वाहार्षं पञ्चशलादथो दशशलादुत । अथो यमस्य
पङ्क्तीशाद् विश्वस्माद् देवकिल्विपात् ॥ २८ ॥ (१९)
उत् । त्वा । अहार्षम् । पञ्च-शलात् । अथो इति । दश-
शलात् । उत ॥ अथो इति । यमस्य । पङ्क्तीशात् ।
विश्वस्मात् । देव-किल्विपात् ॥ २८ ॥ (१८)

भाषार्थ—(अथो) अब (त्वा) तुमको (पञ्चशलात्) पञ्चभूतों में
व्यापक (उत) और (दशशलात्) दश दिशाओं में व्यापक परमेश्वर का
आश्रय लेकर (अथो) और (यमस्य) न्यायकारी राजा के (पङ्क्तीशात्) वेड़ी
डाकने से (उत) और (विश्वस्मात्) सब (देवकिल्विपात्) परमेश्वर के
प्रति अपराध से [पृथक्] करके (उत् अहार्षम्) मैंने ऊँचा पहुँचाया है ॥२८॥

भावार्थ—मनुष्य सर्वव्यापक परमेश्वर का आश्रय लेकर सब दुराचार
को छोड़कर उन्नति करे ॥ २८ ॥

इस मन्त्र का उत्तर भाग आ चुका है—अ० ६। ६६। २ तथा ७। ११२। २॥

सूक्तम् ८ ॥

१—२४ ॥ इन्द्रो मन्थोकाश्च देवताः ॥ १ निचृदनुष्टुप् ; २, १२, भुरि-
गनुष्टुप् ; ३ निचृद् बृहती ; ४ भुरिग् बृहती ; ५, ६, १३—१८ अनुष्टुप् ; ६
आस्तारपङ्क्तिः ; ७, २२ अतिजगती ; ८, १६ विराड् बृहती ; १०, ११, २३
उपरिष्ठाद् बृहती ; २० बृहती ; २१ त्रिष्टुप् ; २४ अथवसाना पञ्चपदा जगती ॥

शत्रुक्षयोपदेशः—शत्रु के नाश का उपदेश ॥

इन्द्रो मन्थतु मन्थिता शक्रः शूरः पुरंदरः ।

यथा हनामि सेनां अमित्राणां सहस्रशः ॥ १ ॥

२—(उत्) ऊर्ध्वम् (त्वा) त्वाम् (अहार्षम्) प्रापितवानस्मि (पञ्चशलात्)
शल गतौ—अच् । पञ्चमीविधाने ल्यब्लोपे कर्मण्युपसंख्यानम् । वा० पा० २।
३। २८ । पञ्चसु भूतेषु व्यापकं परमेश्वरमाश्रित्य (अथो) इदानीम् (दशश-
लान्) पूर्ववत् पञ्चमी । दशदिक्षु व्यापकं परमेश्वरमाश्रित्य (उत) अपि च ।
अन्यन्पूर्ववत्—अ० ६। ६६। २। तथा ७। ११२। २॥

इन्द्रः । मन्थतु । मन्थिता । शक्रः । शूरः । पुरम्-दरः ॥

यथा । हनाम । सेनाः । अमित्राणाम् । सहस्र-शः ॥ १ ॥

भाष्यार्थ—(मन्थिता) मथन करने वाली, (शक्रः) शक्तिमान् (शूरः) शूर, (पुरन्दरः) गढ़ तोड़ने वाला, (इन्द्रः) इन्द्र [महाप्रतापी राजा] (मन्थतु) मथन करे । (यथा) जिससे (अमित्राणाम्) वैरियों की (सेनाः) सेनाये (सहस्रशः) सहस्र सहस्र करके (हनाम) हम मारे ॥ १ ॥

भावार्थ—ऐश्वर्यवान् राजा के पुरुषार्थ से उसके सेना दल बहुत शत्रुओं का नाश करे ॥ १ ॥

पूतिरुज्जुर्ध्वमानी पूतिं सेनां कृणोत्वमूम् ।

धूमसग्निं पुरादृश्यामित्रा हुत्स्वा दधतां भुयम् ॥ २ ॥

पूतिरुज्जुः । उप-ध्वमानी । पूतिम् । सेनाम् । कृणोतु । अ-
मूम् ॥ धूमम् । अग्निम् । पुरा-दृश्यं । अमित्राः । हुत्-सु ।
आ । दधताम् । भुयम् ॥ २ ॥

भावार्थ—(उपध्वमानी) सुलगती हुई (पूतिरुज्जुः) दुर्गन्ध उत्पन्न करने वाली [शत्रुओं की ज्वाला] (अमूम् सेनाम्) उस सेना को (पूतिम्) दुर्गन्धित (कृणोतु) करे । (अमित्राः) शत्रु लोग (धूमम्) धुये और

१—(इन्द्रः) परमैश्वर्यवान् राजा (मन्थतु) विलोडयतु (मन्थिता) विलोडयिता (शक्रः) अ० २ । ५ । ४ । शक्रः (शूरः) (पुरन्दरः) अरीणां पुरो दारयतीति । पूःसर्वयोर्दारिसहोः । पा० ३ । २ । ४१ । पुर+वृ विदारणे-णिच्-खच् । वाचंयमपुरन्दरौ च । पा० ६ । ३ । ६६ । पुर् शब्दस्य अदन्तत्वम् । अरु-र्द्विषदजन्तस्य सुम् । पा० ६ । ३ । ६७ । इति सुम् । खचि ह्रस्वः । पा० ६ । ४ । ६४ । इति दारिशब्दस्य ह्रस्वः । शत्रूणां दुर्गविनाशकः (यथा) (हनाम) मारयाम् (सेनाः) (अमित्राणाम्) शत्रूणाम् (सहस्रशः) संख्यैकवचनाच्च वीप्सायाम् । पा० ५ । ४ । ४३ । इति शस् । सहस्रं सहस्रम् ॥

२—(पूतिरुज्जुः) सृजेरसुम् च । उ० १ । १५ । सृज विसर्जने-उ, धातोस्तु-मागमः, आदित्कारलोपश्च, ऋकारस्य यणादेशः, आगमसकारस्य जश्चं च । आद्यन्तविपर्ययो भवति स्तोका रज्जः-निर० २ । १ । दुर्गन्धस्य सप्री ।

(अग्निम्) अग्नि को (परादृश्य) अत्यन्त देखकर (हृत्सु) हृदय में (भयम्) भय (आ दधताम्) धारण कर लेवे ॥ २ ॥

भावार्थ—सेनापति के आग्नेय अस्त्रों की मार से शत्रु लोग श्वास घुट कर भाग जायें ॥ २ ॥

अमून् श्वत्थु निः शृणीहि खादामून् खदिराजिरम् ।

ताजद्भङ्ग इव भज्यन्तां हन्त्वेनान् वधको वधैः ॥ ३ ॥

अमून् । अश्वत्थु । निः । शृणीहि । खाद । अमून् । खदिर ।

अजिरम् ॥ ताजद्भङ्गः-इव । भज्यन्ताम् । हन्तु । एनान् ।

वधकः । वधैः ॥ ३ ॥

भावार्थ—(अश्वत्थ) हे वलवानों में ठहरने वाले । [अश्वत्थामा] (अमून्) उन को (निः शृणीहि) कुचल डाल, (खदिर) हे दृढ़ स्वभाव वाले [सेनापति ।] (अमून्) उनको (अजिरम्) शीघ्र (खाद) खा ले । वे लोग (ताजद्भङ्गः इव) भटपट टूटे हुये सन के समान (भज्यन्ताम्) टूट जावें, (वधकः) मारू सेनापति (वधैः) मारू हथियारों से (एनान्) इनको (हन्तुं) मारे ॥ ३ ॥

भावार्थ—वीरसेनापति दृढ़ स्वभाव होकर शत्रुओं का शीघ्र नाश करे ॥३॥

शस्त्रज्वाला (उपध्मानी) ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः-ल्युट्, डीप् । प्रज्वलन्ती (पृतिम्) वसेस्तिः । उ० ४ । १८० । पूयी विशरणे दुर्गन्धे च-तिप्रत्ययः, यद्वा किच् प्रत्ययान्तः, यलोपः । दुर्गन्धवतीम् (सेनाम्) (कृणोतु) करोतु (अमूम्) पुरोदृश्यमानाम् (धूमम्) शस्त्रधूमम् (अग्निम्) (परादृश्य) भृशं दृष्ट्वा (अग्नित्राः) पीडकाः (हृत्सु) हृदयेषु (आ दधताम्) समन्ताद् धरन्तु (भयम्) दरम् ॥

३—(अमून्) शत्रून् (अश्वत्थ) अ० ३ । ६ । १ । अश्व + घा गतिनिवृत्तौ-क । हे अश्वेषु वीरेषु स्थितिस्वभाव । अश्वत्थामन् (निः) निरन्तरम् (शृणीहि) नाशय (अमून्) (खदिर) अ० ३ । ६ । १ । खद स्थैर्यहिसयोः-किरच् । हे स्थिरस्वभाव सेनापते (अजिरम्) अ० ३ । ४ । ३ । क्षिप्रम्-निघ० २ । १५ । (ताजद्भङ्गः इव) ताजत् क्षिप्रनाम-निघ० ३ । १५ + भञ्जो आमर्दने-घञ्, कृत्वं च । क्षिप्रभञ्जो भङ्गः शणो यथा (भज्यन्ताम्) भिद्यन्ताम् (हन्तु) मारयन्तु (एनान्) शत्रून् (वधकः) हनो वध च । उ० २ । ३६ । हन्तेः-क्वुन् । हनन-कर्ता (वधैः) हननायुधैः ॥

पुरुषान्मून् परुषाहः कृणोतु हन्तुं नान् वधको वधैः ।

क्षिप्रं शूर इव भज्यन्तां बृहज्जालेन संदिताः ॥ ४ ॥

पुरुषान् । अमून् । पुरुष-आहः । कृणोतु । हन्तु । एनान् ।
वधकः । वधैः ॥ क्षिप्रम् । शूरः-इव । भज्यन्ताम् । बृहत्-
जालेन । सम्-दिताः ॥ ४ ॥

भाषार्थ—(परुषाहः) कठोरों को ललकारने वाला [सेनापति] (अमून्)
उन [अपने सैनिकों] को (पुरुषान्) कठोर स्वभाव वाला (कृणोतु) बनावे,
(वधकः) मारू [सेनापति] (वधैः) मारू शत्रुओं से (एनान्) इन [शत्रुओं]
को (हन्तु) मारे । (बृहज्जालेन) बड़े जाल से (संदिताः) बंधे हुये वे लोग
(शूर इव) सरकंडे के समान (क्षिप्रम्) शीघ्र (भज्यन्ताम्) दूट जावें ॥ ४ ॥

भाषार्थ—सेनापति अपने सैनिकों को उत्साह देकर शत्रुओं को पाश
में बांधकर नष्ट करे ॥ ४ ॥

अन्तरिक्षं जालमासीज्जालदण्डा दिशो महीः ।

तेनाभिधाय दस्यूनां शुक्रः सेनामपावपत् ॥ ५ ॥

अन्तरिक्षम् । जालम् । आसीत् । जाल-दण्डाः । दिशः । महीः ॥
तेन । अभि-धाय । दस्यूनाम् । शुक्रः । सेनाम् । अप । अपवपत् ५

भाषार्थ—(अन्तरिक्षम्) अन्तरिक्ष (जालम्) जाल (आसीत्) था,
(जालदण्डाः) जाल के दण्डे (महीः) बड़ी (दिशः) दिशाएँ [थीं] । (तेन)

४—(पुरुषान्) पृनहिकलिभ्य उपच् । उ० ४ । ७५ । पृपालनपूरणयोः—
उपच् । कठोरस्वभावान् (अमून्) स्वसैनिकान् (परुषाहः) परुष + आह् +
होच् स्पर्धायां शब्दे च-क । कठोराणां स्पर्धकः सेनापतिः (कृणोतु) (हन्तु)
(वधकः) म० ३ । मारकः (वधैः) हननायुधैः (क्षिप्रम्) शीघ्रम् (शूरः)
तृणभेदः (इव) यथा (भज्यन्ताम्) भिद्यन्ताम् (बृहज्जालेन) महापाशेन
(संदिताः) सम्पूर्वो दो बन्धने—क । बद्धाः ॥

५—(अन्तरिक्षम्) अवकाशः (जालम्) जल संवरणे—यञ् । पाशः ।
विस्तारः (आसीत्) (जालदण्डाः) (दिशः) प्राच्यादयः (महीः) महत्यः ।

उस [जाल] से (अभिधाय) घेरकर (शक्रः) शक्तिमान् [सेनापति] ने (दस्यूनाम्) डाकुओं की (सेनाम्) सेना को (अप अवपत्) इतर वितर कर दिया ॥ ५ ॥

भावार्थ—जो सेनापति अवकाश और सब दिशाओं का ध्यान रखकर बूढ़ रचना करता है, वह शत्रुओं पर विजय पाता है ॥ ५ ॥

बृहद्भि जालं बृहतः शक्रस्य वाजिनीवतः । तेन शत्रू-
न्निभि सर्वान् न्युञ्ज यथा न मुच्यतै कतमश्चनैषाम् ॥६॥
बृहत् । हि । जालम् । बृहतः । शक्रस्य । वाजिनी-वतः ॥
तेन । शत्रून् । निभि । सर्वान् । नि । उञ्ज । यथा । न ।
मुच्यतै । कतुमः । चन । एषाम् ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(हि) क्योंकि (बृहतः) बड़े (वाजिनीवतः) बलवती क्रियाओं वाले (शक्रस्य) शक्तिमान् [सेनापति] का (जालम्) जाल [फैलाव] (बृहत्) बड़ा [है] । (तेन) उस [जाल] से (सर्वान्) सब (शत्रून् निभि) शत्रुओं पर (नि उञ्ज) मुक पड़े, (यथा) जिससे (एषाम्) इनमें से (कतमः चन) कोई भी (न मुच्यतै) न छूटे ॥ ६ ॥

भावार्थ—बलवान् सेनापति बहुत सी सेना का फैलाव करके शत्रुओं का नाश करे ॥ ६ ॥

बृहत् ते जालं बृहत इन्द्र शूर सहस्रार्घस्य शतवीर्य-

(तेन) जालेन (अभिधाय) आच्छाद्य (दस्यूनाम्) अ० २ । १४ । ५ । चोरादी-
नाम् (शक्रः) शक्रः सेनापतिः (सेनाम्) (अप अवपत्) इतस्ततः प्रक्षिप्तवान् ॥

६—(बृहत्) महत् (हि) यस्मात् कारणात् (जालम्) म० ५ । विस्तारः
(बृहतः) महतः (शक्रस्य) शक्तिमतः सेनापतेः (वाजिनीवतः) वाजो बलम्-
निघ० २ । ६ । बलवतीक्रियायुक्तस्य (तेन) जालेन (शत्रून्) (निभि) प्रति
(सर्वान्) (न्युञ्ज) उञ्ज आर्जवे । निगृह्य धाव (यथा) येन प्रकारेण
(न मुच्यतै) अ० ४ । १६ । ४ । न मुक्तो भवेत् (कतमश्चन) कोऽपि (एषाम्)
शत्रूणां मध्ये ॥

स्य । तेन शतं सहस्रमयुतं न्यबुदं जुघानं शक्रो दस्यू-
नामभिधाय सेनया ॥ ७ ॥

बृहत् । ते । जालम् । बृहतः । इन्द्र । शूर । सहस्र-अर्थस्य ।
शत-वीर्यस्य ॥ तेन । शतम् । सहस्रम् । अयुतम् । नि-अर्बु-
दम् । जुघानं । शक्रः । दस्यूनाम् । अभि-धाय । सेनया ॥ ७ ॥

भाषार्थ—(इन्द्र) हे इन्द्र ! [महाप्रतापी !] (शूर) हे शूर । (बृहतः)
बड़े, (सहस्रार्थस्य) सहस्रों से पूजा योग्य, (शतवीर्यस्य) सैकड़ों वीरत्व
वाले (ते) तेरे का (बृहत्) बड़ा (जालम्) जाल [फैलाव] है । (तेन)
उस [जाल] से (शक्रः) शक्तिमान् [सेनापति] ने (सेनया) [अपनी]
सेना से (शतम्) सौ, (सहस्रम्) सहस्र, (अयुतम्) दश सहस्र, (न्यबुदम्
अनेक दश कोटि (दस्यूनाम्) डाकुओं को (अभिधाय) घेर कर (जुघान)
मार डाला ॥ ७ ॥

भावार्थ—जिस प्रकार से शूरवीर पुरुष शत्रुओं को मारकर प्रजापालन
करते आये हैं, उसी प्रकार पराक्रमी लोग रक्षा करते रहें ॥ ७ ॥

अथं लोको जालमासीच्छुक्रस्य महतो महान् ।

तेनाहमिन्द्रजालेनामूस्तमसामि दधासि सर्वान् ॥ ८ ॥

अयम् । लोकः । जालम् । आसीत् । शुक्रस्य । बृहतः ।

७—(बृहत्) (ते) तव (जालम्) म० ५ । विस्तारः (बृहतः) (इन्द्र)
परमैश्वर्यवान् सेनापते (शूर) पराक्रमिन् (सहस्रार्थस्य) अर्ह पूजायाम्—घञ्-
कुत्वम् । सहस्रैः पूजितस्य (शतवीर्यस्य) बहुवीर्यपेतस्य (तेन) जालेन (श-
तम्) (सहस्रम्) (अयुतम्) दशसहस्रम् (न्यबुदम्) अथ गतौ हिंसायम्
च—उदच् प्रत्ययः, इति रामजसनकोशः । अर्बुदो भेदो भवत्यरणमम्बु तद्दोऽम्बुदोऽ-
म्बुमद्भातीति वाम्बुमद्भवतीति वा, स यथा महान् बहुर्भवति वर्षस्तदिवाबुदम्—
निरु० ३ । १० । बहुदशकोटिम् (जुघान) ममार (शक्रः) शक्तिमान् (दस्यूनाम्)
म० ५ । चोरादीनाम् (अभिधाय) आच्छाद्य (सेनया) स्वसेनया ॥

महान् ॥ तेन । अहम् । इन्द्र-जालेन । असून् । तमसा । अभि ।
दधामि । सर्वान् ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(अयम्) यह (महान्) बड़ा (लोकः) लोक (महतः)
बड़े (शक्तस्य) शक्तिमान् [सेनापति] का (जालम्) जाल (आसीत्) था ।
(तेन) उस (इन्द्रजालेन) इन्द्रजाल [बड़े शस्त्र] से (अहम्) मैं (असून्)
उन (सर्वान्) सब को (तमसा) अन्धकार से (अभि दधामि) घेरे लेता हूँ ॥ ८ ॥

भावार्थ—युद्ध कुशल सेनाध्यक्ष के सहाय से अन्य सेनापति शत्रुओं
को इन्द्रजाल ब्रह्मास्त्र आदि महाशस्त्रों से अन्धकार में घेरकर मारे ॥ ८ ॥

सेदिः उग्रा व्यृद्धिरार्तिश्चानपवाचना ।

अमस्तुन्द्रीश्च मोहश्च तैः असून् अभि दधामि सर्वान् ॥ ८ ॥

सेदिः । उग्रा । वि-वृद्धिः । आर्तिः । च । अनप-वाचना ॥

अमः । तुन्द्रीः । च । मोहः । च । तैः । असून् । अभि । दधामि ।
सर्वान् ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(सेदिः) महामारी आदि क्रोध, (उग्रा) भारी (वृद्धिः)
निर्धनता (च) और (अनपवाचना) अकथनीय (आर्तिः) पीड़ा । (अमः)
परिश्रम, (च) और (तुन्द्रीः) आलस्य (च) और (मोहः) मोह [घबड़ा-
हट] [जो हैं], (तैः) उन सब से (असून्) उन (सर्वान्) सबों को (अभि
दधामि) मैं घेरे लेता हूँ ॥ ८ ॥

८—(अयम्) प्रसिद्धः (लोकः) संसारः (जालम्) पाशः (आसीत्)
(शक्तस्य) इन्द्रस्य (महतः) (महान्) (तेन) (अहम्) सेनापतिः (इन्द्र-
जालेन) इन्द्रपाशेन ब्रह्मास्त्रेण (असून्) शत्रून् (तमसा) अन्धकारेण (अभि
दधामि) आच्छादयामि (सर्वान्) समस्तान् ॥

९—(सेदिः) अ० २ । १४ । ३ । निवृत्तिः । महाविपादः (उग्रा) प्र-
चण्डा (वृद्धिः) वि + वृद्धि वृद्धौ—क्तिन् । अलक्ष्मीः (आर्तिः) अ० ३ । ३१ । २ ।
पीडा (च) (अनपवाचना) वच परिभाषणे—णिच् स्वार्थे—युच् । अकथनीया
(अमः) परिश्रमः (तुन्द्रीः) अविस्तृतनृत्तिभ्य ईः । उ० ३ । १५८ । तद्वि अत्र
साङ्गे सौ० धा०—ईप्रत्ययः । आलस्यम् (च) (मोहः) मूर्छा (च) (१५८)
पूर्वार्थैः । अन्यत्पूर्ववत्—म० ८ ॥

भाषार्थ—दुष्ट उपद्रवी लोगों को बड़ी बड़ी विपत्तियों में फंसाना योग्य है ॥ ६ ॥

मृत्यवे अमून् प्र यच्छामि मृत्युपाशैस्मी सिताः । मृत्योर्ये
अघला दुतास्तेभ्य एनान् प्रति नयामि बद्ध्वा ॥ १० ॥ (२०)
मृत्यवे । अमून् । प्र । यच्छामि । मृत्यु-पाशैः । अमी इति ।
सिताः ॥ मृत्योः । ये । अघलाः । दुताः । तेभ्यः । एनान् ।
प्रति । नयामि । बद्ध्वा ॥ १० ॥ (२०)

भाषार्थ—(अमून्) उन्हें (मृत्यवे) मृत्यु को (प्र यच्छामि) मैं सौंप-
ता हूँ, (मृत्युपाशैः) मृत्यु के पाशों से (अमी) वे लोग (सिताः) बंधे हुये हैं ।
(मृत्योः) मृत्यु के (ये) जो (अघलाः) दुःखदायी (दुताः) दूत हैं, (तेभ्यः)
उनके पास (एनान्) इन्हें (बद्ध्वा) बांध कर (प्रति नयामि) मैं लिये जाता हूँ ॥ १०

भाषार्थ—राजा दुःखदायी दुष्टों को घातकों द्वारा बंध करावे ॥ १० ॥

नयतामून् मृत्युदूता यमदूता अपौम्भत ।

परःसहस्रा हन्यन्तां तुणेद्वैनान् मृत्यं भवस्य ॥ ११ ॥
नयत । अमून् । मृत्यु-दूताः । यम-दूताः । अप उम्भत ॥ परः-
सहस्राः । हन्यन्ताम् । तुणेदु । एनान् । मृत्यम् । भवस्य ११

भाषार्थ—(मृत्युदूताः) हे मृत्यु के दूतो ! [घातको !] (अमून्)
उनको (नयत) ले जाओ, (यमदूताः) हे यम के दूतो ! [बंधक पुरुषो !] (अप

१०—(मृत्यवे) मरणाय (अमून्) दुःखदायिनः (प्र यच्छामि) ददामि
(मृत्युपाशैः) मरणसाधनैः (अमी) ते (सिताः) बद्धाः (मृत्योः) मरणस्य
(ये) (अघलाः) अघ + ला दाने-क । दुःखदायिनः (दूताः) अ० १ । ७ । ६ ।
उपतापकः । दूतसदृशा घातकजनाः (तेभ्यः) (एनान्) (प्रति नयामि) प्रति-
कूलं प्रापयामि (बद्ध्वा) प्रसित्य ॥

११—(नयत) गमयत (अमून्) दुष्टान् (मृत्युदूताः) हे घातकजनाः
(यमदूताः) बंधकाः (अप उम्भत) उम्भ पुरुषे । बलेन बधीत- (परःसहस्राः)

उम्मत) कस कर बंध लो। (परःसहस्राः) सहस्रों से अधिक [वे लोग] (हन्यन्ताम्) मारे जावें, (भवस्य) सुखदायक [राजा] की (मत्यम्) मुट्ठी [घूँसा] (एनान्) इनको (तृणेडु) चूर चूर कर डालें ॥ ११ ॥

भावाय—राजा दुष्टों को अनेक प्रकार कष्ट देकर घातकों और बन्धकों द्वारा नष्ट करावे ॥ ११ ॥

साध्या एकं जालदण्डमुद्यत्यं यन्त्योजसा ।

रुद्रा एकं वसंव एकमादित्यैरेक उद्यतः ॥ १२ ॥

साध्याः । एकम् । जाल-दण्डम् । उद्य-त्यम् । यन्ति । ओजसाः ॥

रुद्राः । एकम् । वसवः । एकम् । आदित्यैः । एकः । उद्यतः १२

भाषार्थ—(साध्याः) साध्य लोग [परोपकार साधक जन] (एकम्) एक (जालदण्डम्) जाल के दण्डे को, (रुद्राः) रुद्र [शत्रुनाशक लोग] (एकम्) एक को, (वसवः) वसु लोग [उत्तम पुरुष] (एकम्) एक को (ओजसा) बल से (उद्यत्यः) उठाकर (यन्ति) चलते हैं, (एकः) एक (आदित्यैः) पूर्णविद्या वालों करके (उद्यतः) उठाया गया है ॥ १२ ॥

भावाय—जिस राजा के अधिकार में उत्तम उत्तम अधिकारी होते हैं, वहां विजय होती है ॥ १२ ॥

त्रिशवे देवा उपरिष्ठादुब्रुन्तः यन्त्रोजसा ।

सहस्राधिकाः (हन्यन्ताम्) बध्यन्ताम् (तृणेडु) वृह हिंसायाम्—लोड् । चूर्णी-करोतु । पिनण्डु (एनान्) दुष्टान् (मत्यम्) मत्तजनहलात् करणजल्पकर्षेण । पा० ४ । ४ । ६७ । मतं ज्ञानं तस्य करणमिति । मुष्टिः—इति शब्दकल्पद्रुमः (भवस्य) भू सत्तायां प्राप्तौ च-अप् । भवत्युत्पद्यते सुखमस्मादिति भवः । सुखोत्पादकत्वं ॥

१२—(साध्याः) अ० ७ । ५ । १ । साधवः । परोपकारसाधकाः (एकम्) (जालदण्डम्) प्रबन्धरूपं जालसाधनम् (उद्यत्य) उद्य + यम् यमने—ल्यप् । उद्युज्य (यन्ति) गच्छन्ति (ओजसा) बलेन (रुद्राः) अ० २ । २७ । ६ । रु वधे—क्लिप्, तुक् + रु वधे—ड । शत्रुनाशकाः (एकम्) (वसवः) अ० १ । ६ । १ । प्रशस्ता जनाः (एकम्) (आदित्यैः) अ० १ । ६ । १ । आदीप्यमानेः । पूर्णविद्यैः (एकः) जालदण्डः (उद्यतः) यम-क्त । ऊर्ध्वार्कितः ॥

मध्येन घ्नन्तो यन्तु सेनामङ्गिरसो महीम् ॥ १३ ॥

विश्वे । देवाः । उपरिष्ठात् । उज्जन्तः । यन्तु । ओजसा ॥

मध्येन । घ्नन्तः । यन्तु । सेनाम् । अङ्गिरसः । महीम् ॥ १३ ॥

भाषार्थ—(विश्वे) सब (देवाः) विजय चाहने वाले पुरुष (उपरिष्ठात्) ऊपर से (ओजसा) बल के साथ (उज्जन्तः) सीधे होकर (यन्तु) चलें । (अङ्गिरसः) बड़े ज्ञानी लोग (मध्येन) मध्य से (महीम्) बड़ी (सेनाम्) सेना को (घ्नन्तः) मारते हुये (यन्तु) चलें ॥ १३ ॥

भाषार्थ—सेनाध्यक्ष व्यूह रचना में उत्तम उत्तम सेनापतियों को उचित स्थानों में नियत करके शत्रुओं को नाश करे ॥ १३ ॥

वनस्पतीन् वानस्पत्यानोपधीरुत वीरुधः ।

द्विपाच्चतुष्पादिष्णामि यथा सेनामसूं हनन् ॥ १४ ॥

वनस्पतीन् । वानस्पत्यान् । ओपधीः । उत । वीरुधः ॥ द्वि-पात् ।

चतुः-पात् । इष्णामि । यथा । सेनाम् । असूम् । हनन् ॥ १४ ॥

भाषार्थ—(वनस्पतीन्) सेवनीय शास्त्रों के पालन करने वाले पुरुषों, (वानस्पत्यान्) सेवनीय शास्त्रों के पालन करने वालों के सम्बन्धी पदार्थों, (ओपधीः) अन्न आदि ओपधियों (उत) और (वीरुधः) जड़ी वृष्टियों । (द्विपात्) दोपाये और (चतुष्पात्) चौपाये को (इष्णामि) मैं प्राप्त करता हूं (यथा) जिस

१३—(विश्वे) सर्वे (देवाः) विजिगीषवः (उपरिष्ठात्) उपरिस्थानात् (उज्जन्तः) उज्ज आर्जवे—शतृ । ऋजवः सन्तः (यन्तु) गच्छन्तु (ओजसा) (मध्येन) मध्यदेशेन (घ्नन्तः) मारयन्तः (सेनाम्) (अङ्गिरसः) अ० २ । १२ । ४ । महाज्ञानिनः (महीम्) विशालाम् ॥

१४—(वनस्पतीन्) अ० ३ । ६ । ६ [वनस्पते] वनस्य सम्भजनीयस्य शास्त्रस्य पालक—इति दयानन्द भाष्ये, यजु० २७ । २१ । सेवनीयशास्त्राणां पालकान् (वानस्पत्यान्) अ० ३ । ६ । ६ । सेवनीयशास्त्राणां पालकानां सम्बन्धिनः पदार्थान् (ओपधीः) अन्नादीन् (उत) अपिच (वीरुधः) लतादीन् (द्विपात्) विभक्तेः सुः । द्विपादम् । पादद्वयोपेतं मनुष्यादिकम् (चतुष्पात्) गवाश्वहस्त्या-

से वे सब (अमूम सेनाम्) उस सेना को (हनन्) मारें ॥ १४ ॥

भावार्थ—सेनाध्यक्ष राजा सब उत्तम पुरुषों और उत्तम पदार्थों को साथ लेकर शत्रुओं को मारे ॥ १४ ॥

गन्धर्वाप्सरसः सर्पान् देवान् पुण्यजनान् पितॄन् ।

दृष्टान्दृष्टानिष्णामि यथा सेनाममू हनन् ॥ १५ ॥

गन्धर्व-अप्सरसः । सर्पान् । देवान् । पुण्य-जनान् । पितॄन् ॥

दृष्टान् । दृष्टान् । इष्णामि । यथा । सेनाम् । अमूम् । हनन् ॥ १५ ॥

भाषार्थ—(गन्धर्वाप्सरसः) गन्धर्वों [पृथिवी के धारण करने वालों] और अप्सरों [आकाश में चलने वालों], (सर्पान्) सर्पों [के समान तीव्र दृष्टि वालों], (देवान्) विजय चाहने वालों, (पुण्यजनान्) पुण्यात्मा (पितॄन्) पितरों [महाविद्वानों] । (दृष्टान्) देखे हुये और (अदृष्टान्) अनदेखे पदार्थों को (इष्णामि) मैं प्राप्त करता हूँ, (यथा) जिससे वे सब (अमूम सेनाम्) उस सेना को (हनन्) मारें ॥ १५ ॥

भावार्थ—राजा विवेकी, दूरदर्शी, शूर, सत्यवादी पुरुषों और गोचर और अगोचर पदार्थों को एकत्र करके शत्रु नाश करे ॥ १५ ॥

इम उष्मा मृत्युपाशा यान्नाक्रम्य न मुच्यसे ।

अमुष्या हन्तु सेनाया इदं कूटं सहस्रशः ॥ १६ ॥

इमे । उष्माः । मृत्यु-पाशाः । यान् । आ-क्रम्य । न । मुच्यसे ॥

अमुष्याः । हन्तु । सेनायाः । इदम् । कूटम् । सहस्र-शः ॥ १६ ॥

दिक्म् (इष्णामि) इय गतौ । गच्छामि । प्राप्नोमि (यथा) येन प्रकारेण (सेनान्) (अमूम) दृश्यमानाम् (हनन्) लेटि रूपम् । ते भ्रन्तु ॥

१५.—(गन्धर्वाप्सरसः) अ० ४। ३७। २। पृथिवीधारकान् आकाशे गमनशीलांश्च विवेकितः (सर्पान्) सर्पवत्तीव्रदृष्टीन् (देवान्) विजिगीषून् (पुण्यजनान्) शुद्धाचारिणः (पितॄन्) महाविदुषः (दृष्टान्) गोचरान् (अदृष्टान्) अगोचरान् । अन्यत्पूर्ववत्—म० १४ ॥

भाषार्थ—(इमे) ये (मृत्युपाशाः) मृत्यु के जाल (उप्ताः) फैले हैं, (यान्) जिनमें (आक्रम्य) पांव धरकर [हे शत्रु !] (न मुच्यसे) तू नहीं छूटता है । (इदम्) यह (कूटम्) कुन्दा (अमुष्याः सेनायाः) उस सेना का (सहस्रशः) सहस्रों प्रकार से (हन्तु) हनन करे ॥ १६ ॥

भावार्थ—राजा शत्रु लोगों को दढ़ बन्धनों में रखकर विनष्ट करे ॥ १६ ॥

घर्मः समिद्धो अग्निनायं होमः सहस्रहः ।

भुवश्च पृश्निबाहुश्च शर्वं सेनाममूं हतम् ॥ १७ ॥

घर्मः । सम्-इद्धः । अग्निना । अयम् । होमः । सहस्र-हः ॥ भुवः ।

च । पृश्नि-बाहुः । च । शर्वं । सेनाम् । अमूम् । हतम् ॥ १७ ॥

भाषार्थ—(अग्निना) अग्नि करके (समिद्धः) प्रज्वलित (घर्मः) ताप [के समान] (अयम्) यह (होमः) आत्मसमर्पण (सहस्रहः) सहस्र [क्लेश] नाश करने वाला है । (पृश्निबाहुः) भूमि को बाहु पर रखने वाले (भवः) हे सुख उत्पन्न करने वाले [प्राण वायु] (च) और (शर्वं) क्लेश नाशक [अपान वायु] ! तुम दोनों (अमूम् सेनाम्) उस सेना को (च) निश्चय करके (हतम्) मारो ॥ १७ ॥

भावार्थ—मनुष्य आत्मसमर्पण के साथ प्राण और अपान वायु को स्थिर करके विघ्नों का नाश करें ॥ १७ ॥

१६—(इमे) सर्वत्रव्याप्ताः (उप्ताः) डु वप् बीजसन्ताने-क्त । विस्तृताः (मृत्युपाशाः) मरणबन्धाः (यान्) (आक्रम्य) पादेन प्राप्य (न) निषेधे (मुच्यसे) मुक्तो भवसि (अमुष्याः) तस्याः (हन्तु) हननं करोतु (सेनायाः) (इदम्) (कूटम्) कूट परितापे-अच् । बन्धनयन्त्रम् (सहस्रशः) म० १ । बहुप्रकारेण ॥

१७—(घर्मः) ताप इव (समिद्धः) प्रदीप्तः (अग्निना) पावकेन (होमः) अ० ४ । ३८ । ५ । आत्मसमर्पणम् (सहस्रहः) हन-ड । सहस्रक्लेशनाशकः (भवः) अ० ८ । २ । ७ । हे सुखदायक प्राणवायो (च) (पृश्निबाहुः) पृश्निः पृथिवी-अ० ८ । ७ । २१ । पृथिवी बाहौ बले यस्य सः (च) निश्चये (शर्वं) अ० ८ । २ । ७ । हे क्लेशनाशक अपानवायो (सेनाम् अमूम्) (हतम्) नाशयतम् ॥

मृत्योराष्टमा पद्यन्तां क्षुधं सेदिं वधं भयम् ।

इन्द्रश्चाक्षुजालाभ्यां शर्वं सेनाममूं हतम् ॥ १८ ॥

मृत्योः । आपश्च । आ । पद्यन्ताम् । क्षुधम् । सेदिम् ।
वधम् । भयम् ॥ इन्द्रः । च । अक्षु-जालाभ्याम् । शर्वम् । सेनाम् ।
अमूमम् । हतम् ॥ १८ ॥

भाषार्थ—[वे लोग] (मृत्योः) मृत्यु के (आपम्) वन्धन, (क्षुधम्) भूख, (सेदिम्) महामारी, (वधम्) वध और (भयम्) भय (आ पद्यन्ताम्) प्राप्त करें । (इन्द्रः) हे प्राण वायु ! (च) और (शर्वं) हे अपान वायु ! तुम दोनों (अक्षुजालाभ्याम्) वन्धन और जालों से (अमूमम् सेनाम्) उस सेना को (हतम्) मारो ॥ १८ ॥

भावार्थ—प्रतापी मनुष्य आत्मिक और शारीरिक बल से शत्रुओं को नाना क्लेश देकर नाश करे ॥ १८ ॥

पराजिताः प्र त्रसतामित्रा नुत्ता धावतु ब्रह्मणा ।

बृहस्पतिप्रणुत्तानां मामाषां मोचि कश्चन ॥ १९ ॥

परा-जिताः । प्र । त्रसतु । अमित्राः । नुत्ताः । धावतु ।
ब्रह्मणा ॥ बृहस्पति-प्रणुत्तानाम् । मा । अमीषाम् । मोचि ।
कः । चन ॥ १९ ॥

भाषार्थ—(अमित्राः) हे पीड़ा देने वालो ! (पराजिताः) हार मान कर (प्र त्रसत) डर जाओ, (ब्रह्मणा) विद्वान् करके (नुत्ताः) ढकेले हुये तुम

१८—(मृत्योः) मरणस्य (आपम्) अप दीप्तौ, ग्रहणे, गतौ च-वञ् ।
ग्रहणम् । वन्धनम् (आ) समन्तात् (पद्यन्ताम्) प्राप्नुवन्तु (क्षुधम्) बुभु-
क्षाम् (सेदिम्) म० ६ । महाविपत्तिम् (वधम्) घातनम् (भयम्) (इन्द्रः)
हे प्राणवायो (च) (अक्षुजालाभ्याम्) अक्ष व्याप्तौ-उ । वन्धनपाशाभ्याम् ।
अन्यत्पूर्ववत्-म० १७ ॥

१९—(पराजिताः) पराभूताः (प्र) (त्रसत) त्रसी उद्वेगे भये च । विभीत
(अमित्राः) हे पीडकाः (नुत्ताः) प्रेरिताः (धावतु) पलायध्वम् (ब्रह्मणा)

(धावत) दौड़े जाओ । (बृहस्पतिप्रणुत्तानाम्) बृहस्पति [वेदों के रक्षक] करके ढकेले हुये (अमीषाम्) उन लोगों में से (कश्चन) कोई भी (मा मोचि) न छूटे ॥ १६ ॥

भावार्थ—विद्वानों की नीति निपुणता से सब शत्रु नाश प्राप्त करें ॥१६॥

अव पद्यन्तामेषामायुधानि मा शकन् प्रतिधामिषुम् ।

अथैषां बहु विभ्यतामिषवो घ्नन्तु मर्मणि ॥ २० ॥

अव । पद्यन्ताम् । एषाम् । आयुधानि । मा । शकन् । प्रति-
धाम् । इषुम् ॥ अथ । एषाम् । बहु । विभ्यताम् । इषवः ।

घ्नन्तु । मर्मणि ॥ २० ॥

भाषार्थ—(एषाम्) इन के (आयुधानि) हथियार (अव पद्यन्ताम्) गिर पड़ें, वे लोग (इषुम्) वाण (प्रतिधाम्) रोपने को (मा शकन्) न समर्थ हों । (अथ) और (बहु) बहुत (विभ्यताम्) डरे हुये (एषाम्) इन लोगों के (इषवः) वाण (मर्मणि) [उनके ही] मर्म स्थान में (घ्नन्तु) घाव करें ॥२०॥

भावार्थ—चतुर सेनापति बड़े बल और शीघ्रता से शत्रुओं पर धावा करे, जिस से वे लोग घबड़ा कर अपने हथियारों से अपने आप को मारें ॥२०॥

सं क्रौशतामेनान् द्वावापृथिवी समन्तरिक्षं सह देव-
ताभिः । मा ज्ञातारं मा प्रतिष्ठं विदन्त मिथो विद्वाना
उप यन्तु मृत्युम् ॥ २१ ॥

विदुषा सेनापतिना (बृहस्पतिप्रणुत्तानाम्) बृहतां वेदानां पालकेन प्रेरितानाम् (अमीषाम्) तेषां शत्रूणाम् (मा मोचि) मा मुक्तो भवतु (कश्चन) कोऽपि ॥

२०—(अव पद्यन्ताम्) अथः पतन्तु (एषाम्) शत्रूणाम् (आयुधानि) शस्त्राणि (मा शकन्) समर्था मा भूवन् (प्रतिधाम्) शक्ति समुत्कमुलौ । पा० ३ । ४ । १२ । प्रतिधा-णमुल् । प्रतिधातुम् । आरोपितुम् । लक्ष्यीकर्तुम् (अथ) अपि च (एषाम्) (बहु) अधिकम् (विभ्यताम्) शत्रु प्रत्ययः । व्रसताम् (इषवः) वाणाः (घ्नन्तु) मारयन्तु (मर्मणि) मर्मस्थाने ॥

सम् । क्रोशताम् । एनान् । द्यावापृथिवी इति । सम् । अन्त-
रिक्षम् । सह । देवताभिः ॥ मा । ज्ञातारम् । मा । प्रति-स्थाप्ताम् ।
विदन्त । मिथः । विघ्नानाः । उप । यन्तु । मृत्युम् ॥ २१ ॥

भाषार्थ—(द्यावापृथिवी) सूर्य और पृथिवी (एनान्) इनको (सम्)
घल से (क्रोशताम्) पुकारें, (अन्तरिक्षम्) अन्तरिक्ष लोक (देवताभिः सह)
सब लोकों के साथ (सम्) घल से [पुकारे] । वे-लोग (मा) न तौ (ज्ञातारम्)
जानकार पुरुष को और (मा) न (प्रतिष्ठाम्) प्रतिष्ठा [आश्रय वा आदर]
(विदन्त) पावें, और (मिथः) आपस में (विघ्नानाः) मारते हुये (मृत्युम्)
मृत्य (उप यन्तु) पावें ॥ २१ ॥

भाषार्थ—युद्ध कुशल सेनापति शत्रुदल में कोलाहल मचाकर शत्रुओं
को सर्वथा निर्वल करदे ॥ २१ ॥

इस मन्त्र का उत्तर भाग आ चुका है—अ० ६ । ३२ । ३ ॥

दिशश्चतस्रोऽश्वतर्यो देव-रथस्य पुरोडाशाः शुफा अन्त-
रिक्षमुद्धिः । द्यावापृथिवी पक्ष्सी ऋतवोऽभीशवोऽन्त-
र्देशाः किंकरा वाक् परिरथ्यम् ॥ २२ ॥

दिशः । चतस्रः । अश्वतर्यः । देव-रथस्य । पुरोडाशाः ।
शुफाः । अन्तरिक्षम् । उद्धिः ॥ द्यावापृथिवी इति । पक्ष्सी
इति । ऋतवः । अभीशवः । अन्तः-देशाः । किस्-कराः ।
वाक् । परि-रथ्यम् ॥ २२ ॥

२१—(सम्) सम्यक् घलात् (क्रोशताम्) आह्वयताम् (एनान्) शत्रून्
(द्यावापृथिवी) सूर्यमूलोकौ (सम्) (अन्तरिक्षम्) मध्यलोकः (सह) (देवताभिः)
गमनशीलैर्लोकैः (मा) निपेधे (ज्ञातारम्) परिचायकम् (प्रतिष्ठाम्) आश्रयम् ।
गौरवम् (मा विदन्त) मा प्राप्नुवन्तु (मिथः) परस्परम् (विघ्नानाः) ताच्छी-
ल्यवयोवचनशक्तिषु चानश् । पा० ३ । २ । १२६ । हन्-चानश् । विनाशयन्तः
(उप यन्तु) प्राप्नुवन्तु (मृत्युम्) मरणम् ॥

भाषार्थ—(देवरथस्य) विजय चाहने वालों के रथ की (चतस्रः) चारों (दिशः) दिशाएँ (अश्वतर्यः) खच्चरी [हैं], (पुरोडाशाः) पूरी पूरे (शफाः) खुर, (अन्तरिक्षम्) अन्तरिक्ष (उद्धिः) शरीर [बैठक] । (द्यावा-पृथिवी) सूर्य और पृथिवी (पक्षसी) दोनों पक्षत्रे, (ऋतवः) ऋतुयें (अभीशवः) वागडोरें, (अन्तर्देशः) अन्तर्दिशाएँ (किंकराः) सेवक लोग, (वाक्) वाणी (परिरथ्यम्) चक्र की पुट्टी [वा हाल] है ॥ २२ ॥

भावार्थ—सय प्रकार से सावधान सेनापति शत्रुओं पर पूरा विजय पाता है ॥ २२ ॥

संवत्सरो रथः परिवत्सुरो रथोपस्थो विराड्दीपाग्नौ
रथमुखम् । इन्द्रः सव्यष्टाश्चन्द्रमाः सारथिः ॥ २३ ॥

सम्-वत्सरः । रथः । परि-वत्सरः । रथ-उपस्थः । वि-राट् ।
ईषा । अग्निः । रथ-मुखम् ॥ इन्द्रः । सव्य-स्थाः । चन्द्रमाः ।
सारथिः ॥ २३ ॥

भाषार्थ—(संवत्सरः) यथाविधि निवास करनेवाला काल, (रथः)

२२—(दिशः) प्राच्यादयः (चतस्रः) (अश्वतर्यः) घत्सोक्षाश्वर्यभे-
भ्यश्च तनुत्वे । पा० ५ । ३ । ६१ । अश्व-ष्टरच्, डीप् । खच्चर्यः (देवरथस्य)
विजिगीषूणां युद्धयानस्य (पुरोडाशाः) पुरोऽग्रे दाश्यते दीयते । दाष्ट दाने-
घञ् । पक्षानविशेषाः (शफाः) खुराः (अन्तरिक्षम्) (उद्धिः) भुवः कित् । उ०
२ । ११२ । उन्दी क्लेदने—इसिन् । कित्, पृषोदरादिरूपं यथा ऊधः । शरीरम् ।
स्थितिस्थानम् (द्यावापृथिवी) सूर्यभूमी (पक्षसी) पक्ष परिग्रहे—असुन् । रथ-
पार्श्वौ (ऋतवः) वसन्तादयः कालाः (अभीशवः) अ० ६ । १३७ । २ । अश्व-
रश्मयः (अन्तर्देशाः) अन्तर्दिशाः (किंकराः) किंयत्तद्वहुषु कृजोऽज् विधानम् ।
वा० पा० ३ । २ । २१ । किम् + ङ् कृञ् करणे—अच् । दासाः (वाक्) वाणी
(परिरथ्यम्) रथस्येदम् । रथाद्यत् । पा० ४ । ३ । १२१ । रथ-यत् । रथचक्र-
परिधिः ॥

२३—(संवत्सरः) अ० ६ । ५५ । ३ । सम् + वस—सरन् । सम्यग्

रथ, (परिवत्सरः) सब ओर से निवास करनेवाला अवकाश (रथोपस्थः) रथ, की बैठक, (विराट्) विराट् [विविध प्रकाशमान सृष्टि] (ईषा) जुये का दण्डा, (अग्निः) अग्नि (रथमुखम्) रथ का मुख [अर्धभाग] । (इन्द्रः) सूर्य (सव्यष्टाः) बाई ओर बैठने वाला [सारथी], (चन्द्रमाः) चन्द्रमा (सारथिः) [दूसरा] सारथी [है] ॥ २३ ॥

भावार्थ—मन्त्र २२ के समान ॥ २३ ॥

इतो जयेतो वि जय सं जय जय स्वाहा ।

इमे जयन्तु परामो जयन्तां स्वाहैभ्यो दुग्गहामीभ्यः ।

नीललोहितेनामूनभ्यवतनोमि ॥ २४ ॥ (२१)

इतः । जय । इतः । वि । जय । सम् । जय । जय । स्वाहा ॥

इमे । जयन्तु । परा । अमी इति । जयन्ताम् । स्वाहा ।

सभ्यः । दुराहा । अमीभ्यः । नील-लोहितेन । अमून् । अभि-
अवतनोमि ॥ २४ ॥ (२१)

भाषार्थ—(इतः) यहां (जय) जीत, (इतः) यहां (विजय) विजय कर, (सम्जय) पूरा पूरा जीत, (जय) जीत, (स्वाहा) यह सुवाणी है । (इमे) यह

निवासकः कालः (रथः) यानभेदः (परिवत्सरः) अ० ६ । ५५ । ३ । परि + घस-सरन् परितो निवासकोऽवकाशः (रथोपस्थः) रथे स्थितिस्थानम् (विराट्) वि + राजृ दीप्तौ—क्विप् । विराट् विराजनाद्वा विराधनाद्वा विप्रापणाद्वा—निरु० ७ । १३ । विविधं दीप्यमाना सृष्टिः (ईषा) अ० । २ । ८ । ४ । रथयुगदण्डः (अग्निः) पावकः (रथमुखम्) रथाग्रम् (इन्द्रः) सूर्यः (सव्यष्टाः) सव्य + ष्टा—क्विच् । स्थास्थिन्स्थृणामिति वक्तव्यम् । चा० पा० ८ । ३ । ६७ । इति षत्वम् । वामस्थः सारथिः (चन्द्रमाः) अ० ५ । २४ । १० । चन्द्रलोकः (सारथिः) सत्ते-
र्णिच्च । उ० ४ । ८६ । स्रु गतौ णिच्—यथिन्, गेलोपो णित्वाद् वृद्धिः । रथ-
चालकः ॥ २४ ॥

२४—(इतः) अत्र (जय) जयं प्राप्नुहि (इतः) (वि) विविधम् (जय) (सम्) सम्यक् (जय) (जय) (स्वाहा) अ० २ । १६ । १ । सुवाणी

लोग (जयन्तु) जीतें, (अमी) वे लोग, (परा जयन्ताम्) हार जावें, (एभ्यः) इन लोगों के लिये (स्वाहा) सुवाणी, (अमीभ्यः) उन लोगों के लिये (दुरादा) दुर्वाणी [हो] । (नीललोहितेन) नीलों अर्थात् निधियों की उत्पत्ति से (अमूर्न्) उन लोगों को (अभ्यवतनोमि) गिरा कर कैलाता हूं ॥ २४ ॥

भावार्थ—प्रतापी पराक्रमी शूर सेनापति शत्रुओं पर विजय पाकर बहुत धन प्राप्त करके अपनी सुकीर्ति और शत्रुओं की अपकीर्ति करे ॥ २४ ॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः ॥

अथ पञ्चकोऽनुवाकः ॥

सूक्तम् ८ ॥ [ब्रह्मोद्यम्—ब्रह्म का व्याख्यान]

[यह दूसरा ब्रह्मोद्य सूक्त है, देखो—अथर्व का० ५ सू० १ ॥]

१—२६ ॥ प्रजापतिर्विराड् वा देवता ॥ १, ६, ७, ८—११, १३, १५, १६, १७, १८ त्रिष्टुप्; २, ३, २१ पङ्क्तिः; ४, ५, २३, २५, २६ अनुष्टुप्; ८, २२ जगती; १२, २४ भुरिक् त्रिष्टुप्; १४ अतिजगती; १८ निचुत् त्रिष्टुप्; २० भुरिक् पङ्क्तिः ॥

ब्रह्मविद्योपदेशः—ब्रह्म विद्या का उपदेश ॥

कुतस्तौ जातौ कतमः सो अर्धः कस्माल्लोकात् कतम-
स्याः पृथिव्याः । वृत्सौ विराजःसलिलादुदैतां तौ त्वा
पृच्छामि कतुरेण दुग्धा ॥ १ ॥

(हमे) अस्माकं वीराः (अमी) शत्रवः (पराजयन्ताम्) पराजीयन्ताम् । परा-
भूता भवन्तु (एभ्यः) शत्रेभ्यः (दुरादा) दुर् + आङ् + हन् आह्वाने, यद्वा इ
दानादिषु—डा । सुवाणी । अपकीर्तिः । (अमीभ्यः) शत्रुभ्यः (नीललोहितेन)
अ० ४ । १७ । ४ । नीलानां निधीनां प्रादुर्भावेन । बहुधनप्राप्त्या (अमूर्न्)
शत्रून् (अभ्यवतनोमि) अभितो नीचैर्विस्तारयामि ॥

कुतः । तौ । जातौ । कुतमः । सः । अर्धः । कस्मात् । लो-
कात् । कुतमस्याः । पृथिव्याः ॥ वत्सौ । वि-राजः । सुलिलात् ।
उत् । ऐताम् । तौ । त्वा । पृच्छामि । कुतरेण । दुग्धा ॥ १ ॥

भाषार्थ—(कुतः) कहां से (तौ) वे दोनों [ईश्वर और जीव]
(जातौ) प्रकट हुये हैं, (कुतमः) [बहुतों में से] कौन सा (सः) वह (अर्धः)
ऋद्धि वाला है, (कस्मात् लोकात्) कौन से लोक से और (कुतमस्याः)
[बहुतसियों में से] कौन सी (पृथिव्याः) पृथिवी से (विराजः) विविध
पेश्वर्यवाली [ईश्वर शक्ति, सूक्ष्म प्रकृति] के (वत्सौ) बताने वाले (सुलिलात्)
व्याप्ति वाले [समुद्ररूप अगम्य दशा] से (उत् ऐताम्) वे दोनों उदय हुये
हैं, (तौ) उन दोनों को (त्वा) तुझ से (पृच्छामि) मैं पूछता हूं, वह [विराट्]
(कुतरेण) [दो के बीच] कौन से करके (दुग्धा) पूर्ण की गई है ॥ १ ॥

भावार्थ—ईश्वर और जीव अपने सामर्थ्य से सब लोकों और सब
कालों में व्याप्त हैं, उन्हीं दोनों से प्रकृति के विविध कर्म प्रकट होते हैं, ईश्वर
महा ऋद्धिमान् है और वही प्रकृति को संयोग वियोग आदि चेष्टा देता है ॥१॥

१—(कुतः) कस्मात् स्थानात् (तौ) ईश्वरजीवौ (जातौ) प्रादुर्भूतौ
(कुतमः) वा बहूनां जातिपरिप्रश्ने डतमच् । पा० ५ । ३ । ६३ । किम्-डतमच् ।
बहूनां मध्ये कः (सः) ईश्वरः (अर्धः) ऋधु बृद्धौ-घञ् । प्रवृद्धः । ऋद्धिमान्
(कस्मात्) (लोकात्) भुवनात् (कुतमस्याः) कुतम-टाप् । बहूनां मध्ये
कस्याः (पृथिव्याः) भूलोकात् (वत्सौ) घृतृवदिवचिवसि० । उ० ३ । ६२ । घट्
व्यक्तायां वाचि, वा वस निवासे आच्छादने च-सप्रत्ययः । वदितारौ । व्याख्या-
तारौ (विराजः) सत्सृष्टिपद्रुहदुह० । पा० ३ । २ । ६१ । वि+राज् दीप्तौ
पेश्वर्यं च-क्विप् । विविधेश्वर्याः । ईश्वरशक्तेः । प्रकृतेः (सुलिलात्) सलिलकल्प-
निमहि० । उ० १ । ५४ । पल गतौ-इलच् । व्यापनस्वभावात् । समुद्ररूपात् ।
अगम्यविधानात् (उदैताम्) इण् गतौ-लङ् । उदगच्छताम् (तौ) ईश्वर-
जीवौ (त्वा) विद्वांसम् (पृच्छामि) अहं जिज्ञासे (कुतरेण) किंयत्तदो
निर्धारणे द्वयोरेकस्य डतरच् । पा० ५ । ३ । ६२ । किम्-डतरच् । ईश्वरजी-
वयोर्मध्ये केन (दुग्धा) प्रपूरिता सा विराट् ॥

यो अक्रन्दयत् सलिलं महित्वा योनिं कृत्वा त्रिभुजं
शयानः । वत्सः कामदुघो विराजः स गुहा चक्रे तन्वः
पराचैः ॥ २ ॥

यः । अक्रन्दयत् । सलिलम् । सहित्वा । योनिम् । कृत्वा ।
त्रि-भुजम् । शयानः ॥ वत्सः । काम-दुघः । वि-राजः । सः ।
गुहा । चक्रे । तन्वः । पराचैः ॥ २ ॥

भाषार्थ—(त्रिभुजम्) तीन भुजावाला, [ऊँचे नीचे और मध्यलोक रूप]
(योनिम्) घर (कृत्वा) बनाकर (यः शयानः) जिस सोते हुये ने (महित्वा)
अपनी महिमा से (सलिलम्) व्याप्ति वाले [अगम्य देश] को (अक्रन्दयत्)
पुकारा । (सः) उस (कामदुघः) कामना पूरक, (वत्सः) बोलन वाला [पर-
मेश्वर] ने (विराजः) विविध ईश्वरी [प्रकृति] की (गुहा) गुहा में [अपने]
(तन्वः) विस्तारों को (पराचैः) दूर दूर तक (चक्रे) किया ॥ १ ॥

भावार्थ—परमात्मा ने प्रलय, सृष्टि और अवसान में विराजमान होकर
अपनी अगम्य शक्तिद्वारा प्रकृति में चेष्टा देकर विविध संसार रचा है ॥ २ ॥

यानि त्रीणि ब्रूहन्ति येषां चतुर्थं त्रिभुनक्ति वाचम् ।
ब्रह्मैतद् विदुः तपसा विप्रश्चिद् यस्मिन्नेकं युज्यते
यस्मिन्नेकम् ॥ ३ ॥

यानि । त्रीणि । ब्रूहन्ति । येषां । चतुर्थम् । त्रि-भुनक्ति । वाचम् ॥

२—(यः) परमेश्वरः (अक्रन्दयत्) कदि आह्वाने रोदने च-लङ् । आ-
हूतवान् (सलिलम्) म० १ । व्यापनस्वभावं । अगम्यदेशम् (महित्वा) महत्त्वेन
(योनिम्) गृहम्—निघ० ३ । ४ । (कृत्वा) रचयित्वा (त्रिभुजम्) उच्चनीच-
मध्यलोकत्रयरूपभुजयुक्तम् (शयानः) शयनं गतः (वत्सः) म० १ वदिना (काम-
दुघः) दुह प्रपूरणे—कप् । अ० ४ । ३४ । ८ । अभीष्टपूरकः (विराजः) म० १ ।
विविधेश्वर्याः । प्रकृतेः (सः) ईश्वरः (गुहा) गुहायाम् । हृदये (चक्रे) कृत-
वान् (तन्वः) तनूः । विस्तृतीः (पराचैः) दूरदूरम् ॥

ब्रह्मा । एनत् । विद्यात् । तपसा । विप्रः-चित् । यस्मिन् ।
एकम् । युज्यते । यस्मिन् । एकम् ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(यानि) जो (त्रीणि) तीन [सत्त्व, रज और तम] (बृ-
हन्ति) बड़े बड़े हैं, (येषाम्) जिन में (चतुर्थम्) चौथा [ब्रह्म] (वाचम्)
वाणी (वियुनक्ति) विलगाता है । (विपश्चित्) बुद्धिमान् । ब्रह्मा) ब्रह्मा [वेद-
वेत्ता ब्राह्मण] (एनत्) इस [ब्रह्म] को (तपसा) तप से (विद्यात्) जाने,
(यस्मिन्) जिस [तप] में (एकम्) एक [ब्रह्म] (यस्मिन्) जिस [तप]
में (एकम्) एक [ब्रह्म] (युज्यते) ध्यान किया जाता है ॥ ३ ॥

भावार्थ—जिस परमात्मा ने तीनों गुणों द्वारा सृष्टि रची है और जिस
ने वेद द्वारा सय उपदेश किया है, उस परमात्मा का ज्ञान अनन्यध्यानी योगी
को ही तप द्वारा होता है ॥ ३ ॥

बृहत् : परि सामानि पृष्ठात् पञ्चाधि निर्मिता ।

बृहद् बृहत्या निर्मितं कुतोऽधि बृहती मिता ॥ ४ ॥

बृहत् : । परि । सामानि । पृष्ठात् । पञ्च । अधि । निः-मिता ॥

बृहत् । बृहत्याः । निः-मितम् । कुतः । अधि । बृहती । मिता ॥

भाषार्थ—(पृष्ठात्) छठे (बृहत् :) बड़े [ब्रह्म] से (पञ्च) पांच
(सामानि) कर्म समाप्त करनेवाले [पांच पृथिवी आदि भूत] (परि) सय

३—(यानि) (त्रीणि) सत्त्वरजस्तमांसि (बृहन्ति) प्रबृद्धानि (येषाम्)
त्रयाणां मध्ये (चतुर्थम्) तुरीयं शुद्धं ब्रह्म (वियुनक्ति) वियोजयति । प्रकटयति
(वाचम्) वाणीम् (ब्रह्मा) अ० २ । ७ । वेदवेत्ता विप्रः । योगिजनः (एनत्)
निर्दिष्टं ब्रह्म (विद्यान्) जानीयात् (तपसा) ब्रह्मचर्यादिव्रतेन (विपश्चित्)
अ० ६ । ५२ । ३ । मेधावी—निग्र० ३ । १५ । (यस्मिन्) तपसि (एकम्) ब्रह्म
(युज्यते) समाधीयते (यस्मिन्) (एकम्) द्विर्वचनं वीप्सायाम् ॥

४—(बृहत् :) प्रबृद्धान् ब्रह्मणः (परि) सर्वतः (सामानि) सातिभ्यां
मनिन्मनिणौ । उ० ४ । १५३ । पो अन्तकर्मणि-मनिन् । कर्म समापकानि पृथि-

और (अधि) अधिकार पूर्वक (निर्मिता) बने हैं । (बृहत्) बड़ा [जगत्] (बृहत्याः) बड़ी [विराट्, प्रकृति] से (निर्मितम्) बना है, (कुतः) कहां से (अधि) फिर (बृहती) बड़ी [प्रकृति] (मिता) बनी है ॥ ४ ॥

भावार्थ—पृथिवी, जल, तेज, वायु और आकाश इन पांच तत्त्वों की अपेक्षा जो कुछ ब्रह्म है, उससे वे पञ्चभूत प्रकट हुये हैं और उसी की शक्ति से यह जगत् बना है और उसी शक्तिमान् से वह शक्ति उत्पन्न हुई है ॥ ४ ॥

बृहती परि मात्राया मातुर्मात्राधि निर्मिता ।

माया हं जज्ञे मायाया मायाया मातली परि ॥ ५ ॥

बृहती । परि । मात्रायाः । मातुः । मात्रा । अधि । निः-मिता ॥

माया । ह । जज्ञे । मायायाः । मायायाः । मातली । परि ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(बृहती) स्थूल सृष्टि (मात्रायाः) तन्मात्रा से (परि) सब प्रकार और (मातुः) निर्माता [परमेश्वर] से (अधि) ही (मात्रा) तन्मात्रा (निर्मिता) बनी है । (माया) बुद्धि (ह) निश्चय करके (मायायाः) बुद्धि रूप परमेश्वर से और (मायायाः) प्रज्ञारूप परमेश्वर से (मातली) इन्द्र [जीव] का स्थवान् [अहंकार वा मन] (परि) सब प्रकार (जज्ञे) उत्पन्न हुआ ॥ ५ ॥

व्यादिभूतानि (पष्ठात्) (पञ्च) पञ्चसंख्याकानि (अधि) अधिकारे (निर्मिता) रचितानि (बृहत्) प्रवृद्धं जगत् (बृहत्याः) प्रवृद्धायाः विराडाख्यायाः प्रकृतेः सकाशात् (निर्मितम्) रचितम् (कुतः) कस्मात् (अधि) (पुनः) (बृहती) महती विराट् (मिता) रचिता ॥

५—(बृहती) स्थूला सृष्टिः (परि) सर्वतः (मात्रायाः) हुयामाधु-भसिभ्यञ्जन् । उ० ४ । १६८ । माङ् माने—अन् । मीयन्तेऽनया विपयाः । तस्याः तन्मात्रायाः सकाशात् (मातुः) निर्मातुः परमेश्वरात् (मात्रा) तन्मात्रा (अधि) एव (निर्मिता) रचिता (माया) माह्वासिभ्यो यः । उ० ४ । १०८ । मा शब्दे माने च—य, टाप् । प्रज्ञा—निघ० ३ । ६ । (ह) एव (जज्ञे) प्रादुर्बभूव (मायायाः) बुद्धिरूपात् परमेश्वरात् (मायायाः) (मातली) मतं ज्ञानं लाति गृह्णातीति मतल इन्द्रो जीवः । मत + ला-क । मतलस्यायं पुमान् । अत इज् । पा० ४ । १ । ६५ । मतल-इज् । सुपां सुलुक्पूर्वसवर्णा । पा० ७ । १ । ३६ । विभक्तेः पूर्व-सवर्णदीर्घः । मातलिः । इन्द्रसारथिः । मन्; यथा यजु० ३४ । ६ । (परि) सर्वतः ॥

भावार्थ—परमेश्वर के सामर्थ्य से स्थूल और सूक्ष्म जगत्, और इन्द्र, अर्थात्, जीव का रथवान् मन भी उत्पन्न हुआ है ॥ ५ ॥

मन को अन्यत्र भी रथवान् सा माना है—यजु० ३४। ६ ॥

सुषारधिरश्वानिद्वयन्मनुष्यान्नेनीयतेऽभीशुभिर्वाजिन इव ।
हुत्प्रतिष्ठं यदजिरं जदिष्ठं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥

जो [मन] मनुष्यों को [इन्द्रियों के द्वारा] लगातार लिये लिये फिरता है, जैसे चतुर रथवान् वेगवाले घोड़ों को बागडोर से; जो हृदय में ठहरा हुआ; सब का चलाने हारा, यड़ाही देगवाला है वह मेरा मन मङ्गल विचार युक्त हो ॥
वैश्वानरस्य प्रतिमोपरि द्यौर्यावद् रोदसी विववाधे
अग्निः । ततः पृष्ठादासुतो यन्ति स्तोमा उदितो य-
न्त्यभि पृष्ठमहः ॥ ६ ॥

वैश्वानरस्य । प्रति-मा । उपरि । द्यौः । यावत् । रोदसी
इति । वि-ववाधे । अग्निः ॥ ततः । पृष्ठात् । आ । असुतः ।
यन्ति । स्तोमाः । उत् । हुतः । यन्ति । अभि । पृष्ठम् । अहः । ६ ।

भाषार्थ—(उपरि) ऊपर विराजमान (वैश्वानरस्य) सब नरों के हितकारी [परमेश्वर] की (प्रतिमा) प्रतिमा [आकृति समान] (द्यौः) आकाश है, (यावत्) जितना कि (अग्निः) अग्नि [सर्वव्यापक परमेश्वर] ने (रोदसी) सूर्य और पृथिवी लोक को (विववाधे) अलग अलग रोका है । (ततः) उसी के कारण (असुतः) उस (पृष्ठात्) छूटे [परमेश्वर म० ४] से (अहः) दिन [प्रकाश] के (स्तोमाः) स्तुति योग्य गुण [सृष्टि काल में]

६—(वैश्वानरस्य) अ० १। १०। १४। सर्वनरहितस्य (प्रतिमा) अ० ३। १०। ३। आकृतियत् (उपरि) सर्वोपरि विराजमानस्य (द्यौः) आकाशः (यावत्) यत्परिमाणम् (रोदसी) अ० ४। १। ४। द्यावापृथिव्यौ (विववाधे) पृथग् रुद्धे (अग्निः) सर्वव्यापकः परमेश्वरः (ततः) तस्मात् कारणात् (पृष्ठात्) म० ४। पञ्जभूतापेक्षया पृष्ठात्परमेश्वरात् (असुतः) पूर्वोक्तात् (आ

(आ यन्ति) आते हैं, और (इतः) यहां से (षष्ठम् अभि) छठे [परमेश्वर] की ओर [प्रलय समय] (उत् यन्ति) ऊपर जाते हैं ॥ ६ ॥

भावार्थ—आकाश समान सर्वव्यापक और पञ्चभूतों की अपेक्षा छठे [म० ४] परमेश्वर ने सूर्य पृथिवी आदि लोकों को प्राणियों के उपकार के लिये अलग अलग किया है, उसकेही सामर्थ्य से प्रकाश आदि प्रकट और लुप्त होते हैं ॥ ६ ॥

परमेश्वर आकाश समान व्यापक है जैसा कि यजुर्वेद-४० । १७ । का वचन है [ओ३म् खं ब्रह्म] सब का रक्षक ब्रह्म आकाश [के तुल्य व्यापक है] ॥

षट् त्वां पृच्छाम ऋषयः कश्यपे मे त्वं हि युक्तं युयु-
क्षे योग्यं च । विराजम् आहुर्ब्रह्मणः पितरं तां नो विधेहि
यतिधा सखिभ्यः ॥ ७ ॥

षट् । त्वा । पृच्छाम । ऋषयः । कश्यप । इमे । त्वम् । हि ।
युक्तम् । युयुक्षे । योग्यम् । च ॥ वि-राजम् । आहुः । ब्रह्मणः ।
पितरम् । ताम् । नः । वि । धे हि । यति-धा । सखि-भ्यः ॥ ७ ॥

भाषार्थ—(कश्यप) हे दृष्टिमान् विद्वन् ! (त्वम्) तू ने (हि) ही (युक्तम्) ध्यान किये हुये (च) और (योग्यम्) ध्यान योग्य [पदार्थ] को (युयुक्षे) ध्यान किया है, (त्वा) तुझ से (पृच्छाम) हम पूछें, (इमे) ये (षट्) छह (ऋषयः) ऋषि अर्थात् इन्द्रियां [त्वचा, नेत्र, कान, जिह्वा, नाक और मन] (ब्रह्मणः) ब्रह्म की (विराजम्) विविधेश्वरी शक्ति को (पितरम् =

यन्ति) आगच्छन्ति (स्तोमाः) स्तुत्यगुणाः (उद्यन्ति) उद्गच्छन्ति (इतः) अस्माह्लोकात् (अभि) प्रति (षष्ठम्) ब्रह्म (अहः) दिनस्य । प्रकाशस्य ॥

७—(षट्) षट्संख्याकाः (त्वा) त्वाम् (पृच्छाम) प्रश्नेन निश्चिनवाम (ऋषयः) अ० ४ । ११ । ६ । सप्त ऋषयः षडिन्द्रियाणि विद्या सप्तमी—निरु० १२ । ३७ । इति वचनात्, त्वक्चक्षःश्रवणरसनाघ्राणमनांसीन्द्रियाणि (कश्यप) अ० १ । १४ । ४ । पश्यक विद्वन् (त्वम्) (हि) अवश्यम् (युक्तम्) समाहितम् (युयुक्षे) युज समाधौ—लिट् । त्वं समाहितवानसि (योग्यम्) ध्यातव्यम् (च) (विराजम्) म० १ । महेश्वरी शक्तिम् (आहुः) कथयन्ति (ब्रह्मणः)

अपितरम्) निश्चय करके (आहुः) बताते हैं, (ताम्) उसे (सखिभ्यः नः) हम मित्रों को, (यतिधा) जितने प्रकार हो, (वि धेहि) विधान कर ॥ ७ ॥

भावार्थ—भूत भविष्यत् के विचारवान् विद्वान् आचार्य और शिष्य इन्द्रिय आदि पदार्थों की रचना देखकर, परब्रह्म की शक्ति विचार कर सब पदार्थों से यथावत् उपकार लेवें ॥ ७ ॥

यां प्रच्युतामनु यज्ञाः प्रच्यवन्त उपतिष्ठन्त उपतिष्ठ-
मानाम् । यस्या व्रते प्रसवे यक्षमेजति सा विराट् ऋषयः
परमे व्योमन् ॥ ८ ॥

याम् । प्र-च्युताम् । अनु । यज्ञाः । प्र-च्यवन्ते । उप-ति-
ष्ठन्ते । उप-तिष्ठमानाम् ॥ यस्याः । व्रते । प्र-सवे । यक्षम् ।
एजति । सा । वि-राट् । ऋषयः । परमे । वि-व्योमन् ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(याम् प्रच्युताम् अनु) जिस आगे बढ़ी हुई के पीछे (यज्ञाः)
यक्ष [संयोग वियोग व्यवहार, सृष्टि समय में] (प्रच्यवन्ते) आगे बढ़ते हैं,
(उपतिष्ठमानाम्) ठहरती हुई के [पीछे, प्रलय में] (उपतिष्ठन्ते) ठहर जाते
हैं । (यस्याः) जिस [शक्ति] के (व्रते) नियम और (प्रसवे) बड़े ऐश्वर्य में
(यक्षम्) संगति योग्य जगत् (एजति) चेष्टा करता है, (ऋषयः) हे ऋषि
लोगो ! (सा) वह (विराट्) विविधेश्वरी (परमे) सर्वोत्कृष्ट (व्योमन्)
विविध रक्षक परमेश्वर में है ॥ ८ ॥

परमेश्वरस्य (पितरम्) अल्लोपः । अपितरम् । निश्चयेन (ताम्) विराजम्
(नः) अस्मभ्यम् (वि धेहि) विधानेन कथय (यतिधा) यत्प्रकारेण (सखि-
भ्यः) मित्रेभ्यः ॥

८—(याम्) विराजम् (प्रच्युताम्) अग्रेगताम् (अनु) अनुसृत्य
(यज्ञाः) संयोगवियोगव्यवहाराः (प्रच्यवन्ते) प्रकर्षेण गच्छन्ति (उप-
तिष्ठन्ते) स्थितिं प्राप्नुवन्ति (उपतिष्ठमानाम्) स्थितिं गच्छन्तीम्, अनु इति-
शेषः (यस्याः) विराजः (व्रते) नियमे (प्रसवे) प्रकृष्टैश्वर्ये (यक्षम्)
वृत्तवदिवचि० । उ० ३ । ६२ । यज संगतिकरणे-सप्रत्ययः । संगन्तव्यं जगत्
(एजति) चेष्टते (सा) (विराट्) म० १ । महेश्वरी (ऋषयः) हे साक्षात्कृत-

भावार्थ—जो परमेश्वरशक्ति जगत् की उत्पत्ति स्थिति और प्रलय का कारण है, उसका ऋषि लोग ध्यान करते हैं ॥ = ॥

अप्राणैति प्राणेन प्राणतीनां विराट् स्वराजमभ्येति पु-
श्चात् । विश्वं मृशन्तींभिरूपां विराजं पश्यन्ति त्वे
न त्वे पश्यन्त्येनाम् ॥ ६ ॥

अप्राणा । एति । प्राणेन । प्राणतीनां । वि-राट् । स्व-
राजम् । अभि । एति । पुश्चात् ॥ विश्वम् । मृशन्तीम् । अभि-
रूपां । वि-राजम् । पश्यन्ति । त्वे इति । न । त्वे इति ।
पश्यन्ति । एनाम् ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(अप्राणा) न श्वास लेने वाली (विराट्) विराट् (विवि-
धेश्वरी) (प्राणतीनाम्) श्वास लेने वाली [प्रजाओं] के (प्राणेन) श्वास के
साथ (एति) चलती है और (पुश्चात्) फिर (स्वराजम् अभि) स्वराट्
[स्वयं राजा, परमेश्वर] की ओर (एति) जाती है । (विश्वम्) जगत् को
(मृशन्तीम्) छूती हुई (अभि रूपाम्) मनोहर (विराजम्) विराट् [महेश्वरी] को (त्वे) कोई कोई (पश्यन्ति) देखते हैं और (त्वे) कोई कोई
(एनाम्) इस [महेश्वरी] को (न) नहीं (पश्यन्ति) देखते हैं ॥ ६ ॥

धर्माणः (परमे) परमोत्कृष्टे (व्यामन्) अ० ५ । १७ । ६ । वि + अय—रक्षणे
मनिन् । विविधरक्षके परमात्मनि ॥

६—(अप्राणा) नास्ति प्राणः श्वासप्राणायकाशो यस्याः साः । निरन्तरं
चेष्टायमाना । निरलसा (प्राणेन) श्वासेन (प्राणतीनाम्) प्रवृत्तन्तीनां प्रजा-
नाम् (विराट्) म० १ । ईश्वरशक्तिः (स्वराजम्) राज्ञ—क्षिप् । स्वयं राजानं
परमेश्वरम् (अभि) प्रति (एति) (पुश्चात्) पुनः (विश्वम्) जगत् (मृशन्तीम्)
स्पृशन्तीम् (अभिरूपाम्) मनोहराम् (विराजम्) महेश्वराम् (पश्यन्ति)
साक्षात्कुर्वन्ति (त्वे) सर्वनिष्ठुप्ररिच्यः ० । उ० १ । १५३ । तनोते—वन, टिलो-
पो निपात्यते । त्व इति विनिप्रार्थयं सर्वनामानुदात्तमर्थनामेल्येके-निरु० १ । ७ ।
एके विद्वांसः (न) निपेधे (त्वे) अन्ये मूढाः (पश्यन्ति) (एनाम्)
विराजम् ॥

भावार्थ—निरन्तर व्यापिनी ईश्वर शक्ति को सूक्ष्मदर्शी पुरुष साक्षात् करते हैं, अश्वानी उसको नहीं जानते ॥ ६ ॥

को विराजो मिथुनत्वं प्र वेद क ऋतून् क उक्ल्पमस्याः ।
क्रमान् को अस्याः कतिधा विदुग्धान् को अस्या धामं
कतिधा व्युष्टीः ॥ १० ॥ (२२)

कः । वि-राजः । मिथुन-त्वम् । प्र । वेद । कः । ऋतून् । कः ।
ज् इति । कल्पम् । अस्याः ॥ क्रमान् । कः । अस्याः । कति-धा ।
वि-दुग्धान् । कः । अस्याः । धामं । कति-धा । वि-उष्टीः १०।(२२)

भाषार्थ—(कः) कौन पुरुष (विराजः) विराट् की [विविधेश्वरी ईश्वर शक्ति की] (मिथुनत्वम्) बुद्धिमत्ता (प्र) भले प्रकार (वेद) जानता है, (कः) कौन (अस्याः) इस [विराट्] के (ऋतून्) ऋतुओं [नियत कालों] को, और (कः) कौन (उ) ही (कल्पम्) सामर्थ्य को । (कः) कौन (अस्याः) इसके (कतिधा) कितने ही प्रकार से (विदुग्धान्) पूर्ण किये हुये (क्रमान्) क्रमों [विधानों] को, (कः) कौन (अस्याः) इसके (धाम) घर को और (कतिधा) कितने ही प्रकार की (व्युष्टीः) समृद्धियों को [जानता है] ॥ १० ॥

भावार्थ—दूरदर्शी, विवेकी जन परमात्मा की शक्ति के विविध स्वभावों को जानते हैं ॥ १० ॥

१०—(कः) (विराजः) म० १ । विविधेश्वर्याः (मिथुनत्वम्) बुद्धि-
पिशिभिर्भिः कित् । उ० ३ । ५५ । मिथ वधे मेधायां च—उनन्, भावे त्व ।
बुद्धिमत्तम् (प्र) प्रकर्षेण (वेद) जानाति (ऋतून्) वसन्तादितुल्यनियत-
कालान् (कः) (उ) एव (कल्पम्) कृपू सामर्थ्यं—अच् घञ् वा । सामर्थ्यम्
(अस्याः) पूर्वाकायाः (क्रमान्) विधानानि (कः) (अस्याः) (कतिधा)
कतिप्रकारेण । बहुप्रकारेण (विदुग्धान्) विविधपूरितान् (कः) (अस्याः)
(धाम) गृहम् (कतिधा) (व्युष्टीः) वि + वस निवासे, आच्छादने प्रीतौ च,
उप दाहे, वश कान्तौ वा—क्तिन् । समृद्धीः । प्रकाशान् । स्तुतीः ॥

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छत्स्वितरासु चरति प्रवि-
ष्टा । महान्तो अस्यां महिमानो अन्तर्वधूर्जिगाय
नवगजजनित्री ॥ ११ ॥

इयम् । एव । सा । या । प्रथमा । वि-अौच्छत् । आसु । इत-
रासु । चरति । प्र-विष्टा ॥ महान्तः । अस्याम् । महिमानः ॥
अन्तः । धूर्जः । जिगाय । नव-गत् । जनित्री ॥ ११ ॥

भाषार्थ—(इयम् एव) यही (सा) यह ईश्वरी, [विराट्, ईश्वर शक्ति]
है, (या) जो (प्रथमा) प्रथम (व्यौच्छत्) प्रकाशमान हुई है, और (आसु)
इन सब और (इतरासु) दूसरी [सृष्टियों] में (प्रविष्टा) प्रविष्ट होकर
(चरति) विचरती है । (अस्याम् अन्तः) इसके भीतर (महान्तः) बड़ी बड़ी
(महिमानः) महिमार्थें हैं, उस (नवगत्) नवीन नवीन गति वाली (धूर्जः)
प्राप्ति योग्य (जनित्री) जननी ने [अनर्थों को] (जिगाय) जीत लिया है । ११

भावार्थ—ईश्वर शक्ति की महिमाओं को अनुभव करके विद्वान् लोग
विघ्नों का नाश करते हैं ॥ ११ ॥

यह मन्त्र आचुका है—अ० ३ । १० । ४ ॥

छन्दः पक्षे उपसा पेपिशाने समानं योनिमनु संचरेते ।
सूर्यपत्नी संचरतः प्रजानुती केतुमतीं अजरे भूरिरेतसा १२
छन्दः पक्षे इति छन्दः-पक्षे । उपसा । पेपिशाने इति । समान-
म् । योनिम् । अनु । सम् । चरेते इति ॥ सूर्यपत्नी इति
सूर्य-पत्नी । सम् । चरतः । प्रजानुती इति प्र-जानुती । केतुमती
इति केतु-मती । अजरे इति । भूरि-रेतसा ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(उपसा) उपा [प्रभात वेला] के साथ (पेपिशाने) अत्यन्त

११—(इयम्) परिदृश्यमाना विराट् (एव) (सा) ईश्वरी (या) वि-
राट् । अन्यत् पूर्ववत्—अ० ३ । १० । ४ ॥

१२—(छन्दः पक्षे) छदि संवरणे—असुन् + पक्ष परिग्रहे—अच् । स्वेच्छाया

सुवर्णं वा रूपं करती हुई, (छन्दःपक्षे) स्वतन्त्रता का ग्रहण करती हुई दोनों (समानम्) एक (योनिम् अनु) घर [परमेश्वर] के पीछे पीछे (सम् चरेते) मिलकर चलती हैं । (प्रजानती) [मार्ग] जानती हुई, (केतुमती) झण्डा रखती हुई [जैसे], (अजरे) शीघ्र चलने वाली, (भूरिरेतसा) बड़ी सामर्थ्य वाली, (सूर्यपत्नी) सूर्य की दोनों पत्नियां [रात्रि और प्रभात वेलायें] (सम् चरतः) मिलकर चिचरती हैं ॥ १२ ॥

भावार्थ—उसी विराट् की महिमा से रात्रि और दिन विविध प्रकार संसार का उपकार करते हैं ॥ १२ ॥

ऋतस्य पन्थामनु' तिस्र आगुस्त्रयो घर्मा अनुरेतु आगुः ।
प्रजामेका जिन्वत्यूर्जमेका राष्ट्रमेका रक्षति देवयुनाम् १३
ऋतस्य । पन्थाम् । अनु । तिस्रः । आ । अगुः । त्रयः ।
घर्माः । अनु । रेतः । आ । अगुः । प्र-जाम् । एका । जिन्व-
ति । जर्जम् । एका । राष्ट्रम् । एका । रक्षति । देव-युनाम् ॥ १३

भाषार्थ—(तिस्रः) तीन [देवियां अर्थात् १—इडा स्तुतियोग्य भूमि वा नीति, २—सरस्वती प्रशस्त विज्ञान वाली विद्या वा बुद्धि, ३—और भारती पोषण करने वाली शक्ति वा विद्या] (ऋतस्य) सत्य शास्त्र के (पन्थाम् अनु) पथ पर (आ अगुः) चलती आयी हैं और (त्रयः) तीन (घर्माः) सींचने वाले

ग्रहीण्यौ (उपसा) प्रभातवेलया सह (पेपिशाने) ताच्छील्यत्रयोवचनशक्तिषु चानश् । पा० ३ । ३ । १२६ । पिश अत्रयवे प्रकाशे-च, यङ्लुकि-चानश् । पेशो हिरण्यनाम-निघ० १ । २, रूपनाम-निघ० ३ । ७ । अत्यन्तं पेशो हिरण्यं रूपं वा कुर्वाणे (समानम्) सामान्यम् (योनिम्) गृहम् । परमेश्वरम् (अनु) अनुसृत्य (सम् चरेते) समस्तृतीयायुक्तात् । पा० १ । ३ । ५४ । आत्मने पदम् । मिलित्वा चरतः (सूर्यपत्नी) सूर्यस्य पत्न्यौ यथा रात्रिप्रभातवेले (सम्) सम्यक् (चरतः) चिचरतः (प्रजानती) मार्गं दाश्र्यौ (केतुमती) पताकावत्यौ तथा (अजरे) अजराः क्षिप्रनाम-निघ० २ । १५ । क्षिप्रगामिन्यौ (भूरिरेतसा) बहुवीर्यवत्यौ ॥

१३—(ऋतस्य) सत्यशास्त्रस्य, वेदस्य (पन्थाम्) पन्थानम् (अनु) अनुसृत्य (तिस्रः) तिस्रो देव्यः, इडासरस्वतीभारत्यः—अ० ५ । ३ । ७ । तथा ५ । १२ । ८ । (आ अगुः) आगतवत्यः (त्रयः) देवपूजासंगतिकरणदानरूपाः

यज्ञ [अर्थात् देवपूजा, संगतिकरण और दान] (रेतः अनु) वीरता के साथ साथ (आ अगुः) चलते आये हैं । (एका) एक [इडा] (प्रजाम्) प्रजा को (एका) एक [सरस्वती] (ऊर्जम्) पुरुषार्थ वा अन्न को (जित्वति) भरपूर करती है; (एका) एक [भारती] (देवयूनाम्) दिव्यगुण प्राप्त करने वाले [धर्मात्माओं] के (राष्ट्रम्) राज्य की (रक्षति) रक्षा । करती है ॥ १३ ॥

भावार्थ—धर्मात्मा पुरुषार्थी पुरुष वेद मार्ग पर चल कर पुरुषार्थ पूर्वक प्रजा और राज्य की रक्षा करते हैं ॥ १३ ॥

तीन देवियों के विषय में देखो—अ० ५।३।७। और ५।१२।८ ॥

अग्नीषोमावदधुर्या तुरीयासीद् यज्ञस्य पक्षावृषयः कृ-
त्पयन्तः । गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभं बृहदुक्तीं
यजमानाय स्वराभरन्तीम् ॥ १४ ॥

अग्नीषोमौ । अदधुः । या । तुरीया । आसीत् । यज्ञस्य ।
पक्षौ । ऋषयः । कृत्पयन्तः ॥ गायत्रीम् । त्रि-स्तुभम् । जग-
तीम् । अनु-स्तुभम् । बृहद्-अुक्तीम् । यजमानाय । स्वः ।
आ-भरन्तीम् ॥ १४ ॥

भावार्थ—(यज्ञस्य) यज्ञ [रसों के संयोग वियोग] के (पक्षौ) ग्रहण करने वाले (अग्नीषोमौ) सूर्य और चन्द्रमा [के समान] (ऋषयः) ऋषि लोगों ने, (या) जो [वेद वाणी] (तुरीया) वेगवती वा ब्रह्म की [जो सत्त्व,

(धर्माः) सेचकव्यवहारा यज्ञाः—निघ० ३।१७। (अनु) अनुलक्ष्य (रेतः) वीर्यम् । पुरुषार्थम् (आ अगुः) आगतवन्तः (प्रजाम्) सन्तानभृत्यादिरूपाम् (एका) इडा (जित्वति) तर्पयति (ऊर्जम्) ऊर्ज बलप्राणनयोः—किप् । पुरुषार्थम् । अन्नम्—निघ० २।७। (एका) सरस्वती (राष्ट्रम्) राज्यम् (एका) भारती (रक्षति) पाति (देवयूनाम्) अ० ४।२१।२। दिव्यगुणप्रापकानाम् । धर्मात्मनाम् ॥

१४—(अग्नीषोमौ) सूर्यचन्द्रौ यथा (अदधुः) धारितवन्तः (या) अनुष्टुप् वाक् (तुरीया) वच्छौ च । पा० ४।४।११७ । तुर—छः, तत्र भव

रज और तम तीन गुणों से परे चौथा है] (आसीत्) थी, (यजमानाय) यज-
मान के लिये (स्वः) मोक्ष सुख (आभरन्तीन्) भर देने वाली [उस]
(गायत्रीम्) गाने योग्य, (त्रिष्टुभम्) [कर्म, उपासना और ज्ञान इन] तीन
से पूजी गयी, (जगतीम्) प्राप्ति योग्य, (बृहदकीम्) बड़े सत्कार वाली (अनु-
ष्टुभम्) निरन्तर स्तुति योग्य [चिराद् वा वेदवाणी] को (कल्पयन्तः) समर्थन
करते हुये (अदधुः) धारण किया है ॥ १४ ॥

भावार्थ—जिस प्रकार ऋषि महात्माओं ने यथावत् नियम पर चलकर
वेदवाणी को ग्रहण किया है, उसी प्रकार सब मनुष्य वेदवाणी को स्वीकार कर
के मोक्षपद प्राप्त करें ॥ १४ ॥

पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाम्नीमुतवोनु

इत्यर्थे । तुरे वेगे भवा । वेगवती । यद्वा चतुश्छ्रयतावाद्यक्षरलोपश्च । वा० पा०
५ । २ । ५१ । चतुर्—छ, चलोपः । सत्त्वरजस्तमोगुणत्रयपरं तुरीयं चतुर्थं
ब्रह्म । अर्श आदिभ्योऽच् । पा० ५ । २ । १२७ । तुरीय—अच्, टाप् । ब्रह्मसम्ब-
न्धिनी (आसीत्) (यज्ञस्य) रसानां संयोगवियोगस्य (पक्षौ) ग्रहीतारौ
(ऋषयः) मुनयः (कल्पयन्तः) कृप् सामर्थ्ये—णिचि—शत् । समर्थयन्तः
(गायत्रीम्) अ० ३ । ३ । २ । अभिनक्षियजिवधिपतिभ्योऽग्रन् । उ० ३ । १०५ ।
नै गाने—अग्रन्, डीप् । गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणः—निरु० ७ । १२ । गान-
योग्याम् (त्रिष्टुभम्) अ० ६ । ४८ । ३ । त्रि + ष्टुभ पूजायाम्—क्विप् । स्तोभति-
रर्चतिकर्मा—निघ० ३ । १४ । त्रिष्टुप् स्तोभत्युत्तरपदा, का तु त्रिता स्यात् तीर्णतमं
छन्दस्त्रिवृजस्तस्य स्तोभतीति वा, यत् त्रिरस्तोभ त् तत् त्रिष्टुभस्त्रिष्टुप्त्वमिति
विज्ञायते—निरु० ७ । १२ । त्रिभिः कर्मोपासनाज्ञानैः पूजिता (जगतीम्) वर्तमाने
पृथग्बृहन्महज्जगच्छतृवच्च । उ० २ । ८४ । गम्लु गतौ—अति, डीप् । जगती
गोनाम—निघ० २ । ११ । जगती गततमं छन्दो जलचरगतिर्वा जलगल्यमानोऽ
सृजदिति च ब्राह्मणम्—निघ० ७ । १३ । गम्यमानाम् । प्राप्तव्याम् (अनुष्टु-
भम्) अनु + ष्टुभ्—क्विप् । स्तोभतिरर्चतिकर्मा—निघ० ३ । १४ । अनुष्टुबनु-
ष्टोभनात्—निरु० ७ । १२ । वाचम्—निघ० १ । ११ । निरन्तरस्तुत्यां चिराजं वेद-
वाचं वा (बृहदकीम्) बहुपूजावतीम् (यजमानाय) याजकाय (स्वः) मोक्षसुखम्
(आभरन्तीम्) समन्तात् पोषयन्तीम् ॥

पञ्च । पञ्च दिशः पञ्चदशेन क्लृप्तास्ता एकमूर्ध्नीरभि
लोकमेकम् ॥ १५ ॥

पञ्च । वि-उष्टीः । अनु । पञ्च । दोहाः । गाम् । पञ्च-नाम्नीम् ।
ऋतवः । अनु । पञ्च ॥ पञ्च । दिशः । पञ्च-दशेन ।
क्लृप्ताः । ताः । एक-मूर्ध्नीः । अभि । लोकम् । एकम् ॥ १५ ॥

भाषार्थ—(पञ्च) पांच (व्युष्टीः) विविध प्रकार वास करने वाली
[तन्मात्रायाँ] के (अनु) साथ साथ (पञ्च) पांच [पृथिवी आदि पांच
भूत सम्बन्धी] (दोहाः) पूर्ति वाले पदार्थ हैं, (पञ्चनाम्नीम्) पूर्व आदि
पांच नाम वाली, यद्वा पांच ओर झुकने वाली (गाम् अनु) दिशा के साथ
साथ (पञ्च) पांच (ऋतवः) ऋतुयें हैं [अर्थात् शरद्, हेमन्त शिशिर
सहित, वसन्त, ग्रीष्म और वर्षा] । (पञ्च) पांच [पूर्वादि चार और एक
ऊपर वाली] (दिशः) दिशायें (पञ्चदशेन) [पांच प्राण अर्थात् प्राण,
अपान, व्यान, समान और उदान + पांच इन्द्रिय अर्थात् श्रोत्र, त्वचा, नेत्र,
रसना, और ध्राण + पांच भूत अर्थात् भूमि, जल, अग्नि, वायु और आकाश इन]
पन्द्रह पदार्थ वाले जीवात्मा के साथ (क्लृप्ताः) समर्थ की गई हैं, (ताः) वे
(एकमूर्ध्नीः) एक [परमेश्वर रूप] मस्तक वाली [दिशायें] (एकम्) एक

१५—(पञ्च) पञ्चसंख्याकाः (व्युष्टीः) म० १० । वि + वस निवासे-
क्तिन् । विविधनिवासशीलाः । तन्मात्राः (अनु) अनुसृत्य (पञ्च) पृथिव्यादि-
पञ्चभूतसम्बन्धिनः (दोहाः) पूरिताः पदार्थाः (गाम्) दिशाम् (पञ्चनाम्नीम्)
पूर्वादिचतस्र उच्चस्था चैका, ताभिः सह नामयुक्ताम् । यद्वा पञ्चदिक्षु नम-
नशीलाम् (ऋतवः) वसन्तादयः (अनु) अनुलक्ष्य (पञ्च) अ० ८ । २ । २२ ।
पञ्चर्तवः.....हेमन्तशिशिरयोः समासेन-निरु० ४ । २७ (पञ्च) पूर्वादिचत-
स्र उच्चस्था चैका (दिशः) आशाः (पञ्चदशेन) संख्ययाऽव्ययासन्नादूराधिक-
संख्याः संख्येये । पा० २ । २ । २५ । इति पञ्चाधिका दश यत्र स पञ्चदशः ।
बहुव्रीहौ संख्येये डजचहुगणात् । पा० ५ । ४ । ७३ । पञ्चदशन्-डच् । पञ्च-
प्राणेन्द्रियभूतानि यस्मिन् तेन जीवात्मना (क्लृप्ताः) समर्थिताः (एकमूर्ध्नीः)
श्वनुत्तपूषन् । उ० १ । १५६ । मुवीं बन्धने-कनिन् । एकः परमेश्वरो मूर्धरूपो

(लोकम् अभि) देश की ओर [वर्तमान हैं] ॥ १५ ॥

भावार्थ—उसी परमात्मा की शक्ति से पञ्चभूत, ऋतुयें और दिशाये आदि जीवों के सुख के लिये उत्पन्न हुये हैं ॥ १५ ॥

एच ऋतुओं के लिये देखो—अ० ८ । २ । २२ और निरु० ४ । २७ ॥

षट् जाता भूता प्रथमं जतस्य षड् सामानि षडहं वहन्ति । षड्योगं सीरमनु सामसाम षडाहुर्द्यावापृथिवीः षडुर्वीः ॥ १६ ॥

षट् । जाता । भूता । प्रथम-जा । ऋतस्य । षट् । जं इति । सामानि । षट्-अहम् । वहन्ति ॥ षट्-योगम् । सीरम् । अनु । साम-साम । षट् । आहुः । द्यावापृथिवीः । षट् । उर्वीः ॥ १६ ॥

भावार्थ—(ऋतस्य) सत्य स्वरूप परमेश्वर के [सामर्थ्य से] (प्रथमजा) विस्तार के साथ [वा पहिले] उत्पन्न (पट् भूता) छह इन्द्रियाँ [स्थूल त्वचा; नेत्र, कान, जिह्वा, नाक और मन] (जाता) प्रकट हुई, (षट् उ) छह ही (सामानि) कर्म समाप्त करने वाली [इन्द्रियाँ] (षडहम्) छह [इन्द्रियों] से व्याप्ति वाले [देह] को (वहन्ति) ले चली हैं । (षड्योगम्) छह [स्पर्श, दृष्टि, श्रुति, रसना, घ्राण और मनन सूक्ष्म शक्तियों] से संयोग वाले (सीरम् अनु) बन्धन के साथ साथ (सामसाम) प्रत्येक कर्म समाप्त करने वाली [स्थूल इन्द्रिय है], [लोग] (पट् पट्) छह छह [स्थूल इन्द्रियों

यांसां ता दिशाः (अभि) अभिलक्ष्य (लोकम्) देशम् (एकम्) ॥

१६—(पट्) पट्संख्याकानि (जाता) प्रादुर्भूतानि (भूता) म० ७ । त्वक् चक्षुःश्रवणरसनाघ्राणमनांसि स्थूलेन्द्रियाणि (प्रथमजा) प्रथमम् । उ० ५ । ६८ । प्रथ प्रख्याने विस्तारे च-अमच् । विस्तारेण, आदौ वा जातानि (ऋतस्य) सत्यस्वरूपस्य परमात्मनः, सामर्थ्यात्, इति शेषः (षट्) पट्संख्याकानीन्द्रियाणि (उ) एव (सामानि) म० ४ । कर्मसमापकानीन्द्रियाणि (षडहम्) अह व्याप्तौ-घञर्थे कं । षडिन्द्रियैः सह व्यापकं देहम् (वहन्ति) गमयन्ति (षड्योगम्) षडिन्द्रियाणां सूक्ष्मशक्तियुक्तम् (सीरम्) सुसिचिमीनां दीर्घश्च । उ० २ । २५ । पिब बन्धने-कृन्, बन्धम् (अनु) अनुसृत्य (सामसाम) म० ४ । प्रत्येक-

और उनकी सूक्ष्म शक्तियों से सम्बन्ध वाले] (उर्वीः) विस्तृत (द्यावापृथिवीः) प्रकाशमान और अप्रकाशमान लोकों को (आहुः) बताते हैं ॥ १६ ॥

भाषार्थ—विद्वानों ने निश्चय किया है कि परमेश्वर के सामर्थ्य से स्थूल इन्द्रियां और उनकी सूक्ष्म शक्तियां उत्पन्न हुईं और उनके ही आश्रित संसार के सब पदार्थ हैं ॥ १६ ॥

षड् आहुः शीतान् षड् मास उष्णानृतुं नो ब्रूत यतमो-
ऽतिरिक्तः । सुप्त सुपुर्णाः कवयो नि पेदुः सुप्त च्छन्दां-
स्यन् सुप्त दीक्षाः ॥ १७ ॥

षट् । आहुः । शीतान् । षट् । ऊं इति । मासः । उष्णान् ।
ऋतुम् । नः । ब्रूत । यतमः । अति-रिक्तः ॥ सुप्त । सु-पुर्णाः ।
कवयः । नि । पेदुः । सुप्त । छन्दोऽसि । अनु । सुप्त । दीक्षाः ॥ १७ ॥

भाषार्थ—वे [ईश्वर नियम] (षट्) छह (शीतान्) शीत और
(षट् उ) छह ही (उष्णान्) उष्ण (मासः) महीने (आहुः) बताते हैं, (ऋतुम्)
[वह] ऋतु (नः) हमें (ब्रूत) बताओ (यतमः) जो कोई (अतिरिक्तः)

कर्मसमापकेन्द्रियम् (षट्) षट्स्थूलेन्द्रियसंबन्धाः (आहुः) कथयन्ति विद्वान्सः
(द्यावापृथिवीः) प्रकाशमानाप्रकाशमानलोकान् (षट्) षडिन्द्रियाणां सूक्ष्म-
सामर्थ्ययुक्ताः (उर्वीः) विस्तृताः ॥

१७—(षट्) (आहुः) कथयन्ति परमात्मनियमाः (शीतान्) अ० १ ।
२५ । ४ । शीतलान् (षट्) (उ) षट् (मासः) मास माने-अनुन । मासान्
(उष्णान्) शीतभिन्नान् (ऋतुम्) वसन्तादिकम् (नः) अस्मभ्यम् (ब्रूत)
कथयत (यतमः) यः कश्चित् (अतिरिक्तः) भिन्नः (सप्त) शुक्लनीलपीतादि-
सप्तवर्णयुक्ताः (सुपुर्णाः) अ० ६ । २४ । १ । सुपुर्णाः सुपतना आदित्यरश्मयः—
निरु० ३ । १२ । आदित्यरश्मयः (कवयः) “ कवतेः ” धातोः गत्यर्थस्य कविः,
कवति गच्छत्यसौ नित्यम्—इति दुर्गाचार्यो निरुक्तटीकायाम्, १२ । १३ । कवीनां
कवीयमानानामादित्यरश्मिनाम्, कवीनां कवीयमानानामिन्द्रियाणाम्—निरु०
१४ । १३ । गतिशीलानीन्द्रियाणि । गतिशीला आदित्यरश्मयः (निपेदुः) निपी-

भिन्न है । (सप्त) सात [वा सात वर्ण वाली] (सुपर्णाः) बड़ी पालने वाली (कवयः) गति शील इन्द्रियां [वा सूर्य की किरणें] (सप्त) सात (छन्दांसि अनु) ढकनों [मस्तक के छिद्रों] के साथ (सप्त) सात (दीक्षाः) संस्कारों में (नि वेदुः) बैठी हैं ॥ १७ ॥

भावार्थ—(कः सुप्त खान्ति वितर्तद् शीर्षणि कर्णाविमौ नास्रिके चक्षणी मुखम् । येषां पुरुत्रा विजयस्य मह्यनि चतुष्पादो द्विपदो यन्ति यावत् ॥) अ० १० । २ । ६ ॥

“ प्रजापति ने मस्तक में सात गोलक खोदे, यह दोनों कान, दो नथने, दो आंखें, और एक मुख । जिनके विजय की महिमा में चौपाये और दोपाये जीव अनेक प्रकार से मार्ग चलते हैं ॥ ” मस्तक में सात गोलक होने में यह अथर्ववेद १० । २ । ६ का प्रमाण मन्त्र है, इसका प्रमाण अ० २ । १२ । ७ में आ चुका है ।

चिराद्, ईश्वर शक्ति, से वर्ष में द्रव्यसूचक शीत और वष्ण दो ऋतु हैं, अन्य ऋतुयें इनके अन्तर्गत हैं । यह ऋतुयें सूर्य की किरणों के तिरछे और सीधे पड़ने से होती हैं । किरणों में, शुक्ल, नील, पीत, रक्त, हरित, कपिश और चित्र । यह सात वर्ण हैं । इन किरणों का प्रभाव मस्तक के सात छिद्रों दो दो कानों, नथनों, आंखों और एक मुख पर पड़ता है । उस से सात संस्कार, दो दो प्रकार के श्रवण, गन्ध, दर्शन और एक कथन शक्ति उत्पन्न होकर समस्त शरीर का पालन करते हैं ॥ १७ ॥

सुप्त होमाः सुमिधौ ह सुप्त मधूनि सुप्रतवौ ह सुप्त ।
सुप्ताज्यानि परि भुतमायुन् ताः सप्तगुध्रा इति शुश्रुमा
वयम् ॥ १८ ॥

सुप्त । होमाः । सुप्-इधः । हु । सुप्त । मधूनि । सुप्त । सुत-

दन्ति रम (सप्त) (छन्दांसि) अ० ४ । ३४ । १ । छदि आच्छादने—असुन । कः सप्त खान्ति..... अ० १० । २ । ६ । इति श्रवणात् । आवरकाणि कर्णादीनि शीर्षण्यानि छिद्राणि (अनु) अनुसृत्य (सप्त) (दीक्षाः) अ० ८ । ५ । १५ । संस्करान् ॥

वः । हु । सुप्त ॥ सुप्त । आज्यानि । परि । भूतम् । आयन् ।
ताः । सुप्त-गृध्राः । इति । शुश्रुम् । वयम् ॥ १८ ॥

भाषार्थ—(सप्त) सात (होमाः) [विषयों की] ग्रहण करने वाली [इन्द्रियां, त्वचा, नेत्र, कान, जिह्वा, नाक, मन और बुद्धि], (सप्त) सात (ह) ही (समिधः) विषय प्रकाश करने वाली [इन्द्रियों की सूक्ष्म शक्तियां], (सप्त) सात (मधूनि) ज्ञान [विषय] और (सप्त) सात (ह) ही (ऋतवः) गति [प्रवृत्ति] हैं । [वे ही] (सप्त) सात (आज्यानि) विषयों के प्रकाश साधन (भूतम् परि) प्रत्येक प्राणी के साथ (ताः) उन [प्रसिद्ध] (सप्तगृध्राः) सात इन्द्रियों से उत्पन्न हुई वासनाओं को (आयन्) प्राप्त हुये हैं, (इति) यह (वयम्) हम ने (शुश्रुम्) सुना है ॥ १८ ॥

भावार्थ—विद्वानों ने वेदादि शास्त्रों से निश्चय किया है कि सात इन्द्रियों और उनकी सूक्ष्म शक्तियों द्वारा विषय का ज्ञान प्राप्त करके प्राणी कामों में प्रवृत्ति करता है ॥ १८ ॥

सुप्तं च्छन्दांसि चतुरन्तराण्यन्यो अन्यस्मिन् अध्यापिता-
नि । कथं स्तोमाः प्रति तिष्ठन्ति तेषु तानि स्तोमेषु
कथमापितानि ॥ १९ ॥

सुप्त । छन्दांसि । चतुः-उत्तराणि । अन्यः । अन्यस्मिन् । अ-

१८—(सप्त) (होमाः) हु दानादानादनेषु—मन् । विषयाणां ग्राहि-
कास्त्वक्चक्षुःश्रवणरसनाघ्राणमनोबुद्धयः (समिधः) ज्ञानादिप्रकोशिकाः
समिधपा इन्द्रियशक्तयः (ह) एव (सप्त) (मधूनि) ज्ञाने—उ । ज्ञानानि ।
इन्द्रियविषयाः सप्त (ऋतवः) अर्त्तेश्च तुः । उ० १ । ७२ । ऋ गतौ—तु ।
गतयः प्रवृत्तयः (सप्त) (आज्यानि) अ० ५ । ८ । १ । विषयाणां व्यक्ती-
कराणि साधनानि (परि) परीत्य । प्राप्य (भूतम्) जीवम् (आयन्) प्राप्नुवन्
(ताः) प्रसिद्धाः (सप्तगृध्राः) सुसूधान्गृधिभ्यः क्रन् । उ० २ । २४ । गृधु
अभिकाङ्क्षायाम्—क्रन् । गृध्राणीन्द्रियाणि गृध्यतेर्ज्ञानकर्मणः—निरु० १४ ।
१३ । सप्त गृध्राणीन्द्रियाणि यासां ता वासनाः (इति) एवम् (शुश्रुम्) श्रुतवन्तः
(वयम्) ज्ञानिनः ॥

धि' । आपर्षितानि ॥ कथम् । स्तोमाः । प्रति । तिष्ठन्ति ।
तेषु' । तानि । स्तोमेषु । कथम् । आपर्षितानि ॥ १८ ॥

भाषार्थ—(चतुरुत्तराणि) [धर्मार्थ काम मोक्ष] चतुर्वर्ग से अधिक उत्तम किये गये (सप्त) सात (छन्दांसि) ढकने [मस्तक के सात छिद्र] (अन्यः अन्यस्मिन्) एक दूसरे में (अधि) यथायत् (आपर्षितानि) यथान्त जड़े हुये हैं । (कथम्) कैसे (स्तोमाः) स्तुति योग्य गुण (तेषु) उन [मस्तक के गोलकों] में (प्रति तिष्ठन्ति) दृढ़ता से स्थित हैं, (तानि) वे [मस्तक के छिद्र] (स्तोमेषु) स्तुति योग्य गुणों में (कथम्) कैसे (आपर्षितानि) ठीक ठीक जमे हुये हैं ॥ १८ ॥

भावार्थ—मस्तक के सात गोलक दो कान, दो नथने, दो आखें, और एक मुख के द्वारा धर्म अर्थ काम मोक्ष की प्राप्ति से मनुष्य उत्तम सुख भोगते हैं, यह दृढ़ ईश्वर नियम है ॥ १८ ॥

कथं गायत्री त्रिवृतं व्याप कथं त्रिष्टुप् पञ्चदशेन क-
ल्पते त्रयस्त्रिंशेन जगती कथमनुष्टुप् कथमैकविंशः २० २३
कथम् । गायत्री । त्रि-वृतम् । वि । श्राप् । कथम् । त्रि-स्तुप् ।
पञ्च-दशेन । कल्पते ॥ त्रयः-त्रिंशेन । जगती । कथम् ।
अनु-स्तुप् । कथम् । एक-विंशः ॥ २० ॥ (२३)

भाषार्थ—(गायत्री) 'गाने योग्य [वह विराट्] (त्रिवृतम्) [सत्त्व, रज और तमोगुण-इन] तीनों के साथ वर्तमान [जीवात्मा] को (कथम्) कैसे

१८—(सप्त) (छन्दांसि) म० १७ । शीर्षणानि छिद्राणि (चतुरुत्तराणि) वत्—तरप् । चतुर्वर्गेण धर्मार्थकाममोक्षरूपपुरुषार्थेन (अन्योऽन्यस्मिन्) परस्परम् (अधि) अधिकारे (आपर्षितानि) सम्यक् निवेशितानि । संलग्नानि (कथम्) केन प्रकारेण (प्रति) निश्चयेन (तिष्ठन्ति) (तेषु) छन्दः सु (तानि) छन्दांसि (स्तोमेषु) स्तुत्यगुणेषु ॥

२०—(कथम्) केन प्रकारेण (गायत्री) म० १४ । गानयोग्या विराट् (त्रिवृतम्) वृतु वर्तने—किप् । त्रिभिः सत्त्वरजस्तमोगुणैः सह वर्तमानं जीवात्मा-

(वि आप) व्यापी है, (त्रिण्डुप्) [कर्म, उपासना और ज्ञान इन] तीनों द्वारा पूजी गयी [मुक्ति] (पञ्चदशेन) [म० १४ । पांच प्राण, पांच इन्द्रिय, और पञ्चभूत-इन] पन्द्रह पदार्थ वाले [जीवात्मा] के साथ (कथम्) कैसे (कल्पते) समर्थ होती है । (त्रयस्त्रिंशेन) [८ वसु, ११ रुद्र, १२ आदित्य, १ इन्द्र और १ प्रजापति-इन] तेतीस [देवताओं] को अपने में रखने वाले [परमात्मा] के साथ (कथम्) कैसे (जगती) प्राप्ति योग्य [प्रकृति, सृष्टि] और (कथम्) कैसे (अनुष्टुप्) निरन्तर स्तुति योग्य [वेदवाणी] और (एकविंशः) [५ महाभूत, ५ प्राण, ५ ज्ञान इन्द्रिय, ५ कर्म इन्द्रिय और १ अन्तःकरण—इन] इक्कीस पदार्थों वाला [जीवात्मा] [समर्थ होता है] ॥ २० ॥

भावार्थ—ईश्वर की विविध शक्तियों को साक्षात् करके विज्ञानी योगी-जन अपनी शक्तियां बढ़ाकर आनन्द पाते हैं ॥ २० ॥

तेतीस देवता यह हैं,—८ वसु, अर्थात् अग्नि, पृथिवी, वायु, अन्तरिक्ष, आदित्य, द्यौः वा प्रकाश, चन्द्रमा और नक्षत्र,—११ रुद्र, अर्थात् प्राण, अपान, व्यान, समान, उदान, नाग, कूर्म, कृकल, देवदत्त और धनञ्जय यह दश प्राण और ग्यारहवां जीवात्मा,—१२ आदित्य अर्थात् महीने,—१ इन्द्र, अर्थात् विजुली—१ प्रजापति अर्थात् यज्ञ,—अथर्व० ६। १३६। १ । तथा ऋग्वेदादिभाष्य-भूमिका पृष्ठ ६६ । ६८ ॥

अष्ट जाता भुता प्रथमजर्तस्याष्टेन्द्रत्विजो दैव्या ये ।

अष्टयैः निरदिति रष्टपुत्राष्टमी रात्रिमुभि हव्यमैति । २१ ।

अष्ट । जाता । भुता । प्रथम-जा । ऋतस्य । अष्ट । इन्द्र ।

नम् (व्याप) व्याप्तवती (कथम्) (त्रिण्डुप्) म० १४ । कर्मोपासनाज्ञानैः पूजिता (मुक्तिः) (पञ्चदशेन) म० १५ । पञ्चप्राणेन्द्रियभूतानि यत्र तेन जीवात्मना (कल्पते) समर्था भवति (त्रयस्त्रिंशेन) त्र्यधिका त्रिंशत् यस्मिन् स त्रयस्त्रिंशः । बहुव्रीहौ संख्येये डजवहुगणात् । पा० ५। ४। ७३ । बहुव्रीहौ डच् । वसुरुद्रादित्येन्द्रप्रजापतयस्त्रयस्त्रिंशद् देवा बस्मिन् तेन परमात्मना (जगती) म० १४ । प्राप्ति-योग्या । प्रकृतिः । सृष्टिः (कथम्) (अनुष्टुप्) म० १४ । निरन्तरस्तुत्या वेद-वाणी (कथम्) (एकविंशः) पूर्ववत् डच् । एकाधिका विंशतिर्यस्मिन् सः । पञ्चमहाभूतप्राणज्ञानेन्द्रियकर्मैन्द्रियैरन्तःकरणेन च सह वर्तमानो जीवात्मा ॥

ऋत्विजः । दैव्याः । ये ॥ अष्ट-योनिः । अदितिः । अष्ट-
पुत्रा । अष्टमीम् । रात्रिम् । अभि । हव्यम् । एति ॥ २१ ॥

भाषार्थ—(अष्ट) आठ [महत्तत्त्व, अहंकार, पृथिवी, जल, तेज, वायु, आकाश और मन से सम्बन्ध वाले] (जाता) उत्पन्न (भूता) जीव (प्रथमजा) आदिकारण [प्रकृति] से प्रकट हैं, (ये) जो (अष्ट) आठ [चार दिशा और चार विदिशा में स्थित], (इन्द्र) हे जीव ! (ऋतस्य) सत्य नियम के (ऋत्विजः) सब ऋतुओं में देने वाले (दैव्याः) दिव्य गुणवाले [पदार्थ हैं] । (अष्टयोनिः) [यम, नियम, आसन, प्राणायाम, प्रत्याहार, ध्यान, धारणा, समाधि, इन] आठ से संयोग वाली, (अष्टपुत्रा) [अणिमा, लघिमा, प्राप्ति, प्राकाम्य, महिमा, ईशित्व, वशित्व और कामावसायिता, इन आठ पेश्वर्यरूप] आठ पुत्रवाली (अदितिः) अखण्ड [विराट् ईश्वर, शक्ति] (अष्टमीम्) व्याप्त [जगत्] को नापने वाली (रात्रिम् अभि) रात्रि [विश्राम देनेवाली मुक्ति] में (हव्यम्) स्वीकार योग्य [सुख] [मनुष्य को] (एति) पहुंचाती है ॥ २१ ॥

भावार्थ—संसार के बीच पुरुषार्थी योगी जन परमात्मा की ईश्वरता में स्थिर चित्त होकर पेश्वर्य प्राप्त करते हैं ॥ २१ ॥

२१—(अष्ट) महत्तत्त्वाहंकारपञ्चभूतमनोभिः संबद्धानि (जाता) उत्पन्नानि (भूता) भूतानि । जीवाः (प्रथमजा) प्रथमात् कारणाज्जातानि (ऋतस्य) सत्यनियमस्य (अष्ट) दिग्भिश्चात्रान्तरदिग्भिश्च सह स्थिताः (इन्द्रं) हे जीव (ऋत्विजः) अ० ६ । २ । १ । ये ऋतौ ऋतौ यजन्ति ददति ते (दैव्याः) दिव्यगुणाः पदार्थाः (अष्टयोनिः) अष्ट + यु मिश्रणामिश्रणयोः—नि । यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोऽष्टावङ्गानि—योग दर्शने २ । २६ । एतैः सह संयुक्ता (अष्टपुत्रा) अणिमा लघिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं महिमा तथा । ईशित्वं च वशित्वं च तथा कामावसायिता । इति पेश्वर्याणि पुत्रसदृशानि यस्याः सा (अष्टमीम्) अष्ट व्याप्तौ—क्त । अष्टं व्याप्तं जगत् माति, मा—क । व्याप्तस्य जगतः परिमात्रीम् (रात्रिम्) अ० १ । १६ । १ । रात्रिः कस्मात् प्ररमयति भूतानि नक्तं चारीण्युपरमयतीतराणि ध्रुवीकरोति रातेर्वा स्याद् दानकर्मणः प्रदीयन्तेऽस्यामवश्यायाः—निरु० २ । १८ । विश्रामदात्रीं मुक्तिम् (अभि) अभीत्य (हव्यम्) हु आदाने—यत् । ग्राह्यं सुखम् (एति) अन्तर्गतो णिच् । आययति । गमयति ॥

इत्थं श्रेयो मन्यमानेदमागमं युष्माकं सुख्ये अहमस्मि शेवा । समानजन्मा क्रतुरस्ति वः शिवः स वः सर्वाः सं चरति प्रजानन् ॥ २२ ॥

इत्थम् । श्रेयः । मन्यमाना । इदम् । आ । अगमम् । युष्माकम् । सुख्ये । अहम् । अस्मि । शेवा ॥ समान-जन्मा । क्रतुः । अस्ति । वः । शिवः । सः । वः । सर्वाः । सम् । चरति । प्र-जानन् ॥ २२ ॥

भाषार्थ—[हे मनुष्यो !] (इत्थम्) इस प्रकार (श्रेयः) आनन्द (मन्यमाना) मनाती हुई (अहम्) मैं [विराट्] (इदम्) इस [चराचर जगत्] में (आ अगमम्) आयी हूँ, और (युष्माकम्) तुम्हारी (सुख्ये) मित्रता में (शेवा) सुख देने वाली (अस्मि) हूँ । (समानजन्मा) [कर्म फल के साथ] एक जन्मवाला (वः क्रतुः) तुम्हारा बोध (शिवः) मङ्गलकारी (अस्ति) है, (सः) वह [बोध] (वः) तुम्हारी (सर्वाः) सब [आशायें] (प्रजानन्) समझता हुआ (संचरति) संचार करता है ॥ २२ ॥

भावार्थ—मनुष्यों के कल्याण के लिये ईश्वर शक्ति प्रकट होकर उन्हें संचित कर्म अनुसार बुद्धि देकर आगे के लिये पुरुषार्थ का उपदेश देती है ॥ २२ ॥

अष्टेन्द्रस्य षड् यमस्य ऋषीणां सुप्त सुप्ता ।

अपो मनुष्याश्च नोषधोस्तां उ पञ्चानु सेचिरे ॥ २३ ॥

२२—(इत्थम्) एवम् (श्रेयः) प्रशस्य—ईयसुन् । कल्याणम् (मन्यमाना) जानन्ती (इदम्) चराचरं जगत् (आ अगमम्) आगतवती (युष्माकम्) (सुख्ये) मित्रभावे (अहम्) विराट् (अस्मि) (शेवा) इणशीभ्यां वन् । उ० १ । १५२ । शीङ् शयने—चन् । शेव इति सुखनाम शिष्यतेर्वकारो नामकरणोऽन्तस्थान्तरोपलिङ्गी विभाषितगुणः शिवमित्यप्यस्य भवति—निरु० १० । १७ । सुखदा (समानजन्मा) एकोत्पत्तियुक्तः कर्मफलैः सह (क्रतुः) प्रज्ञा—निघ० ३ । ६ (अस्ति) (वः) युष्माकम् (शिवः) शङ्करः (सः) क्रतुः (वः) युष्माकम् (सर्वाः) अखिला आशा दीर्घाकाङ्क्षाः (संचरति) (प्रजानन्) प्रबोधन् ॥

श्रुष्ट । इन्द्रस्य । पट् । यमस्य । ऋषीणाम् । सुप्त । सुप्त-
धा ॥ अपः । मनुष्यान् । ओषधीः । तान् । ऊर्हति । पञ्च ।
अनु । सेचिरे ॥ २३ ॥

भाषार्थ—(यमस्य) नियमवान् (इन्द्रस्य) जीव की (अष्ट) आठ
[चार दिशा और चार विदिशायें], (पट्) छह [वसन्त, घाम, वर्षा, शरद्,
शीत और शिशिर ऋतुयें—अ० ६ । ५५ । २], और (ऋषीणाम्) इन्द्रियों के
(सप्त) सात [त्वचा, नेत्र, कान, जिह्वा, नाक, मन और बुद्धि—अ० ४ । ११ । ६]
(सप्तधा) [उनकी शक्तियों सहित] सात प्रकार से [हितकारक हैं] । (अपः)
कर्म और (ओषधीः) ओषधियों [अन्न आदि वस्तुओं] ने (तान्) उन [वि-
द्वान्] (मनुष्यान्) मनुष्यों को (ऊ) ही (पञ्च अनु) [पृथिवी आदि] पांच
भूतों के पीछे पीछे (सेचिरे) सींचा है ॥ २३ ॥

भावार्थ—नियमवान् पुरुष, सब स्थानों और सब कालों में सब इन्द्रिय
और सब पदार्थों से यथावत् उपकार लेकर पूर्वजों के समान, उन्नति करता है ॥ २३ ॥
केवलीन्द्राय दुदुहे हि गुण्टिर्वशं प्रीयूषं प्रथमं दुहाना ।
अथातर्पयच्चतुरश्रतुर्धा देवान् मनुष्याँश्च असुरानुत
ऋषीन् ॥ २४ ॥

केवली । इन्द्राय । दुदुहे । हि । गुण्टिः । वशम् । प्रीयूषम् ।
प्रथमम् । दुहाना ॥ अथ । अतर्पयत् । चतुरः । चतुः-धा ।
देवान् । मनुष्यान् । असुरान् । उत । ऋषीन् ॥ २४ ॥

२३—(अष्ट) पूर्वादिदिशा विदिशाश्च (इन्द्रस्य) जीवस्य (पट्) अ०
६ । ५५ । २ । वसन्ताद्यृतवः (यमस्य) यमो यच्छतीति सतः—निरु० १० । १६ ।
नियमवतः (ऋषीणाम्) अ० ४ । १६ । ६ । त्वक्चक्षुरादीनाम् (सप्त) षडि-
न्द्रियाणि विद्या सप्तमी—निरु० १२ । ३७ । (सप्तधा) सप्तप्रकारेण स्वशक्तिभिः
सह (अपः) कर्म—निघ० २ । १ । (मनुष्यान्) (ओषधीः) अन्नादिपदार्थाः
(तान्) (ऊ) एव (पञ्च) पृथिव्यादिभूतानि (अनु) अनुसृत्य (सेचिरे)
पच समवाये सेके च । सिक्तवत्यः । वर्द्धितवत्यः ॥

भाषार्थ—(प्रथमम्) पहिले से (दुहाना) पूर्ति करती हुई, (केवली) अकेली (गृष्टिः) ग्रहण योग्य [विराट्] ने (हि) ही (इन्द्राय) जीव के लिये (वशम्) प्रभुता और (पीयूषम्) अमृत [अन्न, दुग्ध आदि (दुदुहे) पूर्ण कर दिया है (अथ) तब उस [विराट्] ने (चतुर्धा) चार प्रकार से [धर्म; अर्थ, काम और मोक्ष द्वारा] (चतुरः) चारो (देवान्) विजय चाहने वालों, (मनुष्यान्) मननशीलों, (असुरान्) बुद्धिमानों (उत) और (ऋषीन्) ऋषियों [धर्म के साक्षात् करने वालों] को (अर्पयत्) तृप्त किया है ॥ २४ ॥

भावार्थ—परमेश्वर ने अपनी शक्ति से प्राणियों के पालन के लिये उन के कर्म अनुसार सब सामग्री उपस्थित करके उनके पुरुषार्थ द्वारा उन्हें धर्म अर्थ, काम और मोक्ष का भागी बनाया है ॥ २४ ॥

को नु गौः क एकऋषिः किमु धाम का आशिषः ।

यक्षं पृथिव्यामेकवृद्धकर्तुः कतमो नु सः ॥ २५ ॥

कः । नु । गौः । कः । एक-ऋषिः । किम् । ऊँ इति । धाम ।

काः । आ-शिषः ॥ यक्षम् । पृथिव्याम् । एक-वृत् । एक-ऋतुः ।

कतमः । नु । सः ॥ २५ ॥

भाषार्थ—(कः नु) कौन सा (गौः) [लोगों का] चलाने वाला, (कः) कौन (एकऋषिः) अकेला ऋषि [सम्मानदर्शक], (उ) और (किम्) कौन

२४—(केवली) एकैव (इन्द्राय) जीवहिताय (दुदुहे) पूरितवती (हि) एव (गृष्टिः) अ० १।१३।३। ग्रह-किञ्, पृषोदरादिरूपम् । आद्या विराट् (वशम्) प्रभुत्वम् (पीयूषम्) अ० ८।३।१७। अमृतम् । अन्नदुग्धादिकम् (प्रथमम्) अग्रे (दुहाना) प्रपूरयन्ती (अथ) अनन्तरम् (अर्पयत्) तर्पितवती (चतुरः) (चतुर्धा) चतुष्पकारेण धर्मार्थकाममोक्षद्वारा (देवान्) विजिगीषून् (मनुष्यान्) मननशीलान् (असुरान्) अ० १।१०।१। प्रजावतः—निरु० १०।३४। (उत) अपि (ऋषीन्) अ० २।६।१। साक्षात्कृतधर्माणः पुरुषान् ॥

२५—(कः) (नु) प्रश्ने (गौः) गमेर्गौः । उ० २।६७। शितार्थाद् गमेर्गौः । गौरादित्यो भवति, गमयति रसान्, गच्छत्यन्तरिक्षे—निरु० २।१४।

(धाम) ज्योतिः स्वरूप है, और (काः) कौनसी (आशिषः) हित प्रार्थनायें हैं । (पृथिव्याम्) पृथिवी पर [जो] (एकवृत्) अकेला वर्तमान (यक्षम्) पूजनीय [ब्रह्म] है, (सः) वह (एकर्तुः) एक ऋतु वाला [एकरस वर्तमान] (कतमः तु) कौन सा [पुरुष है] ॥ २५ ॥

भावार्थ—इन प्रश्नों का उत्तर अगले मन्त्र में है ॥ २५ ॥

एको गौरिकं एकऋषिरिकं धामैकधाशिषः ।

युक्षं पृथिव्यामैकवृद्धैर्ऋतुर्नार्ति रिच्यते ॥ २६ ॥ (२४)

एकः । गौः । एकः । एक-ऋषिः । एकम् । धाम । एक-धा ।
आ-शिषः ॥ युक्षम् । पृथिव्याम् । एक-वृत् । एक-ऋतुः ।
न । अति । रिच्यते ॥ २६ ॥ (२४)

भाषार्थ—(एकः) एक [सर्वव्यापक परमेश्वर] (गौः) [लोकों का] चलाने वाला, (एकः) एक (एकऋषिः) अकेला ऋषि [सन्मार्गदर्शक], (एकम्) एक [ब्रह्म] (धाम) ज्योतिः स्वरूप है, (एकधा) एक प्रकार से (आशिषः) हित प्रार्थनायें हैं । (पृथिव्याम्) पृथिवी पर (एकवृत्) अकेला वर्तमान (यक्षम्) पूजनीय [ब्रह्म], (एकर्तुः) एक ऋतु वाला [एकरस वर्तमान परमात्मा] [किसी से] (न अति रिच्यते) नहीं जीता जाता है ॥ २६ ॥

भावार्थ—एक, अद्वितीय, परमेश्वर अपनी अनुपम शक्ति से सर्वशासक है, उसी की आज्ञा पालन सब प्राणियों के लिये हितकारक है ॥ २६ ॥

लोकानां गमयिता (कः) (एकऋषिः) अ० २ । ६ । १ । ऋषिदर्शनात्-निरु० २ । १ । अद्वितीयसन्मार्गदर्शकः (किम् (उ) (धाम) ज्योतिःस्वरूपम् (काः) (आशिषः) अ० २ । २५ । ७ । हितप्रार्थनाः (यक्षम्) म० ८ । यज पूजायाम्-स । पूजनीयं ब्रह्म (पृथिव्याम्) भूमौ (एकवृत्) अद्वितीयवर्तमानम् (एकर्तुः) एकस्मिन् ऋतौ सदा वर्तमानः कालेनानवच्छेदात् (कतमः) सर्वेषां कः (तु) (सः) ॥

२६—(एकः) इण्भीकापा० । उ० ३ । ४३ । इण् गतौ-कन् । एति प्राप्नोतीत्येकः । सर्वव्यापकः केवलः परमेश्वरः (न) निषेधे (अति रिच्यते) पराभूयते केनापि । अन्यत् पूर्ववत् म० २५ ॥

सूक्तम् १० (पर्यायः १)

[यह छह पर्याय वाला सूक्त तीसरा ब्रह्मोद्य सूक्त है, देखो-अ० ५।१; ८।६॥]

१-१३ ॥ विराड् देवता ॥ १ आर्ची पङ्क्तिः; २, ४, ६, ८, १०, १२, याजुषी जगती; ३, ६ साम्यनुष्टुप्; ५ साम्नी त्रिष्टुप्; ७, १३ साम्नी पङ्क्तिः; ११ साम्नी बृहती छन्दः ॥

ब्रह्मविद्योपदेशः—ब्रह्म विद्या का उपदेश ॥

विराड् वा इदमग्र आसीत् तस्या जातायाः सर्वमवि-
भेदियमे वेदं भविष्यतीति ॥ १ ॥

वि-राट् । वै । इदम् । अग्रं । आसीत् । तस्याः । जातयाः ।
सर्वम् । अविभेत् । इयम् । एव । इदम् । भविष्यति । इति । १ ।

भाषार्थ—(विराट्) विराट् [विविध ईश्वरी, ईश्वरशक्ति] (वै) ही (अग्रं) पहिले ही पहिले (इदम्) यह [जगत्] (आसीत्) थी, (तस्याः जातयाः) उस प्रकट हुई से (सर्वम्) सब का सब (अविभेत्) डरने लगा, “ (इति) वस, (इयम् एव) यही (इदम्) यह [जगत्] (भविष्यति) हो जायगी ” ॥१॥

भावार्थ—सृष्टि से पहिले एक ईश्वर शक्ति थी, जिससे ही होनहार सृष्टि उत्पन्न होने के लिये अनुभव होती थी, उसी का वर्णन अगले मन्त्रों में है ॥१॥

सोदक्रामत् सा गार्हपत्ये न्यक्रामत् ॥ २ ॥

सा । उत् । अक्रामत् । सा । गार्ह-पत्ये । नि । अक्रामत् ॥२॥

भाषार्थ—(सा) वह [विराट् (उत् अक्रामत्) ऊपर चढ़ी, (सा)

१—(विराट्) अ० ८ । ६ । १ । विविधेश्वरी । विविधप्रकाशमाना । ईश्वरशक्तिः (वै) एव (इदम्) जगत् (अग्रं) सृष्टेः प्राक् (तस्याः) विराजः सकाशात् (जातायाः) प्रादुर्भूतायाः (सर्वम्) सकलं जगत् (अविभेत्) भयमगच्छत् (इयम्) विराट् (एव) (इदम्) (भविष्यति) प्राकट्यं प्राप्स्यति (इति) समाप्तौ । पर्याप्ते । परामर्शं ॥

२—(सा) विराट् (उत्) उरि (अक्रामत्) पादं स्थापितवती

सू० १० (१) [४४३] अष्टमं काण्डम् ॥ ८ ॥ (१८५५)

वह (गार्हपत्ये) गृहपतियों से संयुक्त कर्म में (नि अक्रामत्) नीचे उतरी ॥२॥

भाषार्थ—उस विराट् ने प्रकट होकर जीव सम्बन्धी प्रत्येक व्यवहार में प्रवेश किया है ॥ २ ॥

गृहमे धी गृहपतिर्भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

गृह-मे धी । गृह-पतिः । भवति । यः । एवम् । वेद ॥ ३ ॥

भाषार्थ—वह [पुरुष] (गृहमेधी) घर के काम समझने वाला (गृह-पतिः) गृहपति (भवति) होता है, (यः) जो (एवम्) ऐसा (वेद) जानता है ॥

भाषार्थ—मन्त्र १ और २ में वर्णित विराट् की महिमा जान कर मनुष्य संसार के कामों में चतुर होता है ॥ ३ ॥

सोदक्रामत् साहवनीये न्यक्रामत् ॥ ४ ॥

०सा । आ-हवनीये । नि । ० ॥ ४ ॥

भाषार्थ—(सा) वह [विराट्] (उस अक्रामत्) ऊपर चढ़ी, (सा) (आहवनीये) यज्ञ योग्य व्यवहार में (नि अक्रामत्) नीचे उतरी ॥ ४ ॥

भाषार्थ—उस विराट् की महिमा प्रत्येक उत्तम कर्ममें प्रकट होती है ॥४॥
यन्त्यस्य देवा देव हूतिं प्रियो देवानां भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥

यन्ति । अस्य । देवाः । देव-हूतिम् । प्रियः । देवानाम् । भवति । ० ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(अस्य) उस [पुरुष] के (देवहूतिम्) विद्वानों के लिये

(सा) (गार्हपत्ये) अ० ५ । ३१ । ४ । गृहपतिभिः संयुक्ते कर्मणि (नि) नीचैः ॥

३—(गृहमेधी) मुख्यजातौ० । पा० ३ । २ । ७८ । गृह + मेधु चधमेधासंग-नेषु-णिनि । गृहं गृहकार्यं मेधनि जानाति यः सः (गृहपतिः) गृहस्वामी ॥

४—(आहवनीये) आङ् + हु दानादानादनेषु-अनीयर्, यद्वा आहवन—छ-प्रत्ययः । यजनीये व्यवहारे । अन्यत् पूर्ववत् ॥

५—(यन्ति) गच्छन्ति (अस्य) तस्य (देवाः) विद्वांसः (देवहूतिम्)

बुलावे में (देवाः) विद्वान् लोग (यन्ति) जाते हैं, वह (देवानाम्) विद्वानों का (प्रियः) प्रिय (भवति) होता है, (यः) जो (एवम्) ऐसा (वेद) जानता है । ५ ।

भावार्थ—ईश्वर महिमा को जानने वाला पुरुष विद्वानों का प्रिय होता है । ५

सोदक्रामत् सा दक्षिणाम्ना न्यक्रामत् ॥ ६ ॥

०सा । दक्षिण-अग्नी । नि । ० ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(सा) वह [विराट्] (उत् अक्रामत्) ऊपर चढ़ी, (सा) वह [सूर्य वा यज्ञ की] (दक्षिणाग्नौ) बढ़ी हुयी अग्नि में (नि अक्रामत्) नीचे उतरी ॥ ६ ॥

भावार्थ—परमेश्वर की महिमा सूर्यादि तेजों और शिल्प आदि व्यवहारों में प्रकट है ॥ ६ ॥

यज्ञतो दक्षिणीयो वासतेयो भवति य एवं वेद ॥ ७ ॥

यज्ञ-ऋतः । दक्षिणीयः । वासतेयः । भवति । ० ॥ ७ ॥

भाषार्थ—वह [पुरुष] (यज्ञतः) यज्ञ में पूजा गया, (दक्षिणीयः) दक्षिणा योग्य और (वासतेयः) बसती योग्य (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ७ ॥

भावार्थ—ईश्वर महिमा ही जानकर पुरुष सब प्रकार उन्नति करता है ७

सोदक्रामत् सा सुभायां न्यक्रामत् ॥ ८ ॥

०सा । सुभायां । नि । ० ॥ ८ ॥

विद्वद्भ्य आह्वानम् (प्रियः) हितः (देवानाम्) विदुषाम् । अन्यत् सुगमम् ॥

६—(दक्षिणाग्नौ) दृढक्षिभ्यामिनन् । उ० २ । ५० । दक्ष वृद्धौ-इनन् । प्रवृद्धे पावके सूर्यस्य यज्ञस्य वा । अन्यत् पूर्ववत् ॥

७—(यज्ञतः) यज्ञ ऋ गतौ-क्त । यज्ञे पूजितः (दक्षिणीयः) कडङ्कर-दक्षिणाच्छ च । पा० ५ । १ । ६६ । दक्षिणा-छ । प्रतिष्ठार्हः (वासतेयः) पथ्यतिथि-वसतिस्वपतेर्दञ् । पा० ४ । ४ । १०४ । वसति-दञ् । निवासयोग्यः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

भाषार्थ—(सा) वह [विराट्] (उत् अक्रामत्) ऊपर चढ़ी, (सा) वह (सभायाम्) सभा [विद्वानों के समाज] में (नि अक्रामत्) नीचे उतरी ॥
भाषार्थ—विद्वान् लोग ही ईश्वर महिमा का विचार करते हैं ॥ ८ ॥

यन्त्यस्य सुभां सभ्यो भवति य एवं वेद ॥ ९ ॥

यन्ति । अस्य । सुभाम् । सभ्यः । भवति । ० ॥ ९ ॥

भाषार्थ—(अस्य) उसकी (सभाम्) सभा में (यन्ति) जाते हैं, वह (सभ्यः) सभ्य [सभा में] चतुर (भवति) होता है, (यः पवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ९ ॥

भाषार्थ—पुरुषार्थी, ईश्वर महिमा जानने वाला मनुष्य सभा में प्रतिष्ठा पाता है ॥ ९ ॥

सोदक्रामत् सा समितौ न्यक्रामत् ॥ १० ॥

०सा । सम्-इतौ । नि । ० ॥ १० ॥

भाषार्थ—(सा उत् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह (समितौ) संग्राम में (नि अक्रामत्) नीचे उतरी ॥ १० ॥

भाषार्थ—संग्राम में ईश्वर शक्ति का प्रादुर्भाव होता है ॥ १० ॥

यन्त्यस्य समितिं सामित्यो भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥

०अस्य । सम्-इतिम् । साम्-इत्यः । भवति । ० ॥ ११ ॥

भाषार्थ—[लोग] (अस्य) उस के (समितिम्) संग्राम में (यन्ति) जाते हैं, वह (सामित्यः) संग्राम योग्य [शूर] (भवति) होता है, (यः पवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ११ ॥

भाषार्थ—परमेश्वर का विश्वासी पुरुष संग्राम में विजय पाता है ॥ ११ ॥

८—(सभायाम्) विद्वानां समाजे । अन्यत् पूर्ववत् ॥

९—(सभ्यः) सभाया यः । पा० ४ । ४ । १०५ । सभा-यप्रत्ययः । सभायां साधुः । सभासद् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१०—(समितौ) संग्रामे-निघ० २ । १७ । अन्यत् पूर्ववत् ॥

११—(सामित्यः) परिपदो रयः । पा० ४ । ४ । १०१ । समिति-रयः, वाहुलकात् । संग्रामे साधुः । शूरः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

सोदक्रामत् सामन्त्राणे न्यक्रामत् ॥ १२ ॥

०सा । आ-मन्त्राणे । नि । अक्रामत् ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह (आमन्त्राणे) अभिनन्दन स्थान में (नि अक्रामत्) नीचे उतरी ॥ १२ ॥

भावार्थ—बड़े लोगों की प्रशंसा में ईश्वर शक्ति दिखाई देती है ॥ १२ ॥

यन्त्यस्यामन्त्राणमामन्त्रीणीयौ भवति य एवं वेद १३(२५)

यन्ति । अस्य । आ-मन्त्राणम् । आ-मन्त्रीणीयः । भवति । यः ०१३(२५)

भाषार्थ—[लोग] (अस्य) उसके (आमन्त्राणम्) अभिनन्दन में (यन्ति) जाते हैं, वह (आमन्त्रीणीयः) अभिनन्दन योग्य (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ १३ ॥

भावार्थ—ईश्वर दानी पुरुष उच्च पद पाकर संसार में अभिनन्दन योग्य होते हैं ॥ १३ ॥

सूक्तम् १० (पर्यायः २)

१—१० ॥ विराट् देवता ॥ १, ८, ६, सामन्यलुष्टप् ; २ आपी वृहती; ३ याजुषी गायत्री; ४, ५, १० साम्नी वृहती; ६ आर्ची वृहती; ७ साम्नी पङ्क्तिः ॥

ब्रह्मविद्योपदेशः—ब्रह्म विद्या का उपदेश ॥

सोदक्रामत् सान्तरिक्षे चतुर्धा विक्रान्तातिष्ठत् ॥ ११ ॥

०सा । अन्तरिक्षे । चतुः-धा । वि-क्रान्ता । अतिष्ठत् ॥ १ ॥

भाषार्थ—(सा) वह [विराट्] (उत् अक्रामत्) ऊपर चढ़ी, (सा) वह (अन्तरिक्षे) अन्तरिक्ष के बीच (चतुर्धा) चार प्रकार [चारों दिशाओं में] (विक्रान्ता) विक्रम [पराक्रम] करती हुई (अतिष्ठत्) ठहरी ॥ १ ॥

१२—(आमन्त्राणे) आङ् + मन्त्रि गुप्तपरिभाषणे-ल्युट् । सम्बोधने । अभिनन्दने । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१३—(आमन्त्रीणीयः) आमन्त्राण-ङ् । अभिनन्दनीयः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१—(सा) विराट् (अन्तरिक्षे) आकाशे (चतुर्धा) चतुष्प्रकारेण । चतसृषु दिक्षु (विक्रान्ता) विक्रामयुक्ता, पराक्रमिणी (अतिष्ठत्) स्थितवती ॥

भावार्थ—उस ईश्वर शक्ति के पुरुषार्थ से आकाश में लोक लोकान्तर उत्पन्न हुये हैं ॥ १ ॥

तां देवमनुष्या अभ्रुवन्तियमेव तद् वेद यदुभयं उपजी-
र्वमे मामुप ह्वयामहा इति ॥ २ ॥

ताम् । देव-मनुष्याः । अभ्रुवन् । इयम् । एव । तत् । वेद ।
यत् । उभये । उप-जीर्वेम् । इमाम् । उप । ह्वयामहे । इति ॥ २ ॥

भावार्थ—(ताम्) उस से (देवमनुष्याः) सब दिव्य लोक और मनुष्य (अभ्रुवन्) बोले, “ (इयम्) यह [विराट्] (एव) ही (तत्) वह [कर्म] (वेद) जानती है, (उभये) हम दोनों दल (यत् उपजीर्वेम्) जिसके सहारे जीर्वे, (इति) वस (इमाम्) इसे (उपह्वयामहे) हम पास से पुकारें” ॥ २ ॥

भावार्थ—सब सूर्य चन्द्र आदि लोक और मनुष्य आदि जीव ईश्वर शक्ति का व्याख्यान करते हैं ॥ २ ॥

तामुपाह्वयन्त ॥ ३ ॥ ताम् । उप । अह्वयन्त ॥ ३ ॥

भावार्थ—(ताम्) उसे (उप) पास से (अह्वयन्त) उन्होंने ने बुलाया ॥ ३ ॥

भावार्थ—सब प्राणी ईश्वर शक्ति का खोज करते हैं ॥ ३ ॥

ऊर्ज एहि स्वध एहि सूनृत एहीरावत्येहीति ॥ ४ ॥

ऊर्जे । आ । इहि । स्वधे । आ । इहि । सूनृते । आ । इहि ।
इरावति । आ । इहि । इति ॥ ४ ॥

भावार्थ—“ (ऊर्जे) हे बलवती ! (आ इहि) तू आ, (स्वधे) हे धन

२—(ताम्) विराजम् (देवमनुष्याः) सूर्यचन्द्रादिविव्यलोका मनुष्यादिप्राणिनश्च (अभ्रुवन्) अकथयन् (इयम्) विराट् (एव) (तत्) कर्म (वेद) जानाति (यत्) कर्म (उभये) उमादुदासो नित्यम् । पा० २ । ५ । ४४ ।
उभ—तयपस्थाने अयच् । द्विसमुदायिनो वयम् (उपजीर्वेम्) आश्रित्य प्राणान् धारयेम (इमाम्) (उप) उपेत्य (ह्वयामहे) आह्वयाम (इति) ॥

३—(ताम्) (उप) उपेत्य (अह्वयन्त) आह्वयन्तः ॥

४—(ऊर्जे) ऊर्ज—अर्श आद्यच्, टाप् । हे बलवति (इहि) आगच्छ

रखने वाली । (आ इहि) तू आ, (स्रुते) हे प्रिय सत्य वाली वाली । (आ इहि) तू आ, (इरावति) हे अन्नवाली । (आ इहि) तू आ, (इति) वस ॥१॥

भावार्थ—सब लोक लोकान्तर और प्राणी विराट् नाम ईश्वर शक्ति का आश्रय लेकर जीवन करते हैं ॥ ४ ॥

तस्या इन्द्रो वृत्स आसीद् गायत्र्यभिधान्यभ्रमूर्धः ॥५॥

तस्याः । इन्द्रः । वृत्सः । आसीत् । गायत्री । अभि-धानी ।

अभ्रम् । ऊर्धः ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(तस्याः) उस [विराट्] का (इन्द्रः) जीव (वृत्सः) उपदेष्टा, (गायत्री) गान योग्य वेद विद्या (अभिधानी) कथनशक्ति (अभ्रम्) मेघ (ऊर्धः) सेचन सामर्थ्य (आसीत्) हुआ ॥ ५ ॥

भावार्थ—उस ईश्वर शक्ति विराट् के आश्रय सब प्राणी हैं ॥ ५ ॥

बृहच्च रथन्तरं च द्वौ स्तनावास्ता यज्ञायज्ञियं च वा-
मदेव्यं च द्वौ ॥ ६ ॥

बृहत् । च । रथस्-तरम् । च । द्वौ । स्तनौ । आस्ताम् । यज्ञा-
यज्ञियम् । च । वासु-देव्यम् । च । द्वौ ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(बृहत्) बृहत् बड़ा [आकाश] (च च) और (रथन्तरम्)

(स्वधे) स्वं धनं दधातीति स्वधा, हे धनधारिके (स्रुते) अ० ३ । १२ । २ । स्रुत-अच् । सत्यप्रियवाग्युक्ते (इरावति) इरा, अन्नम्—निघ० २ । ७ । हे अन्नवति (इति) समाप्ती ॥

५—(तस्याः) विराजः (इन्द्रः) इन्द्रियमिन्द्रलिंगमिन्द्रहृष्ट० । पा० ५ । २ । ६३ । जीवः (वृत्सः) वद कथने-स । उपदेष्टा (आसीत्) (गायत्री) अ० ८ । ६ । १४ । गानयोग्या वेदवाणी (अभिधानी) कथनशक्तिः (अभ्रम्) मेघः (ऊर्धः) श्वेः संप्रसारणं च । उ० ४ । १६३ । वह प्रापणे—असुन्, यद्वा उन्दी क्लेदने—असुन्, ऊधादेशः । सेचनसामर्थ्यम् ॥

६—(बृहत्) प्रवृद्धमाकाशम् (च च) समुच्चये (रथन्तरम्) हनिकुपि-
नीरमिकाशिर्यः कथन् । उ० २ । २ । रमु कीडायाम्—कथन् + संज्ञायां भृतृवृजि० ।

रथन्तर [रमणीय पदार्थों से पार लगाने वाला, जगत्] (द्वौ) दो, (च) और (यज्ञायज्ञियम्) सब यज्ञों का हिनकारी [वेदज्ञान] (च) और (वाम-देव्यम्) वामदेव [मनोहर परमात्मा] से जताया गया [भूतपञ्चक] (द्वौ) दो (स्तनौ) स्तन [थन समान] (आस्ताम्) हुये ॥ ६ ॥

भावार्थ—जैसे गौ के चार थन होते हैं, वैसेही ईश्वर शक्तिसे आकाश, जगत्, वेद, और पञ्चभूत प्रकट हुये हैं ॥ ६ ॥

ओषधीरे व रथन्तरेण देवा अदुहन् व्यचो बृहता ॥७॥

ओषधीः । एव । रथन्तरेण । देवाः । अदुहन् । व्यचः । बृहता ॥ ७ ॥

अपो वामदेव्येन यज्ञं यज्ञायज्ञियेन ॥ ८ ॥

अपः । वाम-देव्येन । यज्ञम् । यज्ञायज्ञियेन ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(देवाः) गतिमान् लोकों में (एव) अवश्य (ओषधीः) अन्न आदि ओषधियों को (रथन्तरेण) रथन्तर [रमणीय पदार्थों से पार लगाने वाले जगत्] द्वारा, (व्यचः) विस्तार को (बृहता) बृहत् [बड़े आकाश] द्वारा, (अपः) प्रजाओं को (वामदेव्येन) वामदेव [मनोहर परमात्मा] से जताये गये [भूतपञ्चक] द्वारा और (यज्ञम्) यज्ञ [संयोग वियोग आदि]

पा० ३ । २ । ४६ । तू स्रवन्तरणयोः—जच्, मुम् च । रथै रमणीयपदार्थैस्तरति येन तद् जगत् (द्वौ) (स्तनौ) स्तन शब्दे—वञ् । कुचरूपौ (आस्ताम्) (यज्ञायज्ञियम्) वीप्सायां द्वित्वम् । अन्येषामपि दृश्यते । पा० ३ । ३ । १३७ । इति दीर्घः । यज्ञत्विग्भ्यां घञञौ । पा० ५ । १ । ७१ । यज्ञायज्ञ-घप्रत्यः । सर्वेभ्यो यज्ञेभ्यो हितं वेदज्ञानम् (वामदेव्यम्) अ० ४ । ३४ । १ । वामदेवेन प्रशस्यपरमात्मना विज्ञापितं भूतपञ्चकम् (च) (द्वौ) ॥

७, ८—(ओषधीः) अन्नादिपदार्थान् (एव) अवश्यम् (रथन्तरेण) म० १६ । जगद्द्वारा (देवाः) गतिशीला लोकाः (अदुहन्) अदुहन् । प्रपूरितचन्तः (व्यचः) निरु० ८ । १० । विस्तारम् (बृहता) म० ६ । प्रवृद्धेनाकाशेन (अपः) प्रजाः—इयानन्दभाष्ये, यजु० ६ । २७ । उत्पन्नान् पदार्थान् (वामदेव्येन) म० ६ । मनोहरेण परमात्मना विज्ञापितेन भूतपञ्चकेन (यज्ञम्) संयोगवियोग-

की (यज्ञायज्ञियेन) सब यज्ञों के हितकारी [वेदज्ञान] द्वारा (अदुहन्)
दुहा है ॥ ७, ८ ॥

भावार्थ—उसी विराट् ईश्वर शक्ति से सबलोक लोकान्तरों का जीवन
और स्थिति है ॥ ७, ८ ॥

ओषधीरे वास्मै रथन्तरं दुहे व्यचो बृहत् ॥ ९ ॥

ओषधीः । एव । अस्मै । रथम्-तरम् । दुहे । व्यचः ।
बृहत् ॥ ९ ॥

अपो वामदे व्यं यज्ञं यज्ञायज्ञियं य एवं वेद ॥ १० ॥ २६

अपः । वाम-दे-व्यम् । यज्ञम् । यज्ञायज्ञियम् । यः ॥ १० ॥ १० ॥ (२६)

भाषार्थ—(रथन्तरम्) रथन्तर [रमणीय पदार्थों से पार लगाने
वाला, जगत्] (एव) ही (व्यचः) विस्तृत (बृहत्) बृहत् [बड़े आकाश]
से (ओषधीः) अन्न आदि ओषधियों को, और (अपः) सब प्रजाओं और
(वामदेव्यम्) वामदेव [मनोहर परमात्मा] से जताये गये [पंचभूत] से
(यज्ञम्) पूजनीय व्यवहार और (यज्ञायज्ञियम्) सब यज्ञों के हितकारी
[वेदज्ञान] को (अस्मै) उस [पुरुष] के लिये (दुहे) दोहता है, (यः एवम्
वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ९, १० ॥

भावार्थ—ब्रह्मज्ञानी पुरुष को संसार के सब पदार्थ सुखदायक होते
हैं ॥ ९, १० ॥

सूक्तम् १० (पर्यायः ३) ॥

१-८ ॥ विराट् देवता ॥ १ आर्ची पङ्क्तिः, २ आपर्त्यनुष्टुप्, ३, ५, ७ प्राजा-
पत्या पङ्क्तिः, ४, ६, ८ प्राजापत्या त्रिष्टुप् छन्दः ॥

ब्रह्मविद्योपदेशः—ब्रह्म विद्या का उपदेश ॥

व्यवहारम् (यज्ञायज्ञियेन) म० ६ । सर्वयज्ञेभ्यो हितेन वेदज्ञानेन ॥

९, १०—(अस्मै) ब्रह्मज्ञानिने (दुहे) द्विकर्मकः । दुग्धे । प्रपूरयति (व्यचः)
विस्तृतम् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

सोदक्रामत् सा वनस्पतीनामच्छत् तां वनस्पतयोऽघ्नत्
सा संवत्सुरे समभवत् ॥ १ ॥

०सा । वनस्पतीन् । आ । अगच्छत् । ताम् । वनस्पतयः ।
अघ्नत् । सा । सम्-वत्सुरे । सम् । अभवत् ॥ १ ॥

भाषार्थ—(सा उत्तु अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह
(वनस्पतीन्) वनस्पतियों [वृक्ष आदि पदार्थों] में (आ अगच्छत्) आयी,
(ताम्) उसको (वनस्पतयः) वनस्पतियाँ (अघ्नत्) प्राप्त हुई, (सा) वह
(संवत्सुरे) संवत्सर [वर्ष काल] में (सम् अभवत्) संयुक्त हुई ॥ १ ॥

भाषार्थ—विराट्, ईश्वर शक्ति का प्रादुर्भाव वृक्ष आदि पदार्थों में है।
तस्माद् वनस्पतीनां संवत्सुरे वृक्षमपि रोहति वृश्च-
तेऽस्याप्रियो भ्रातृव्यो य एवं वेद ॥ २ ॥

तस्मात् । वनस्पतीनाम् । सम्-वत्सुरे । वृक्षम् । अपि । रो-
हति । वृश्चते । अस्य । अप्रियः । भ्रातृव्यः । यः । ० ॥ २ ॥

भाषार्थ—(तस्मात्) इसी लिये (संवत्सुरे) वर्ष भर में (वनस्पती-
नाम्) वनस्पतियों का (वृक्षम्) खण्डित अंश (अपि रोहति) भर जाता
है, (अस्य) उसका (अप्रियः) अप्रिय (भ्रातृव्यः) भ्रातृ भाव से रहित [शत्रु,
मनोदोष] (वृश्चते) कट जाता है, (यः पवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ २ ॥

भाषार्थ—ब्रह्म ज्ञानी पुरुष अन्न आदि पदार्थों की न्यूनता की पूर्णता
वर्ष भर में वृष्टि द्वारा देखकर आत्मिक दोषों के त्याग से ज्ञान की पूर्ति द्वारा
ईश्वर शक्ति का अनुभव करते हैं ॥ २ ॥

१—(वनस्पतीन्) वृक्षादिपदार्थान् (आ अगच्छत्) आगतवती (ताम्)
विराजम् (वनस्पतयः) (अघ्नत्) हन हिंसागत्योः । अघ्नन् । अगच्छन् (सा)
(संवत्सुरे) संवसन्ति ऋतवोऽत्र, सम्+वस-सरन् । द्वादशमासात्मके काले
(सम् अभवत्) समगच्छत् । अन्यद्गतम् ॥

२—(तस्मात्) कारणात् (वृक्षम्) ओ वृश्चू छेदने-क । खण्डित-
भागः (अपि रोहति) प्रपूर्यते (वृश्चते) वृश्च्यते । विद्यते (अस्य) ब्रह्मवादिनः ।
(अप्रियः) अहितः (भ्रातृव्ये) वनस्पते पा० ४ । १ । १४५ भ्रातृ-व्यन् । भ्रातृ-
भावरहितः । शत्रुः । मनोदोषः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

सोदक्रामत् सा पितृनामच्छत् तां पितरैः ऽभ्रत् साम्ना
सि समभवत् ॥ ३ ॥

०सा । पितृन् । आ । अगच्छत् । ताम् । पितरैः । अभ्रत् । सा ।

मासि । वस् । ० ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह
(पितृन्) ऋतुओं में (आ अगच्छत्) आई, (ताम्) उसको (पितरः) ऋतुयें
(अभ्रत्) प्राप्त हुये, (सा) वह (मासि) महीने में [वा चन्द्रमा में] (सम्
अभवत्) संयुक्त हुई ॥ ३ ॥

भावार्थ—ईश्वर शक्ति की महिमा ऋतु आदि कालों में प्रकट है ॥ ३ ॥

तस्मात् पितृभ्यो मास्युपमास्यं ददति प्र पितृयाणं
पन्थां जानाति य एवं वेद ॥ ४ ॥

तस्मात् । पितृ-भ्यः । मासि । उप-मास्यम् । ददति । प्र ।

पितृ-यानम् । पन्थाम् । जानाति । यः । ० ॥ ४ ॥

भाषार्थ—(तस्मात्) इसी कारण (पितृभ्यः) ऋतुओं को [वा
ऋतुओं से] (मासि) महीने महीने (उपमास्यम्) चन्द्रमा में रहने वाले अमृत
को वे [ईश्वर नियम] (ददति) देते हैं, वह (पितृयाणम्) ऋतुओं के चलने
योग्य (पन्थाम्) मार्ग को (प्र जानाति) जान लेता है (यः एवम् वेद) जो ऐसा
जानता है ॥ ४ ॥

भावार्थ—ऋतुओं के गुणों को जानकर मनुष्य ऋतुओं की सूक्ष्म अवस्था
जान लेता है ॥ ४ ॥

३—(पितृन्) ऋतून्-दयानन्दभाष्ये, यजु० = । ६० । (पितरः)
ऋतवः (मासि) मासे मासे । चन्द्रमसि । अन्यत् पूर्ववत् ॥

४—(पितृभ्यः) ऋतूनामर्थम् । ऋतूनां सकाशात् (मासि) मासे
(उपमास्यम्) मासि चन्द्रमसि प्रभवममृतम् (ददति) प्रयच्छन्ति, ईश्वर-
नियमा इति शेषः (प्र) प्रकर्षेण (पितृयाणम्) ऋतुभिर्गमनीयम् (पन्थाम्)
मार्गम् । अन्यत् सुगमम् ॥

सोदक्रामत् सा देवानागच्छत् तां देवा अघ्नत सार्ध-
मासे समभवत् ॥ ५ ॥

०सा । देवान् । आ । अगच्छत् । ताम् । देवाः । अघ्नत ।
सा । अर्ध-मासे । सम् । ० ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा)
वह (देवान्) सूर्य की किरणों में (आ अगच्छत्) आयी, (ताम्) उसको
(देवाः) किरणें (अघ्नत) प्राप्त हुये, (सा) वह (अर्धमासे) आधे महीने
[पञ्चगड़े] में (सम् अभवत्) संयुक्त हुयी ॥ ५ ॥

भावार्थ—ईश्वर शक्ति किरणों द्वारा अर्ध मास आदि समय उत्पन्न
करती है ॥ ५ ॥

तस्माद् देवेभ्योऽर्धमासे वर्षत् कुर्वन्ति प्र देवयानं
पन्थां जानाति य एवं वेद ॥ ६ ॥

तस्मात् । देवेभ्यः । अर्ध-मासे । वर्षत् । कुर्वन्ति । प्र । दे-
वयानम् । पन्थाम् । जानाति । यः । ० ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(तस्मात्) इस लिये (देवेभ्यः) किरणों को [वा किरणों
से] (अर्धमासे) आधे महीने में (वर्षत्) रस पहुँचाना वे [ईश्वर नियम]
(कुर्वन्ति) करने हैं, वह (देवयानम्) किरणों के जाने योग्य (पन्थाम्) मार्ग
को (प्र जानाति) जान लेता है (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ६ ॥

भावार्थ—ब्रह्मज्ञानी पुरुष किरणों और अर्धमास आदि के सम्बन्ध को
यथायत् जान लेता है ॥ ४ ॥

५—(देवान्) देवों दानाद्धा दीपनाद् वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति
वा-निरु० ७ । १५ । देवाः रश्मयः, इति दुर्गाचार्यनिरुक्तटीकायाम्-१२ । ३६ ।
आदित्यरश्मीन् (अर्धमासे) मासपक्षकाले । अन्यत् पूर्ववत् ॥

६—(देवेभ्यः) किरणानामर्थं किरणानां सकाशाद्वा (वर्षत्) अ० १ ।
११ । १ । वह प्रापणे-उपट्टि । रसप्रापणम् (कुर्वन्ति) निष्पादयन्ति (देवयानम्)
किरणैर्गन्तव्यम् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

सोदकामत् सा मनुष्याः नागच्छत् तां मनुष्या अघ्नत्
सा सद्यः समभवत् ॥ ७ ॥

०सा । मनुष्यान् । आ । अगच्छत् । ताम् । मनुष्याः । अ-
घ्नत् । सा । सद्यः । सम् । अभवत् ॥ ७ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अकामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा)
वह (मनुष्यान्) मननशील मनुष्यों में (आ अगच्छत्) आयी, (ताम्) उसको
(मनुष्याः) मनुष्य (अघ्नत्) प्राप्त हुये, (सा) वह (सद्यः) तुरन्त ही (सम्
अभवत्) [उनमें] संयुक्त हुयी ॥ ७ ॥

भावार्थ—मननशील पुरुष ईश्वर शक्ति का अनुभव तुरन्त कर लेते हैं ॥७॥

तस्मान्मनुष्येभ्य उभयद्यु रूपं हरन्त्युपास्य गृहे हरन्ति
य एवं वेद ॥ ८ ॥ (२७)

तस्मात् । मनुष्येभ्यः । उभय-द्युः । उप । हरन्ति । उप । अस्य ।
गृहे । हरन्ति । यः । ० ॥ ८ ॥ (२७)

भाषार्थ—(तस्मात्) इसी लिये (मनुष्येभ्यः) मनुष्यों को (उभयद्युः)
दोनों दिन [प्रति दिन] वे [ईश्वर नियम] (उप हरन्ति) उपहार देते हैं,
(अस्य) उसके (गृहे) घर में वे [ईश्वर नियम] (उप हरन्ति) उपहार
देते हैं, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ८ ॥

भावार्थ—ईश्वर का विचार करने वाले पुरुष सब कुटुम्बियों सहित
उत्तम पदार्थों से आनन्द भोगते हैं ॥ ८ ॥

७—(मनुष्यान्) मननशीलान् मनुष्यान् (सद्यः) अ० २ । १ । ४ । तत्त-
णम् । अन्यत् सुगमम् ॥

८—(उभयद्युः) अ० ७ । ११६ । २ । उभयदिनयोः । प्रतिदिनमित्यर्थः ।
(उप हरन्ति) उपहारेण ददति श्रेष्ठपदार्थान् (गृहे) गेहे । अन्यत् पूर्ववत् ॥

सूक्तम् १० (पर्यायः ४) ॥

१—१६ ॥ विराड् देवता ॥ १, ४, ५, ८, ६ साम्नी जगती; २, ६, १०, १५ साम्नी बृहती; ३ याजुषी जगती, ७, ११, १४ साम्युष्णिक्, १२ आर्ची त्रिष्टुप्; १३ प्राजापत्या त्रिष्टुप्; १६ आर्षी जगती ॥

ब्रह्मविद्योपदेशः—ब्रह्म विद्या का उपदेश ॥

सोदकामत् सासुरानामच्छत् तामसुरा उपाह्वयन्त
मायु एहीति ॥ १ ॥

०सा । असुरान् । आ । अगच्छत् । ताम् । असुराः । उप ।
अह्वयन्त । माये । आ । इहि । इति ॥ १ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अकामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा)
वह (असुरान्) असुरों [बुद्धिमानों] में (आ अगच्छत्) आयी, (ताम्)
उसको (असुराः) असुरों [बुद्धिमानों] ने (उप अह्वयन्त) पास बुलाया,
“(माये) हे बुद्धि ! (आ इहि) तू आ, (इति) वस” ॥

भावार्थ—सय बुद्धिमान् लोग विराट्, ईश्वरशक्ति का विचार करते
रहते हैं ॥ १ ॥

माया=प्रमा निघ० ३ । ६ । असुर=प्रज्ञावान् वा प्राणवान्—निरु० १० । ३४ ॥
तस्या विरोचनः प्राहादिर्वत्स आसीदयस्पात्रं पात्रम् ॥ २ ॥
तस्याः । वि-रोचनः । प्राहादिः । युत्सः । आसीत् । अयः-
पात्रम् । पात्रम् ॥ २ ॥

भाषार्थ—(प्राहादिः) प्रहाद [बड़े आनन्द वाले परमेश्वर] करके
यनाया गया (विरोचनः) विरोचन [विविध चमकने वाला संसार] (तस्याः)

१—(सा) पूर्वोक्ता विराट् (असुरान्) असुरत्वं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्त्वं वा-
निरु० १० । ३४ । प्रज्ञावानः पुरुषान् (असुराः) प्रज्ञावन्तः (उप) समीपे (अह्वयन्त)
आह्वयन्तः (माये) प्रज्ञे-निघ० ३ । ६ । (आ इहि) आगच्छ । अन्यत् पूर्ववत् ॥

२—(तस्याः) विराजः (विरोचनः) बहुलमन्यत्रापि । उ० २ । ७८ ।
चिरदीर्घा प्रीती च-युच् । विविधं दीप्यमानः । सूर्यः । अग्निः । चन्द्रः । संसारः

उस [विराट्] का (वत्सः) निवास और (अयस्पात्रम्) सुवर्ण का पात्र [तेजवाले लोकों का आधार हिरण्यगर्भ, परब्रह्म] (पात्रम्) रक्षा साधन (आसीत्) था ॥ २ ॥

भावार्थ—विश्वानी पुरुष परमेश्वर की शक्ति को विविध प्रकार संसार में देखते हैं ॥ २ ॥

तां द्विमूर्धात्वर्योऽधोक् तां मायामेवाधोक् ॥ ३ ॥

ताम् । द्वि-सू'र्धा । अ'त्वर्यः । अधोक् । ताम् । मायाम् ।

एव । अधोक् ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(ताम्) उस [विराट्] को (अत्वर्यः) गति में चतुर (द्विमूर्धा) दो बन्धन वाले [संचित और क्रियमाण कर्म वाले जीव] ने (अधोक्) दुहा है, (ताम्) उस (मायाम्) माया [बुद्धि] को (एव) ही (अधोक्) दुहा है ॥ ३ ॥

भावार्थ—संचित अर्थात् पूर्वजन्म के फल और आचार्य आदि से संगृहीत शिष्टारूप फल और दूसरे क्रियमाण कर्म जो पूर्व संस्कार के अनुसार किये जाते हैं, इन दोनों प्रकार के कर्मों द्वारा मनुष्य परमेश्वर की शक्ति के अभ्यास से आनन्द पाता है ॥ ३ ॥

(प्राहादिः) हादी सुखे शब्दे च-अच्, । लस्य रः । अत इन् । पा० ४ । १ । ६५ । प्रहाद-इन् । तेन निर्वृत्तम् । पा० ४ । २ । ६८ । प्रहादेन प्राहादकेन परमात्मना निर्वृत्तः साधितः (वत्सः) वत्स निवासे-सप्रत्ययः । निवासः (आसीत्) (अयस्पात्रम्) अयो हिरण्यम्-निघ० । १ । २ । सुवर्णपात्रम् । हिरण्यानां तेज-सामाधारः । हिरण्यगर्भः । परब्रह्म (पात्रम्) सर्वधातुभ्यः प्रृन् । उ० ४ । १५६ । पा रक्षणे—प्रृन् । रक्षासाधनम् ॥

३—(ताम्) विराजम् (द्विमूर्धा) श्वन्नुत्तन्पूयन्सीहन्क्लेदन्स्नेहन् मूर्धन्० । उ० । १ । १५६ । मूर्ध्नी बन्धने—कनिन् । उकारस्य दीर्घः, वकारस्य धः । संचितक्रियमाणकर्मभ्यां द्विबन्धनो जीवः (अत्वर्यः) भृमृशीङ्० । उ० १ । ७ । ऋत गतौ जुगुप्सायां कृपायां च-उप्रत्ययः । तत्र साधुः । पा० ४ । ४ । ६८ । अर्त्तु-यत् । अतृत्व्यवास्तव्य० । पा । ६ । ४ । १७५ । उकारस्य यण निपानात् । गतौ साधुः (अधोक्) दुह प्रपूरणे—जङ् । दुग्धवान् (ताम्) (मायाम्) बुद्धिम् । विरा-जम् (एव) ॥

तां मायामसुरा उप जीवन्त्युपजीवनीयै भवति य एवं वेद ॥ ४ ॥

ताम् । मायाम् । असुराः । उप । जीवन्ति । उप-जीवनीयः । भवति । यः । ॥ ४ ॥

भाषार्थ—(असुराः) असुर [बुद्धिमान्] (ताम्) उस (मायाम्) माया [बुद्धि] कां (उप जीवन्ति) आश्रय लेकर जीते हैं, (उपजीवनीयः) वह [दूसरों का] आश्रय (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है । ४

भावार्थ—बुद्धिमान् पुरुष ईश्वर शक्ति को साक्षात् करके अपनी और दूसरों की उन्नति करते हैं ॥ ४ ॥

सोढक्रामत् सा पितृनागच्छत् तां पितर उपह्वयन्त स्वध एहीति ॥ ५ ॥

०सा पितृन् । आ । अगच्छत् । ताम् । पितरः । उप । अह्वयन्त । स्वधे । आ । इहि । ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(सा उत्क्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह (पितृन्) पालन करने वाले [सूर्य आदि लोकों] में (आ अगच्छत्) आयी, (ताम्) उसको (पितरः) पालने वाले [लोकों] ने (उप अह्वयन्त) पास बुलाया, “(स्वधे) हे आत्मधारण शक्ति ! (आ इहि) तू आ, (इति) वस” ॥ ५ ॥

भावार्थ—सब सूर्य आदि लोक ईश्वर शक्ति से धारण आकर्षण द्वारा पुष्ट होकर स्थित हैं ॥ ५ ॥

तस्या युमो राजा वृत्स आसीद् रजतपात्रं पात्रम् । ६ ।

४—(ताम्) (मायाम्) बुद्धिम् (असुराः) म० १ । बुद्धिमन्तः (उप जीवन्ति) आश्रित्य प्राणान् धारयन्ति (उपजीवनीयः) उप + जीवप्राणधारणे-

अनीयम् । उपजीव्यः । आश्रयः । अन्येषां जीवनोपायः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

५—(पितृन्) पालकान् सूर्यादिलोकान् (पितरः) पालका लोकाः (स्वधे) अ० २ । २६ । ७ । हे आत्मधारण शक्ति । अ. य । पूर्ववत् ॥

तस्याः । यमः । राजा । वत्सः । आसीत् । रजत-पात्रम् ।
पात्रम् ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(यमः) नियमवान् (राजा) राजा [यद् प्राणी] (तस्याः)
उस [विराट्] का (वत्सः) उपदेष्टा, और (रजतपात्रम्) प्रीति वा ज्ञान वा
पूजा का आधार [ब्रह्म] (पात्रम्) रक्षासाधन (आसीत्) था ॥ ६ ॥

भावार्थ—न्यायी धार्मिक पुरुष सूर्यआदि लोकों में ईश्वरशक्ति देखकर
परब्रह्म में अनुराग करते हैं ॥ ६ ॥

तामन्तको मार्य्वोऽधोक् तां स्वधामेवाधोक् ॥ ७ ॥

ताम् । अन्तकः । मार्य्वः । अधोक् । ताम् । स्वधाम् । एव
अधोक् ॥ ७ ॥

भाषार्थ—(ताम्) उस [विराट्] को (अन्तकः) मनोहर करने वाले
(मार्य्वः) मृत्यु के स्वभाव जानने वाले [जीव] ने (अधोक्) दुहा है, (ताम्)
उससे (स्वधाम्) आत्मधारण शक्ति को (एव) भी (अधोक्) दुहा है ॥ ७ ॥

भावार्थ—मृत्यु के तत्त्ववेत्ता पुरुष ईश्वर महिमा से अमृत [पुण्यार्थ]
प्राप्त करके अमर होते हैं ॥ ७ ॥

तां स्वधां पितर उप जीवन्त्युपजीवनीयै भवति य एवं
वेद ॥ ८ ॥

६—(यमः) नियमवान् प्राणी (राजा) पेश्वर्यवान् (वत्सः) वद व्यक्ता-
यां वाचि-स । उपदेष्टा (रजतपात्रम्) पृथिरञ्जिभ्यां कित् । उ० ३ । १११ । रज
रागे-अतच् । अथवा रजति गतिकर्मा—निघ० २ । १४. रजयति रजयति
अर्चतिकर्मा—निघ० ३ । १४ । पूर्ववत्—अतच् । प्रीतिपात्रम् । ज्ञानाधारः । पूजा-
धारः परमेश्वरः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

७—(अन्तकः) अ० ८ । १ । १ । मनोहरकरो जीवः (मार्य्वः) तदधीते
तद्वेद । पा० ४ । २ ५६ । मृत्युस्वभाववेत्ता (ताम्) तस्याः सकाशात् इत्यर्थः
(स्वधाम्) आत्मधारणशक्तिम् (अधोक्) द्विकर्मकः । दुग्धवान् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

सू० १० (४) [४४३] अष्टमं काण्डम् ॥ ८ ॥ (१८७१)

ताम् । स्वधाम् । पितरः । उप । जीवन्ति । उप-जीव-
नीयः । ० ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(पितरः) पालने वाले [सूर्य आदि लोक] (ताम्) उस
(स्वधाम्) आत्मधारण शक्ति [विराट्] का (उप जीवन्ति) आश्रय लेकर
जीते, हैं (उपजीवनीयः) वह [दूसरों का] आश्रय (भवति) होता है, (यः
एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ८ ॥

भावार्थ—ब्रह्मज्ञानी पुरुष सूर्य आदि लोकों में ईश्वर शक्ति देखकर उस
के आश्रित रह कर सब की उन्नति करते हैं ॥ ८ ॥

सोदक्रामत् सा मनुष्याः३ नागच्छत् तां मनुष्याः३ उ-
पाह्वयन्तेरावत्येहीति ॥ ९ ॥

०सा । मनुष्यान् । आ । अगच्छत् । ताम् । मनुष्याः । उप
आह्वयन्तु । इरावति । आ । इहि । ०॥ ९ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह
(मनुष्यान्) मनुष्यों में (आ अगच्छत्) आयी, (ताम्) उसको (मनुष्याः)
मनुष्यों ने (उप आह्वयन्त) पास बुलाया, “(इरावति) हे अनवती ! (आ इहि)
तु आ, (इति) यत्न ” ॥ ९ ॥

भावार्थ—मननशील पुरुष ईश्वर शक्ति विराट् का विचार बड़े प्रेम से
करने हैं ॥ ९ ॥

तस्या मनुर्वैवस्वतो वत्स आसीत् पृथिवी पात्रम् । १० ।
तस्याः मनुः । वैवस्वतः । वत्सः । आसीत् । पृथिवी । पात्रम् । १० ।

भाषार्थ—(वैवस्वतः) मनुष्यों का [स्वभाव] जानने वाला (मनुः)

८—(स्वधाम्) आत्मधारणशक्तिम् (पितरः) पालका सूर्यादिलोकाः ।
अन्यत् पूर्ववत् ॥

९—(मनुष्यान्) मननशीलान् (इरावति) इण्गतौ-रन् । इरा=अन्नम्-
निघ० २ । ७ । हे अनवति । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१०—(मनुः) मनुर्मननात्-निय० १२ । ३३ । मननशीलः पुरुषः (वैव-

मननशील मनुष्य (तस्याः) उसका (वत्सः) उपदेष्टा और (पृथिवी) विस्तार करने वाला [परमेश्वर] (पात्रम्) रक्षा साधन (आसीत्) था ॥१०॥

भाषार्थ—विचारवान् पुरुष परमेश्वर की महिमा जान कर उसका उपदेश करते हैं ॥ १० ॥

तां पृथीं वै न्येऽधोक् तां कृषिं च सस्यं चाधोक् ॥११॥

ताम् । पृथी । वैन्यः । अधोक् । ताम् । कृषिम् । च । सस्यम् ।

च । अधोक् ॥ ११ ॥

भाषार्थ—(ताम्) उसको (वैन्यः) बुद्धिमानों के पास रहने वाले (पृथी) विस्तारवान् पुरुष ने (अधोक्) डुहा है और (ताम्) उससे (कृषिम्) खेती (च च) और (सस्यम्) धान्य को (अधोक्) डुहा है ॥ ११ ॥

भाषार्थ—विद्वान् लोग विद्वान् आचार्यों से शिक्षा पाकर परमेश्वर की शक्ति द्वारा अनेक लाभ उठाते हैं ॥ ११ ॥

ते कृषिं च सस्यं च मनुष्या उ३ उप जीवन्ति कृष्टराधिरुपजीवनीयौ भवन्ति य एवं वेद ॥ १२ ॥

ते । कृषिम् । च । सस्यम् । च । मनुष्याः । उप । जीवन्ति । कृष्टराधिः । उपजीवनीयः । ० ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(मनुष्याः) मनुष्य (ते) उन दोनों (कृषिम्) खेती (च

स्वतः) विवस्वन्तो मनुष्याः—निघ० २ । ३ । तदधीते तद्वेद । पा० ४ । २ । ५६ । मनुष्यस्वभाववेत्ता (वत्सः) म० ६ । उपदेष्टा (पृथिवी) अ० १ । २ । १ । प्रथम विस्तारे—पिवन् , डीप् । सर्वजगद्विस्तारकः परमेश्वरः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

११—(पृथी) प्रथम विस्तारे । घञर्थे कविधानं सम्प्रसारणं च । मत्वर्थे—इति । विस्तारवान् (वैन्यः) अ० २ । १ । १ । वेनो मेधावी—निघ० २ । १५ । अदूरभवश्च । पा० ४ । २ । ७० । इति एष । मेधाविनां समीपस्थः (कृषिम्) अ० ३ । १२ । ४ । भूमिकर्षणम् (सस्यम्) अ० ७ । ११ । १ । धान्यम् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१२—(कृष्टराधिः) रूप विलेखने—क । सर्वधातुभ्य—इन् । उ० ४ । ११८ ।

च.) और (सस्यम्) धान्य का (उप जीवन्ति) सहारा लेकर जीते हैं, (कृष्ट-
राधिः) वह खेती में सिद्धि वाला (उपजीवनीयः) [दूसरों का] आश्रय
(भवति) होता है (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ १२ ॥

भावार्थ—पुरुषार्थी क्षात्री पुरुष उत्तम कर्म से उत्तम फल पाकर कि-
सानों के समान उपकारी होते हैं ॥ १२ ॥

सोदक्रामत् सा सप्तऋषीनागच्छत् तां सप्तऋषयः
उपाह्वयन्तु ब्रह्मण्वत्येहीति ॥ १३ ॥

०सा । सुप्त-ऋषीन् । आ । अगच्छत् । ताम् । सुप्त-ऋषयः ।
उप । अह्वयन्तु । ब्रह्मण्व-ति । आ । इहि । ० ॥ १३ ॥

भाषार्थ—(सा उक् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह
(सप्तऋषीन्) सात ऋषियों में [व्यापन शील वा दर्शन शील अर्थात् त्वचा,
नेत्र, कान, जिह्वा, नाक, मन और बुद्धि में-अ० ४ । ११ । ६] (आ अगच्छत्)
आयी, (ताम्) उस को (सप्तऋषयः) सात ऋषियों [त्वचा आदि] ने (उप
अह्वयन्तु) पास बुलाया, “ (ब्रह्मण्वति) हे वेदवती ! (आ इहि) तू आ,
(इति) वस ” ॥ १३ ॥

भावार्थ—मनुष्य इन्द्रियों द्वारा ईश्वर शक्ति का अनुभव करके ब्रह्म-
विद्या प्राप्त करते हैं ॥ १३ ॥

तस्याः सोमो राजा वृत्स आसीच्छन्दः पात्रम् ॥ १४ ॥
तस्याः । सोमः । राजा । वृत्सः । आसीत् । छन्दः । पात्रम् ॥ १४ ॥

भाषार्थ—(राजा) राजा (सोमः) सुख उत्पन्न करने द्वारा [जीवा-

राध संसिद्धी-इन् । भूमिकर्षणसाधकः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१३—(सप्तऋषीन्) अ० ४ । ११ । ६ । सप्त ऋषयः पडिन्द्रियाणि विद्या
सप्तमी-निरु० १२ । ३७ । त्वक्चक्षुःश्रवणरसनाघ्राणमनोबुद्धीः (सप्तऋषयः)
पूर्वोक्ताः त्वक्चक्षुरादयः (ब्रह्मण्वति) अ० ६ । १०८ । २ । हे वेदवती । अन्यत्
पूर्ववत् ॥

१४—(सोमः) सोमः सूर्यः प्रसवनात् ; सोम आत्माप्येतस्मादेव-निरु०

त्मा] (तस्याः) उस [विराट्] का (वत्सः) उपदेष्टा और (छन्दः) स्वतन्त्रता [रूप ब्रह्म] (पात्रम्) रक्षा साधन (आसीन्) था ॥ १४ ॥

भाष्यार्थ—यह जीवात्मा परमेश्वर की स्वतन्त्रता में अनन्त शक्ति साक्षात् करके अनन्द पाता है ॥ १४ ॥

तां बृहस्पतिराहिरसौऽधोक् तां ब्रह्मं च तपश्चाधोक् ५१
ताम् । बृहस्पतिः । आहिरसः । अधोक् । ताम् । ब्रह्मं ।
च । तपः । च । अधोक् ॥ १५ ॥

भाष्यार्थ—(आहिरसः) महाशानी परमेश्वर के जानने वाले (बृहस्पतिः) बड़े बड़े गुणों के रक्षक पुण्य ने (ताम्) उस [विराट्] को (अधोक्) दुहा है, (ताम्) उसी से (ब्रह्म) वेद (च च) और (तपः) तप [ब्रह्मचर्य आदि व्रत वा पेश्वर्य] को (अधोक्) दुहा है ॥ १५ ॥

भाष्यार्थ—ब्रह्मशानी पुण्य ईश्वर शक्ति से वेद और सामर्थ्य प्राप्त करते हैं ॥ १५ ॥

तद् ब्रह्मं च तपश्च सप्तऋषय उप जीवन्ति ब्रह्मवर्च-
स्युपजीवनीयौ भवति य एवं वेद ॥ १६ ॥ (२८)
तत् । ब्रह्मं । च । तपः । च । सप्त-ऋषयः । उप । जीवन्ति ।
ब्रह्म-वर्चसी । उप-जीवनीयः । ० ॥ १६ ॥ (२८)

भाष्यार्थ—(सप्तऋषयः) सात ऋषि [त्वन्ना आदि—म० ४] (तत्) उस (ब्रह्म) वेद (च च) और (तपः) तप [ब्रह्मचर्य आदि व्रत वा

१४ । १२ । सुन्नोत्पादको जीवात्मा (राजा) पेश्वर्यवान् (छन्दः) स्वातन्त्र्यम् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१५—(बृहस्पतिः) अ० १ । २ । २ । बृहतां गुणानां रक्षकः (आहिरसः) अ० ५ । १६ । २ । तदधीते तद्वेद । पा० ४ । २ । ५६ । अहिरस्-अण् । आहिरसः सर्वज्ञस्य परमेश्वरस्य वेत्ता (ब्रह्म) वेदम् (तपः) ब्रह्मचर्यादिव्रतम् । पेश्वर्यम् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१६ - (ब्रह्मवर्चसी) ब्रह्महस्तिभ्यां वर्चसः । पा० ५ । ४ । ७८ । अच्

ऐश्वर्य] का (उप जीवन्ति) सहारा लेकर जीते हैं, (ब्रह्मवर्चसी) वेद विद्या से प्रकाशवाला (उपजीवनीयः) [दूसरों का] आश्रय (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ १६ ॥

भावार्थ—जितेन्द्रिय पुरुष वेदविद्या और तपश्चरण से तेजस्वी होकर आनन्द भोगते हैं ॥ १६ ॥

सूक्तम् १० (पर्यायः ५) ॥

१—१६ ॥ विराट् देवता ॥ १, ६ आच्युष्णिक्, २, ३ साम्युष्णिक्, ४, १३, १६ प्राजापत्या पङ्क्तिः, ५, ८ आर्ची त्रिष्टुप्, ७, १०, १४ प्राजापत्या बृहती, ६ आर्ची पङ्क्तिः, ११ आर्ची गायत्री १२ आर्ची जगती, १५ साम्युष्टुप् ॥

ब्राह्मविद्यापदेशः—ब्राह्म विद्या का उपदेश ॥

सोदक्रामन् सा देवानागच्छत् तां देवा उपाह्वयन्तेतार्जु-
एहीति ॥ १ ॥

०४॥ देवान् । आ । अगच्छत् । ताम् । देवाः । उप ।
अह्वयन्त । ऊर्जे । आ । इहि । ० ॥ १ ॥

भाषार्थ—(सा उन् अक्रामन्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा)
घात (देवान्) विजय चाहने वाले पुरुषों में (आगच्छत्) आयी, (ताम्) उसको
(देवाः) विजय चाहने वालों ने (उप अह्वयन्त) पास बुलाया, “ (ऊर्जे) हे
यलवनी ! (आ इहि) नू आ, (इति) यस ” ॥ १ ॥

भावार्थ—जितेन्द्रिय विजयी पुरुष ईश्वर महिमा में आनन्द पाते हैं ॥१॥

तस्या इन्द्रो वृत्स आसीच्चसुसः पात्रम् ॥ २ ॥

तस्याः । इन्द्रः । वृत्सः । आसीत् । चसुसः । पात्रम् ॥ २ ॥

भाषार्थ—(इन्द्रः) ऐश्वर्यवान् जीव (तस्याः) उस [विराट्] का
(वृत्सः) उपदेष्टा, और (चमसः) अन्न का आधार [ब्रह्म] (पात्रम्)
रक्षा साधन (आसीत्) था ॥ २ ॥

समाप्तान्तः, नत इति । वेदविद्याप्रदीप्तः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१—(देवान्) विजिगीषून् (देवाः) विजिगीषवः (ऊर्जे) पर्यायः २
म० ५ । हे यलवनि । शिष्टं पूर्ववत् ॥

२—(चमसः) अ० ६ । ४७ । ३ । अन्नाधारः परमेश्वरः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

भाषार्थ—ऐश्वर्यवान् पुरुष परमेश्वर शक्ति का सदा उपदेश करते हैं॥२

तां देवः सविताधोक् तामुर्जामिवाधोक् ॥ ३ ॥

ताम् । देवः । सविता । अधोक् । ताम् । ऊर्जाम् । एव ।
अधोक् ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(ताम्) उस [विराट्] को (देवः) शानी (सविता) सर्व
प्रेरक पुरुष ने (अधोक्) दुहा है, (ताम् ऊर्जाम्) उस बलवती को (एव)
अवश्य (अधोक्) दुहा है ॥

भाषार्थ—शानी पुरुषार्थी पुरुष ईश्वर शक्ति से उपकार लेते हैं ॥ ३ ॥

तामुर्जां देवा उप जीवन्त्युपजीवनीयौ भवति य एवं
वेद ॥ ४ ॥

ताम् । ऊर्जाम् । देवाः । उप । जीवन्ति । उप । जीवनीयः ॥ ४ ॥

भाषार्थ—(देवाः) विजय चाहने वाले पुण्य (ताम् ऊर्जाम्) उस बल-
वती का (उप जीवन्ति) सहारा लेकर जीते हैं, (उपजीवनीयः) वह [दूसरों
का] आश्रय (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ४ ॥

भाषार्थ—ईश्वर महिमा से मनुष्य विजय पाते हैं, ऐसा जानने वाला
पुरुष सदा उपकारी होता है ॥ ४ ॥

सोदक्रामत् सा गन्धर्वाप्सरसु आगच्छत् तां गन्धर्व-
प्सरसु उपाह्वयन्त पुण्यगन्ध एहीति ॥ ५ ॥

०सा । गन्धर्व-अप्सरसः । आ । अगच्छत् । ताम् । गन्धर्व-
अप्सरसः । उप । अह्वयन्त । पुण्य-गन्धे । आ । इहि ॥ ५ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा)

३—(देवः) गतिमान् । शानवान् (सविता) सर्वप्रेरकः पुरुषः (ऊर्जाम्)
बलवतीम् (एव) अवश्यम् । अन्यद् गतम् ॥

४—(उपजीवनीयः) अन्येपामाश्रयणीयः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

५—(सोदक्रामत्) आ० ८ । ८ । १५ । गा इन्द्रियोणि धरन्ति ये ते

वह (गन्धर्वाप्सरसः) गन्धर्व और अप्सरों में [इन्द्रिय रखने वालों और प्राणों द्वारा चलने वाले जीवों में] (आ अगच्छन्) आयी, (ताम्) उसको (गन्धर्वाप्सरसः) इन्द्रिय रखने वालों और प्राणों द्वारा चलने वाले जीवों ने (उप अह्वयन्त) पास बुलाया, “ (पुण्यगन्धे) हे पवित्र ज्ञानवाली (आ इहि) तू आ, (इति) वसे ” ॥ ५ ॥

भावार्थ—सब प्राणी ईश्वर शक्ति के आधार रहते हैं ॥ ५ ॥

तस्याश्चित्ररथः सौर्यवर्चसो वृत्स आसीत् पुष्करपर्णं पात्रम् ॥ ६ ॥

तस्याः । चित्र-रथः । सौर्य-वर्चसः । वृत्सः । आसीत् । पुष्कर-पर्णम् । पात्रम् ॥ ६ ॥

भाषार्थ—(सौर्यवर्चसः) सूर्य का प्रकाश जानने वाला (चित्ररथः) विचित्र रमणीय गुणों वाला [जीव] (तस्याः) उसका (वृत्सः) उपदेष्टा और (पुष्करपर्णम्) पुष्टि का पूर्ण करने वाला ब्रह्म (पात्रम्) रक्षा साधन (आसीत्) था ॥ ६ ॥

भावार्थ—सूर्य आदि लोकों की विद्या जानने वाला पुरुष परमेश्वर शक्ति का व्याख्यान करता है ॥ ६ ॥

तां वसु'रुचिः सौर्यवर्चसोऽधोक् तां पुण्यमेव गन्धर्म-धोक् ॥ ७ ॥

ताम् । वसु'-रुचिः । सौर्य'-वर्चसः । अधोक् । ताम् । पुण्यम् । एव । गन्धर्म-धोक् ॥ ७ ॥

गन्धर्वा, अङ्घ्रिः प्राणैः सह सरन्ति ये ते अप्सरसः, तान् जीवान् (पुण्यगन्धे) अ० ४ । ५ । ३ । हे पवित्रगते शुद्धज्ञाने । अन्यत् पूर्ववत् ॥

६—(चित्ररथः) विचित्ररमणीयगुणो जीवः (सौर्यवर्चसः) तदधीते तद्वेद । पा० ४ । २ । ५६ । सूर्यवर्चस्-अण् । सूर्यस्य प्रकाशवेत्ता (पुष्करपर्णम्) पुष्पः कित् । उ० ४ । ४ । पुष्प पोषणे-करन् । धापृवस्यज्जतिभ्यो नः । उ० ३ । ६ । पृ पालनपूरणयोः-न । पुष्टिपूरकं ब्रह्म । अन्यत् पूर्ववत् ॥

भाषार्थ—(ताम्) उस [विराट्] को (सौर्यवर्चसः) सूर्य के प्रकाश जानने वाला (वसुरुचिः) वसु [सब के निवास परमेश्वर] में रुचि वाले [जीव] ने (अधोक्) दुहा है, (ताम् एव) उससे ही (पुण्यम्) पवित्र (गन्धम्) ज्ञान को (अधोक्) दुहा है ॥ ७ ॥

भावार्थ—विज्ञानी पुरुष ईश्वर शक्ति से अनेक ज्ञान प्राप्त करता है । ७।
तं पुण्यं गन्धं गन्धर्वाप्सरसु उप जीवन्ति पुण्यगन्धि-
रुपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥ ८ ॥

तम् । पुण्यम् । गन्धम् । गन्धर्व-अप्सरसः । उप । जीवन्ति ।
पुण्य-गन्धिः । उप-जीवनीयः । ० ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(गन्धर्वाप्सरसः) गन्धर्व और अप्सर लोग [इन्द्रिय रमने वाले और प्राण द्वारा चलने वाले जीव] (तम्) उस (पुण्यम्) पवित्र (गन्धम्) ज्ञान का (उप जीवन्ति) सहारा लेकर जीते हैं, वह (पुण्यगन्धिः) पवित्र ज्ञान वाला [पुरुष] [दूसरों का] (उप जीवनीयः) आश्रय (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ ८ ॥

भावार्थ—सब प्राणी ईश्वर शक्ति से ही जीते हैं, ऐसा ज्ञानी पुरुष परे-पकारी होता है ॥ ८ ॥

सोदक्रामत् सेतरजुनानागच्छत् सामितरजुना उपाह्व-
यन्त तिरौध एहीति ॥ ९ ॥

०सा । इतुर-जुनान् । आ । अगच्छत् । ताम् । इतुर-जुनाः ।

७—(ताम्) विराजम् (वसुरुचिः) वसु सर्वनिवासे जगदीश्वरे रुचिः प्रीतिर्यस्य स जीवः (गन्धम्) गन्ध गतिहिंसायाचनेषु-अच् । बोधम् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

८—(तम्) पूर्वोक्तम् (गन्धर्वाप्सरसः) म० ५ । इन्द्रियधारकाः प्राणैः सह च सरणीला जीवाः (पुण्यगन्धिः) अ० ४ । ५ । ३ । पवित्रज्ञानयुक्तः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

सू० १० (५) [४४३] अष्टमं काण्डम् ॥ ८ ॥ (१८७८)

उप । अहं यन्तु । तिरः-धे । आ । इहि । ० ॥ ८ ॥

भाषार्थ—(सा उत् अकामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह (इतरजनान्) दूसरे [पामर] जनों में (आ अगच्छत्) आयी, (ताम्) उसको (इतरजनाः) दूसरे जनों ने (उप अह्वयन्त) पास बुलाया, “ (तिरोधे) हे अन्तर्धान [गुप्त रूप] शक्ति ! (आ इहि) तू आ, (इति) वस ” ॥ ८ ॥

भावार्थ—संसार में देखते हुये भी अज्ञानी पुरुष ईश्वरशक्ति को विशेष रूप से नहीं जानते ॥ ८ ॥

तस्याः कुर्वेरो वैश्रवणो वत्स आसीदामपात्रं पात्रम् १०
तस्याः । कुर्वेरः । वैश्रवणः । वत्सः । आसीत् । आम-पात्रम् ।
पात्रम् ॥ १० ॥

भाषार्थ—(वैश्रवणः) विशेष श्रवण [ज्ञान] वाला (कुर्वेरः) कुर्वेर [विद्वान् पुरुष] (तस्याः) उस [विराट्] का (वत्सः) उपदेष्टा और (आम-पात्रम्) सब गतियों का आधार [ब्रह्म] (पात्रम्) रक्षा साधन (आसीत्) था ॥ १० ॥

भावार्थ—विशेष श्रवण मनन करने वाले पुरुष उस परमात्मा की शक्ति का यथावत् उपदेश करते हैं ॥ १० ॥

तां रजतनाभिः कावेरकौऽधोक् तां तिरोधामेवाधोक् ११
ताम् । रजत-नाभिः । कावेरकः । अधोक् । ताम् । तिरः-
धाम् । एव । अधोक् ॥ ११ ॥

भाषार्थ—(ताम्) उस [विराट्] को (कावेरकः) प्रशंसनीय गुणों के

८—(इतरजनान्) अन्यलोकान् । पामरान् । अज्ञानिनः (तिरोधे) तिरस् + दधाते—अङ्, टाप् । हे अन्तर्धे । गुप्तरूपशक्ते । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१०—(तस्याः) विराजः (कुर्वेरः) कुर्वेर्नलोपश्च । उ० १ । ५६ । कुर्वि आच्छादने—परक् । धनाध्यक्षः । विद्वान् (वैश्रवणः) विश्रवण—अण् । विश्रवणेन विशेषज्ञानेन युक्तः (आमपात्रम्) अम गतौ भोजने च—घञ् । सर्वगतीनामाधारो ब्रह्म । अन्यत् पूर्ववत् ॥

११—(ताम्) विराजम् (रजतनाभिः) पृथिरञ्जिभ्यां कित् । उ० ३ ।

निवास (रजतनाभिः) ज्ञान के प्रबन्धक [वा क्षत्रिय] ने (अधोक्) दुहा है, (ताम्) उस (तिरोधाम्) अन्तर्धान शक्तिको (एव) ही (अधोक्) दुहा है ॥ ११ ॥

भाषार्थ—ज्ञानी शूर पुरुष ईश्वर शक्ति से उपकार लेते हैं ॥ ११ ॥

तां तिरोधामितरजुना उप जीवन्ति तिरो धत्ते सर्वं
पाप्मानमुपजीवनीयौ भवति य एवं वेद ॥ १२ ॥

ताम् । तिरुः-धाम् । इतर-जनाः । उप । जीवन्ति । तिरः । ध-
त्ते । सर्वम् । पाप्मानम् । उप-जीवनीयः । ० ॥ १२ ॥

भाषार्थ—(इतरजनाः) दूसरे लोग (ताम्) उस (तिरोधाम्) अन्त-
र्धान शक्ति का (उप-जीवन्ति) आश्रय लेकर जीते हैं, वह पुरुष (सर्वम्) सब
(पाप्मानम्) पाप को (तिरो धत्ते) तिरस्कार करता है, और [दूसरों का]
(उपजीवनीयः) आश्रय (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता
है ॥ १२ ॥

भाषार्थ—अज्ञानी लोग भी ईश्वर शक्ति को मानते हैं, ऐसा श्रद्धावान्
पुरुष अपने पाप नाश करके सर्व माननीय होता है ॥ १२ ॥

सोदक्रामत् सा सुर्पानागच्छत् तां सुर्पा उपाह्वयन्त
विषवत्येहीति ॥ १३ ॥

१११। रजति गतिकर्मा—निघ० २। १४। अतच्। नहो भश्च। उ० ४। १२६।
गृहबन्धने-इञ्, हस्यभः। नाभिः सन्नहनाम्नाभ्या सन्नद्धा गर्भा जायन्त इत्यादुरे-
तस्मादेव ज्ञातीन् सनाभय इत्याचक्षते सवन्धव इति च-निरु० ४। २१। गतेर्धा-
नस्य प्रबन्धकः क्षत्रियो वा (कावेरकः) पतिकठिकुठि०। उ० १। ५८। कवृ-
स्तुतौ वर्णौ च-परक्, यद्वा कवते गतिकर्मा—निघ० २। ४।—परक्। बुञ्छण-
कठ०। पा० ४। २। ८०। कवेर-बुञ्। तस्य निवासः। पा० ४। २। ६८। इत्य-
र्थे। कवेराणां स्तुत्यगुणानां निवासः (तिरोधाम्) म० ६। अन्तर्धानशक्तिम्।
अन्यत् पूर्ववत् ॥

१२—(ताम्) विराजम् (इतरजनाः) म० ६। अन्ये। पामराः (तिरो-
धत्ते) तिरस्कृत्य धरति (पाप्मानम्) अ० ३। ३१। १। पापम्। अन्यत् पूर्ववत् ॥

सा । उत् । अक्रामत् । सा । सर्पान् । आ । अगच्छत् । ताम् ।
सर्पाः । उप । अह्वयन्त । विष-वति । आ । इहि । इति ॥१३॥

भाषार्थ—(सा उत् अक्रामत्) वह [विराट्] ऊपर चढ़ी, (सा) वह
(सर्पान्) सर्पों में (आ अगच्छत्) आयी, (ताम्) उसको (सर्पाः) सर्पों
ने (उप अह्वयन्त) पास बुलाया, “ (विषवति) हे विषैली ! (आ इहि) तू आ,
(इति) वस ” ॥ १३ ॥

भावार्थ—उस विराट् ईश्वर शक्ति के प्रभाव से सर्प आदि जीव अपने
कर्म फल द्वारा विषधारी होते हैं ॥ १३ ॥

तस्यास्तक्षको वैशाले योवत्स आसीदलावुपात्रं पात्रम् १४
तस्याः । तक्षकः । वैशाले यः । वत्सः । आसीत् । अलावु-
पात्रम् । पात्रम् ॥ १४ ॥

भाषार्थ—(वैशालेयः) विशाला [प्रवेश शक्ति ब्रह्मविद्या] का जानने
वाला (तक्षकः) सूक्ष्मदर्शी [वा विश्वकर्मा पुरुष] (तस्याः) उस [विराट्]
का (वत्सः) उपदेष्टा और (अलावुपात्रम्) न डूबने वाला रत्नक [ब्रह्म]
(पात्रम्) रत्ना साधन (आसीत्) था ॥ १४ ॥

भावार्थ—ब्रह्मज्ञानी सूक्ष्मदर्शी पुरुष ईश्वर शक्ति का प्रभाव जानते हैं ॥ १४
तां धृतराष्ट्र ऐरावतौऽधोक् तां विषमे जाधोक् ॥ १५ ॥
ताम् । धृतराष्ट्रः । ऐरावतः । अधोक् । ताम् । विषम् ।
एव । अधोक् ॥ १५ ॥

१३—(सर्पान्) भुजङ्गमान् (विषवति) हे विषयुक्ते । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१४—(तस्याः) विराजः (तक्षकः) फवुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि । उ०
२ । ३३ । तक्षू तनूकरणे—न्युन् । तनूकर्ता । सूक्ष्मदर्शी विश्वकर्मा पुरुषः (वैशा-
लेयः) तमिविशिवडि० । उ० १ । ११८ । विश प्रवेशने—कालन्, टाप् । स्त्रीभ्यो
ढक् । पा० ४ । १ । १२० । विशाला—ढक् । तदधीते तद्वेद । पा० ४ । २ । ५६ ।
इत्यर्थे । प्रवेशशक्तेर्विशालाया ब्रह्मविद्यायावेत्ता (अलावुपात्रम्) कवापा० । उ०
१ । १ । न + लवि अत्रलंसने—उण्, नलोपः । नञिलस्येर्नलोपश्च । उ० १ । ८७ ।
अत्र तु ऊप्रत्ययः स्त्रियाम् । अनधःपतनशीलरत्नकं ब्रह्म । अन्यत् पूर्ववत् ॥

भाषार्थ—(ताम्) उसको (पेरवतः) भूमिवालों के स्वभाव जानने वाले (धृतराष्ट्रः) राज्य रखने वाले पुरुष ने (अधोक्) दुहा है, (ताम्) उस से (एव) ही (विषम्) विष को (अधोक्) दुहा है ॥ १५ ॥

भावार्थ—नीति कुशल लोग ईश्वर शक्ति से ही विष की विवेचना करते हैं ॥ १५ ॥

तद् विषं सर्पा उप जीवन्त्युपजीवनीयौ भवति य एवं वेद ॥ १६ ॥ (२६)

तत् । विषम् । सर्पाः । उप । जीवन्ति । उप-जीवनीयः । भवति । यः । ० ॥ १६ ॥ (२६)

भाषार्थ—(सर्पाः) सर्प (तद् विषम्) उस विष का (उप जीवन्ति) आश्रय लेकर जीने हैं, वह पुरुष (उपजीवनीयः) [दूसरों का] आश्रय (भवति) होता है, (यः एवम् वेद) जो ऐसा जानता है ॥ १६ ॥

भावार्थ—दुष्टों की दुष्टता जानने वाला पुरुष शिष्टों का आश्रयणीय होता है ॥ १६ ॥

सूक्तम् १० (पर्यायः ६) ॥

१-४ ॥ विराड् देवता ॥ १ साम्नी वृहती; २ साम्नी पङ्क्तिः; ३ साम्नी-जिह्व; ४ आर्च्यनुष्टुप् छन्दः ॥

ब्रह्मविद्योपदेशः—ब्रह्म विद्या का उपदेश ॥

तद् यस्मां एवं विदुषे ऽलावुनां भिषिञ्चेत्प्रत्याह्न्यात् १
तत् । यस्मै । एवम् । विदुषे । अलावुना । भिषि-सिञ्चेत् ।
प्रति-आह्न्यात् ॥ १ ॥

१५—(ताम्) विराजम् (धृतराष्ट्रः) धृतं राष्ट्रं येन । राज्यधारकः (पेरवतः) ऋजंन्द्रात्र० । उ० । २ । २८ । इण् गतौ—रज्जुनिपात्यते । इरा मनुष्य । तदधीते तद्देव । पा० ४ । २ । ५६ । इरावत्—अण् । इरावतां भूमिवतां स्वभाव-वेत्ता (विषम्) अ० ४ । ६ । १ । शरीरनाशकं द्रव्यम् । अन्यत् पूर्ववत् ॥

१६—(सर्पाः) भुजङ्गाः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

भाषार्थ—(तत्) विस्तार करने वाला [ब्रह्म] (एवम्) इस प्रकार (यस्मै विदुषे) जिस विद्वान् को (अलावुना) न डूबने वाले कर्म से (अभि-
षिञ्चेत्) सय प्रकार सीचें, वह [विद्वान्] [विष को] (प्रत्याह्न्यात्)
हटा देवे ॥ १ ॥

भावार्थ—वद्वान् मनुष्य ब्रह्म को जानकर दोषों का नाश करे । इस मंत्र
में [विष] पद का अनुकर्षण मन्त्र ३ में से है ॥ १ ॥

न च प्रत्याह्न्यान्मनसात्वाप्रत्याहन्मीतिप्रत्याह्न्यात् २
न । च । प्रति-आह्न्यात् । मनसा । त्वा । प्रति-आहन्मि ।
इति । प्रति-आह्न्यात् ॥ २ ॥

यत् प्रत्याहन्ति विषमेव तत् प्रत्याहन्ति ॥ ३ ॥

यत् । प्रति-आहन्ति । विषम् । एव । तत् । प्रति-आहन्ति ॥ ३ ॥

भाषार्थ—(च) और (न) अब वह [विद्वान्] [विष को म० ३]
(प्रत्याह्न्यात्) हटा देवे, “[हे विष] ! (मनसा) मनन के साथ (त्वा) तुझ
को (प्रत्याहन्मि) मैं निकाले देता हूँ, ” (इति) इस प्रकार वह [उसे] (प्रत्या-
ह्न्यात्) हटा देवे ॥ ३ ॥

भाषार्थ—[तव] (यत्) नियन्ता [ब्रह्म] (विषम्) विष को (एव)
[इस प्रकार (प्रत्याहन्ति) हटा देता है, (तत्) विस्तार करने वाला [ब्रह्म]
(प्रत्याहन्ति) हटा देता है ॥ ३ ॥

१—(तत्) तनोतीति तत् । तनु विस्तारे-क्विप् । गमः क्यौ । पा० ६।४ । ४०।
गमादीनामिति वक्तव्यम्, चर्तिकम् । मलोपः, तुक् । विस्तारकं ब्रह्म (एवम्)
अनेन प्रकारेण (यस्मै विदुषे) सुपां सुपो भवन्तीति वक्तव्यम् । वा० पा० ७ ।
१ । ३६ । द्वितीयार्थं चतुर्थी । यं विद्वांसम् (अलावुना) पर्यायः ५ म० १४ ।
न + लवि अवसंसने-उण् । अनधःपतनशीलेन कर्मणा (अभिषिञ्चेत्)
अभितः सिञ्चेत् वर्धयेत् (प्रत्याह्न्यात्) प्रतिरुन्ध्यात्-विषमिति शेषः म० ३ ॥

२, ३—(न) सम्प्रति-निरु० ७ । ३१ (च) (मनसा) मननेन (त्वा)
त्वां विषम् (प्रत्याहन्मि) प्रतिकूलं नाशयामि (इति) (यत्) यमयतीति ।
यत् । यम-क्विप् । गमादीनामिति वक्तव्यम् । वा० पा० ६ । ४ । ४० । मलोपः,
नियन्तृ ब्रह्म (विषम्) दोषम् (एव) एवम् (तत्) म० १ । विस्तारकं ब्रह्म
अन्यत् पूर्ववत् ॥

भावार्थ—जब मनुष्य विचार पूर्वक दोष दूर करने का प्रयत्न करता है, ब्रह्म की कृपा से उसके सब दोष क्षीण होजाते हैं ॥ २, ३ ॥

विषमि वास्याप्रियं भ्रातृव्यमनुविषिच्यते यएवं वेदं ४ (३०)

विषम् । एव । अस्य । अप्रियम् । भ्रातृव्यम् । अनु-विषि-
च्यते । यः । एवम् । वेदं ॥ ४ ॥ (३०)

भाषार्थ—(विषम्) विष [दोष] (एव) इस प्रकार (अस्य) उस [पुरुष] के (अप्रियम्) अप्रिय (भ्रातृव्यम्) भ्रातृभाव रहित [ब्रह्म निन्दक] को (अनुविषिच्यते) व्याप कर नष्ट कर देता है, (यः) जो (एवम्) ऐसा (वेद) जानता है ॥ ४ ॥

भावार्थ—विद्वान् का विरोधी ब्रह्मनिन्दक दोषभागी होकर नष्ट हो जाता है, ऐसा मनुष्य को जानना चाहिये ॥ ४ ॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः ॥

इत्यष्टमं काण्डम् ॥

संते श्रीमद्राजाधिराजप्रथितमहागुणमहिम श्री सयाजीराव
गायकवाडाधिष्ठित वडोदे पुरीगतश्रावणमासगरीक्षायाम्
शुक्लसामाथर्ववेदभाष्येषु लब्धदक्षिणेन श्रीपरिडित

क्षेमकरणदास त्रिवेदिना

संते अथर्ववेदभाष्येऽष्टमं काण्डं समाप्तम् ॥

इदं काण्डं प्रयागनगरे मार्गशीर्षमासे शुक्लदशम्यां तिथौ १९७३ तमे विक्र-
माये संवत्सरे धीरवीरचिरप्रतापिमहायशस्वि श्रीराजराजेश्वर पञ्चम-
जार्ज महोदयस्य सुसाम्राज्ये सुसमाप्तिमगात् ॥

मुद्रितम्-पौषकृष्णा ६ संवत् १९७३ ता० १५ दिसम्बर १९१६ ॥

४—(विषम्) दोषः, इत्यर्थः (एव) एवम् (अस्य) ब्रह्मवादिनः (अप्रि-
यम्) अप्रीतिरुत्तरम् (भ्रातृव्यम्) अ० २ । १८ । १ । भ्रातृभावशून्यं ब्रह्मनिन्दकं
शत्रुम् (अनुविषिच्यते) कर्तरि कर्मवाच्यम् । व्याप्य विरुद्धं निश्चयं, कुशस्ती-
त्यर्थः । अन्यत् पूर्ववत् ॥

अथर्ववेदभाष्य सम्मतियां

श्रीमती आर्यप्रतिनिधि सभा संयुक्त प्रदेश आगरा और अवध, स्थान बुलन्दशहर, अन्तरंग सभा ता० ४ जून १८१६ ई० के निश्चय संख्या १३ (अ) (ब) की लिपि ।

(अ) समाजों में गश्ती चिट्ठी भेजी जावे कि वे इस भाष्य के ग्राहक बनें तथा अन्यो को बनावें ।

(ब) सभा सम्पति १५ वर्ष पर्यन्त १५) मासिक एक क्लर्क के लिये पं० क्षेमकरण दास जी को देवे, जिसका बिल उक्त पंडित जी कार्यालय सभा में भेजते रहें । इस धन के बदले में पंडित जी उतने धन की पुस्तकें सभा को देंगे ।

लिपि गश्ती चिट्ठी श्रीमती आर्यप्रतिनिधि सभा जो पूर्वोक्त निश्चय के अनुसार समाजों को भेजी गयी (संख्या ५८७६ प्राप्त २० जुलाई १८१६ ई०) ।

॥ ओ३म् ॥

मान्यवर, नमस्ते !

आपको ज्ञात होगा कि आर्यसमाज के अनुभवी वयोवृद्ध विद्वान् श्री पं० क्षेमकरणदास त्रिवेदी गत कई वर्षों से बड़ी योग्यता पूर्वक अथर्ववेद का भाष्य कर रहे हैं । आपने महर्षि दयानन्द के अनुसार ही इस भाष्य को करने का प्रयत्न किया है । भाष्य काण्डों में निकलता है, अवतक ६ कांड निकल चुके हैं । आर्यसमाज के वैदिक साहित्य सम्बन्ध में वस्तुतः यह बड़ा महत्त्वपूर्ण कार्य हो रहा है । त्रिवेदी महाशय के भाष्य की जानकारी ने खूब प्रशंसा की है । परन्तु खेद है कि अभी आर्यसमाज में उच्च कोटि के साहित्य को पढ़ने की ओर लोगों की बहुत कम रुचि है । जिसके कारण त्रिवेदी जी अर्थ हानि उठा रहे हैं । भाष्य के ग्राहक बहुत कम हैं । लागत तक वसूल नहीं होती । वेदों का पढ़ना पढ़ाना और सुनना सुनाना आर्यमात्र का प्रधान कर्तव्य है । अतएव सचिनख निवेदन है कि वैदिक धर्मीमात्र श्री त्रिवेदीजी को उनके महत्त्वपूर्ण गुरुतर कार्य में साहाय्य प्रदान करे । स्वयम् ग्राहक बनें और दूसरों को बनावें । ऐसा करने से भाष्यकार महाशय उसे छापने की अर्थ सम्बन्धिनी चिन्ताओं से मुक्त होकर भाष्य को और भी अधिक उत्तमता से सम्पादन करने की ओर प्रवृत्त होंगे । आशा है कि वेदों के प्रेमी उक्त प्रार्थना पर ध्यान दे इस ओर अपना कुछ कर्तव्य समझेंगे । प्रत्येक आर्य के घर में वेदों के भाष्य होने चाहिये । समाज के पुस्तकालयों में तो उनका रखना बहुतही जरूरी है । भाष्य के प्रत्येक कांड का मूल्य त्रिवेदी ने बहुत ही थोड़ा रक्खा है ।

त्रिवेदी जी से पत्रव्यवहार ५२ लूकरगंज, प्रयाग के पते पर कीजिये । जल्दी से भाष्य मंगाइये ।

भवदीय—

नन्दलाल सिंह,

B, Sc., L. L. B. उप मन्त्री ।

चिट्ठी संख्या २७० तिथि १०—१२—१५१४ । कार्यालय श्रीमती आर्य प्रतिनिधि सभा, संयुक्तप्रान्त आगरा व अवध, बुलन्दशहर ।

आपका पत्र संख्या १०१ तथा अथर्ववेद भाष्य का तृतीय कांड मिला । इस कृपा के लिये अनेक धन्यवाद है । वास्तव में आप आर्यसमाज के साहित्य को समृद्धि शाली बनाने में बड़ा कार्य कर रहे हैं, आपकी विद्वत्ता और कृपा के लिये आर्य संसार ही नहीं, प्रत्युत प्रत्येक शिष्या सूत्र धारी को आभारी होना चाहिये । ईश्वर आप को उत्तरोत्तर उस महत्त्व पूर्ण कार्य के सम्पादन और समाप्त करने के लिये शक्ति प्रदान करें, ऐसे उपयोगी ग्रन्थ प्रकाशन को आप सदैव जारी रखें यही प्रार्थना है ।

भवदीय

मदनमोहन सेठ,

(एम० ए० एल० एल० बी०) मन्त्री सभा ।

श्रीमान् पण्डित तुलसीराम स्वामी—प्रधान आर्य प्रतिनिधि सभा संयुक्तप्रान्त, सामवेद भाष्यकार, सम्पादक वेदप्रकाश, मेरठ—मार्च १८१३ ।

यजुर्वेद का भाष्य श्री स्वामी दयानन्द सरस्वती जी ने संस्कृत और भाषा में किया है, सामवेद का श्री पं० तुलसीराम स्वामी ने किया है, अथर्ववेद के भाष्य की बड़ी आवश्यकता थी । पं० जेमकरणदास जी प्रयाग निवासी ने इस अभाव को दूर करना आरम्भ कर दिया है । भाष्य का क्रम अच्छा है । यदि इसी प्रकार समस्त भाष्य बन गया जो हमारी समझ में कठिन है, तो चारों वेदों के भाषा भाष्य मिलने लगेंगे, आर्यों का उपकार होगा ।

श्रीयुत महाशय नारायणप्रसाद जी—मुख्याधिष्ठाता कुरुकुल वृन्दावन मथुरा—उपप्रधान आर्य प्रतिनिधि सभा, संयुक्तप्रान्त । आर्यमित्र आगरा २४ जनवरी १८१३ ।

श्री पं० जेमकरणदास त्रिवेदी प्रयाग निवासी, ऋक् साम तथा अथर्ववेद सम्बन्धी परीक्षोत्तीर्ण अथर्ववेद का भाषा भाष्य करते हैं, मैंने सम्पूर्ण [प्रथम] कांड का पाठ किया । त्रिवेदी जी का भाष्य ऋषि दयानन्द जी की शैली के अनुसार भावपूर्ण संक्षिप्त और स्पष्टतया प्रकट करने वाला है कि मन्त्र के किस शब्द के स्थान में भाषा का कौनसा शब्द आया, फिर नोटों में व्याकरण तथा निरुक्त के प्रमाण, प्रारम्भ में एक उपयोगी भूमिका दे देने से भाष्य की उपयोगिता और भी बढ़ गई है, निदान भाष्य अत्युत्तम, आर्यसमाज का पक्षपोषक और इस योग्य है कि प्रत्येक आर्यसमाज उसकी एक २ पृथी (कापी) अपने पुस्तकालय में रखे ।

त्रिवेदी जी ने इस भाष्य का आरम्भ करके एक बड़ी कमी के पूर्ण करने का

उद्योग किया है। ईश्वर उनको वल तथा वेद प्रेमी आवश्यक सहायता प्रदान करें-
निर्विघ्नता के साथ वह शुभ कार्य पूरा हो...छुपाई और कागज़ भी अच्छा है।...

श्रीयुत महाशय मुन्शीरामजी-जिज्ञासु-मुख्याधिष्ठाता गुरुकुल कांगड़ी
हरिद्वार—पत्र संख्या ६४ तिथि २७—१०-१९६६।

अथर्ववेदभाष्य आपके दिया व किया हुआ अवकाशानुसार तीसरे हिस्से
के लगभग देख चुका हूँ आप का परिश्रम सराहनीय है।

तथा—पत्र संख्या ११४ तिथि २२-१२-१९६६।

अवलोकन करने से भाष्य उत्तम प्रतीत हुआ।

श्रीयुत पं० शिवशंकर शर्मा काव्यतीर्थ—छान्दोग्योपनिषद् भाष्यकार,
वेदतत्त्वादि ग्रन्थकर्ता, वेदाध्यापक कांगड़ी गुरुकुल महाविद्यालय, आदि आदि
सम्पादक आर्यमित्र—= फरवरी १९१३।

अथर्ववेद भाष्य। श्री पं० क्षेमकरणदास त्रिवेदी जी का यह परिश्रम प्रशं-
नीय है।.....आप बहुत दिनों तक सरकारी नौकरी कर और अब वहाँ से
पेंशन पाके अपना सम्पूर्ण समय संस्कृत पढ़ने में लगाने लगे। अन्ततः आप ने
वेदों में विशेष परिश्रम कर बड़ौदा राजधानी में वेदों की परीक्षा दी और उनमें
उत्तीर्ण हो त्रिवेदी बने हैं। आप परिश्रमी और अनुभवी वृद्ध पुरुष हैं। आप
का अथर्ववेदीय भाष्य पढ़ने योग्य है।

श्रीयुत पंडित भीमसेन शर्मा इटावा—उपनिषद् गीतादि भाष्यकर्ता
वेदव्याख्याता कलकत्ता यूनीवर्सिटी, सम्पादक ब्राह्मण सर्वस्व इटावा, फरवरी
१९१३।

अथर्ववेदभाष्य—इसे प्रयाग के परिणित क्षेमकरणदास त्रिवेदी ने प्रकाशित
किया है। इसका क्रम ऐसा रखा गया है कि प्रथम तो प्रत्येक सूक्त के प्रारम्भ
में.....अभिप्राय यह है कि भाष्य का ढङ्ग अच्छा है...भाष्यकर्ता के मानसिक
विचारों का झुकाव आर्यसामाजिक सिद्धान्तों की तरफ है, अतएव भाष्य भी
आर्यसामाजिक शैली का हुआ है। तब भी कई अंशों में स्वामी दयानन्द के
भाष्य से अच्छा है। और यह प्रणाली तो बहुत ठीक है।

श्रीमती पंडिता शिवप्यारी देवी जी, १३७ हकीम देवी प्रसाद जी
अतरसुद्धा, प्रयाग, पत्र ता० २१-१०-१९१५॥

श्रीयुत परिणित जी नमस्ते,

महेन्द्रा के पते से आपका भेजा हुआ पत्र और अथर्ववेद भाष्य चौथा कांड
मिला, मैंने चारों कांड पढ़े, पढ़कर अत्यन्त आनन्द प्राप्त हुआ है। आपने हम
सबों पर अत्यन्त कृपा की है, आपको अनेकों धन्यवाद हैं। आशा है कि पांचवां
कांड भी शीघ्र तय्यार होकर वी० पी० द्वारा मुझे मिलेगा।

दो पुस्तक हवसमन्त्राः की जिसका मूल्य ॥॥ है रुपाकर भेज दीजिये, मेरी एक वहिन को आवश्यकता है।

श्रीयुत पण्डित महावीर प्रसाद द्विवेदी—कानपुर सम्पादक सरस्वती प्रयाग, फरवरी १९१३।

अथर्ववेद भाष्य—श्रीयुत चोमकरणादास त्रिवेदी जी के वेदार्थग्रान और श्रम का यह फल है, कि आप ने अथर्ववेद का भाष्य लिखना और क्रम क्रम से प्रकाशित करना आरम्भ किया है...बड़ी विधि से आप भाष्य की रचना कर रहे हैं। स्वर सहित मूल मन्त्र, पद पाठ, हिन्दी में सान्वय अर्थ, भावार्थ, पाठान्तर, टिप्पणी आदि से आप ने अपने भाष्य को अलंकृत किया है...आपकी राय है कि "वेदों में सार्वभौम विज्ञान का उपदेश है।" आप का भाष्य स्यामी दयानन्द सरस्वती के वेद भाष्य के ढंग का है।

श्रीयुत पण्डित गणेश प्रसाद शर्मा—संपादक भारतमुद्रशाप्रवर्तक फतहगढ़, ता० १२ अप्रैल १९१३।

हर्ष की बात है कि जिस वेद भाष्य की बड़ी आवश्यकता थी उसकी पूर्ति का आरम्भ होगया। वेद भाष्य बड़ी उत्तम शैली से निकलता है। प्रथम मन्त्र पुनः पदार्थयुक्त भाषार्थ, उपरान्त भावार्थ, और नोट में सन्देह निवृत्ति के लिये धात्वर्थ भी व्याकरण व निरुक्त के आधार पर किया गया है, वैदिक धर्म के प्रेमियों को क्रम से कम यह समझ कर भी ग्राहक होना चाहिये कि उनके मान्य ग्रन्थ का अनुवाद है और काम पड़े पर उससे कार्य लिया जा सकता है।

बाबू कालिकाप्रसाद जी—सिल्क मर्चेन्ट कम्पनगढ़ा, बनारस सिटी संख्या ५८६ ता० २७-३-१३।

आपका भेजा अथर्ववेद भाष्य का वी० पी० मिला, मैं आप का भाष्य देख कर बहुत प्रसन्न हुआ, परमेश्वर सहाय करे कि आप इसे इसी प्रकार पूर्ण करें। आप बहुत काम एक साथ न छेड़कर इसी की तरफ समाधि लगाकर पूर्ण करेंगे। मेरा नाम ग्राहकों में लिख लीजिये, जब २ अङ्क छपे मेरे पास भेज देना।

श्रीयुत महाशय रावत हरप्रसाद सिंहजी वर्मा, मु० एकडला पोस्ट किशनपुर, जिला फतेहपुर हसवा, पत्र ६ दिसम्बर १९१३।

वास्तव में आपका किया हुआ "अथर्ववेदभाष्य" निष्पत्तता का आश्रय लिया चाहता है। आप ने यह साहस दिखाकर साहित्य भण्डार की एक बड़ी भारी न्यूनता को पूर्ण कर दिया है। ईश्वर आपको वेद भण्डारे के आवश्यक-कीय कार्यों के सम्पादन करने का बल प्रदान करें।

श्रीयुत महाशय पण्डित श्रीधर पाठक जी, (सभापति हिन्दी साहित्य सम्मेलन लखनऊ)—मनोविनोद आदि अनेक ग्रन्थों के कर्ता-सुपरिन्टेन्डेन्ट गवर्नमेंट सेक्रेटरियट पी० डब्ल्यू० डी० श्री प्रयागराज, पत्र ता० १७-६-१३।

आपका अथर्ववेद भाष्य अवलोकन कर चित्त अत्यन्त संतुष्ट हुआ। आपकी यह पांडित्य-पूर्ण कृति वेदार्थ जिज्ञासुओं को बहुत हितकारिणी होगी। आपका व्याख्याक्रम परम मनोरम तथा प्रांजल है, और ग्रन्थ सर्वथा उपादेय है।

प्रकाश लाहौर १२ आषाढ़ संवत् १९७३ (२५ जून १९१६—
लेखक श्रीयुत पं० श्री पाद दामोदर सातवलेकर जी)

हम परिचित ज्ञेयकरणदास जी का धन्यवाद करने से नहीं रह सकते—स्वामी (दयानन्द) जी ने लिखा है—कि वेद का पढ़ना पढ़ाना आर्यों का परम धर्म है—इसके अनुकूल श्री परिचित जी अपना समय वेद अध्ययन में लगाते हैं और आर्यों के लिये परम उपयोगी पुस्तक प्रकाशित करने में पुरुषार्थ करते रहते हैं—परिचित जी ने इस समय तर्क हवन मन्त्रों तथा रुद्राध्याय का भाष्य में अर्थ प्रसिद्ध किया है—जो कि आर्यों के लिये पठन पाठन में उपयोगी है। इस सम्बन्ध में यह अथर्व वेद के पांच कांड छुपाकर निस्सन्देह बड़ा लाभ पहुंचाया है। आर्यों की—जो शिक्षा प्रणाली थी उसको दूढ़े आज पांच हजार वर्ष हो चुके हैं। ऐसे अंधेरे के समय में स्वामी जी ने वेद के ऊपर लोगों के भीतर दृढ़ विश्वास उत्पन्न करके एक धर्म का दीपक प्रकाशित किया। परन्तु हमें शोक यह है वेद के पढ़ने पढ़ाने में आर्य लोग इतना समय नहीं लगाते जितना वे प्रबन्ध सम्बन्धी भंगड़ों की बातों में लगाते हैं। हमारा विश्वास है कि जब तक पंडित ज्ञेयकरणदास जी जैसे वेदाभ्यासी पुरुषार्थी लोग अपना समय वेदों के खोज में न लगावेंगे तब तक आर्य समाज का कोई गौरव नहीं बढ़ सकता। अथर्व वेद के अर्थ खोजने में बड़ी कठिनता है। इसके ऊपर सायणभाष्य उपलब्ध नहीं होता, जो इस समय तक छपा हुआ है वह बड़ी अधूरी दशा में है, सूक्त के सूक्त ऐसे हैं कि जिनके ऊपर अब तक कोई टीका नहीं हुई.....इस समय जो पांच कांडों का भाष्य परिचित जी ने प्रकाशित किया है उसके लिखने का ढंग बड़ा अच्छा और सुगम है। प्रथम उन्होंने सूक्त के तथा मन्त्रों के देवता दिये हैं—पश्चात् छन्द...विद्वानों का यही काम है कि वह जैसे जैसे साधन उनके पास हों वैसा वैसा सोचकर वेद मन्त्रों का अर्थ प्रकाशित करें। ऐसे सैकड़ों प्रयत्न जब होंगे, तब सच्चे अर्थ खोज करना आगामी विद्वानों को सरल होगा; परन्तु इस समय बड़ी भारी कठिनाई यह है कि प्रकाशित पुस्तकों के लिये पर्याप्त संख्या में ग्राहक नहीं मिलते हैं और विद्वानों के पास सम्पत्ति का अभाव होने के कारण हानि के डर से पुस्तकों का प्रकाशित करना बन्द होता है। इसलिये सब आर्यों को परम उचित है कि पंडित ज्ञेयकरण दास जी जैसे विद्वान् पुरुषार्थी के ग्रन्थ मोल लेकर उनको अन्य ग्रन्थ प्रकाशित करने की आशा देते रहें। त्रिवेदी जी कोई धनाढ्य पुरुष नहीं हैं उन्होंने अपनी सारी सम्पत्ति जो कुछ उनके पास है लगा दी है.....त्रिवेदी जी ने जो कुछ किया है वह वैदिक धर्म के प्रेम से प्रवृत्त होकर—इसलिये न केवल सब आर्य पुरुषों का यह कर्त्तव्य है कि इस भाष्य को मोल लेकर त्रिवेदी जी को उन्साहित करें किन्तु धनाढ्य आर्य पुरुषों का यह भी कर्त्तव्य है कि उनकी आर्थिक सहायता करें ॥

The VIDYADHIKARI (Minister of Education), Baroda State
Letter No. 624 dated 6th February 1913.

.....It has been decided to purchase 20 copies of your book entitled अथर्ववेद भाष्यम्. It has been sanctioned for use of the library and the prize distribution. Please send them...also add on the address label "For Encouragement Fund."

RAI THAKUR DATTA, RETIRED DISTRICT JUDGE, Dera Ismail Khan
Letter dated March 25th, 1914.

The Atharva Veda Bhashya:—It is a gigantic task and speaks volumes for your energies and perseverance that you should have undertaken at an advanced age. I wish I had a portion of your will-power.

Letter dated 30th April 1914.

I very much admire your labour of love and hope...the venture will not fail for want of pecuniary support.

THE MAGISTRATE OF ALLAHABAD,
Letter No. 912 dated 21st May 1915.

Has the honour to request him to be so good as to send a copy each of the 1st and 3rd Kandas of Atharva Veda Bhashya to this office for transmission to the India Office, London.

THE ARYA PATRIKA, LAHORE, APRIL 18 1914.

THE Atharva Veda Bhashya or commentary on the Atharva Veda which is being published in parts by Pandit Khem Karan Das Trivedi, does great credit to his energy, perseverance and scholarship. The first part contains the Introduction and the first Kanda or Book. There is a learned disquisition on the origin of the Vedas and the pre-eminent position in Sanskrit literature.....The arrangement is good, the original Mantra is followed by a literal translation and the bhavāṅk or purport in Arya Bhasha. The footnotes are copious; they give the derivation and meaning in Sanskrit of the various words quoting the authority of Ashtādhyayi of Panini, Unadiksha of Dayananda, Nirukta of Yaska, Yoga Darshana of Patanjali and other standard ancient works.....The Pandit appears to have laboured very hard and the Book before us does credit to his erudition; scholars may not agree with certain of his renderings, but like a true Arya, who venerates the Vedas, he has made an honest attempt to find in the Vedic verses something which will elevate and ennoble mankind. Cross references to verses where the word has already occurred in this Veda are also given to enable the reader to compare notes. There can be no finality in Vedic interpretation, but honest attempts like these which shall render the task easy to others are commendable. We are glad to call public attention to this scholarly work, and hope that Pandit Khem Karan Das Trivedi will get the encouragement which he so richly deserves.....Our earnest request is that the revered Pandit will go on with this noble work and try to finish the whole before he is called to eternal rest.....

N.B.—The printing and paper are good, the price is moderate.

